

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 23. lipca 1899.

Treść: *M* 130. Rozporządzenie zawierające przepis wykonawczy do II. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, o zmianie ustawy z dnia 20. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 95, dotyczący się cła od płynów wyskokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży, z wyrobem wódki połączonego.

130.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899,

celem wykonania cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, zmieniającego ustawy o podatkach pośrednich, pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austriacko-węgierską taryfę cłową.

Część II.

Zmiana ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, o cła od płynów wyskokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży, z wyrobem wódki połączonego.

Celem wykonania zmienionej II. częścią cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 ustawy z dnia 20 czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, wydaje się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu w przedmiocie opodatkowania wódki i wyrobu drożdży z wyrobem wódki połączonego, na zasadzie IX. czę-

ści powołanego cesarskiego rozporządzenia, względnie §. 101 powołanej ustawy następujące postanowienia:

§. 1.

(Do §. 5 ustawy.)

Wyrób wolnej od podatku wódki do domowego użytku.

Wolny od podatku wyrób wódki ogranicza się w obrębie obowiązywania ustawy o opodatkowaniu wódki na te kraje, w których obecnie jest dozwolony i pozwala się także nadal w tych krajach tylko tym osobom, które wyrabiają wódkę z płodów własnej produkcji, dla zużycia własnego, albo znajdujących się u nich na utrzymaniu i mieszkaniu członków rodziny i sług, ale ani handlu płynami wyskokowymi (wódka, piwo, wino), ani drobnej sprzedaży, ani wyszynku teje nie prowadzą, ani nie zajmują się na rachunek innych rektyfikacją wódki, albo przyrządzaniem rozolisów, likierów, lub innych płynów wyskokowych, zadanych rozmaitemi przyprawami.

Największa ilość wódki, której wyrobu z uwolnieniem od podatku można dozwolnić w ciągu jednego roku, pozostaje również niezmienioną, mianowicie 56 litrów, zaś dla Dalmacyi, Tyrolu i Vorarlbergu 112 litrów. Przy oznaczeniu ilości wódki wolnej od podatku, należy przyjmować wódkę o najwyższej 50 stopniach studzielnej podziałki alkoholometrycznej.

Ilość alkoholu zawarta np. w 40 litrach wódki dozwolonej do wyrobu wolnego od podatku, nie powinna przeto przekraczać 20 stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu.

Także inne postanowienia, dotyczące wolnego od podatku wyrobu wódki, w szczególności postanowienia dekretu kamery nadwornej z dnia 23. września 1835, l. 42017 (zbiór ust. pol. tom 63 z roku 1835), następnie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lipca 1856, Dz. u. p. Nr. 142 z roku 1856 dla Tyrolu i Vorarlbergu i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1879, dodatek II Dz. ust. kr., część XII, Nr. 73 dla Dalmacyi, pozostają w mocy.

Tylko następujące zmiany mają nastąpić:

1. Krajowa władza skarbowa, uwzględniając stosunki, wśród których wolny od podatku wyrób wódki się odbywa, może dla całego swego okręgu, albo dla niektórych części tegoż, zmienić termin, do którego ustawowo uprawnieni do wolnego od podatku wyrobu wódki mają corocznie uwiadamiać o korzystaniu z takiego pozwolenia.

Zmianę należy jednak we właściwym czasie ogłosić.

Wyżej wymienione uwiadomienia można wnieść albo u zwierzchności gmiennej albo w dotyczącym oddziale straży skarbowej ustnie, albo pisemnie aż do ustanowionego terminu. Uwiadomień po tym terminie wniesionych z reguły nie będzie się uwzględniać.

2. Dozwoloną na jeden rok wolną od podatku ilość wódki można wyrobić w zasadzie w nieprzerwanym okresie czasu, podczas którego gorzelnię należy utrzymać w ruchu dzień w dzień, z jedynym wyjątkiem niedziel i świąt. Jeżeli kto jednak chce użyć do wyrobu ilości wódki wolnej od podatku dwu, lub więcej gatunków płodów, którymi w tym samym czasie nie rozporządza, to można wyznaczyć dla ruchu gorzelni, przerywanego jedynie w niedziele i święta, oddzielny okres czasu dla każdego takiego gatunku płodów.

O ile zachodzi potrzeba, można także dozwolnić dla wyłoczyn jagód winnych dwu lub trzech okresów czasu, dla materiałów skrobiowych dwu a dla lagrów winnych trzech okresów czasu w roku, celem użycia tych gatunków płodów do wolnego od podatku wyrobu wódki.

Przy wyznaczeniu poszczególnych okresów czasu należy na to zważać, ażeby z uwagi na ilość i jakość płodów, z których wódka się wyrabia, następnie z uwagi na wielkość i jakość aparatu odpędowego i z uwagi na trwanie pędzenia nie ustana-

wiano dłuższego okresu czasu aniżeli potrzeba, aby wyrobić dotyczącą wolną od podatku ilość wódki.

Po upływie każdego okresu czasu należy aparat odpędowy możliwie najrychlej wziąć pod urządowe zamknięcie.

3. Nikomu nie wolno wolnego od podatku wyrobu wódki przedsięwziąć zewnątrz budynków i obszarów, które sam posiada, względnie na których gospodarzy.

4. Akusze oznajmień i rewizyi należy wypełniać wedle przyległego wzoru Nr. I.

Wzór Nr. I.

5. Ułatwienia, przyznane wyjątkowo dekretem kamery nadwornej z dnia 19. grudnia 1838, l. 49590, względnie rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1849, l. 23299 dla niektórych górskich okolic Styryi i Karynty w kierunku uwiadomienia i kontroli wolnego od podatku wyrobu wódki, utrzymują się na razie w mocy z postanowieniem, że okres, przez który wolne od podatku pędzenie wódki trwać może, nie śmie przekraczać rocznie dwóch miesięcy. Jednakowoż każdy producent wódki wolnej od podatku utraci to pozwolenie, jeżeli go nadużywa do wolnego od podatku wyrobu większej, aniżeli z uwolnieniem od podatku dozwolonej ilości wódki, albo do innego uszczuplenia skarbu państwa.

Rozumie się samo przez się, że dotychczas wypowiedziane wykluczenia od tych wyjątkowych pozwoleń pozostają w mocy.

§. 2.

(Do §. 6 ustawy.)

Wywóz wódki i likierów za linię cłową, wolne od podatku użycie i wolne od podatku złożenie w składzie wódki, podlegającej podatkowi od wyrobu.

I. Do wywozu wódki, która jako taka albo w likierze, rumie lub winie poza linię cłową się wywozi, stosują się postanowienia dodatku A.

Dodatek A.

II. Do wolnego od podatku użycia wódki do celów przemysłowych, do których fabrykacya octu należy, następnie do gotowania, ogrzewania, czyszczenia, oświetlania, wreszcie do celów naukowych, stosują się postanowienia zawarte w dodatku B.

Dodatek B.

Te osoby, które dnia 1. września 1899 posiadają niez użytą zapas wódki, pobranej z uwolnieniem od podatku w celach leczniczych do wolnego od podatku użycia, mają za ten zapas zapłacić podatek konsumcyjny wedle niższej stopy po 70 halerzy za

jeden stopień hektolitrowy w dniach trzech po oznajmieniu przypadającej kwoty, ponieważ w powyższym terminie ustaje uwolnienie od podatku dla wódki w celach leczniczych.

III. Co do wódki, którą należałoby opodatkować w gorzelniach, opłacających podatek od wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, albo z zastosowaniem zbiornika, którą jednakowoż w celu wywozu, względnie wolnego od podatku użycia z uwolnieniem od podatku złożono w składzie, zarządza się co następuje:

1. Przedsiębiorca gorzelni winien prosić władzę skarbową I. instancyi o pozwolenie, aby mógł cały wyrób lub część tegoż z uwolnieniem od podatku złożyć w składzie celem wywozu, względnie celem wolnego od podatku użycia, równocześnie winien podać ilość i zawartość alkoholu we wódce, która będzie złożoną w składzie z uwolnieniem od podatku, jakoteż, czy z tego zezwolenia będzie chciał korzystać w jednym lub więcej okresach oznajmienia. Prośba może także opiewać na całą kampanię.

W prośbie należy dokładnie oznaczyć pokrycie dane za wódkę, która z uwolnieniem od podatku ma się złożyć w składzie. Pokrycie to musi całkowicie pokrywać kwotę podatkową (70 halerzy za stopień hektolitrowy), przypadającą od podanej ilości alkoholu i można je złożyć w sposób dozwolony dla kredytowania podatku w §. 32 przepisu wykonawczego ustawy. Pokrycie to staje się wolnem w miarę dokonanego wywozu, a mianowicie w chwili nadejścia potwierdzenia wystąpienia za linię cłową wódki do wywozu wydanej, względnie przyjęcia przez odbiorcę wódki wydanej do wolnego od podatku użycia.

2. Na podstawie otrzymanego pozwolenia do wolnego od podatku złożenia w składzie, o czem zawiadamia się organ nadzorujący, jakoteż urząd poborczy, przedsiębiorca winien domagać się przy dotyczącym miesięcznym obrachunku wyłączenia z wyniku rachunkowego ilości alkoholu, przeznaczonego do wolnego od podatku złożenia w składzie. Wyłączenie następuje w sposób określony w §. 64 ustawy.

Ilości alkoholu, wyłączone przy każdym miesięcznym obrachunku celem wolnego od podatku pomieszczenia w składzie, należy wywieźć, względnie wydać do wolnego od podatku wywozu najpóźniej w ciągu 12 miesięcy, licząc od dnia wyłączenia, w przeciwnym razie przedsiębiorca jest obowiązany zapłacić dodatkowo przypadający podatek od wyrobu.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany co do ilości alkoholu złożonych w składzie z uwolnieniem od

podatku, prowadzić wedle wzoru Nr. II, osobne konto, w które należy wpisywać jako przychód, ilości alkoholu wydzielone przy obrachunku do wolnego od podatku pomieszczenia w składzie, a jako rozchód z uwzględnieniem zaniku składowego, ilości alkoholu wywiezione na podstawie odnośnych oznajmień, względnie deklaracji wywozowych. Przy obliczaniu zaniku składowego należy stosować postanowienia §. 25 przepisu wykonawczego. Oddośnie zapiski ma podpisać także interwjujący organ skarbowy.

Druk na to konto należy kupować za zwrotem kosztów nakładu w paginowanych i parafowanych zeszytach, z nitkami urzędownie opieczętowanymi, w urzędzie lub u organu, który wyznaczy władza skarbową I. instancyi. Urząd ten ma przed wydaniem umieścić na każdym zeszycie nazwisko i siedzibę gorzelni, dla której konto się zakupuje.

Konto należy z upływem każdej kampanii zamknąć i wraz z odnośnem pozwoleniem przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I. instancyi, do zawodowego departamentu rachunkowego III. dla cła i podatku konsumcyjnego (Wiedeń, I. Fleischmarkt 19).

4. Do wywozu takiej wódki za linię cłową stosują się postanowienia dodatku A, część II, lit. A. Osobne pozwolenie na wywóz nie jest koniecznem.

Do wywozu wódki, przeznaczonej do wolnego od podatku użycia, należy stosować postanowienia §. 24, część II, względnie postanowienia dodatku B, część I, l. 4 tegoż przepisu wykonawczego; przedsiębiorca gorzelni nie potrzebuje składać pokrycia transportu.

§. 3.

(Do §. 7 ustawy.)

Postanowienia na korzyść gorzelni rolniczych.

I. Obliczenie i przekazanie do wypłaty przypadającej bonifikacyi.

1. Władza skarbową I. instancyi po upływie każdego kalendarzowego miesiąca oblicza na podstawie otrzymanego rejestru oznajmień i aktu stwierdzenia wyrobionych miesięcznie ilości alkoholu i przekazuje do wypłaty bonifikację, którą gorzelnie rolnicze, opłacające podatek konsumcyjny, otrzymują

z kasy państwa za każdy hektolitr alkoholu, wywieziony z ich zakładu gorzelnianego z zachowaniem odnośnych przepisów. Za ubytki stwierdzone przy badaniu zapasów nie należy się przeto żadna bonifikacya. Przekaz przypadającej do wypłaty bonifikacyi należy wypłacić wedle przyległego wzoru Nr. III.

Wzór Nr. III.

2. Jeżeli przeciętny dzienny wyrób w czasie całej kampanii nie przekracza granicy, w której należy się ta sama stopa bonifikacyi, a wywiezione ilości alkoholu wlicza się do tej tylko ilości, którą wolno wyrobić wedle niższej stopy podatku konsumcyjnego, wtedy odpada dalszy obrachunek.

3. Jeżeli atoli w poszczególnych miesięcznych okresach oznajmieni ilość przeciętnego dziennego wyrobu zmienia się tak dalece, że powoduje zmianę ustawowego wymiaru bonifikacyi przypadającej za hektolitr alkoholu, albo jeżeli gorzelnia korzystająca z bonifikacyi ma w zakładzie gorzelnianym z początkiem swej rocznej kampanii zapas alkoholu z poprzedniej kampanii, to należy postąpić wedle następujących postanowień:

- a) Jeżeli przeciętny dzienny wyrób alkoholu w drugim, trzecim lub następnym miesięcznym okresie oznajmienia rocznej kampanii tak dalece się zwiększył, że ustawowy wymiar bonifikacyi maleje, wtedy przekazuje się do wypłaty bonifikacyę tymczasowo za miesięczny okres oznajmienia, w którym więcej wyrobiono (a także za następne miesięczne okresy oznajmieni) według niższego wymiaru.
- b) Jeżeli natomiast przeciętny dzienny wyrób alkoholu w drugim, trzecim lub następnym miesięcznym okresie oznajmienia rocznej kampanii zmalał do ilości, która pociąga za sobą wyższy wymiar bonifikacyi, to należy zatrzymać aż do końca rocznej kampanii pierwotny, a więc niższy wymiar bonifikacyi.
- c) Z końcem rocznej kampanii oblicza się, jaka bonifikacya przypada przeciętnie za hektolitr alkoholu wyrobionego we wszystkich okresach oznajmieni i jeżeli wynik jest większy aniżeli bonifikacya przekazana do wypłaty za ilości alkoholu wywiezione z gorzelnii w sposób przepisany w ciągu rocznej kampanii, wtedy wypłaca się dodatkowo wypadającą różnicę bonifikacyi. Jeżeli zaś wynik jest mniejszy, przedsiębiorca gorzelnii winien zwrócić w ciągu ośmiu dni po urzędowym uwiadomieniu pod

rygiorem egzekucyi kwotę bonifikacyi. o jaką więcej do wypłaty przekazano.

- d) Obliczoną przy końcu rocznej kampanii przeciętną kwotę bonifikacyi za hektolitr alkoholu (punkt c) należy zatrzymać aż do chwili, w której wyczerpie się zapas alkoholu, pozostały w gorzelnii z zakończonej rocznej kampanii przez zgodne z przepisami wywozy.
- e) Jeżeli to wyczerpanie (punkt d) nie nastąpiło jeszcze z początkiem następnej rocznej kampanii gorzelnii, to należy przyjąć dla rachunku bonifikacyi, że do chwili rachunkowego wyczerpania, wywozi się li tylko alkohol z zapasu przeniesionego do nowej rocznej kampanii. To postanowienie należy do pozostałych zapasów stosować oddzielnie wedle stopy podatkowej tak, że pozostały zapas należy tak długo rachunkowo prowadzić wedle jednej ze stóp podatkowych, dopóki odbywa się wywóz według tej stopy.

Skoro w taki sposób zamknięto rachunek bonifikacyi dla ilości alkoholu pozostałej z poprzedniej kampanii, rozpoczyna się wedle powyższego założenia teraz dopiero wywóz alkoholu wyrobionego w nowej rocznej kampanii, przyczem postępuje się począwszy od miesięcznego okresu oznajmienia, w którym wyczerpano zapas alkoholu pozostały z zeszłej rocznej kampanii, w myśl powyższych postanowień pod a, b, c i d podanych.

- f) Jeżeli gorzelnia rolnicza oprócz ilości alkoholu, którą należy wliczać do ilości alkoholu wedle niższej stopy podatku konsumcyjnego, wywozi alkohol podlegający wyższej stopie podatku konsumcyjnego, wtedy należy rachunek bonifikacyi przeprowadzić w ten sposób, że kwoty bonifikacyi za hektolitr alkoholu oblicza się podwójnie, t. j. tak za wspomnianą ilość alkoholu, jakoteż za ilość alkoholu podlegającą wyższej stopie podatku konsumcyjnego i używa stosownie do ich przeznaczenia.

Kwoty bonifikacyi należy zawsze tak oznaczyć, jakby chodziło tylko o pojedynczy wymiar bonifikacyi.

4. Wypłata przekazanych bonifikacyj następuje natychmiast po nadejściu nakazu zapłaty w dotychczasowej kasie państwa do rąk przedsiębiorcy gorzelnii,

lub tegoż pełnomocnika, którzy winni wykazać się przekazem, potwierdzić odbiór pieniędzy na odwrotnej stronie przekazu i potwierdzenie ostampłować według skali II.

5. Przekaz można także przyjąć jako zapłatę podatku konsumcyjnego, który dotyczący przedsiębiorca gorzelni ma zapłacić w kasie do wypłaty wyznaczanej.

II. Warunki uznania gorzelni za rolniczą.

Jako gorzelnię rolniczą uważa się tylko tę, w której łączą się wszystkie warunki wymienione w §. 7, l. 2. lit. a, b i c ustawy.

Gorzelnię uważa się także wtedy jeszcze za rolniczą w myśl §. 7 l. 2, lit. a, jeżeli gospodarstwo rolne, z którym jest połączoną, nie może dostarczyć gorzelni ani nawet w przeważnej części płodów własnego zbioru do wyrobu wódki, jedynie z powodu nieurodzaju powszechnie wiadomego.

Nieurodzaj uważa się jako powszechnie wiadomy, jeżeli jest znanem w gminie, w której gospodarstwo rolne leży, że na gruntach tegoż nastąpił nieurodzaj płodów służących do wyrobu wódki i jeżeli to stwierdzi zwierzchność gminna, względnie dotyczące starostwo, jeżeli rozchodzi się o gospodarstwo rolne, które prowadzi się na obszarze dworskim, wydzielonym ze związku gminnego.

Przedsiębiorca obowiązany jest donieść natychmiast po żniwach władzy skarbowej I. instancji o każdym nieurodzaju płodów do wyrobu wódki i udowodnić go powyż wspomnianem potwierdzeniem.

Gorzelnię przerabiającą melasę nie można uważać jako rolniczą, chyba że melasę przerabia się tylko jako dodatek i to tylko do surowców, które dostarcza gospodarstwo rolne połączone z gorzelnią.

Przeciętny dzienny wyrób (§. 7, l. 2, lit. b ustawy) oblicza się w ten sposób, że ilość alkoholu wyrobioną w każdym miesięcznym okresie oznajmienia dzieli się przez liczbę faktycznych dni ruchu w tym okresie oznajmienia. Gorzelnia rolnicza może przeto w niektórych dniach wyrobić także więcej aniżeli 7 hektolitrow alkoholu, byle tylko przeciętnie nie wyrobiono podczas każdego jednomicięsznego okresu oznajmienia więcej aniżeli 7 hektolitrow na 1 dzień.

Jeżeli ta najwyższa granica produkcji zostanie przekroczoną, chociażby tylko w jednym okresie oznajmienia, wtedy gorzelnia traci postanowienia na korzyść gorzelni rolniczej.

Co do rocznego czasu ruchu nie ma żadnego ograniczenia dla gorzelni rolniczych bez względu, czy wyrabiają drożdże, czy nie; jednakowoż nie wolno żadnej gorzelni rolniczej pod utratą postanowienia na jej korzyść w ciągu jednej kampanii wyrobić więcej, aniżeli 1680 hektolitrow alkoholu (§. 7, l. 2, lit. c ustawy).

Gorzelnia połączona w taki sposób z gorzelnią nie rolniczą (przemysłową), że znajduje się z tą ostatnią pod jednym dachem, albo, że otrzymuje od tejże siłę ruchu, względnie parę, nie może być uważana za rolniczą.

III. Znamiona gospodarstwa rolnego połączonego z gorzelnią.

1. Grunta nie należące do stanu posiadania jednego i tego samego gospodarstwa rolnego można tylko wtedy uwzględniać przy zestawieniu stosunku przeciętnego dziennego wyrobu alkoholu do powierzchni gospodarstwa rolnego, połączonego z gorzelnią, jeżeli oddalenie tychże od zabudowań gospodarczych (stajen, szop) nie przekracza 8 kilometrów, odległość pól ornych od gorzelni 8 kilometrów, zaś łąk i nie w tej samej gminie katastralnej co gorzelnia. położonych pastwisk 10 kilometrów.

Gdyby na obszarze złączonych ze sobą gruntów, uprawianych przez tego samego przedsiębiorcę, budynki gospodarcze (folwarki, zagrody) znajdowały się w więcej miejscach niż w jednym, nie przeszkadza to, aby całą powierzchnię gruntów uważać za należącą do jednego gospodarstwa rolnego.

Odległość należy mierzyć najkrótszą drogą wozową, względnie wygonową, licząc od bramy wjazdowej budynku gospodarczego, względnie gorzelni aż do odnośnych gruntów.

Powyzszy warunek odległości między gruntami a gorzelnią nie obowiązuje gorzelni należących do spółki.

2. Jeżeli przedsiębiorca gorzelni i przedsiębiorca gospodarstwa rolnego nie są tą samą osobą i pierwszy nie oddaje brahy otrzymanej w gorzelni gospodarstwu rolnemu, połączonemu z gorzelnią na karmę dla bydła, ale tą brahą karmi bydło opasowe na własny, lub obcy rachunek i tylko nawóz pochodzący od tego bydła oddaje gospodarstwu rolnemu złączonemu z gorzelnią, to odległość stajen przeznaczonych dla tego bydła opasowego od gorzelni nie powinna przekraczać 8 kilometrów.

3. Jeżeli całe gospodarstwo rolne, na którego związku z gorzelnią opiera się roszczenie zaliczenia

gorzelni do rolniczych wydzierzawiono, to wystarcza czas trwania dzierżawy, obejmującej tylko dotyczącą kampanię pod warunkiem, aby:

- a) gorzelnia korzystała z bonifikacji za bezpośrednio poprzedzającą kampanię z powodu swego związku z dzierżawionem gospodarstwem rolnym i aby:
- b) kontraktem dzierżawy odstąpiono dzierżawcy zbiór gospodarstwa rolnego, dostarczający gorzelni w odnośnej kampanii surowców, więc jeżeli rozchodzi się n. p. o kampanię 1899/1900, zbiór z roku 1899.

Ten sam czas trwania dzierżawy wystarcza, jeżeli gorzelnia jest przedmiotem dzierżawy.

We wszystkich innych wypadkach dzierżawy musi kontrakt dzierżawy obejmować co najmniej dwa po sobie następujące lata, a w tem także okres czasu, za który rości sobie prawo do bonifikacji.

4. Jeżeli przedsiębiorca gorzelni, która ma być uważaną za rolniczą i gospodarstwa rolnego, nie jest tą samą osobą, wtedy powinien istnieć między przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego a przedsiębiorcą gorzelni na czas dotyczącej kampanii gorzelnianej stosunek prawny, na mocy którego przedsiębiorca gospodarstwa rolnego ma dostarczać gorzelni płodów do wyrobu wódki, n. p. ziemniaków wyłącznie, lub przynajmniej przeważnie ze zbioru wspomnianego gospodarstwa rolnego, natomiast przedsiębiorca gorzelni ma oddawać temu gospodarstwu rolnemu brahę, otrzymaną przy wyrobie wódki na karmę dla bydła, albo przynajmniej oddawać nawóz pochodzący od bydła opasowego, karmionego tą brahą na własny, lub obcy rachunek.

Co do gorzelni, należących do spółki, musi kontrakt spółki wyrażać ten stosunek prawny między gorzelnią utrzymywaną w ruchu przez spółkę a gospodarstwami rolnymi, zawiadywanymi przez poszczególnych spółników.

IV. Zgłoszenie roszczenia zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych.

1. O zaliczenie gorzelni w poczet rolniczych należy prosić pisemnie władzy skarbową I. instancji najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem ruchu w ciągu dotyczącej kampanii, o ile rozchodzi się tylko o uzyskanie bonifikacji, a nie także o przydział ilości alkoholu, którą wedle niższej stopy podatku konsumcyjnego można wyrobić, w którym to względzie są miarodajne zarządzenia dotyczącej ustawy kontyngentowej.

1. Rozpoczęcie ruchu gorzelni przed upływem ustanowionego dla uzyskania bonifikacji czterytygodniowego terminu zgłoszenia, nie uchyla wprawdzie prawa roszczenia bonifikacji, jednakowoż bonifikację udzieli się w tym wypadku tylko za tę ilość alkoholu, którą wyrobiono dopiero począwszy od dnia wydania urzędowego zawiadomienia o zaliczeniu gorzelni do rolniczych, względnie od dnia następującego w cztery tygodnie po wniesieniu oznajmienia.

3. Zgłoszenie roszczenia zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych musi zawierać:

- a) siedzibę i numer konskrypcyjny gorzelni;
- b) nazwisko właściciela i przedsiębiorcy teje;
- c) dokładne oznaczenie gospodarstwa rolnego, połączonego z gorzelnią, roszczącą sobie prawo do bonifikacji;
- d) nazwisko przedsiębiorcy tegoż gospodarstwa rolnego i
- e) właściciela, jeżeli zaś grunta związane w gospodarstwie rolnem nie należą do tego samego właściciela, nazwiska właścicieli poszczególnych gruntów;
- f) obszar gruntów (pól ornych, łąk i pastwisk) pojedynczo i razem;
- g) gatunek materiałów, które gorzelnia będzie prawdopodobnie przerabiać;
- h) skąd te materiały będzie prawdopodobnie ciągać;
- i) czy stajnie gospodarstwa rolnego, lub gorzelni są dosyć obszerne, aby w nich można umieścić przynajmniej jedną sztukę bydła rogatego (wół, byk, krowa), albo przynajmniej 10 sztuk nierogacizny, lub owiec na każdy hektoliter zacieru, który dziennie będzie przepędzony;
- k) jeżeli gorzelnią i połączonem z nią gospodarstwem rolnem nie zajmuje się jedna i ta sama osoba, postanowienia kontraktu między przedsiębiorcą gorzelni, a przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego co do surowców do wyrobu wódki, jakoteż co do brahy otrzymanej z ruchu gorzelni, względnie co do nawozu pochodzącego od bydła opasowego, karmionego tą brahą na własny lub obcy rachunek.

Zgłoszenie gorzelni rolniczej, utrzymywaney w ruchu przez spółkę, musi zawierać także daty pod lit. c, d, e i f, odnoszące się do gospodarstw rolnych, zawiadywanych przez poszczególnych spółników.

V. Udowodnienie słuszności roszczenia zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych.

Do zgłoszenia należy dołączyć:

- a) Wyciągi z ksiąg gruntowych celem udowodnienia stosunków własności gorzelni i połączonego z nią gospodarstwa rolnego, względnie przy spółkach gorzelnianych, połączonych z gorzelnią gospodarstw rolnych, należących do spółników.

Gdyby gorzelnia w księdze gruntowej nie była zapisana, wystarczy potwierdzenie zwierzchności gminnej co do stosunków własności gorzelni.

- b) Wyciągi katastralne dotyczące gruntów, złożonych w jedno gospodarstwo rolne, o ile obszar lub okoliczność, czy są polami ornymi, łąkami, lub pastwiskami, nie jest uwidocznioną w wyciągach z ksiąg gruntowych. Te wyciągi katastralne, jakoteż wyciągi z ksiąg gruntowych (a) można przyjmować, jako ważne także i na następne kampanie, jeżeli do nich będzie dołączone potwierdzenie właściwego sądu, względnie urzędu podatkowego, że podane w nich daty nie zmieniły się od czasu ich wystawienia.

Gorzelnia spółki musi przedłożyć powyższe dowody co do gospodarstw rolnych wszystkich spółników.

- c) Potwierdzenie zwierzchności gminnej, że gorzelnia połączona jest z danym gospodarstwem rolnem, względnie z poszczególnymi gospodarstwami rolnymi spółników w taki sposób, że:

a) gorzelnia otrzymuje surowce do wyrobu wódki wyłącznie albo przynajmniej przeważnie ze zbiorów z gruntów gospodarstwa rolnego, względnie gospodarstw rolnych zawiadywanych przez spółników, i że

b) gorzelnia oddaje natomiast gospodarstwu rolnemu z nią połączonemu, brahę uzyskaną przy wyrobieniu wódki na karmę dla bydła, lub przynajmniej oddaje nawóz pochodzący od bydła karmionego tą brahą na własny, lub obcy rachunek.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelni i połączonego z nią gospodarstwa rolnego nie jest tą samą osobą, to potwierdzenie

nie okoliczności *bb*) co do brahy, względnie nawozu można zastąpić postanowieniami kontraktu zawartego między obydwojma przedsiębiorcami (część IV, l. 3, lit. *k*).

Co do spółek gorzelnianych musi kontrakt spółki wyjaśniać związek między spółką gorzelnianą, a poszczególnymi gospodarstwami rolnymi spółników.

- d) W wypadkach wymienionych w części III, l. 1 i 2 potwierdzenie zwierzchności gminnej co do odległości gruntów od zabudowań gospodarczych i od gorzelni, względnie stajen od gorzelni.
- e) Wiarogodny dowód rozmiaru stajen na bydło.
- f) Odnośne kontrakty, których podpisy muszą być legalizowane w oryginale, lub w wierzytelnym odpisie dla udowodnienia wszelkich stosunków dzierżawnych możliwie istniejących.

Upoważnia się krajowe władze skarbowe w poszczególnych uwzględnienia godnych wypadkach odstąpić tymczasowo od żądania legalizowania podpisów, jeżeli strona zobowiąże się w formie prawnej dostarczyć dodatkowo legalizacyi w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, zrzekając się w przeciwnym wypadku bonifikacyi.

Jeżeli gorzelnia nie jest utrzymywana w ruchu przez przedsiębiorcę gospodarstwa rolnego, musi kontrakt zawarty między nim a przedsiębiorcą gorzelni dokładnie wyjaśniać, że gorzelnia otrzymuje materiały do wyrobu wódki wyłącznie, lub przynajmniej przeważnie ze zbiorów tego gospodarstwa rolnego i że natomiast gorzelnia oddaje temuż gospodarstwu rolnemu brahę uzyskaną przy wyrobieniu wódki na karmę dla bydła, albo przynajmniej nawóz pochodzący od bydła karmionego tą brahą na własny lub obcy rachunek.

- g) Kontrakt spółki, jeżeli rozchodzi się o gorzelnię utrzymywaną w ruchu przez spółkę.

W okręgach administracyjnych, w których istnieją osobne obszary dworskie, wyłączone ze związku gminnego, może zamiast zwierzchności gminnej, właściwe starostwo wydawać gorzelniom znajdującym się na takich obszarach dworskich, potwierdzenia potrzebne do nabycia prawa roszczenia bonifikacyi.

VI. Załatwienie zgłoszenia roszczenia zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych.

1. Jeżeli zgłoszenie zaopatrzone wszystkimi przepisanyymi dowodami w czas wniesiono i jeżeli istnieją wszystkie warunki uznania gorzelni za rolniczą, zalicza się gorzelnię w poczet rolniczych i przyznaje się jej na dotyczącą kampanię postanowienie na korzyść dozwolone w §. 7 ustawy.

2. Jeżeli natomiast zgłoszenie nie jest zaopatrzone wszystkimi przepisanyymi dowodami, albo jeżeli te dowody są wadliwe, nie uwzględnia się zgłoszenia i zwraca się je wnoszącemu.

Władza skarbową I instancyi obowiązana jest bezzwłocznie załatwić każde takie zgłoszenie się, a w razie nieuwzględnienia podać stronie powody odrzucenia punkt za punktem.

Jeżeliby proszący dodatkowo usunął waży zgłoszenia się w ciągu czterech tygodni od dnia zaawizowania o nich, winna władza skarbową I instancyi załatwić ponowną prośbę we własnym zakresie działania.

VII. Cofnięcie postanowienia na korzyść gorzelni rolniczych.

Gdyby się później okazało, że ustanowiony w §. 7, l. 2, lit. *a* ustawy, warunek zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych już pierwotnie brakował, albo też później odpadł, albo w ciągu kampanii przekroczono wyznaczoną w §. 7, l. 2, lit. *b* ustawy najwyższą granicę dziennego wyrobu, chociażby tylko w jednym okresie miesięcznym oznajmienia, albo gdyby wreszcie przekroczono ustanowioną w §. 7, l. 2, lit. *c*, roczną najwyższą ilość wyrobu, orzeknie się oprócz ukarania ustawą nakazanego (§. 93 ustawy) utratę przyznanego postanowienia na korzyść tej gorzelni.

Gorzelnia, obowiązana jest w takim wypadku zwrócić skarbowi państwa otrzymaną bonifikację.

Organa skarbowe powołane do kontroli podatków od wódki, obowiązane są czuwać na tem, czy istnieją wszystkie warunki zaliczenia gorzelni w poczet rolniczych.

§. 4.

(Do §. 12 ustawy.)

Pomoc przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi parowej.

Wyznaczone przez władzę skarbową I instancyi stacje kolejowe i parowców, położone najbliżej gorzelni, oplacającej podatek konsumcyjny, względnie najbliżej wolnego składu wódki, albo rafinerii wódki uznanej za wolny skład, mają prowadzić osobny zapisek o wszystkich u nich nadanych posyłkach wódki według dołączonego wzoru Nr. IV., w który należy zapisać każdą poszczególną posyłkę w tym porządku, w jakim ją nadano celem przewozu.

Wzór Nr. IV.

Zapisek należy co miesiąca zamknąć i przedłożyć najpóźniej do 10 dnia następnego miesiąca władzy skarbowej I instancyi, w której okręgu leży stacja kolejowa, lub parowców.

Druki na te zapiski wydaje bezpłatnie władza skarbową I instancyi na żądanie odnośnych stacyj kolejowych i parowców.

§. 5.

(Do §§. 22 i 23 ustawy.)

Uwiedomienia dotyczące aparatów do destylacji. Obowiązki przedsiębiorców w razie zaniechania ruchu gorzelni i co do postępowania z istniejącymi zapasami.

Uwiedomienia przedkładane na mocy §. 22 ustawy, należy wnosić w tym oddziale straży skarbowej, w którego okręgu mieszka posiadacz, względnie ten, który aparaty destylacyjne zrobił.

Uwiedomienie o dostarczeniu aparatu destylacyjnego ma zawierać oprócz nazwiska, zatrudnienia i miejsca zamieszkania posiadacza, także nazwisko i miejsce zamieszkania tego, od kogo aparat destylacyjny sprowadzono.

Przedsiębiorca gorzelni, albo jego zastępca ma o zupełnem zaniechaniu ruchu uwiedomić pisemnie w dwóch egzemplarzach organ skarbowy, któremu poruczono dozór przedsiębiorstwa. Jeden egzemplarz uwiedomienia zaopatrzony potwierdzeniem wniesienia, zwraca się przedsiębiorcy, drugi egzemplarz przesyła się władzy skarbowej I instancyi.

Zapasy wódki, podlegające podatkowi konsumcyjnemu, należy zbadać tak co do ilości, jak też co do zawartości alkoholu.

Co do postępowania, jakie zachować należy, jakoteż co do ubytków i nadwyżek, okazujących się przy zamknięciu rachunku, są miarodajne postanowienia §. 72 ustawy i §. 26 tego rozporządzenia wykonawczego.

Jeżeli przedsiębiorca chce zapłacić natychmiast gotówką w całości, albo w części podatek konsumcyjny za ilość alkoholu istniejącą w chwili zastanowienia ruchu, albo jeżeli chce korzystać z dozwolonego kredytu podatku, winien poprzednio we właściwym urzędzie poborczym postarać się o boletę zapłaconego podatku, lub o boletę kredytową.

Dopiero na podstawie tej bolety można pozostawiać przedsiębiorcy dotyczącą ilość alkoholu do wolnego rozporządzenia. Równocześnie winien organ skarbowy donieść o tem właściwemu urzędowi poborczemu.

Ilości alkoholu, za które podatku konsumcyjnego nie zapłacono gotówką, ani nie pokredytowano, należy pewnie urzędowo zamknąć aż do czasu zapłaty lub pokredytowania podatku, względnie aż do wywozu bez opłacania podatku konsumcyjnego, o ile istnieją ustawą wymagane warunki takiego wywozu.

Przedsiębiorca może jednakowoż także złożyć za te ilości pokrycie, równające się przypadającemu podatkowi konsumcyjnemu, a w tym wypadku można odstąpić od wspólnego zamknięcia urzędowego i bez tegoż pozostawić zapasy przedsiębiorcy.

Złożone pokrycie staje się następnie znowu wolnym w miarę zapłaty podatku, względnie w miarę wywozu do wolnego składu, lub za linię cłową, lub do innego użycia bez opłaty podatku.

§. 6.

(Do §§. 25 i 27 ustawy.)

Wypożyczanie aparatów odpędowych.

Wypożyczanie aparatów odpędowych w celu produkcji wódki jest dozwolone pod warunkiem, że właściciel aparatu odpędowego doniesie wprzód w myśl §. 25 ustawy ustnie, lub pisemnie o zamierzonym przeniesieniu aparatu organowi skarbowemu (oddziałowi straży skarbowej), któremu dozór gorzelnii poruczono i otrzyma urzędowe potwierdzenie dokonanego doniesienia. Wypożyczającemu należy również doreczyć opisanie, odnoszące się do dotyczącego aparatu odpędowego.

Kto chce używać wypożyczonego aparatu odpędowego, ma uczynić zadość w ogóle wszystkim obowiązkom producenta wódki, przepisany przez ustawę o podatku od wódki.

§. 7.

(Do §. 32 ustawy.)

Szczegółowe zarządzenia dotyczące gorzeln. przerabiających inateryały skrobiowe z wyjątkiem skrobii.

Przedsiębiorcy gorzeln., określonych w §. 32, I. ustawy mają równocześnie z oznajmieniem ruchu przepisaniem przez §. 44 ustawy, przedłożyć potwierdzenie zwierzchności gminnej, że są rzeczywiście rolnikami, że w miejscowości, gdzie chcą wyrabiać wódkę, posiadają, lub utrzymują w ruchu tylko jedną gorzelnię, dalej, że mają bydło do utrzymania i w jakiej ilości.

Gdy ma się używać tylko niedojrzałego lub zepsutego zboża własnego zbioru, wtedy należy przed każdorazowym rozpoczęciem ruchu przedłożyć jeszcze dalsze potwierdzenie, że zboże, którego przedsiębiorcy chcą użyć, zebrali w istocie w stanie niedojrzałym względnie, że się zepsuło.

W odnośnem potwierdzeniu należy podać również ilość niedojrzałego, względnie zepsutego zboża.

Co się tyczy stosunku wyprodukowanej brahy do ilości bydła przyjmuje się, że na jeden hektoliter zacieru branego dziennie do odpędu przypada co najmniej jedna sztuka bydła rogatego, albo 10 sztuk nierogacizny, lub owiec.

Za bezpośrednie podgrzewanie w myśl §. 32, I. lit. c ustawy nie należy uważać tego, gdy ogrzewanie kotła odpędowego uskutecznia się za pomocą ogrzanego powietrza, lub za pomocą kąpieli wodnej. Ponieważ dalej kocioł odpędowy można napełniać tylko przez zdjęcie hełma, przeto nie wolno zaopatrywać kotła kurkami, lub innymi otworami, względnie urządzeniami, które w jakikolwiek sposób mogłyby się nadać do umożliwienia napełnienia kotła inną drogą.

Jako wymiar, którego nie śmie przekraczać powierzchnia ogrzewalna kotła odpędowego w stosunku do przestrzeni napełnienia przyjmuje się, że największa średnica kotła nie może przekraczać wysokości tegoż, t. j. odległości między najniższym punktem dna a górnym brzegiem kotła.

Do wysokości kotła nie wlicza się nasady tegoż, jeżeli nie jest wyższą nad 10 centymetrów, a jej średnica nie przekracza połowy największej średnicy kotła.

Jeżeli pojemność kotła odpędowego przekracza 100 litrów, wtedy nietylko należy dokładnie zachować powyżej ustanowiony wymiar powierzchni ogrzewalnej, lecz oprócz tego maksimum powierzchni ogrzewalnej nie śmie przekraczać 25 centymetrów kwadratowych na jeden litr pojemności

kotła odpędowego tak, że ogień i gazy spalania mogą bezpośrednio dotykać co najwyżej temu stunkowi odpowiadającą część kotła.

W celu obliczenia tego maksimum powierzchni potrzeba tylko pojemność kotła odpędowego, wymierzoną w litrach nalewem wody, pomnożyć przez maksimum powierzchni ogrzewalnej, dopuszczalnej dla jednego litra. Jeżeli się od znalezionej w ten sposób maksimum powierzchni ogrzewalnej odejmię powierzchnię dna kotła, to reszta podaje dopuszczalną wielkość powierzchni bocznej kotła odpędowego, której wysokość da się obliczyć i pojąje potem jak wysoko mogą gazy spalania i ogień dotykać ścian bocznych kotła odpędowego. Obliczenie będzie oczywiście stosownie do formy kotła odpędowego różne. Przyjąwszy, że kocioł odpędowy ma formę zupełnego cylindra, zamkniętego dnem płaskim, że ma pojemności 198 litrów, średnicy 62 centymetrów, półśrednicy (promień) zatem 31 centymetrów, a wysokości 66 centymetrów, to dopuszczalne maksimum powierzchni ogrzewalnej wynosiłoby $198 \times 25 = 4950$ centymetrów kwadratowych. Płaska powierzchnia okrągłego dna kotła obliczyłaby się według wzoru $r^2 \pi$ ($r =$ promień, $\pi =$ ludolfina 3·14) na $31 \times 31 \times 3\cdot14 = 3017\cdot5$ centymetrów kwadratowych. Gdy w ten sposób znalezionej wielkość powierzchni dna odejmię się od całej dopuszczalnej powierzchni ogrzewalnej (4950—3017·5), to pozostaje powierzchnia płaszcza = 1932·5 centymetrów kwadratowych, którego wysokość łatwo da się obliczyć według wzoru $h =$

$$\frac{M}{2 r \pi} \text{ gdzie pod } M \text{ należy rozumieć powierzchnię}$$

płaszcza: $h = \frac{1932\ 5}{(31 + 31) \times 3\cdot14} = 9\cdot9$ centymetrów. Więc kocioł odpędowy musiałby tu być co najmniej tak głęboko wmurowany, żeby jego powierzchnię boczną dotykał ogień i gazy spalania bezpośrednio tylko do wysokości 9·9 centymetrów. W trudniejszych wypadkach należy postarać się o orzeczenie rzeczoznawcy.

Przy obliczeniu pojemności kotła za pomocą nalewu wodą, należy poprzednio wyjąć miészadło, jeżeli się znajduje.

W gorzelniach, określonych w §. 32, I, ustawy nie wolno także zacieru przygotowanego w kadzi, z uwagi na postanowienia §. 42 ustawy, przenosić do innej kadzi, zanim kocioł odpędowy nie zostanie napełniony zacierem, zaś do przenoszenia zacieru z kadzi fermentacyjnych na aparat odpędowy można używać tylko czerpaków, których pojemność wliczono w pojemność dozwoloną dla kadzi fermentacyjnych gorzelni.

Do naczyń dla sztucznych drożdży, wspomnianych w §. 42, l. 4 ustawy, należy w tego rodzaju gorzelniach liezyć także naczynia dla słodkich zacierów drożdżowych.

§ 8.

(Do §. 34 ustawy)

Ugoda.

Względem dozwolonego w drodze ugody wymiaru i opłacania podatku za wyrób wódki zarządza się:

I.

W ogóle.

1. Każdy przedsiębiorca gorzelni, który chce płać podatek od wódki w drodze ugody w granicach dozwolonych ustawą, ma najpóźniej 14 dni, zaś przy przerabianiu materiałów skrobiowych 4 tygodnie przed rozpoczęciem okresu czasu przeznaczanego dla wyrobu wódki oznajmić ustnie, lub pismem oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży jego gorzelnia:

- a) swoje nazwisko i miejsce zamieszkania;
- b) miejsce i numer konskrypcyjny budynku, w którym wódkę ma się wyrabiać;
- c) lokal przeznaczony na wyrób wódki;
- d) jakość aparatu odpędowego, pojemność kotła odpędowego i okoliczność, czy aparat odpędowy oznaczono już urzędownie.

Powyższy termin uwiadomienia 14-dniowy względnie 4-tygodniowy może skrócić władza skarbową I. instancyi w uwzględnieniu szczególnych stosunków.

2. Na wspomniane pod 1. uwiadomienie, bada się wielkość i jakość aparatów odpędowych i pojemność kotła odpędowego, następnie oznacza się urzędownie aparaty odpędowe. Równocześnie postanawia się urzędownie, czy gorzelnia należy do tych, którym można dozwolić opłacania podatku od wódki w drodze ugody.

Wynik tej czynności urzędowej przedstawia się w przeglądzie wyводу oględzin, a przegląd ten ma podpisać przedsiębiorca gorzelni, lub tegoż pełnomocnik albo gdyby jeden, względnie drugi nie umiał pisać, dwaj bezstronni świadkowie.

Jeżeli zbadanie pojemności i urzędowe oznaczenie aparatów odpędowych odbyło się w ciągu ostatnich 3 lat i jeżeli na czas ugody nie się zmienia, to można zaniechać ponownego spisania wyводу oględzin.

3. Następnie wymierza się ryczałt ugodowy według rodzaju ugody w sposób poniżej bliżej określony.

4. Ugodę zawiera się tylko pod warunkiem, że

- a) podczas trwania ugody nie wolno używać ani więcej, ani innych aparatów odpędowych, aniżeli na ugodę oznajmiono i uwzględniono, że nie wolno przerabiać żadnych innych materiałów aniżeli oznajmiono, i w razie ugody względem podatku od wódki w ustawie dozwolono, i że w ogóle ruchu gorzelnii nie wolno rozszerzać po za podstawy ugody, następnie że
- b) władzom skarbowym i organom skarbowym wolno będzie, ile razy uznają za stosowne, doglądać i przeszukać gorzelnię, zachowując odnośne przepisy, a po upływie czasu ruchu, objętego ugodą, wyłączyć od użytku aparat odpędowy w sposób niewykluczający używania kotła odpędowego do innych celów.

5. Odstępianie od zasad ugody, umożliwiające wyrób ilości alkoholu, większej od ilości w ugodzie postanowionej, ulegnie karze jako uszczuplenie dochodów skarbowych według możliwej nadwyżki wyrobu.

Jeżeli odstępianie jest tego rodzaju, że gorzelnia w skutek tego przestaje być taką, z którą można zawierać ugodę, to należy postąpić wedle postanowień karnych ustawy, dotyczących ryczałtowego opłacania podatku od wyrobu.

W ostatnim wypadku gaśnie także kontrakt ugody, podczas gdy w innych wypadkach odstąpienia od podstawy ugody, władza skarbową I. instancyi ma prawo uznać kontrakt ugody jako wygasły, albo utrzymać go w mocy.

6. Jeżeli w dalszym ciągu tego rozporządzenia nie innego nie postanowiono, należy umówioną kwotę ugody płacić za potwierdzeniem odbioru przed rozpoczęciem okresu czasu, przeznaczanego dla wyrobu wódki, w urzędzie powołanym do przyjmowania. Jeżeli ten okres czasu obejmuje dwa, lub więcej miesięcy, to zapłata ma nastąpić z góry, w tyłuż równych miesięcznych ratach, chyba że przedsiębiorca gorzelnii woli całą ugodzoną kwotę zapłacić naraz z góry.

Jeżeli zapłata nie nastąpiła wczas, to kierownik nadzoru straży skarbowej może, donosząc o tem władzy skarbowej I. instancyi, uznać kontrakt ugody jako rozwiązany.

7. Wypadek zaszły podczas trwania ugody, powodujący zmniejszenie ilości wyrobu wódki, objętej ugodą, nie zmienia wcale postanowień kontraktu ugody.

Jeżeli jednak nieprzewidziane i nieuniknione zdarzenie uniemożliwiło wyrób wódki przez cały okres czasu, przeznaczony do wyrobu wódki, to przypadająca na ten okres kwota ugody będzie zwróconą względnie odpisaną pod warunkiem, że jeszcze przed początkiem tego okresu czasu uwiadomiono o zaszej przeszkodzie pisemnie władzę skarbową I. instancyi.

8. O każdej ugodzie należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach, wolny od stempla, który ma zawierać:

- a) wymienienie osób, z którymi (osobno lub solidarnie) zawiera się ugodę i zasady ugody;
- b) umówioną kwotę ugody;
- c) postanowienia zawarte pod liczbami 4, 5, 6 i 7.

Zatwierdzenie ugody przysługuje władzy skarbowej I. instancyi.

Jeden egzemplarz protokołu ugody, zaopatrzonej klauzulą przyjęcia i zastępującej kontrakt, należy wydać przedsiębiorcy gorzelnii, zaś w razie zawarcia ugody z gminą zwierzchności gminnej.

II.

Szczegółowe postanowienia o ugodach z przedsiębiorcami gorzelnii, którzy równocześnie są piwowarami (§. 34, l. 1 ustawy).

1. Każdy piwowar, który używa do wyrobu wódki jedynie odpadków z własnej produkcji piwa pochodzących (z wyjątkiem piwa zepsutego) i chce zawrzeć ugodę względem podatku od wyrobu, ma oprócz dat oznaczonych w części I, l. 1, lit. a, b, c i d, donieść pisemnie oddziałowi straży skarbowej przeznaczonemu do dozoru browaru i gorzelnii, także ilość i pojemność naczyń zacierowych i czy je urzędownie oznaczono.

2. Na to uwiadomienie (l. 1) następuje urzędowe spisanie wyvodu oględzin podług przepisów zawartych pod I, l. 2.

3. Ryczałt ugodowy należy oznaczyć według rozmiaru wyrobu piwa, a mianowicie w ten sposób, aby na odpadki z każdych 100 hektolitrów piwa z własnej produkcji podczas trwania ugody pochodzące wypadła dla przedsiębiorcy gorzelnii odpowiednia wydajność alkoholu, jednakowoż nie mniejsza jak 30 stopni hektolitrowych (litrów alkoholu) według stopy podatkowej po 70 halerzy:

4. Przedsiębiorca browaru i gorzelnii ma ryczałt ugodowy płacić natychmiast przy oznajmianiu

każdej warki, przypadającej w okresie ugody, w stosunku do oznajmionej ilości brzezki piwnej w tym urzędzie, w którym opłaca podatek od piwa i dlatego ma o tem nadmienić w formie uwagi we wspomnianem oznajmieniu, z powołaniem się na kontrakt ugody.

5. Kontrakt ugody zawiera się na trzy lata z obopólnym zastrzeżeniem, że można go każdego czasu wypowiedzieć. Wypowiedzenie musi nastąpić pisemnie. Kontrakt ugody gaśnie w miesiąc po wypowiedzeniu.

6. Ograniczenie w używaniu odpadków przy wyrobie piwa, z jakiegokolwiekby następowało przyczyny, nie zmienia zgoła postanowień ugody.

Jeżeli jednak jakaś nieprzewidziana i niemiunikniona przeszkoda uniemożliwi w zupełności wyrób wódki najmniej przez miesiąc, wtenczas przynajmniej się uwolnienie od ryczałtu ugodowego przez czas trwania przeszkody, jeżeli oddział straży skarbowej przeznaczony do dozoru browaru i gorzelnii zawiadomiono pisemnie o przeszkodzie w ruchu i o ile odpadków przy wyrobie piwa nie używa się dodatkowo do wyrobu wódki, lecz rzeczywiście do innego celu.

III.

Szczegółowe postanowienia o ugodach z właścicielami gruntów, którzy do wyrobu wódki używają owoców własnej produkcji, wytłocznin jagód winnych albo drożdży winnych własnej produkcji, jagód, korzeni, lub innych owoców dziko rosnących (§. 34, l. 2 ustawy).

1. Ten rodzaj ugody można zawierać z poszczególnymi przedsiębiorcami takich gorzelnii, albo z ogółem wszystkich w gminie znajdujących się przedsiębiorców, albo także z gminą w ich imieniu.

2. Czas trwania ugody należy tak oznaczyć, ażeby obejmował tylko tę część roku, w której rzeczywiście wódka ma się wyrabiać. Dlatego należy zawierać osobną ugodę na każdą poszczególną porę, jeżeli wódka ma się wyrabiać w rozmaitych od siebie oddzielonych częściach roku.

3. Przedsiębiorca gorzelnii, który chce płacić w drodze ugody podatek od wódki w granicach dozwolonych ustawą, winien oprócz dat wymienionych w części I, pod l. 1, oznajmić także jeszcze:

a) okres czasu, w którym wódkę ma się wyrabiać; i

b) rodzaj materiałów przeznaczonych do wyrobu wódki, jakoteż ilość tychże i to w hektolitrach;

Gdyby przedsiębiorca gorzelnii posiadał w jednej i tej samej gorzelnii więcej, aniżeli dwa aparaty odpędowe typu określonego w §. 32, I, lit. c ustawy, to nie wyklucza to ugody, jeżeli przedsiębiorca używa tylko dwu aparatów odpędowych typu określonego w powołanem postanowieniu ustawy, a każdy inny w jego posiadaniu znajdujący się aparat odpędowy jest pod bezpiecznem urzędowem zamknięciem.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelnii używa tylko jednego jedynego aparatu odpędowego o wyżej opisanej prostej konstrukcyi, to może kocioł odpędowy sam dla siebie mieć 4 hektolitry pojemności.

4. Powyższe zarządzenie (l. 3) jest ważnem także w tych wypadkach, jeżeli rozchodzi się o wspólną ugodę producentów wódki jednej gminy. Należy jednak nadmienić, że zamierzono wspólną ugodę.

5. Okres czasu, przeznaczony dla wyrobu wódki, należy podać wedle dni z oznaczeniem pierwszego i ostatniego dnia.

Okres ten nie powinien przekraczać czasu, jakiego w obec postępowania przyjętego miejscowym zwyczajem potrzeba do przerobienia oznajmionej ilości i rodzaju surowców, uwzględniając wielkość i jakość jednego, względnie dwu aparatów odpędowych.

Przy ugodzie, zawartej z gminą, należy przytem brać w rachubę wszystkie, ugodą objęte w gminie się znajdujące aparaty odpędowe według ich wielkości i jakości.

6. Na uwiadomienie wymienione pod l. 3, bada się nie tylko wielkość i jakość aparatów odpędowych i pojemność kotła odpędowego, ale także jeszcze tę okoliczność, czy powierzchnia ogrzewalna tegoż nie przekracza przepisanej miary (§. 7 tego rozporządzenia wykonawczego).

7. Zawarcie ugody następuje dopiero wtedy, gdy uwiadomienie o ilości surowców można sprawdzić przez bezpośrednie zbadanie, albo przynajmniej przez niezawodne przedmiotowe spostrzeżenie n. p. przy wytłoczninach jagód winnych stanem winobrania.

8. Celem urzędowego wymiaru ryczałtu ugodowego należy pomnożyć przez siebie następujące ilości:

a) odpowiadającą aparatowi odpędowemu, względnie aparatom odpędowym i przyjętemu w miejscu sposobowi fabrykacyi ilość materiałów, jaką stosownie do rodzaju materiałów można dziennie przerobić;

- b) wydajność alkoholu z jednego hektolitra materiałów, wyrażoną w stopniach hektolitrowych według studzielnego alkoholometru;
- c) ilość dni pędzenia wódki;
- d) stopę podatkową po 70 halerzy za każdy stopień hektolitrowy alkoholu.

Przy wyznaczeniu ilości materiałów można uwzględnić tę okoliczność, że będą przedsiębrane także napełniania lutrem. Natomiast należy przy wymiarze ryczałtu ugodowego uwzględnić te dni, w których luter będzie się odpędzać na aparacie odpędowym.

9. Krajowa władza skarbowa może na prośbę wyjątkowo dopuścić także do ugody z tymi przedsiębiorcami małych gorzelni rolniczych wytłoczyn jagód winnych przerabiających, którzy używają do wyrobu wódki tylko wytłoczn jagód winnych własnej produkcji, jeżeli aparaty odpędowe obok części składowych wymienionych w §. 32, I ustawy mają jeszcze jedną lutrownicę i nie więcej, jak dwa talerze deflegmacyjne i jeżeli pojemność kotłów odpędowych razem nie przekracza 3 hektolitrów.

Rozumie się samo przez się, że większa wydajność takich aparatów odpędowych powinna wpływać przy wyznaczeniu ryczałtu ugodowego.

IV.

Szczegółowe postanowienia o ugodach z gorzelniami podpadającymi pod III, których przedsiębiorcy przerabiają wytłoczyn jagód winnych własnej produkcji.

1. Tym przedsiębiorcom, którzy używają do wyrobu wódki wytłoczn jagód winnych własnej produkcji w miarę, jak niemi mogą rozporządzać w skutek odbierania młodego wina i którzy nie chcą zawrzeć ugody na podstawie postanowień zawartych pod III tegoż paragrafu, można ugodę ułatwić w ten sposób, że można zawrzeć jedną ugodę także na więcej od siebie oddzielonych okresów czasu tak, że okresy czasu przeznaczone do wyrobu wódki można oznajmiać według potrzeby.

Jednakowoż żaden z tych okresów czasu z wyjątkiem ostatniego nie może trwać krócej, aniżeli dwa dni; ostatni okres czasu może się ograniczać na jeden dzień.

Podczas przerwy ruchu pomiędzy poszczególnymi okresami czasu należy aparat odpędowy wyłączyć od używania.

Krajowa władza skarbowa uwzględniając czas, kiedy młode wino zwykle się odbiera, oznaczy całkowity okres czasu, w którym te poszczególne okresy przypadają.

2. Przedsiębiorcy ci (1) muszą donieść oprócz dat przepisanych w części I, l. 1 i w części III, pod l. 3, lit. b, czy będą odpędzać tylko od godziny 6 rano do 6 wieczór, czyli też przez całych 24 godzin, t. j. w dzień i w nocy.

3. Ryczałt ugodowy należy wymierzać przedsiębiorcom pod 1 wymienionym, tylko za dozwolone okresy czasu i z uwzględnieniem tej okoliczności, czy pędzenie wódki trwać będzie tylko od godziny 6 rano do 6 wieczór, czy też w dzień i w nocy, t. j. przez 24 godzin dziennie.

4. Każdy okres czasu, w którym w ciągu ugody (1) wódka ma się pędzić, winien przedsiębiorca 24 godzin wprzód oznajmić pisemnie, lub ustnie oddziałowi straży skarbowej, któremu poruczono kontrolę gorzelni.

Każde takie oznajmienie ma organ skarbowy wpisać w arkuszu oznajmień, należącym do kontraktu ugody. W tym celu strona winna każdym razem przedłożyć organowi skarbowemu arkusz oznajmień.

Użycie aparatu odpędowego bez poprzedniego oznajmienia i wpisania w arkuszu oznajmień będzie uważane jako uszczuplenie dochodów skarbowych.

5. Kwotę ryczałtową przypadającą za każdy oznajmiony okres pędzenia wódki, należy zapłacić równocześnie z każdorazowym oznajmieniem, jeżeli organ przeznaczony do odbioru i dotyczący oddział straży skarbowej, któremu oznajmienie ma się doręczać, znajdują się w tem samym miejscu. Jeżeli tak nie jest, można przypadającą kwotę ugody zapłacić w urzędzie poborczym dodatkowo, jednakowoż najpóźniej w 8 dniach po upływie miesiąca, w którym ją przypisano.

O zamiarze takiej dodatkowej zapłaty, należy jednak przy wnoszeniu każdego oznajmienia donosić organowi straży skarbowej, który ma to uwiadocznić w arkuszu oznajmień, a równocześnie zawiadomić o oznajmieniu dotyczący organ poborczy.

Tenże jest obowiązany czuwać nad zapłatą w terminie, względnie donieść władzy skarbowej I. instancji, która ma spowodować w razie potrzeby ściągnięcie drogą egzekucyjną, a może także uznać kontrakt ugody jako rozwiązany z powodu zaniedbania zapłaty w terminie.

V.

Szczegółowe postanowienia o ugodach z gorzelniami, które przerabiają materiały skrobiowe (§. 34, l. 3 ustawy).

1. Przy użyciu materiałów skrobiowych z wyjątkiem skrobi można zawierać ugodę tylko z poszczególnymi rolnikami, którzy w tej samej miejscowości posiadają lub utrzymują w ruchu tylko jedną gorzelnię.

2. Czas trwania ugody należy tak oznaczyć, ażeby nie przekraczał sześciomiesięcznego ruchu gorzelnii, rozpoczynającego się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

W razie otwarcia ruchu gorzelnii jeszcze później, jak w listopadzie, czas ten liczy się od listopada.

3. Rolnik, który chce korzystać z możliwości płacenia podatku od wyrobu w drodze ugody przy przerabianiu materiałów skrobiowych, winien oprócz dat wymienionych w części I, pod l. 1, donieść ustnie lub pisemnie oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży jego gorzelnia, także ilość i pojemność naczyń fermentacyjnych, jakoteż naczyń do wyrobu sztucznych drożdży i okoliczność, czy naczynia te już urzędowo oznaczono.

Co do naczyń fermentacyjnych, używać się mających, nadmienienia się jeszcze:

- a) wszystkie naczynia, używać się mające muszą być urzędowo oznaczone i wymierzone;
- b) do sporządzania i umieszczenia zacieru nie wolno używać więcej jak dwóch kadzi, których ogólna pojemność nie powinna przekraczać dwa razy wziętej dziennej wydajności aparatu odpędowego, oznaczonej na podstawie §. 38 ustawy.

W wypadkach godnych uwzględnienia, można jednak dozwolnić używania trzech kadzi, których ogólna pojemność nie przekracza 7·2 razy wziętej pojemności kotła odpędowego;

- c) sporządzanie zacieru musi odbywać się w tych samych naczyniach, aż do przeniesienia na aparat odpędowy, a odfermentowany zacier musi bezpośrednio z tych naczyń być przenieszony na aparat odpędowy;
- d) jeżeli wyrabia się sztuczne drożdże, nie może żadno z użytych do tego naczyń przekraczać dziesiątej części pojemności jednego z naczyń fermentacyjnych, a wszystkie razem dziesiątej części ogólnej pojemności naczyń fermentacyjnych.

4. Równocześnie z uwiadomieniem (l. 3), ma przedsiębiorca starający się o płacenie podatku za

przerabianie materiałów skrobiowych w drodze ugody, dostarczyć potwierdzenia zwierzchności gminnej na dowód, że jest rolnikiem, następnie że utrzymuje bydło i jaką ilość tegoż, względnie że używa tylko niedojrzałego lub zepsutego zboża. Potwierdzenie należy dołączyć do protokołu ugody.

5. Na uwiadomienie wspomniane pod l. 3, bada się pojemność naczyń do zacieru, jakoteż możliwie istniejących naczyń, przeznaczonych do wyrobu drożdży sztucznych i naczynia te oznacza się urzędowo, stosując się zresztą do postanowień części I, l. 2, tego paragrafu.

6. Przedsiębiorcy gorzelnii mają równocześnie z uwiadomieniem wzmiankowanym pod l. 3 oznaczyć poszczególne okresy, w których w granicach wyżej wspomnianego sześciomiesięcznego czasu (l. 2) zamierzają wyrabiać wódkę z materiałów skrobiowych za opłatą podatku w drodze ugody.

Jeżeli przedsiębiorcy gorzelnii nie mogą zastosować się do tego postanowienia, zezwala się, aby donosili naprzód w których miesiącach i tygodniach i w których dniach każdego tygodnia będą wyrabiać wódkę (odpędzać zacier).

Można pozwolić także, aby przedsiębiorcy donosili o każdorazowym okresie czasu, przeznaczonym do wyrobu wódki, dopiero od wypadku do wypadku najmniej na 24 godzin naprzód.

Organa skarbowe, ustanowione do kontroli gorzelnii, muszą doglądając gorzelnii, każdym razem na to patrzeć, aby aparatu odpędowego nie używano do wyrobu wódki w innych, aniżeli naprzód doniesionych, lub od wypadku do wypadku oznajmionych okresach czasu. Aby temu ostatniemu przeszkodzić będzie aparat odpędowy na czas, przez który wyrób wódki nie został oznajmiony, urzędowo wyłączony od użytku.

7. Zawarcie ugody może nastąpić w ten sposób, że

- a) albo z góry ustanawia się kwotę ugody, która ma się płacić za każdy z poszczególnych okresów czasu, w których stosownie do doniesienia przedsiębiorcy gorzelnii będzie wyrabiać wódkę we wspomnianym sześciomiesięcznym okresie albo
- b) w ten sposób, że nie wyznaczając dni ruchu, w których wódkę w sześciomiesięcznym czasie będzie się wyrabiać, ustanawia się za każdy dzień ryczałt na podstawach wymiaru podanych niżej (l. 8, lit. a, b i d) i zobowiązuje się przedsiębiorcę, aby uwiadomiał o każdym pędzeniu wódki, które w tym czasie zamierza, podając przeznaczony na to okres czasu.

Każdy taki okres czasu należy liczyć według całych dni i — z wyjątkiem ostatniego w wyżej wspomnianym sześciomiesięcznym okresie czasu — mus

obejmować co najmniej dwa po sobie następujące dni, zaś każdy należy oznajmić 24 godzin naprzód w oddziale straży skarbowej, w którego okręgu leży gorzelnia.

Każde takie oznajmienie winien organ skarbowy zapisać w arkusz oznajmień, dołączony do kontraktu ugody.

Dlatego należy ten arkusz oznajmień przedkładać przy każdym oznajmieniu.

8. Celem urzędowego oznaczenia ryczałtu ugody należy pomnożyć przez siebie następujące wielkości:

- a) możliwą do przerobienia dziennie ilość zacieru, odpowiadającą wielkości aparatu odpędowego i sposobowi pędzenia wódki, przyjętemu zwyczajem miejscowym;
- b) wydajność alkoholu, wypadającą na jeden hektoliter zacieru w stopniach hektolitrowych według studzielnego alkoholometru;
- c) ilość dni pędzenia; i
- d) stopę podatkową po 70 halerzy za każdy stopień hektolitrowy alkoholu. Co do uwzględnienia napełniania lutrem, obowiązują także tu zarządzenia części III. l. 8.

9. Co do płacenia umówionej kwoty ugody obowiązują postanowienia zawarte pod I, l. 6.

Ułatwienie w płaceniu kwoty ugody przyznane pod IV, l. 5, przedsiębiorcom gorzeln, przerabiającym wycieczny jagód winnych można zastosować pod tymi samymi warunkami także do tych przedsiębiorców gorzeln, którzy zamierzoną produkcję wódki z materiałów skrobiowych oznajmiają od wypadku do wypadku (l. 6).

10. Podczas trwania ugody nie wolno używać innych naczyń do zacieru i na drożdże szluczne, aniżeli dla ugody oznajmiono i uwzględniono.

§. 9.

(Do §§. 35, 38 i 39 ustawy.)

a) Zezwolenie oznaczania ilości alkoholu według rzeczywistego wyrobu.

Jeżeli przedsiębiorca gorzeln rodzaju określonego w §. 32, VI ustawy życzy sobie oznaczać ilość alkoholu według rzeczywistego wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, albo za pomocą zbiornika, to ma o to prosić już w uwiadomieniu o ruchu, które winien wnieść według §. 44 ustawy, a zarazem uczynić zadość odnośnym zarządzeniom ustawy i rozporządzenia wykonawczego. Jeżeli przedsiębiorca gorzeln otrzyma zezwolenie takiego sposobu oznaczania, to musi przy tym sposobie pozostać podczas całej dotyczącej kampanii.

b) Wymiar wydajności.

W razie używania aparatów odpędowych, dla których skala wydajności nie jest ustanowioną w §. 38 ustawy, władza skarbowa I. instancyi ma wprzód rozstrzygnąć tę ostatnią okoliczność i dopiero gdy rozstrzygnięcie ma moc prawną, przedłożyć Ministerstwu skarbu dotyczące akta.

e) Wymiar wydajności przy tak zwanym wyciągu (Durchzug).

W razie przenoszenia na aparat odpędowy wycieczny zmieszanych ze spirytusem (tak zwany wyciąg) może władza skarbowa I. instancyi na odnośną prośbę oznaczyć wydajność aparatu odpędowego tylko na $\frac{4}{5}$ skali ustanowionej w §. 38 ustawy, przyczem przewidziane tamże zaokrąglenie może tylko jeden raz nastąpić.

Według tego wynosi n. p. zmniejszona wydajność aparatu odpędowego, podpadającego pod §. 38 B, l. 1, ustawy o 58 litrach pojemności kotła,

$$58 \times \frac{4}{5} \times 3 \times \frac{4}{5} = 111.36 \text{ ogrągło } 110 \text{ litrów.}$$

W prośbie należy podać ilość spirytusu, którą stosunkowo będzie się dodawać.

Strona jest w takim wypadku nadto obowiązana, każdym razem w oznajmieniu postępowania opłatnego podać także ilość spirytusu, którą na hektoliter zacieru będzie się dodawać.

Każde nadużycie tego postanowienia na korzyść strony pociąga za sobą oprócz ustawowej kary, także utratę tego postanowienia.

§. 10.

(Do §. 40 ustawy.)

a) Opust z wydajności alkoholu.

Rolnicy, którzy przerabiają w gorzeln oznaczonej w §. 32, I ustawy materiały skrobiowe z wyjątkiem skrobii i chcą uzyskać 20procentowy opust z wydajności alkoholu, mają przedłożyć potwierdzenie zwierzchności gminnej, że i ile bydła posiadają, także wtedy, jeżeli przerabiają tylko niedojrzale, lub zepsute zboże własnego zbioru wyłącznie w celu otrzymania brahy potrzebnej dla ich bydła.

Co do stosunku uzyskanej brahy do ilości bydła obowiązują zarządzenia §. 7 tego rozporządzenia wykonawczego.

Opustu dozwala się dla tego ruchu, który przypada w sześciomiesięcznym okresie, rozpoczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Jeżeli jednak pozwolenie udzielono dopiero po rozpoczęciu tego ruchu, to opust przyznaje się tylko od dnia pozwolenia.

W razie otwarcia ruchu gorzelnii jeszcze później, aniżeli w listopadzie, liczy się wspomniany sześciomiesięczny okres począwszy od listopada.

Po upływie tego okresu nie wolno gorzelnii utrzymywać w ruchu.

Zresztą należy także do tych przedsiębiorców gorzelnii stosować w całej pełni wszystkie postanowienia drugiej części działu trzeciego ustawy i odnośne postanowienia tego rozporządzenia wykonawczego.

b) Wyjątkowe obniżenie wydajności alkoholu przy przerabianiu wycłoczyn jagód winnych.

Na prośbę przedsiębiorców małych rolniczych gorzelnii, używających do wyrobu wódki tylko takich wycłoczyn jagód winnych własnej produkcji, które już bardzo mało alkoholu w sobie zawierają z powodu dolania wody celem robienia wina na potrzebę dzienną (Nachwein, vino piccolo), może władza skarbową I. instancyi zniżyć wydajność alkoholu ustanowioną w §. 40, lit. c ustawy na dwa stopnie, do jednego stopnia, albo do miary pośredniej między 1 a 2 stopniami, jeżeli udowodniono potwierdzeniem zwiurczności gminnej, że nalew wody na wycłoczyny jagód winnych celem przyrządzania wina na dzienną potrzebę jest w gminie w zwyczaj, i że wycłoczyny jagód winnych przeznaczone do wyrobienia wódki pochodzą z własnej produkcji.

Każde nadużycie tego ułatwienia pociąga za sobą oprócz kary ustawowej, także utratę ułatwienia.

§. 11.

(Do §. 44 ustawy.)

Spisanie wyvodu oględzin w gorzelniach opłacających podatek ryczałtowo według wydajności aparatu odpędowego.

Na uwiadomienie o ruchu, wniesione ustnie, lub pisemnie według dołączonego wzoru Nr. V. w oddziale straży skarbowej, w którego okręgu leży gorzelnia, zarządza kierownik nadzoru straży skarbowej urzędowe zbadanie gorzelnii.

Przy tem zbadaniu należy przemierzyć kotły odpędowe, następnie w razie przerabiania materiałów skrobiowych kadzie fermentacyjne i naczynia na drożdże sztuczne, za pomocą nalewu wodą.

Naczynia, które mają się mierzyć, muszą być przed pomiarem próżne i stać prostopadle, lub też należy je tak ustawić.

Przemierzać należy w ten sposób, że napelnia się tak często wodą aż do marki cechowniczej przepisowo ocechowaną, rządową, 20- lub 50litrową konewkę, opatrzoną blachą ochronną, względnie wzmocnieniami (Dz. rozp. Nr. 4 z roku 1875 dla spraw cechowania) i wylewa się w naczynie, które ma się przemierzyć, aż zwierciadło wody w tem naczyniu osiągnie górną krawędź i woda przelewałaby się przy dalszem dolewaniu.

Tak przy naczyniach, które wodą ma się przemierzać, jak i przy wszystkich innych naczyniach, przeznaczonych na płyny, należy zbadać wymiary (długość, szerokość, średnicę i głębokość), aby każdej chwili można sprawdzić bez powtórnego przemierzania wodą, czy nie zaszła jaka zmiana.

Urzędowe poznaczenie ma nastąpić liczbami bieżącymi zapomocą trwałej, wpadającej w oczy farby olejnej, albo zapomocą żelaza do wypalania.

Na tych naczyniach, których pojemność należało badać nalewem wody, należy uwidocznić pojemność w jeden z podanych sposobów, albo zapomocą tabliczki umieszczonej w pobliżu naczynia.

Do oznaczenia aparatów odpędowych należy używać liczb rzymskich, zaś do oznaczenia pozostałych przyrządów liczb arabskich.

Części każdego aparatu odpędowego oznacza się literami w bieżącym alfabetycznym porządku tak n. p. należące do jednego aparatu odpędowego dwa kotły oznacza się I a i I b. podgrzewacz zacierowy I c itd.

Wynik oględzin spisuje się w przeglądzie wyvodu oględzin, który mają podpisać przedsiębiorca gorzelnii, albo tegoż pełnomocnik i kierownik ruchu, jakoteż dotyczący organ skarbowy, a następnie bez zwłoki przedkłada władzy skarbowej I. instancyi celem sprawdzenia i możliwego uzupełnienia.

Jeżeli przy sprawdzeniu, które ma obejmować także kubiczne obliczenie pojemności według zbadanych wymiarów naczyń wodą wymierzonych, nie okażą się żadne zarzuty, albo jeżeli zarzuty podniesione już usunięto, przystępuje władza skarbową I. instancyi natychmiast do wymiaru wydajności (§. 38 ustawy) i zaopatruje przegląd wyvodu oględzin potwierdzeniem i pieczęcią urzędową.

Wymierzoną wydajność podaje się do wiadomości przedsiębiorcy zapomocą urzędownie sprawdzanego i potwierdzonego egzemplarza przeglądu wyvodu oględzin, zaś po jednym dalszym egzemplarzu tegoż przeglądu doręcza się kierownikowi nadzoru i urzędowi poborcemu (organowi boletującemu).

§. 12.

(Do §§. 46 i 47 ustawy.)

Oznajmienie postępowania opłatnego wyrobu wódki w gorzelniach, opłacających podatek ryczałtowo według wydajności aparatu odpędowego.

Wzór. Nr. VI.

Dla oznajmienia ruchu gorzelni, opłacających podatek ryczałtowo według wydajności aparatu odpędowego ustanawia się dołączony wzór Nr. VI. Potrzebne w tym celu blankiety będą wydawać przedsiębiorcom za zwrotem kosztów nakładu te urzędy i kasy przeznaczone do przyjmowania podatków państwowych, do których ma się wnosić oznajmienia ruchu.

Dozwala się do wniesionego oznajmienia ruchu, obejmującego najmniej 8 dni, względnie 24 godzin dodatkowo oznajmiać czas ruchu, obejmujący mniej aniżeli 24 godzin, któryby jednak łączył się bezpośrednio z oznajmionym czasem ruchu pod warunkiem, że do wyrobu będzie się używać materiałów tego samego gatunku. Dla tego rodzaju dodatkowych oznajmień nie żąda się dotrzymania przepisanego terminu oznajmienia, byle tylko boleta oznajmienia znajdowała się w gorzelnii w chwili rozpoczęcia dodatkowo oznajmionego postępowania.

Jeżeli n. p. ruch oznajmiony pierwotnie do godziny 11 przedpołudniem musiano przeciągnąć z uwagi na pozostającą jeszcze ilość materiałów surowych, n. p. do godz. 5 popołudniu tegoż dnia, to należy wnieść uzupełniające oznajmienie za czas od godz. 11 przedpołudniem do godz. 5 popołudniu.

Upoważnia się władze skarbowe I instancji w wypadkach godnych uwzględnienia zniżyć najkrótszy czas pędzenia, który musi się oznajmiać przy przerabianiu materiałów skrobiowych, aż do 24 godzin.

W razie używania wypożyczonego aparatu odpędowego należy uwidocznnić w przedziałce „uwaga“ oznajmienia, nazwisko, numer konskrypcyjny i miejsce zamieszkania właściciela aparatu.

§. 13.

(Do §. 50 ustawy.)

Uwiedomienia o uniemożliwieniu ruchu z powodu nieprzewidzianego i nieuniknionego zdarzenia.

Uwiedomienie o zaszlem nieprzewidzianem i nieuniknionem zdarzeniu, które całkowicie uniemożliwia ruch aparatu odpędowego, należy wnosić do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu leży gorzelnia.

Do tegoż samego oddziału należy wnosić oddzielne uwiedomienie o ponownem rozpoczęciu ruchu.

(Polnisch.)

§. 14.

(Do §§. 51 i 52 ustawy.)

Zarządzenia w razie używania aparatu mierniczego, względnie zbiornika.

W gorzelniach, określonych w § 32, II i III ustawy, opłacających podatek konsumcyjny, oznacza się wyrobioną ilość alkoholu w zasadzie na podstawie wskazówek aparatu mierniczego; jeżeli natomiast rozechodzi się o gorzelnie określoną w § 32, IV i V, opłacającą podatek od wyrobu, postanawia Ministerstwo skarbu w miarę szczególnych stosunków dotyczącej gorzelnii w każdym wypadku, czy wyrobioną ilość alkoholu ma się oznaczać na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, czy też z zastosowaniem zbiornika.

Istniejące przepisy o urządzeniu i używaniu spirytusowych aparatów miernicznych utrzymują się także nadal w mocy.

Przed rozpoczęciem ruchu w gorzelniach, w których ilość alkoholu oznacza się według rzeczywistego wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, względnie z zastosowaniem zbiornika musi, oprócz dopełnienia warunków wymienionych w § 51 ustawy, ustawionym być aparat mierniczny, względnie zbiornik i musi nastąpić urzędowe zabezpieczenie przed wzbronionem odprowadzaniem płynu wysokowego pędzonego albo pary zawierającej alkohol z aparatu odpędowego, oziębialnika itd.

Tak dla pierwszego zbadania, jak też dla dalszego dozorowania, czy dopełniono warunków używania aparatu mierniczego lub zbiornika, powinien przedsiębiorca gorzelnii utrzymywać w porządku te urządzenia, n. p. schody, drabiny, galerye, które są potrzebne, aby organa skarbowe mogły z bliska dokładnie oglądać, ewentualnie zabezpieczyć wszystkie części składowe aparatu odpędowego i oziębialnika.

Co w tym względzie należy zarządzić, zależy od jakości samych aparatów odpędowych i oziębialników.

I. Warunki używania aparatu mierniczego.**1. Podstawa.**

Pod każdy aparat mierniczny, który ma być ustawiony, obowiązany jest przedsiębiorca gorzelnii kazać ustawić w miejscu obranem podług § 51 A.

l. 1 ustawy, na bezpiecznym fundamencie, podstawie z cegiel i cementu zewnątrz nieotynkowaną i wmurować w nią kotwicę płyty podstawowej, należącej do aparatu mierniczego w ten sposób, aby leżała poziomo i aby bez widocznego uszkodzenia muru nie można jej wyjąć, ani nawet wprowadzić tylko w pochyle położenie.

Jeżeli aparat odpędowy (ozieźbialnik), który ma się połączyć z aparatem miernicznym, ustawiono nie w poziomie, można podstawę wybudować na sklepieniu, jeżeli istnieje i jest dosyć silne, albo na żelaznych płytach, przytwierdzonych niewzruszenie do żelaznych dźwigarów lub żelaznych konsol. Dźwigary lub konsole muszą jednak mieć silną podstawę (mur lub żelazo), zabezpieczoną przed wszelkiem wstrząśnieniem.

2. Ozieźbialnik.

Każdy ozieźbialnik musi spoczywać na bezpiecznej podstawie. Jeżeli tenże, jak n. p. tak zwany ozieźbialnik zwyczajny (Kühlfass), składa się z naczynia na wodę ze zanurzoną w nim rurą do chłodzenia (węże chłodnikowym), natenczas i dno naczynia na wodę musi być zewnątrz dostępne do zbadania. Naczynie na wodę musi być nadto zaopatrzone w pokrywę nadającą się do urzędowego zamknięcia, która oprócz otworów potrzebnych do wprowadzania pary zawierającej alkohol, tudzież do wprowadzania i wyprowadzania wody do chłodzenia może mieć tylko otwory dla powietrza, mające najwięcej 1 centymeter średnicy i na wypadek, gdyby do wody chłodzącej miano wrzucać lód, tylko jeszcze otwór w tym celu potrzebny, ten ostatni jednak tylko wtedy, gdy przez umieszczenie odpowiedniej rury, lub w inny sposób zostaną uniemożliwione wszelkie ewentualne uszkodzenia uszkodzenia wewnętrznego urządzenia ozieźbialnika.

Wreszcie spojenia naczynia na wodę muszą być pewnie utrwalone, zaś rura ozieźbialnika nie powinna ani leżeć na dnie naczynia na wodę, ani dotykać jego bocznych ścian w miejscu innym prócz tego, gdzie destylat wchodzi lub wychodzi.

Jeżeli ozieźbialnik zwyczajny nie jest metalowy lecz drewniany, to musi być otoczony blaszanym płaszczem, nadającym się do nałożenia urzędowego zamknięcia, zaś płaszcz w części otaczającej pokrywę zwyczajnego ozieźbialnika nie może mieć innych otworów, jak tylko wprost ponad otworami tej pokrywy.

W gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny nie wolno używać drewnianych zwyczajnych ozieźbialników.

Przytwierdzenie rury parowej do ozieźbialnika aparatu odpędowego w celu czyszczenia tegoż, jest dozwolone tylko pod warunkiem, aby rura ta miała

ujście w najwyższej części ozieźbialnika i była połączoną tylko z przestrzenią na wodę tego aparatu.

Przy przyrządach do chłodzenia, w których pary zawierające alkohol przechodzą przez cylinder do chłodzenia podczas gdy woda ozieźbiająca przepływa przez rury znajdujące się w tym cylindrze (jak przy aparatach odpędowych systemu Neumanna) należy ubezpieczyć cylinder do chłodzenia stosownym płaszczem, n. p. z gładkiej blachy cynkowej, zaś na płaszczu nałożyć prócz tego urzędowe zamknięcie.

Jeżeli przy jednym i tym samym aparacie odpędowym znajduje się więcej przyrządów do chłodzenia (tak zwany dodatkowy i właściwy ozieźbialnik), wtedy należy rurę łączącą, przez którą płyn zawierający alkohol odpływa z jednego do drugiego przyrządu do chłodzenia pokryć w całej długości rurą zwierzchnią i wziąć pod urzędowe zamknięcie.

Jeżeli w celu ochrony przyrządu do chłodzenia przed zamarznięciem wody używa się jakich przyrządów, to one muszą tak być urządzone, aby się każdej chwili łatwo dały usunąć i aby zbadanie przyrządu do chłodzenia nie było utrudnione.

3. Rura doprowadzająca zacier.

Rura doprowadzająca zacier musi mianowicie wtedy, gdy aparat odpędowy składa się z oddzielnie stojących kotłów odpędowych, lub jeżeli płyn zawierający alkohol można napowrót wprowadzać do kotła, być w całej swej długości odpowiednio zabezpieczoną przeciw potajemnemu odprowadzaniu par, względnie płynów zawierających alkohol.

Otwarte rynny, doprowadzające zacier muszą być pokryte deskami na długości co najmniej 2 do 3 metrów przed ujściem, zaś deski muszą być urzędownie zabezpieczone.

W ogóle wszystkie rury prowadzące do kotła odpędowego łącznie z rurą parową muszą być przynajmniej o tyle zabezpieczone, aby nie można ich odłączyć.

4. Aparat odpędowy i jego połączenia rurowe.

Każdy aparat odpędowy przeznaczony do odpędzania zacieru, należy wraz z ozieźbialnikiem tak zabezpieczyć, aby płyn wyskokowy pędzony (luter, flegma, wódka, spirytus) nie mógł być odprowadzony z pominięciem aparatu mierniczego względnie zbiornika, bez pozostawienia przytem widocznych śladów naruszenia tych przyrządów, albo zabezpieczeń, aby jednak mimo to prawidłowa destylacja nie doznawała przeszkody.

Należy także zapobiedz temu, aby pary zawierające alkohol można odprowadzać i skraplać przez ozieźbialnik nie połączony z aparatem miernicznym, względnie ze zbiornikiem.

W szczególności należy przytem zważać na następujące okoliczności:

a) Materiał, z którego sporządzono drewniane kotły odpędowe powinien być dobry, zaś spojenia pojedynczych części szczelne. Gdyby pod tym względem okazały się wątpliwości, wtedy można żądać także osobnego zabezpieczenia klepek, względnie obręczy. Nie należy w ogóle dozwalać używania drewnianych kotłów łatanych.

Helm musi być połączony z pokrywą lub z górnym dnem kotła odpędowego śrubami, któreby się nadawały do nałożenia urzędowego zamknięcia zapomocą przewiercenia, idącego przez mutrę i bolec; również wszystkie rury kotła odpędowego tak doprowadzające jak i odprowadzające, wraz z rurami parowemi i wodnemi mają być połączone z kotłem zapomocą pierścieni krezowych, które należy urzędownie zabezpieczyć. Powłoka farby nie powinna o ile możności zakrywać struktury słojowej drzewa użytego na kocioł.

b) Także przy metalowych kotłach odpędowych, jakoteż przy rurach i przestrzeniach aparatu odpędowego, przez które przepływają płyny wysokowe pędzone nie należy zezwalać na uszkodzone lub łatane miejsca.

c) Otwory umieszczone na kolumnie zacierowej względnie lutrowej dla oczyszczenia tychże, a zaopatrzone nakrywkami, należy również wziąć pod urzędowe zamknięcie.

Tylko Ministerstwo skarbu może od tego dozwolić wyjątków.

d) Między kotłem zacierowym, i oddzielnym (separatorem) albo między kolumną zacierową i kolumną lutrową można włączyć osobne urządzenie, służące do skraplania par zawierających alkohol odpędzonych ze zacieru, jeżeli to urządzenie jest ze wszystkich stron dostępne i zaopatrzone włazem, przez który można zbadać jego wewnętrzne urządzenie a w szczególności jego dno, i jeżeli nadto także rura odpływowa dla wody lutrowej, która wchodzi do kanału odprowadzającego wodę, jest dostępną w całej swej długości do zbadania.

e) Rury wodne, znajdujące się czasem przy kolumnach lutrowych dla przepłukiwania tychże, a prowadzące zwykle do helmu kolumny lutrowej można łączyć tylko ze zbiornikiem na wodę. Na kurkach zamykających te rury wodne należy nałożyć urzędowe zamknięcie, a ich połączenia krezowe urzędownie zabezpieczyć na całej długości aż do zbiornika wody.

Ile razy przedsiębiorca gorzelni zamierza przeczyszczyć kolumnę lutrową, powinien o tem

wprzódawiadomić każdym razem organ skarbowy, któremu poruczono dozór gorzelni, i który obowiązany jest zdjąć zamknięcie, dozorować czyszczenia kolumny lutrowej i następnie znowu zamknięcie nałożyć.

Gdyby lokalne stosunki nie dopuszczały każdorazowej interwencji organów skarbowych, to można się także zadowolnić innemi odpowiednimi środkami zabezpieczającymi, n. p. umieszczeniem pewnie działającego wentylu wstecznego. Jednak w każdym takim wyjątkowym wypadku należy postarać się o pozwolenie Ministerstwa skarbu.

f) Wszystkie do ruchu potrzebne kurki znajdujące się na aparacie odpędowym i jego rurach, które zamykają lub przepuszczają plyn wysokowy pędzony, albo parę zawierającą alkohol muszą być urządzone w ten sposób, aby można na nich nałożyć pewne urzędowe zamknięcie. Kurki, które dla ruchu nie są bezwarunkowo potrzebne, należy usunąć.

Załącznik A podaje opis i rysunek urządzenia tych kurków odpowiadający powyższym wymaganiom.

Załącznik A.

g) Wentyle ssące powietrze można umieszczać tylko w tych miejscach aparatu odpędowego, gdzie są bezwarunkowo potrzebne. Te wentyle muszą być, stosownie do ich jakości, odpowiednio celowi zabezpieczone przeciw zabronionemu odprowadzaniu par zawierających alkohol, szczególnie wtedy, jeżeli niemi możnaby odprowadzać pary o większej zawartości alkoholu.

W zasadzie powinno się używać tylko automatycznie działających wentyli ssących powietrze.

h) Rury lutrowe, umieszczone na aparatach odpędowych, można zaopatrzyć tylko przepisowo urządzonymi i zabezpieczonymi kurkami zamykającymi, a szczególnie tak zwane worki lutrowe muszą być sporządzone z jednego kawałka bez złączeń krezowych.

i) Rury aparatu odpędowego, służące do przeprowadzania płynu wysokowego pędzonego albo par zawierających alkohol, muszą być połączone ze sobą trwale. Załącznik B zawiera opis i rysunek odpowiedniego zabezpieczenia połączeń krezowych i holendrowych.

Załącznik B.

Do połączeń krezowych należy używać dobrych pakul, śruby przytrzymujące kreyz należy silnie ściagnąć i nałożyć urzędowe zamknięcie.

Dla uniknięcia eksplozyi zaleca się zaopatrzyć aparat odpędowy przyrządem do mierzenia ciśnienia. Przyrząd taki najprostszego rodzaju składa się z rury miedzianej, osadzonej na naczyniu zacierowem, albo brązem aparatu odpędowego zgiętej tak, ażeby się utworzyła rura workowa, na której końcu osadza się rurkę szklaną. Jeżeli rurę workową napełni się płynem zabarwionym, to ten płyn przy prawidłowym ruchu okaże w rurce szklanej stan mało zmieniony, zaś przy niezwykłym ciśnieniu w aparacie odpędowym podniesie się, względnie wyleje.

5. Rektyfikator.

Rektyfikator i każda inna część składowa aparatu odpędowego, w której zbiera się, lub można zbierać podczas destylacji płyn wysokowy pędzony (luter, flegma itd.) musi ze wszystkich stron być dostępny do zbadania zewnątrz, albo dla umożliwienia zbadania urządzenia wewnętrznego musi posiadać otwór, którego nakrywą możnaby zabezpieczyć urządową pieczęcią.

Każda rura parowa uchodząca do kolumny lutrowej, lub rektyfikatora musi być zaopatrzona wentylem wstecz działającym, który urządzenie zabezpieczyć należy. Jeżeli rektyfikator składa się z dwóch nad sobą ustawionych części, które połączono między sobą za pomocą przyrządu spustowego, to musi także wylot wentyla ssącego powietrze, osadzonego w dolnej części leżeć wyżej, aniżeli najwyższy punkt górnej części rektyfikatora.

Jeżeli jednak rektyfikator (zbiornik na luter) jest umieszczony w ogrzewaczu na zacier, to zabezpieczenie musi być nałożone na tym ostatnim. Zabezpieczenie można osiągnąć w ten sposób, że rurę zacierową prowadzi się prawie aż do dna ogrzewacza, a na nakrywie ogrzewacza nakładają urządzenie zamknięcie. Te same ostrożności i zabezpieczenia co przy rektyfikatorze, należy zastosować przy separatorze, jakoteż przy kolumnie lutrowej. Ponieważ w separatorze, jakoteż w kolumnie lutrowej zachodzi się płyn wysokowy pędzony wprawdzie nieczysty, jednak o wyższej zawartości alkoholu i przez rektyfikację można z niego otrzymać produkt handlowy, dlatego należy zastosować odpowiednie środki ostrożności, aby zapobiedz odprowadzaniu płynu wysokowego pędzonego z separatora, względnie kolumny lutrowej.

6. Rura łącząca.

Rura łącząca aparat mierniczy z oziębialnikiem musi mieć odpowiedni spad i musi być w całej swej długości dokładnie zakryta zwierzchnią rurą.

Załącznik C. zawiera opis i rysunek odpowiedniego urządzenia i zabezpieczenia rury zwierzchniej.

Załącznik C.

Dla uniknięcia jakichkolwiek wąpliwości zauważa się, że rura łącząca może od oziębielnika biec też pionowo i może mieć oprócz tego dwa kolanka. Jedno celem połączenia z oziębialnikiem, drugie z aparatem mierniczym. To zboczenie od linii prostej dozwala zresztą ustawa (§. 51 A. I. 7).

Jakkolwiek w stągiewce aparatów mierniczych dozwolonych celem kontroli podatkowej są umieszczone otwory dla ujścia powietrza i gazów przychodzących z oziębielnika aparatu odpędowego, to można przecież na wypadek, gdyby te otwory w jednej lub drugiej gorzelni okazały się niedostatecznymi, włączyć w rurę łączącą oziębielnik aparatu odpędowego z ustawionym aparatem mierniczym skrzynkę powietrzną o takim urządzeniu i własnościach, jak to w załączniku D opisano i rysunkiem wyjaśniono i używać tej skrzynki z zastosowaniem środków zabezpieczających, podanych w tymże rysunku i opisie. Skrzynki powietrzne należy osadzić możliwie blisko aparatu mierniczego lub oziębielnika, a część rury łączącej skrzynkę powietrzną z aparatem mierniczym nie może mieć mniejszej średnicy, jak ta część rury, która się znajduje między skrzynką powietrzną a oziębialnikiem. Również muszą krezy rury łączącej mieć równą wysokość z pierścieniami.

Załącznik D.

Na zastosowanie skrzynek powietrznych należy tylko wtenczas dozwalać, jeżeli ich urządzenie i zabezpieczenie wyklucza jakiekolwiek nadużycie. Umieszczanie podstaw drewnianych pod skrzynkę powietrzną jest niedozwolone.

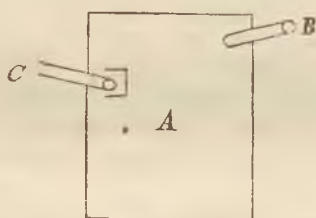
Celem odprowadzania z aparatu odpędowego na wolne powietrze zdrowiu szkodliwych gazów wytwarzających się podczas destylacji, można na żądanie przedsiębiorcy zarządzić, żeby do powiększonej nieco skrzynki powietrznej po usunięciu kopuły przymocowano nieprzedziurawiony kłosz. Zaopatrzone nasadą, służącą do przytwierdzenia rury, której ujście prowadziło na wolne powietrze poza obrębem budynku zakładu. Tak wylot tej rury, jakoteż jej połączenie ze skrzynką powietrzną muszą być odpowiednio zabezpieczone, mianowicie to ostatnie rurą zwierzchnią. Dla większej pewności należy oprócz tego otwór płyty głównej kłosza 6 cm szeroki 14 cm długi zastąpić siłkiem.

Przejęciowym przerwom w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, wywoływanym w szczególności przez gwałtowny dopływ spirytusu do tegoż można zapobiedz oczywiście wtedy, gdy jest manometr w ten sposób, że w krezie części rury, łączącej

oziębialnik ze skrzynką powietrzną umieszcza się odśrodkowo przewiercone płytki. Wielkość otworu tych płytek zależy rozumie się od ilości wódki dopływającej do aparatu mierniczego; tak na przykład przy dopływie do 15 litrów gęstego pynu na minutę wystarczy otwór o średnicy 16 milimetrów.

7. Aparaty odpędowe, przy których luter można odprowadzać napowrót do kotła.

a) Jeżeli aparat odpędowy tak jest urządzony, że plyn zawierający alkohol można odprowadzić napowrót do kotła, a przedsiębiorca gorzelni wybiera z zabezpieczeń rury braźnej do wyboru pozostawionych w §. 51 A, l. 8 ustawy zabezpieczenie pierwsze, to naczynie do którego prowadzić ma rura braźna, musi być sporządzone z metalu (np. blacha żelazna) o pojemności najmniej 10 procentów pojemności odnośnego kotła odpędowego. Oprócz tego nie powinno być wielkiej różnicy między wysokością a szerokością tego naczynia. Naczynie takie należy w następujący sposób urządzić:

A jest naczyniem szczelnym z metalu, którego ściany i nakrywa tak są urządzone, że nawiercenie, lub inne uszkodzenie

nie tegoż w celu odprowadzania pynu bez śladów widocznych nie jest możebne. Braha wchodzi do tego naczynia rurą metalową B, osadzoną tuż pod nakrywą, a połączoną z otworem odpływowym kotła odpędowego. Braha odpływa rurą metalową C, która w środku zapatrzona jest osłoną i od nakrywy oddaloną jest nie więcej, jak o $\frac{1}{3}$ całej wysokości tego naczynia.

Takie naczynie braźne, jakoteż rura B i rura C muszą być urzędowo zamknięciem zabezpieczone, ta ostatnia na długości dwóch metrów i to tak, aby nie można otworzyć naczynia, względnie odjąć rur bez naruszenia urzędowego zamknięcia. Część rury braźnej, która wychodzi z naczynia i ma być zabezpieczona, musi być sporządzona z metalu w trwały sposób i nie śmie mieć żadnych jakichkolwiek otworów. Na górnem dnie naczynia braźnego można umieścić właz, który jednak musi być odpowiednio zabezpieczony. Rury B i C mają być odpowiednio szerokie, aby się nie zatykały przez części stałe znajdujące się w braze.

b) Jeżeli natomiast przedsiębiorca gorzelni wybiera zabezpieczenie rury służącej do odpływu brahy wymienione w §. 51 A, l. 8 ustawy na drugiem miejscu, to ta rura tak daleko musi wchodzić do kotła odpędowego, albo musi być tak wysoko opatrzona szczelnym pierścieniem, aby ustawą przepisana ilość brahy zostawała zawsze w kotle odpędowym.

Jeżeli w gorzelni jest w użyciu naczynie braźne o mniejszej pojemności, jak przepisana, albo jeżeli ustawienie zgodnego z przepisami naczynia braźnego natrafia na trudności, to można dozwalać na kombinacje obu rodzajów zabezpieczeń rury służącej do odpływu brahy, pozostawionych do wyboru w §. 51 A, l. 8 ustawy w ten sposób, że ilość brahy zostająca zawsze w małym naczyniu braźnem dolicza się do 10, względnie 5 procentów ilości brahy pozostać mającej w kotle.

Zamiast zabezpieczeń rury służącej do odpływu brahy pod a i b przepisanych może krajowa władza skarbowa w wypadkach godnych uwzględnienia, po zasięgnięciu zdania biegłych dozwolić także innych zabezpieczeń, jeżeli nie ulega wątpliwości, że te zarządzenia odpowiedzą zupełnie celowi.

c) Przy aparatach odpędowych, których kotły mogą być naprzemian używane i przy których każdy kocioł odpędowy ma osobną rurę służącą do odpływu brahy bez względu, czy luter odprowadza się napowrót tylko do jednego lub do obojdwóch kotłów, rura służąca do odpływu brahy musi być zabezpieczona w powyższy sposób za pomocą naczynia braźnego, a mianowicie tak, iż obie rury służące do odpływu brahy wprowadza się do jednego i tego samego naczynia. Pojemność tego naczynia ma w tym wypadku wynosić tylko 10 procentów jednego, a mianowicie większego kotła odpędowego.

d) Jeżeli kocioł odpędowy, do którego odprowadzać można napowrót plyn zawierający alkohol, ma być użyty jako przesyłacz (montejus), to jest do podnoszenia brahy za pomocą ciśnienia pary do wyżej stojącego naczynia, to musi ujście rury do wyciskania brahy odstawać o tyle od dna kotła odpędowego, aby w tymże pozostawało 10, względnie 5 procentów brahy jednego napełnienia kotła. Rury parowe, należące do urządzenia przesyłacza kotła odpędowego nie mogą mieć żadnych odgałęzień do innych przyrządów, a jeżeli nie są opatrzone wentylami wstecznymi, muszą być zabezpieczone w całej swej długości aż do kotła parowego.

e) Używanie oddzielnych przesyłaczy, t. j. osobnych przyrządów osadzonych w przewodzie brahy, którymi braha zapomocą ciśnienia pary ma być podnoszoną do naczynia wyżej położonego, jeżeli taki przesyłacz oprócz rury parowej do wytłaczania posiada jeszcze rurę parową do gotowania, dozwolone jest w takich w mowie będących aparatach odpędowych tylko pod następującymi warunkami:

aa) Rura do wyciskania brahy ma być tak osadzona w przesyłacu, aby przynajmniej 10 procentów brahy pozostawało w przesyłacu z jednego napelnienia przesyłacza;

bb) sam przesyłacz, jakoteż wszelkie jego przewody rurowe należy tak zabezpieczyć urządzeniami zamknięciami, aby bez naruszenia tych zamknięć nie można było ani dostać się do przesyłacza, ani też odsrubować, lub odjąć przewody rurowe. Zabezpieczenie śrub pierścieni krezowych jest wystarczające. Nakładanie osłon jest zbędne.

Rura parowa do wyciskania, jakoteż rura parowa do gotowania nie powinny mieć żadnych odgałęzień do innych przyrządów i muszą, o ile nie ma na nich wentyli wstecz działających, być wzięte pod zamknięcie urządzone na całej długości aż do kotła parowego, względnie zbiornika pary. W razie używania zabezpieczonych wentyli zwrotnych, wystarcza zabezpieczenie części rur zwróconych do przesyłacza. Rurę doprowadzającą brahę z kotła do przesyłacza należy zabezpieczyć na pierścieniach krezowych. Również na pierścieniach krezowych rury do wyciskania należy nałożyć urządzenie zamknięcie na długości najmniej 5 metrów mierząc od przesyłacza. Rura odpływowa służąca do zupełnego wypróżnienia, a względnie wyczyszczenia przesyłacza, jeżeli istnieje, musi uchodzić do kanału, w którym zbierają się nieczystości; przystęp do tego kanału powinien być zabezpieczony.

Zabezpieczeń przesyłacza zaopatrzonego w rurę parową do gotowania, przepisanych pod bb), należy wymagać także wtedy, jeżeli płyn zawierający alkohol nie może być odprowadzony napowrót do kotła odpędowego.

8. Parniki brażne.

Parniki brażne, pod którymi nie należy rozumieć przesyłaczy, dozwolone są tylko w fabrykach drożdży pod następującymi warunkami:

a) Braha musi być zupełnie pozbawioną alkoholu.

b) Przewód brażny musi być tak urządzony, aby począwszy od aparatu odpędowego aż do

miejsca, w którym braha spływa do kadzi otwartej, zbiornika, lub chłodnika brahy, wszystkie połączenia, kurki i wentyle przez które możnaby prowadzić pary zawierające alkohol, mogły być wzięte pod urządzenie zamknięcie. Jeżeli zaś lutrynek odprowadza się do rektyfikatora aparatu odpędowego, a więc nie wprost do kotła odpędowego, to należy wziąć pod urządzenie zamknięcie rury łączące między sobą parniki brażne i rurę do wytłaczania brahy.

c) Parniki brażne muszą być zaopatrzone celem zbadania zawartości kurkami probierczymi nadającymi się do nałożenia urządzenie zamknięcia, a aparat odpędowy powinien być zaopatrzony w probierze brażne.

9. Rura odpływowa dla pozostałości lutrowych.

Jeżeli luter odprowadza się do separatora, t. j. do kotła przeznaczonego dla oddzielnego wygotowywania lutru, który się zasila rurą lutrową idącą bezpośrednio z aparatu odpędowego i z którego wywiązujące się pary przy wygotowaniu lutru przechodzą bezpośrednio do tego aparatu odpędowego, również jeżeli luter odprowadza się do osobnej kolumny lutrowej połączonej z aparatem odpędowym, wtedy musi się szczególnie na to zważać, aby płyn z separatora, albo z kolumny lutrowej uchodził do kanału służącego do odpływu wody z gorzelni.

Rura służąca do odpływu pozostałości lutrowych z separatora, względnie z kolumny lutrowej musi być w całej swej długości dostępna do zbadania i musi się zanurzać co najmniej 30 centymetrów w naczyniu metalowem (n. p. z blachy żelaznej) o pojemności co najmniej jednego hektolitra, osadzonym na dnie kanału, w którym zbierają się nieczystości w ten sposób, żeby ponad nakrywą przepływały wody odpływowe. Nakrywa musi być podziurkowana a połączenie jej z naczyniem i wymienioną rurą należy urządzenie zabezpieczyć. Oprócz tego należy otwór kanału znajdujący się ponad tem naczyniem zamknąć gęstą kratą, lub podziurkowaną blachą i urządzenie zabezpieczyć.

Jeżeli ustawienie powyższego naczynia w jednej, lub drugiej gorzelni miałyby natrafić na szczególne trudności, to władza skarbowa pierwszej instancji jest upoważnioną zezwolić wyjątkowo zamiast takiego naczynia tylko zagłębienie na 15 centymetrów w kanale służącym do odpływu wody, jeżeli ten kanał będzie zapomocą krat, belek itp. jakoteż zapomocą urządzenie zamknięć nałożonych na te ostatnie w ten sposób zabezpieczony, żeby nikt nie mógł dostać się do zagłębienia.

Nadto musi być sama rura odpływowa odpowiednio zabezpieczona przeciw odprowadzaniu płynu, a znajdujący się na niej kurek powinien tak być urządzony, aby przezeń nie dał się płyn odprowadzić gdzieindziej, jak tylko do kanału służącego do odpływu wody.

Jeżeliby w celu regularnego ruchu gorzelnii zachodziła potrzeba odprowadzać pozostałość z kolumny lutrowej zapomocą pomp, lub smoczków (injektorów) do kotła zacierowego, względnie kolumny zacierowej, to można od wypadku do wypadku, prosić Ministerstwo skarbu o udzielenie na to pozwolenia. Dotyczące wyjątkowe pozwolenie udzielonem być może tylko wtedy, jeżeli przeciw wzbronionemu odprowadzaniu płynów wysokowych pędzonych dadzą się zarządzić dostateczne zabezpieczenia, jakie ustanawiać się będzie za każdym razem osobno. W ogóle żąda się bezwarunkowo dokładnego zastosowania wszystkich w §. 51 A. l. 8 ustawy przepisanych środków ostrożności, jakoteż dokładnego i celowi odpowiadającego zabezpieczenia rury służącej do odpływu brahy i kurków.

Również wszystkie rury, któremi się prowadzi pozostałości lutrowe z kolumny lutrowej do pompy albo smoczka, a stąd do kolumny zacierowej, albo kotła muszą być jako rury dla płynu zawierającego alkohol, zanim tenże przepłynął aparat mierniczy, uważane i ochronione rurami zwierzchniemi, które należy urzędownie zabezpieczyć.

Co się tyczy zabezpieczenia na kolumnie lutrowej otworów zaopatrzonych nakrywkami, służących do oczyszczania, jakoteż ewentualnie rur wodnych prowadzących do kolumny lutrowej dla przepłukiwania tychże, należy stosować zarządzenia pod l. 4.

10. Probierz lutrowy.

Rura służąca do zbadania, czy alkohol ze zacieru, względnie z lutru zupełnie odpędzono nie może mieć większej wewnętrznej średnicy, jak 20 milimetrów i musi wychodzić przy kotle zacierowym (kolumnie zacierowej) z ostatniego, lub przedostatniego przedziału kotła, a przy kolumnie lutrowej z ostatniego przedziału. Odpływ tych rur musi uchodzić do kanału, względnie do rury lutrowej. Probierze lutrowe należy w każdym razie przykryć kloszem szklanym i zabezpieczyć.

II. Przy zastosowaniu zbiornika.

Postanowienia powyższej części I, l. 2 do 10 mają analogiczne zastosowanie przy użyciu zbior-

nika o tyle, o ile nie zachodzą poniżej podane zmiany.

W szczególności zarządza się co do tego ostatniego:

1. Urządzenie zbiornika.

Jako zbiornik służy stojak sporządzony z drzewa dębowego, lub z metalu w środku pocynowanego, zaopatrzony nakrywą i włazem. Średnica stojaka nie powinna być większą od wysokości tegoż. Również musi być tenże zaopatrzony przyrządem do badania nzbieranej ilości płynu (np. łaską mierniczą). Pojemność zbiornika zależy od rozmiarów przedsiębiorstwa dotyczącej gorzelnii, jednak musi mieścić co najmniej ośmio- lub dziesięciodniowy wyrób gorzelnii, dający się osiągnąć przy pełnym ruchu tejsze. Zbiornik powinien być ustawiony na odpowiedniemu miejscu, na trwałej podstawie nie dającej się z miejsca poruszyć i tak, aby ze wszystkich stron był dostępny do zbadania, a w szczególności także od dna.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może zezwolić Ministerstwo skarbu na wyjątkowe zmiany powyższych warunków.

Jeżeli przedpęd i niedogon są oddzielane, wtedy należy zastosować dwa stojaki jako zbiorniki, które oznacza się numerami. Do tych dwóch stojaków może przedsiębiorca odprowadzać wyrób całkiem dowolnie za pomocą osobnego w tym celu sporządzonego urządzenia, które jest połączone ze stągiewką.

Załącznik E zawiera opis i rysunek takiego urządzenia.

Załącznik E.

2. Rura dopływowa.

Dopływ do zbiornika uskutecznia się wyłącznie tylko zapomocą jednej rury, łączącej oziębialnik ze zbiornikiem, a połączonej tak z oziębialnikiem, jak i ze zbiornikiem za pomocą połączeń krezowych lub samych krez. Rura łącząca nie powinna być dłuższą jak tego wymaga konieczna potrzeba, powinna iść o ile to możliwe w prostym kierunku, mieć równomierny spad od oziębialnika do zbiornika, a koniec tejsze w kształcie dzioba powinien wchodzić co najmniej na 10 centymetrów do stojaka.

Między oziębialnikiem aparatu odpędowego a zbiornikiem włącza się w rurę łączącą stągiewkę i to o urządzeniu i własnościach podanych i przedstawionych w opisie i rysunku załącznika F, stosując zabezpieczenie w tym rysunku i opisie przepisane. Rurę łączącą należy zabezpieczyć w całej jej długości rurą zwierzchnią.

Załącznik F.

Użycie skrzynki powietrznej nie jest dozwolone.

3. Rura odpływowa.

Każdy stojak może posiadać tylko jedną rurę odpływową, która tak musi być osadzona, aby zawartą w stojaku wódkę można w zupełności spuścić. Rura odpływowa jest przytwierdzona do dna stojaka za pomocą krez.

Gdyby ze względu na stosunki lokalne nie można osadzić rury odpływowej, to przedsiębiorca jest obowiązany dostarczyć ręcznej pompy, którą przy każdorazowym wypróżnieniu zbiornika wstawia się do tegoż przez właz, a po wypróżnieniu napowrót wyjmuje.

4. Właz.

Właz, który należy umieścić w górnym dnie stojaka, musi mieć odpowiednią wielkość celem zbadania wnętrza i być zaopatrzony szczelnie przylegającą nakrywą, nadającą się do urzędowego zamknięcia.

5. Zabezpieczenie zbiornika.

Jeżeli zbiornik nie jest ustawiony w lokalu murowanym, zupełnie oddzielnym od lokalów ruchu i lokalów składowych i nie jest zupełnie zabezpieczonym przez urzędowe zamknięcie przed jakimkolwiek dostępem, to musi ten zbiornik być zabezpieczony oszalowaniem drewnianem. Załącznik G podaje opis i rysunek oszalowania nadającego się w tym celu.

6. Zabezpieczenie aparatu odpędowego.

a) Przy pojedynczych aparatach odpędowych, które składają się tylko z kotła odpędowego mięszadła, hełmu i oziębialnika, wystarcza urzędowe zabezpieczenie oziębialnika i rur prowadzących od tegoż do hełmu. Jeżeli kocioł posiada otwór do napełniania i osobny otwór do wypuszczania brahy tak, że zdejmowanie hełmu dla ruchu nie jest potrzebne, to należy także hełm wziąć pod urzędowe zamknięcie.

b) Przy aparatach odpędowych, które prócz części składowych podanych pod a posiadają jeszcze rektyfikator, lub zbiornik na luter, albo przyrząd deflegmacyjny należy zabezpieczyć wszystkie te części składowe każdą z osobna, jakoteż między sobą w ten sposób, aby odprowadzenie par, lub płynów zawierających alkohol było niemożliwe bez naruszenia urzędowego zamknięcia.

Odprowadzanie lutru do kotła jest dozwolone tylko przy ścisłym zastosowaniu przepisów podanych w rozdziale I, l. 3 i 7 tego paragrafu, więc w szczególności tylko wtenczas, jeżeli napełnianie kotła, który ma być zabezpieczony, uskutecznia się przez odpowiednio zabezpieczoną rurę doprowadzającą zacier a oprócz tego, jeżeli rura służąca do odpływu brahy jest przepisowo zabezpieczona.

c) Przy aparatach kolumnowych należy w ogóle wymagać dopełnienia warunków przepisanych w razie zastosowania aparatu mierniczego.

Jeżeli jednak okazałyby się trudności w jednym, lub drugim kierunku, to należy zbadać komisjonalnie z współudziałem organu technicznej kontroli skarbowej, w jaki sposób należałoby najodpowiedniej zabezpieczyć aparat odpędowy. Rozstrzygnięcie przysługuje krajowej władzy skarbowej z pozostawieniem prawa rekursu do Ministerstwa skarbu.

W gorzelniach opłacających podatek od wyrobu, w których wyrobioną ilość alkoholu oznacza się za pomocą aparatu mierniczego, albo za pomocą zbiornika, nie może znajdować się na mocy §. 52 ustawy aparat odpędowy, którego oziębialnik nie jest zaopatrzonym w aparat mierniczy lub zbiornik.

§. 15.

(Do §§. 53 i 54 ustawy.)

Opisanie lokali, przegląd przyrządów i spisanie wywodu oględzin.

1. Opisanie zakładu gorzelnianego należy sporządzić wedle załączonego wzoru Nr. VII, a spis przyrządów do wyrobu wedle załączonego wzoru Nr. VIII. W spisie należy przedewszystkiem wymienić naczynia i zbiorniki oznaczone w §. 54 ustawy, mianowicie także rezerwoary, jakoteż inne naczynia do przechowania służące. Do tych ostatnich nie zaliczają się naczynia transportowe, ocechowane przez urząd cechowniczy, chociażby były tymczasowo użyte do przechowania wódki.

Również należy przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji w dwóch egzemplarzach dokładne opisanie urządzenia poszczególnych części składowych i sposobu ruchu, następnie ściśle wedle tej samej podziałki wykonany rysunek każdego aparatu odpędowego przeznaczonego do odpędzania zaciera wraz z oziębialnikami.

W zór Nr. VII.

W zór Nr. VIII.

W tym rysunku muszą szczególnie być widoczne także rury odprowadzające wodę lutrową z kolumny lutrowej, jeżeli taka się znajduje, lub z separatora do kanału dla odpływu wody z gorzelni, względnie do naczynia na to przeznaczonego (§. 14 tego rozporządzenia wykonawczego).

2. Po otrzymaniu opisanego lokali i przeglądu przyrządów do wyrobu zarządza władza skarbową pierwszej instancji urzędowe zbadanie gorzelni. W takim razie naczynia z wyjątkiem naczyń do przechowania służących wymierza się w ten sposób, że skarbową konewką 20, względnie 50litrową przepisowo ocechowaną i zaopatrzoną blachą ochronną, względnie wzmocnieniami (dz. rozp. dla spraw cechowania Nr. 4 z roku 1875), tyle razy napelnia się aż do marki i wylewa do tego naczynia, które się mierzy, aż zwierciadło wody w tem naczyniu dojdzie do górnego brzegu i przy dalszym dolewaniu woda wylewałaby się z naczynia.

3. Naczynia służące do przechowania wódki (beczki składowe, rezerwoary) muszą spoczywać na zabezpieczonej przeciw wstrząśnieniu, trwalej, do zbadania dostępnej podstawie i mają być zaopatrzone odpowiednim przyrządem dla zbadania ilości (podziałką itp.), któryby się nadawał do nałożenia urzędowego zamknięcia.

Żelazne rezerwoary powinny posiadać w najniższym punkcie kurek spustowy i być zaopatrzone włazem. Jeżeli rezerwoar nie posiada mięszadła, to muszą być na nim w różnych wysokościach osadzone kurki spustowe do brania próbek spirytusu z różnych warstw.

Przy beczkach transportowych na wódkę urzędownie ocechowanych, jeżeli tylko tymczasowo są użyte do przechowania wódki, nie potrzeba osobnych zarządzeń.

Metalowe rezerwoary przeznaczone do przechowywania wódki należy w zasadzie zaopatrzyć wskaźnikami o odpowiedniej średnicy inależącemi do nich skalami, które mają być umieszczone możliwie blisko wskaźnika, albo na samym rezerwoarze, albo na lineale w tym celu sporządzonem. Na dolnym końcu wskaźnika musi być umieszczony oprócz kurka zamykającego, który służy do wprowadzania płynu z rezerwoaru do wskaźnika, jeszcze mały kurek spustowy do wypuszczania płynu znajdującego się w wskaźniku. Górny koniec wskaźnika musi być przy wpuszczaniu płynu do tegoż otwarty, dlatego ażeby mogło uchodzić powietrze wyciskane przez wchodzący płyn. Jeżeli więc na górnym końcu wskaźnika jest umieszczony kurek, to go należy przy wpuszczaniu płynu do wskaźnika zawsze otwierać. W ogólności wskaźnik dobrze funkcjonujący powinien się szybko napełniać.

4. Wymiar wodą naczyń, w których wódkę się przechowuje, ma się odbywać nie przez dolew wody tylko w ten sposób, że to naczynie, które ma się przemierzać, najpierw dopełnia się wodą, a potem wypuszcza się wodę ostrożnie po hektolitrze, i każdy spuszczonej hektoliter uwidacznia się kreską na skali lub karbniku. Przed wymiarem należy zamknąć wszystkie rury doprowadzające i odprowadzające.

Gdy już tyle wody spuszczone, że płyn opadł w wskaźniku aż do najniższego miejsca, to miejsce to oznacza się punktem zerowym, i od tego punktu do góry oznacza się kreski zrobione poprzednio liczbami porządkowemi, które podają hektolitry. Analogicznie postępować należy przy sporządzaniu karbników. Ilość płynu, która potem jeszcze została w naczyniu do przechowania służącym, należy dokładnie oznaczyć i wypisać słowami w protokole wyводу oględzin, jakoteż na kartce tytułowej rachunku z podatku konsumcyjnego, aby tę ilość można przy każdorazowym badaniu zapasów doliczyć do wskazówki skali, względnie karbnika.

Ocechowanie w zasadzie ma się odbywać na całe hektolitry, podczas gdy ułamki tychże tylko się ocenia. Przy bardzo dużych rezerwoarach można się zadowolnić ocechowaniem co trzy, względnie co pięć hektolitrow.

Zanurzanie karbników ma się odbywać zawsze z wielką ostrożnością a szczególnie na to zważać należy, żeby je zanurzano prostopadle. Przy beczkach symetrycznego kształtu o mniejszej pojemności można odstąpić od sporządzania karbników, posługując się natomiast laską mierniczą Matiewicza. Zresztą tej ostatniej można też używać przy mniejszych naczyniach zamiast karbnika w ten sposób, że w protokole wyводу oględzin podaje się z odwołaniem na numer naczynia, jaka ilość centymetrów, lub milimetrów tej laski odpowiada każdemu hektolitrowi przy wymiarze spuszczonej, względnie dolewanej wody.

Naczynia do przechowania służące muszą pozostawać w położeniu tem samym, jakie miały przy wymiarze; dla tego musi być ich położenie odpowiednio ustalone.

5. Po ukończonym wymiarze należy poznać wszystkie przyrządy, rury, przewody płynów przedsiębiorstwa liczbami bieżącemi za pomocą trwałej w oczy wpadającej farby olejnej, względnie za pomocą żelaza do wypalania.

Na tych naczyniach, których pojemność wymierzono wodą, należy uwidocznić także tę pojemność w jeden z podanych sposobów, lub za pomocą tabliczki w bliskości naczynia.

Do oznaczenia aparatów odpędowych używa się rzymskich liczb, do oznaczenia innych przyrządów — arabskich liczb.

Części poszczególnych aparatów odpędowych oznacza się literami w alfabetycznym porządku; tak n. p. do jednego aparatu odpędowego należące dwa kotły oznacza się I a i I b, ogrzewacz na zacier I c itd.

6. O wyniku oględzin spisuje się protokół wyvodu oględzin, do którego należy załączyć wniesione przez przedsiębiorcę opisanie zakładu, rysunek aparatu odpędowego wraz z oziębialnikiem i przegląd naczyń i przyrządów.

Dla opisanie gorzelnii w protokole wyvodu oględzin ma być narysowany rzut poziomy, w którym należy oznaczyć poszczególne lokale gorzelniane wielkimi, zaś drzwi i okna tychże małemi literami w alfabetycznym porządku, dalej miejsca ustawionych przyrządów do wyrobu i naczyń liczbami, któremi przyrządy te i naczynia są oznaczone i figurami przedstawiającemi ich poziomy przekrój.

Szczególnej dokładności wymaga opis rur, rynecw itp. przeznaczonych do prowadzenia płynów między poszczególnymi lokalami, przyrządami do wyrobu i naczyniami.

W szczególności należy osobno podnieść wymagania wymienione w §. 51 ustawy o opodatkowaniu wódki, dotyczące ustawienia i użycia aparatu mierniczego, względnie zbiornika i należy też z całą dokładnością dodać, czy te wymagania są dopełnione, lub nie.

Oprócz tego należy naszkicować w protokółach wyvodu oględzin każdy aparat odpędowy ze wszystkimi jego częściami składowymi i połączeniami, oznaczając przytem pojedyncze części składowe literami ich poznaenia, kurki zaś i inne miejsca, na których są, względnie mają być nałożone urzędowe zamknięcia, liczbami bieżącemi.

Rys poziomy gorzelnii i szkice aparatów odpędowych przedłożone przez przedsiębiorcę, na których potwierdza się ich prawdziwość, dołącza się do protokołu wyvodu oględzin.

Protokół należy bezzwłocznie przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancyi, która poddaje go zbadaniu a w razie, jeżeli zachodzi potrzeba zarządza uzupełnienia.

Jeżeli przy badaniu, które rozciągać się powinno także na kubiczne obliczenia pojemności podług wziętych wymiarów naczyń wymierzonych wodą, nie okażą się żadne braki, lub gdy takowe usunięto, to władza skarbową pierwszej instancyi

zaopatruje protokół wyvodu oględzin swoją pieczęcią urzędową i potwierdzeniem, i zawiadamia natychmiast przedsiębiorcę, czy w miarę oględzin uznano wymagania co do użycia aparatu mierniczego względnie zbiornika jako dopełnione, albo czy i w jakim kierunku nie uczyniono zadość tym wymaganiom.

Równocześnie z tem zawiadomieniem zarządza władza skarbową pierwszej instancyi, ażeby każdy aparat mierniczny, względnie zbiornik połączono trwale z dotyczącym oziębialnikiem z zachowaniem odnośnych osobnych przepisów, i ażeby następnie wykonano jeszcze przed rozpoczęciem ruchu gorzelnii zarządzenia zabezpieczające przy aparacie odpędowym i oziębialniku, które podczas oględzin za potrzebne uznano, ale jeszcze dotychczas nie wykonano.

Urzędownie potwierdzony odpis z protokołu wyvodu oględzin wydaje się stronie, która ma tenże przechowywać starannie i na żądanie organów skarbowych okazywać. Uwiadomienia o zamierzonych zmianach w urządzeniu gorzelnii przed rozpoczęciem, lub podczas rocznej kampanii należy również wnieść w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz zwraca się z potwierdzeniem wniesienia przedsiębiorstwu a równocześnie zarządza władza skarbową pierwszej instancyi spisanie urzędowego wyvodu oględzin o zaszłych zmianach.

Nowo sprawione naczynia i przyrządy oznacza się liczbami porządkowymi w dalszym ciągu już istniejących.

Wolnemi numerami z użycia usuniętych dawnych przedmiotów, oznacza się nowo sprawione.

Jeżeli zaszła zmiana tylko mało znacząca, to można odstąpić od spisania nowego protokołu wyvodu oględzin i tylko tem się zadowolnić, że do istniejącego protokołu dołącza się nowy wywód jako ciąg dalszy.

7. Jeżeliby jeszcze przed upływem czterech tygodni, względnie 14 dni, licząc od dnia wniesienia wyżej wymienionego opisanie, zarządzone przez władzę skarbową pierwszej instancyi urzędowe zbadanie i poznaenie lokali, przyrządów i naczyń, jakoteż wymierzenie pojemności naczyń i zbiorników, ustawienie aparatu mierniczego, względnie zbiornika, zabezpieczenie tegoż i aparatu odpędowego było przeprowadzone i jeżeliby w ogóle wywód oględzin sprawdzono i potwierdzono przez władzę skarbową pierwszej instancyi, to nie stoi nic na przeszkodzie, aby przedsiębiorca zaraz po otrzymaniu potwierdzonego protokołu wyvodu oględzin oznajmił ruch gorzelnii.

8. Przeciętną zawartość alkoholu produktu, ustanowioną na mocy §. 54 ustawy i uwidocznioną w protokole wyводу oględzin, można także wciągu kampanii na prośbę przedsiębiorcy zniżyć, względnie z urzędu podwyższyć, o ile nie rozchodzi się o okresy oznajmień już ubiegłe, i o ile zostaną uwzględnione ustawowe wymagania co do najniższej przeciętnej zawartości alkoholu, ustanowionej ze względu na przeciętny dzienny wyrób.

§. 16.

(Do §. 56 ustawy.)

Urządzenie studzielnego alkoholometru.

Do badania zawartości alkoholu należy używać alkoholometru stosownie do siły alkoholu we wódce, którą ma się badać

- a) z podziałką od 5 do 70 stopni, na której każdy stopień podzielony jest na połowki, albo
- b) z podziałką od 65 do 100 stopni, na której każdy stopień podzielony jest na 5 części stopnia.

Alkoholometry tego rodzaju, ocechowane według postanowień §§. 33 do 36 ustawy o cechowaniu (dziennik ustaw państwa z roku 1872 Nr. 171) mają całkowitej długości najwyżej 440 *mm*. Długość podziałki nie powinna być mniejszą, aniżeli 200 *mm*, a odległość najniższej kreski podziałkowej od punktu spojenia z właściwym areometrem nie mniejszą aniżeli 10 *mm*, odległość najwyższej kreski podziałkowej od najwyższego punktu szyjki nie mniejszą jak 10 *mm*, a średnica szyjki nie mniejszą jak 5 *mm*. Wtopiony termometer powinien posiadać podziałkę sięgającą tylko od -10° do $+30^{\circ}$ Réaumur'a i być ucięty między 38 i 42° .

Do każdego przyrządu dołącza się oprócz świadectwa ocechowania i tabeli redukcyjnej orzeczenie stwierdzające, że ocechowany przyrząd odpowiada powyższym wymogom.

Jako naczyń do zanurzania należy używać szklanych cylindrów, które mają co najmniej 50 *cm* wysokości, a średnicy wewnętrznej 70 *mm*.

Alkoholometry powyżej opisanego rodzaju można nabywać za pośrednictwem władz skarbowych I. instancyi za zwrotem kosztów kupna.

Jeżeli nagromadzone przy kontrolowaniu spirytusowych aparatów mierniczych próbki wódki nie wystarczają do napełnienia przepisanych baryszówek, to można w tym celu używać także mniejszych baryszówek o średnicy wewnętrznej co najmniej 35 *mm* i o wysokości odpowiadającej długości alkoholometru, z zachowaniem następujących ostrożności:

1. Oczyszczony alkoholometr, którego ma się użyć, należy już jakiś czas przed stopniowaniem położyć w pobliżu aparatu mierniczego, aby przyjął temperaturę lokalu.

2. Stopniowanie należy przedsięwziąć w bezpośredniej bliskości aparatu mierniczego, zaś baryszówkę należy tak ustawić, aby ją ochronić przed wpływem pobliskich gorących przedmiotów.

3. Przed każdym odczytaniem przyrządu należy go więcej razy wyjmować aż do najniższej kreski (nie wyżej) z plynu i znowu zanurzać.

Należy co najmniej trzy razy odczytać i z wyniku przyjąć wypadającą średnią.

§. 17.

(Do §. 58 ustawy.)

Oznajmienie postępowania opłatnego wyrobu wódki.

1. W ogóle.

Wedle załączonego wzoru Nr. IX sporządzone druki do oznajmienia ruchu w gorzelniach, w których ilość wyrobionego alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, względnie z zastosowaniem zbiornika, wydają za zwrotem kosztów nakładu urzędy, w których te oznajmienia ma się wnosić.

Wzór Nr. IX.

Gdyby w oznajmionym okresie czasu w gorzelni opłacającej podatek konsumcyjny miano wyrabiać drożdże, należy podać przypadający wedle oznajmienia podatek za drożdże i albo podatek ten zapłacić gotówką, albo też wciągnąć w dozwolony kredyt. Podatek za drożdże należy także wtedy zapłacić za najmniej dwa bezpośrednio po sobie następujące okresy oznajmienia ruchu gorzelni, chociażby w przeciągu tego czasu mimo ruchu gorzelni nie miano wyrabiać drożdży.

2. Oznajmienie za pokryciem podatku konsumcyjnego.

Ci przedsiębiorcy gorzelni opłacających podatek konsumcyjny, którzy nie są ani właścicielami gorzelni ani właścicielami lub dzierżawcami gospodarstwa rolnego, połączonego z dotyczącą gorzelnią rolniczą i nie posiadają w kraju wiadomego majątku, wystarczającego na pokrycie podatku konsumcyjnego, winni przed każdorazowym oznajmieniem postępowania opłatnego złożyć pokrycie w wysokości podatku konsumcyjnego wypadającego za ilość alko-

holu, która w przeciągu okresu oznajmienia ma się wyrobić, licząc po 70 koron za hektoliter alkoholu. Złożone pokrycie staje się wolnem w miarę zgodnego z przepisami dokonania wywozu alkoholu z zakładu gorzelnianego.

Pokrycie można złożyć:

- a) w jeden ze sposobów podanych w §. 32 tego rozporządzenia wykonawczego, albo
- b) przez przyjęcie poręki przynajmniej dwu wpłatnych osób, które również zobowiązują się jako poręczyciele i płatnicy, albo
- c) przez porękę właściciela gospodarstwa rolnego, połączonego z dotyczącą gorzelnia rolniczą.

Dokument poręki w wypadkach b i c, należy Wzór Nr. X. wystawić podług dołączonego wzoru Nr. X.

O przyjęciu takiego pokrycia rozstrzyga władza skarbową pierwszej instancji. Pokrycie można złożyć jednym dokumentem poręki także na więcej miesięcznych okresów oznajmień albo na ogólną ilość alkoholu, która w ciągu całej kampanii prawdopodobnie ma się wyrobić. W razie dozwolonego kredytu podatku konsumcyjnego pozostaje obowiązek przedsiębiorcy do złożenia pokrycia nie naruszony.

§. 18.

(Do §§. 59 i 60 ustawy.)

Uwiedomienie o dopuszczalnej zmianie oznajmienia i bezkarne przekroczenie oznajmionej ilości alkoholu i materiałów surowych.

I. Uwiedomienie o zmianie oznajmionej ilości lub rodzaju materiałów surowych, albo oznajmionej ilości alkoholu produktu, albo o zmianie stanu lub pojemności naczyń fermentacyjnych należy wniesić pisemnie w dwóch egzemplarzach do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu leży gorzelnia. Jeden egzemplarz uwiedomienia zwraca się z potwierdzeniem wniesienia gorzelnia dla pokrycia.

Jeżeli przedsiębiorca chce oznajmioną ilość alkoholu zmniejszyć lub zwiększyć, albo zmienić oznajmioną ilość i rodzaj materiałów, które ma się przerobić, albo jedno i drugie równocześnie, to dodatkowe uwiedomienie powinno zawierać:

1. nazwisko przedsiębiorcy, siedzibę i Nr. kon-skrypecyjny gorzelnia,

2. dzień miesiąca, w którym ma nastąpić do-datkowo oznajmiona zmiana,

3. rodzaj i ilość materiałów, jaką przedsię-biorca zamierza przerobić, począwszy od chwili oznaczonej (2) aż do końca miesięcznego okresu oznajmienia i

4. ilość alkoholu, jaką przedsiębiorca w tym okresie (3) zamierza w przybliżeniu wyrobić. Przewo formalnego dodatkowego oznajmienia według §. 58 ustawy nie żąda się; powyższe uwiedomienie należy jednakowoż uwzględnić przy miesięcznym stwierdzeniu wyrobionej ilości alkoholu, względnie przy obrachunku.

II. Ponieważ według §. 60 ustawy do ocenie-nia, czy przekroczone granicę 15 procentów, służyć ma zawsze za podstawę jedynie treść jednego oznaj-mienia, to należy w wypadkach, w których uwiedo-miono n. p. o zmianie oznajmionej ilości alkoholu, produkcyę przypadającą aż do czasu, w którym późniejsze oznajmienie zacznie obowiązywać, poli-czyć w tej ilości alkoholu, jaka wypada w stosunku pierwotnie oznajmionego trwania ruchu do okresu czasu, dla którego pierwotne oznajmienie pozostało w mocy. Rozumie się samo przez się, że dla pozostalej części miesięcznego okresu oznajmienia miarodajną jest ilość alkoholu podana w dodatkowym uwiedomieniu.

§. 19.

(Do §. 61 ustawy.)

Uwiedomienie o przerwie w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika.

Uwiedomienie o przerwie w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika należy wnosić w oddziale straży skarbo-wej, w którego okręgu leży gorzelnia.

W uwiedomieniu należy podać chwilę (porę dnia i godzinę) dostrzeżenia przerwy.

Blankietów na takie uwiedomienia (wzór Nr. XI) Wzór Nr. XI. dostarczają za zwrotem kosztów nakładu organa, do których te uwiedomienia należy wnosić.

§. 20.

(Do §. 62 ustawy.)

A. Sposób oznaczenia ilości alkoholu pod-czas przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego; ustawienie aparatu rezerwowego.

1. O ile aparat mierniczy podczas przerwy w prawidłowym działaniu swoim daje uzupełniające wskazówki, bądź to tylko co do przepłyniętej ilości

plynu wysokowego pędzonego bez względu na zawartość alkoholu (jak n. p. aparat mierniczy Dolaiński'ego i Prick'a za pomocą huštawki), bądź też tak co do ilości, jak co do zawartości alkoholu produktu (jak n. p. aparat mierniczy Beschorner'a za pomocą bębna rezerwowego), to należy także te wskazówki uwzględnić celem oznaczenia początku okresu czasu, za który ma się obliczyć wyrobioną ilość alkoholu według §. 62 ustawy.

2. Jeżeli gorzelnia rozporządza rezerwowym aparatem mierniczym, który odpowiada wymogom, ustanowionym dla kontroli podatku od wódki, to władza skarbowa pierwszej instancyi winna zarządzić bezzwłoczne ustawienie tegoż.

Pędzenie wódki może odbywać się tylko pod warunkami, podanymi w §. 62, I, II, IV lub V ustawy, aż do ustawienia rezerwowego aparatu mierniczego, jeżeli aparat taki istnieje, względnie aż do usunięcia przerwy, najdłużej jednak przez 10 dni po nastaniu przerwy, jeżeli tego okresu nie skrócono lub całkiem nie uchylono na mocy postanowienia §. 62. III ustawy. To ostatnie postanowienie nie ma zastosowania do przejściowych, tylko chwilowych przerw w działaniu aparatu mierniczego, tylko do takich, w skutek których ilość alkoholu wyrobioną podczas przerwy potrzeba obliczyć w myśl §. 62, I, II albo V ustawy.

3. W celu wymienionym w §. 62, IV ustawy, winien organ skarbowy, przeznaczony do kontroli, badać dokładnie w takich gorzelniach od czasu do czasu zwykłą wydajność aparatu odpędowego. Wynik tych badań należy zapisać w rejestrze gorzelnianym, a nadto winien kierownik nadzoru zanotować go sobie dla ewentualnego użytku.

4. Jeżeli władza skarbowa pierwszej instancyi uzna za stosowne, może zarządzić na czas przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego oznaczenie ilości alkoholu produktu podług ilości, koncentracji i atenuacji zacieru gorzelnianego, lub w inny pewny sposób.

Dodatek C.

Dodatek C zawiera postanowienia, które należy stosować w razie takiego zarządzenia.

B. Sposób oznaczania ilości alkoholu podczas przerwy w używaniu zbiornika.

Jak tylko do organu straży skarbowej, któremu poruczono dozór gorzelnii, wpłynie uwiadomienie, że zauważono zmianę w jakości, urządzeniu lub zabezpieczeniu albo połączeniu zbiornika z ozębniakiem,

które to zmiany przeszkadzają zamierzonemu zbieraniu się produktu w tem naczyniu, albo jeżeli organ skarbowy sam to spostrzeże, to jeżeli ruch ma się dalej prowadzić przez czas 10-dniowy (§. 62 B ustawy), należy natychmiast zaprowadzić stały dozór gorzelnii przez organ skarbowy celem stwierdzenia rzeczywistego wyrobu; przedsiębiorca obowiązany jest w takim wypadku na żądanie dać organowi skarbowemu do rozporządzenia odpowiednie mieszkanie.

Organ, któremu poruczono stały dozór gorzelnii, obowiązany jest czuwać, aby cały produkt gorzelnii zbierano w odpowiedni sposób i aby nic z tego nie odprowadzono na bok. Wyrobioną ilość alkoholu należy dokładnie zbadać co do ilości i siły alkoholu i zapisać szczegółowo w rejestrze, w jaki sposób to zbadanie nastąpiło. Zapisanie to ma również podpisać przedsiębiorca, względnie jego zastępca. Po ukończeniu pędzenia wódki należy wyłączyć od użytku aparat odpędowy przez nałożenie urzędowego zamknięcia.

§. 21.

(Do §. 63 ustawy.)

Uwiadomienia o przerwie ruchu i zmiana oznajmionego ruchu gorzelnii w skutek nieuniknionej przeszkody.

1. Uwiadomienie o przeszkodzie ruchu należy wnieść do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu leży gorzelnia.

Osobne uwiadomienie o podjęciu ruchu napowrót należy wnieść pisemnie w dwóch egzemplarzach do tego samego oddziału straży skarbowej, do którego należało wnieść uwiadomienie o przeszkodzie w ruchu i postąpić tak samo, jak z ostatniem.

2. Jeżeli w skutek nieuniknionej przeszkody ma nastąpić tylko zmiana postępowania opłatnego, to należy wnieść przepisane nowe oznajmienie na pozostałą jeszcze część oznajmionego już czasu ruchu, dołączając potwierdzenie, które winien wydać gorzelnii organ skarbowy, przeznaczony do zbadania przeszkody w ruchu, odwołując się na pierwotne oznajmienie ruchu i to tak samo, jak tamto pisemnie w trzech egzemplarzach na drukowanych blankietach.

Jeżeli zmiana postępowania polega na tem, że puszcza się w ruch aparat odpędowy znajdujący się pod urzędowym zamknięciem (rezerwowym aparat

odpędowy), którego oziębialnik, jak się samo przez się rozumie, musi być połączony z aparatem mierniczym, względnie ze zbiornikiem (§. 52. al. 1 ustawy) to urzędowe zamknięcia można zdjąć tylko przy interwencji organu skarbowego i należy to zapisać w rejestrze gorzelnianym. Jeżeli w skutek zmienionego postępowania wyłącza się z użycia aparat odpędowy, to należy go wziąć pod urzędowe zamknięcie i zapisać to w rejestrze gorzelnianym.

3. Jeżeli rozchodzi się o gorzelnię opłacającą podatek od wyrobu, w której ilość alkoholu oznacza się według rzeczywistego wyrobu, albo o gorzelnię, opłacającą podatek konsumcyjny, wyrabiającą równocześnie drożdże, to rozróżnić należy co do podatku od wyrobu płatnego przy oznajmieniu, względnie co do podatku za drożdże trzy wypadki:

Jeżeli kwotę podatku podaną w pierwotnym oznajmieniu rozdzieli się w stosunku do oznajmionego czasu ruchu wypadającego przed i po nastaniu przeszkody w ruchu, to dla pozostałej jeszcze części pierwotnie oznajmionego czasu ruchu wypadnie albo *a)* więcej, albo *b)* tyleż samo, albo *c)* mniej podatku od wyrobu względnie od drożdży, aniżeli wypada według pierwotnego oznajmienia.

W wypadku *a)* należy nadwyżkę przypisać za wydaniem bolety podatkowej, albo natychmiast zapłacić stosownie do tego, czy przedsiębiorca gorzelnii korzysta z kredytowania podatku, lub nie.

W wypadku *b)* nie wydaje się bolety podatkowej.

W wypadku *c)* również nie wydaje się bolety podatkowej, zaś wyrównanie kwoty, o którą należytość podatkowa się zmniejsza, następuje przy miesięcznym obrachunku podatku, względnie przy stwierdzeniu wyrobionej ilości alkoholu.

W każdym wypadku zwraca się gorzelnii egzemplarz oznajmienia zmienionego ruchu z urzędowym potwierdzeniem wniesienia.

§. 22.

(Do §. 64 ustawy.)

Stwierdzanie wyrobionej ilości alkoholu, względnie obrachunek.

1. W razie używania aparatu mierniczego, przedsiębiorze kierownik nadzoru lub urzędnik władzy skarbowej pierwszej instancji stwierdzenie wyrobionej ilości alkoholu z końcem miesięcznego okresu oznajmienia, jeżeli zaś ruch gorzelnii zastanawia się na dłuższy czas przed upływem miesięcznego okresu oznajmienia, natychmiast po zastanowieniu ruchu i to:

- a)* według wzoru Nr. XII w gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, które nie wyrabiają drożdży; Wzór Nr. XII.
- b)* według wzoru Nr. XIII w tych, które wyrabiają drożdże i Wzór Nr. XIII.
- c)* według wzoru Nr. XIV w gorzelniach, opłacających podatek od wyrobu, w których wyrobioną ilość alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego według rzeczywistej ilości wyrobu. Wzór Nr. XIV.

Jeżeli rozchodzi się o gorzelnię, opłacającą podatek konsumcyjny, to nie należy przy stwierdzeniu wyrobionej ilości alkoholu liczyć mniejszej zawartości alkoholu produktu, aniżeli ustanowioną w protokole wyvodu oględzin według §. 54 ustawy.

Wyrobioną ilość alkoholu w litrach daje różnica między wskazówką zegara na początku i przy końcu okresu obrachunkowego, pomnożona przez zbadaną zawartość alkoholu względnie, gdyby ta zawartość była mniejszą, aniżeli przeciętna zawartość alkoholu, ustanowiona w protokole wyvodu oględzin pomnożona przez tę ostatnią, a iloczyn podzielony przez 100.

2. W razie używania zbiornika winien kierownik oddziału straży skarbowej z przybraniem drugiego członka straży skarbowej oznaczyć ilość i zawartość alkoholu produktu zawsze przy końcu miesięcznego okresu oznajmienia, a gdy ruch gorzelnii zastanowiono przed upływem tegoż, natychmiast po zastanowieniu ruchu, oprócz tego tak często, jak tego wymaga pojemność zbiornika w stosunku do rozmiarów przedsiębiorstwa gorzelnii. Tę ostatnią okoliczność należy zbadać już przy spisaniu wyvodu oględzin.

Sam obrachunek należy przeprowadzić dopiero z końcem miesięcznego okresu oznajmienia, ewentualnie w chwili zastanowienia ruchu gorzelnii na dłuższy czas według postanowień §. 64, al. 3 i 4 ustawy.

Dla tego obrachunku przeznaczają się wzór Nr. XV.

Wzór Nr. XV.

3. Jeżeli przy oznaczeniu ogólnej ilości alkoholu wyrobionej w miesięcznym okresie oznajmienia okażą się ułamki poniżej $\frac{1}{2}$ stopnia hektolitrowego, to nie należy ich uwzględniać; natomiast ułamki wynoszące $\frac{1}{2}$ i ponad $\frac{1}{2}$ stopnia hektolitrowego należy w rachunku przyjmować jako cały stopień hektolitrowy.

Każde stwierdzenie ilości alkoholu miesięcznie wyrobionych, względnie każdy obrachunek, winien podpisać również przedsiębiorca gorzelnii lub tegoż pełnomocnik.

W gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, należy jeden egzemplarz aktu stwierdzenia wydać przedsiębiorcy lub tegoż pełnomocnikowi,

zaś drugi przesłać bezzwłocznie władzy skarbowej I. instancji. Ilość alkoholu, stwierdzoną obrachunkiem wstawia się ostatecznie na przychód w rachunku z podatku konsumcyjnego (§. 70 ustawy).

W gorzelniach opłacających podatek od wyrobu, w których ilość alkoholu produktu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub z zastosowaniem zbiornika, wydaje się również jeden egzemplarz obrachunku przedsiębiorcy lub jego zastępcy, natomiast drugi przesyła się bez zwłoki urzędowi, w którym przedsiębiorca winien wносить oznajmienie ruchu.

§. 23.

(Do §. 65 ustawy.)

Rejestr gorzelniany.

I. Dla gorzelní opłacających podatek konsumcyjny.

§. 65, lit. *a* do *e* ustawy określa szczegóły, które należy zapisywać w rejestrze gorzelnianym.

Zacieranie w myśl §. 65, lit. *a* uważa się za ukończone;

- a*) w gorzelniach przerabiających materiały skrobiowe z końcem scukrzenia;
- b*) w gorzelniach, przerabiających buraki, skoro tylko sok burakowy znajduje się w kadzi zbiornej i ma być spuszczonej do kadzi fermentacyjnej;
- c*) w gorzelniach, przerabiających melasę, po skutecznieniu rozpuszczenia melasy w kadzi do rozczyniania.

Jeżeli w wypadkach pod *a* i *b* zawartość kadzi nie spuszcza się do kadzi fermentacyjnej od razu tylko częściowo, to w rejestrze należy zapisywać tę ilość hektolitrów i stopni cukromierza słodkiego zacieru, którą ma być napełniona w całości kadź fermentacyjna.

Z uwzględnieniem poszczególnych rodzajów prowadzenia fermentacji, których obecnie używa się w gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, zarządza się w szczególności co się tyczy zapisywania w rejestrze gorzelnianym kadzi fermentacyjnych, napełnianych świeżym zacierem jeszcze co następuje:

1. Gdy się napełnia kadź świeżym zacierem naraz i przeprowadza fermentację w tej samej kadzi, wtedy należy natychmiast, skoro tylko kadź fermentacyjną świeżym zacierem napełniono, zapisać w odnośnych przedziałkach rejestru gorzelnianego czas napełnienia, numer kadzi fermentacyjnej i ilość zacieru w niej zawartego.

2. Gdy kadź fermentacyjną napełnia się świeżym zacierem w różnych odstępach czasu (częściowo), albo sposobem ciągłym, wtedy należy zaraz po pierwszym częściowym napełnieniu, względnie przy rozpoczęciu ciągłego napełniania, zapisać w odnośnych przedziałkach rejestru gorzelnianego, czas napełnianie, jakoteż numer kadzi, zaś jak tylko ukończono napełnienia częściowe, względnie napełnianie ciągłe, całą ilość zacieru danego do kadzi.

3. Jeżeli kadzi fermentacyjnej używa się do fermentacji podmlody w ten sposób, że się ją napełnia częściowo, lub całą świeżym zacierem i po zafermentowaniu w tej kadzi rozdziela się podmlodę do drugiej lub więcej innych kadzi fermentacyjnych, pozostawiając część podmlody w pierwszej kadzi i dopełniając następnie świeżym zacierem kadzie częściowo podmlodą napełnione, to w takich wypadkach zapisywanie w rejestrze skutecznia się w następujący sposób:

- a*) Zaraz gdy tylko kadź dla podmlody napełniono świeżym zacierem, należy zapisać czas napełnienia i numer kadzi w dotyczących przedziałkach rejestru.
- b*) Gdy po skutecznionym rozdzieleniu podmlody od razu dopełni się świeżym zacierem tak pierwszą kadź, z której wzięto podmlodę, jak i inne kadzie częściowo już podmlodą napełnione, to zaraz po dopełnieniu należy dodatkowo zapisać w dotyczącej przedziałce rejestru przy wyżej wymienionych szczegółach, ilość zacieru znajdującą się obecnie w pierwszej kadzi. Co się zaś tyczy innych kadzi, to należy zapisać w odpowiednich przedziałkach rejestru czas dopełnienia, numer kadzi i zacier w nich zawarty.

Jeżeli zaś pierwszą kadź, jakoteż inne kadzie napełnione częściowo podmlodą, dopełnia się świeżym zacierem partjami lub ewentualnie sposobem ciągłym, to należy zapisywanie w rejestrze przeprowadzać w sposób podany powyżej pod l. 2.

4. W gorzelniach stosujących napełnianie kadzi fermentacyjnych partjami, lub rozdzielenie podmlody, należy sposób tego napełniania, jakoteż ewentualne zmiany w tem postępowaniu zanotować w uwadze na pierwszej stronie rejestru gorzelnianego.

W tych gorzelniach, w których ustawiono dwa aparaty odpędowe, lub więcej, każdy z osobnym oziębialnikiem, w których przeto na mocy §. 52, alinea 1 ustawy ustawiono także taką samą liczbę aparatów mierniczych, powinny zapiski kierownika ruchu, jakoteż organów kontrolnych w rejestrze gorzelnianym obejmować także ten aparat mierniczy, który połączono z oziębialnikiem aparatu odpędowego

(rezerwowego aparatu odpędowego) nie będącego w ruchu. Gdyby ten aparat odpędowy w ogóle nie oznajmiano do ruchu i z tej przyczyny wyłączono urzędownie od użytku, wtedy należy to przy każdym zapisaniu przez organa kontrolne wyraźnie nadmienić.

Wskazówki zegaru należy zapisywać o 8 godzinie rano i o 8 wieczór.

Rejestra gorzelniane dla gorzeli opłacających podatek konsumcyjny należy urządzić wedle dołączonego wzoru Nr. XVI.

Wzór Nr. XVI.

II. Dla gorzeli, opłacających podatek od wyrobu.

W gorzelniach, opłacających podatek od wyrobu, winien kierownik ruchu osobiście, lub przez zastępcę prowadzić również urzędownie przysposobiony rejestr, w którym należy zapisywać od początku postępowania opłatnego wyrobu wódki (§. 57 ustawy, ostatni ustęp) aż do jego zakończenia następujące szczegóły:

- a) natychmiast po rozpoczęciu przenoszenia materiałów surowych na aparat odpędowy, rodzaj i ilość tychże w hektolitrach;
- b) dzień i godzinę ukończenia odpędu, natychmiast po ukończeniu;
- c) w razie używania aparatu mierniczego wskazówkę zegaru co 12 godzin a mianowicie o 8 rano i o 8 wieczór. W razie używania więcej aparatów miernicznych należy przy zapisywaniu wskazówek aparatu podać także numer odnośnego aparatu;
- d) dzień i godzinę każdego zapisku.

Rejestr dla gorzeli, opłacających podatek od wyrobu należy urządzić według dołączonego wzoru

Wzór Nr. XVII. Nr. XVII.

III. Postanowienia wspólne.

Druki na rejestra gorzelniane wydaje władza skarbową I. instancji za zwrotom kosztów nakładu, w zeszytach paginowanych i paraflowanych, z nitkami urzędownie opieczętowanymi. Przed wydaniem należy na każdym zeszycie wpisać nazwisko przedsiębiorcy i siedzibę gorzelnii, dla której rejestr się zakupuje.

Rejestr gorzelniany należy ściągać przy miesięcznym stwierdzeniu ilości wyrobionego alkoholu, względnie przy obrachunku i dołączać do niego boletę oznajmienia, jeżeli rozchodzi się o gorzelnię,

opłacającą podatek konsumcyjny, zaś dotyczącą boletę podatkową, jeżeli chodzi o gorzelnię, opłacającą podatek od wyrobu.

§. 24.

(Do §§. 66, 67, 68 i 69 ustawy.)

O wywozie wódki z gorzelnii, opłacającej podatek konsumcyjny, względnie z wolnego składu wódki lub z rafinerii wódki, uznanej za wolny skład.

Wódkę można wywieźć:

I. za opłatą podatku konsumcyjnego;

II. bez opłaty podatku konsumcyjnego w wypadkach wymienionych w §. 66 ustawy.

W obu wypadkach nie wolno wywieźć mniej, jak jeden hektoliter wódki, wyjąwszy ten wypadek, że zapas wódki zupełnie został wyczerpany.

Czy ilość alkoholu, którą się wywozi, należy liczyć po niższej stopie podatku konsumcyjnego lub nie, rozstrzyga oznajmienie, rozumnie się przyjmując, że w ogóle jest do rozporządzenia jakaś ilość alkoholu po niższej stopie.

I. Postanowienia o wywozie wódki za opłatą podatku konsumcyjnego.

1. Oznajmienie.

Każdy wywóz wódki z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu za opłatą podatku konsumcyjnego należy wprzód wezas oznajmić organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozoru przedsiębiorstwa pisemnie w dwóch egzemplarzach wedle wzoru Nr. XVIII. przedkładając zarazem boletę płatniczą lub kredytową. Oznajmienie uważa się jako wezas wniesione, jeżeli organ przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa może jeszcze jawnie się o oznajmionej godzinie w gorzelnii, względnie w wolnym składzie.

Wzór Nr. XVIII

Zarządzenie to obowiązuje przeto także wtedy, gdy sam przedsiębiorca gorzelnii chce wywieźć wódkę ze swego zakładu gorzelnianego za opłatą podatku konsumcyjnego. W takim wypadku można jednak opodatkowaną wódkę przechować także w obrębie 500 metrów odległości od gorzelnii w każdym lokalu, który nie znajduje się pod dachem zabudowań gorzelnii, nie leży w podwórzu gorzelnii i ani nie służy do przechowania wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, ani nie jest wewnętrznie połączony z lokalem, w którym taka wódka się znajduje.

Postanowienie o uzyskaniu bolety płatniczej, względnie kredytowej, którą należy się wykazać przy oznajmieniu, zawiera §. 31 tego rozporządzenia wykonawczego.

Jednym i tem samym oznajmieniem można objąć także kilka ilości alkoholu przeznaczonych dla różnych odbiorców, jeżeli

- a) w oznajmieniu oddzielnie uwidoczniiono ilość i stopniowość wódki, przeznaczonej dla każdego odbiorcy, przyczem wolno dla poszczególnych odbiorców przeznaczyć do wywozu także ilość poniżej 1 hektolitra, byle tylko ogólna ilość wódki wymieniona w łącznym oznajmieniu wynosiła co najmniej 1 hektoliter i
- b) jeżeli nadto wszystkie ilości alkoholu wymienione w tem samym oznajmieniu, a przeznaczone dla różnych odbiorców wywozi się odrazu, a nie partjami, choćby nawet w tym samym dniu.

Blankietów na oznajmienia dostarczy przedsiębiorcy za zwrotem kosztów nakładu organ skarbowy, przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa.

2. Urzędowe załatwienie oznajmienia.

Jeden egzemplarz z wniesionych dwu oznajmień wywozu, zaopatrzony potwierdzeniem wniesienia zwraca się stronie.

Organ skarbowy, któremu wywóz wódki oznajmiono, winien przedewszystkiem zbadać wpisane szczegóły, ewentualnie zażądać ich uzupełnienia. Skrobane, poprawiane lub częściowo przekreślone oznajmienia należy odrzucić.

Oznajmienie należy także odrzucić, jeżeli nie dostarczono bolety podatkowej lub kredytowej, pokrywającej całkowicie przypadającą kwotę podatku. Zgodne z przepisami dostarczenie bolety należy natychmiast potwierdzić w obu egzemplarzach samego oznajmienia pod punktem 1 załatwienia.

Na podstawie oznajmienia bada urzędownie z reguły organ skarbowy, przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa, ilość i zawartość alkoholu we wódce, którą ma się wywieźć; przed oznajmioną godziną nie wolno wywozić.

Jeżeli jednak do oznajmionej godziny nie zjawi się organ skarbowy w przedsiębiorstwie celem kontroli posyłki wódki, to wolno stronie wódkę wywieźć na podstawie oznajmienia bez poprzedniego urzędowego zbadania.

3. Oznaczenie ilości według znaku cechowniczego.

Ilość wódki, którą ma się wywieźć, oznacza się w zasadzie według znaku cechowniczego, o ile w tem rozporządzeniu wykonawczem nie innego nie zarządzono.

Gdyby poszczególnych beczek nie napelniano aż do czopa, względnie ocechowanych rezerwoarów kolejowych (caissons) aż do wysokości napelnienia, należy stwierdzić brakującą ilość dolaniem wódki, której zawartość alkoholu możliwie zbliżonej do zawartości alkoholu we wódce znajdującej się w naczyniu. Dolaną ilość należy znowu odlać i odjąć od pojemności naczynia, wskazanej znakiem cechowniczem. Dlatego też oznaczenie ilości wódki, którą ma się wywieźć, winno nastąpić przed zbadaniem zawartości alkoholu.

Ponieważ jednak wódka przy różnych temperaturach przyjmuje także różną objętość, potrzeba jeszcze celem dokładnego oznaczenia ilości płynu zredukować zauważaną pozorną objętość do prawdziwej objętości przy temperaturze normalnej 12 stopni Réaumur'a.

4. Badanie zawartości alkoholu.

Zawartość alkoholu we wódce, która ma się wywieźć, bada się za pomocą przepisanego 100działnego alkoholometru, a gdyby temperatura podczas badania była inną od temperatury normalnej (+ 12 stopni Réaumur'a), przeprowadza się redukcję pozornej mocy na moc prawdziwą.

Oдноsne tabele redukcyjne, jakoteż przepis użycia tychże, dodaje się do każdego ocechowanego alkoholometru.

Wódkę, z której bierze się próbkę do zbadania, należy, jeżeli to możliwe, wpród przemieszać. Ewentualnie należy próbkę wziąć za pomocą lewaru, lub innego stosownego przyrządu ze środkowych warstw beczki, względnie naczynia. Przy rezerwoarach należy brać próbki równej ilości zawsze z kilku warstw i przed badaniem dobrze przemieszać.

Oznaczona w powyższy sposób (l. 3) rzeczywista objętość, pomnożona przez prawdziwą siłę wódki, a iloczyn podzielony przez 100, daje szukaną ilość alkoholu w litrach.

Okazujących się przy tem ułamków poniżej jednej setnej stopnia hektolitrowego nie należy uwzględniać.

Jeżeli posyłka wódki składa się z więcej beczek, względnie naczyń, to należy oznaczyć zawar-

tość alkoholu, jakoteż ilość alkoholu dla każdej poszczególnej beczki, względnie naczynia.

Branie tak zwanych próbek przeciętnych przez zlanie wódki, wziętej z więcej beczek jest nie dozwolone.

5. Oznaczenie ilości alkoholu według wagi.

Ilość alkoholu we wódce, którą ma się wywieźć, bada się według wagi, o ile rozebodzi się o wywóz za opłatą podatku, tylko na wyraźne żądanie przedsiębiorcy gorzelnii, względnie wolnego składu. Przedsiębiorca gorzelnii jest w takim razie obowiązany celem zbadania wagi dostarczyć odpowiedniego lokalu, chroniącego przed niepogodą, jakoteż potrzebnej wagi ocechowanej zgodnie z przepisami wraz z ocechowanymi ciężarkami żelaznymi i postarać się, aby beczki przeznaczone do napełniania były przygotowane do oznaczenia tary, jakoteż do bezpośrednio potem następującego napełniania, zanim organa skarbowe zjawią się celem wysłania wódki. Zarazem należy napełnianie beczek wódką, którą ma się wysłać, tak urządzić, aby to się rychło odbywało.

Przy oznaczaniu ilości alkoholu według wagi, postępuje się w następujący sposób:

Każdą beczkę lub inne naczynie waży się wprzód próżne, bezpośrednio potem napełnia się wódką, którą ma się wywieźć i następnie waży się znowu, t. j. gdy są pełne. Różnica znalezionych ilości wagi daje wagę netto wódki zawartej w naczyniu.

Przy wysyłaniu wódki w wagonach zbiornikowych (caissons) oznacza się tarę wagonu i waży napełniony wagon zawsze na tej samej wadze.

Jeżeli wódka ma się wywozić w wagonach zbiornikowych kolei z przedsiębiorstwa, posiadającego połączenie szynowe, to można tak oznaczenie tary wagonu, jak też zbadanie ilości alkoholu przedsięwziąć wówczas w najbliższej stacji kolejowej, jeżeli transport wódki z przedsiębiorstwa aż do stacji odbywa się pod dozorem dochodowo-skarbowym.

Oznaczenie tary beczek na wódkę, względnie wagonów zbiornikowych (caissons), można na żądanie przedsiębiorstwa przedsięwziąć także przed wniesieniem dotyczącego oznajmienia wywozu, jednakowoż w zasadzie nie wcześniej, jak 48 godzin przed chwilą oznajmioną dla wywozu, zaś tak znalezioną tarę można uwzględnić przy następnem oznaczeniu wagi netto, które ma się przedsięwziąć na podstawie oznajmienia.

Natychmiast po odważeniu bada się zawartość alkoholu we wódce, znajdującej się w naczyniu, w sposób przepisany w poprzednim punkcie 4.

Ze zbadanej wagi netto oblicza się, uwzględniając prawdziwą zawartość alkoholu (siłę), ilość wódki.

Tak zbadana ilość, pomnożona przez zbadaną prawdziwą zawartość alkoholu i podzielona przez 100, daje ilość alkoholu znajdującą się w naczyniu w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu.

Natychmiast po zbadaniu wagi netto i zawartości alkoholu, winne organa skarbowe starać się o to, aby nie zmieniono zawartości w naczyniach i dlatego winne żądać bezzwłocznego zamknięcia naczyń.

6. Postępowanie z różnicami, okazującymi się w porównaniu z oznajmieniem.

Jeżeli przy badaniu ilości alkoholu oznajmionej do wywozu za opłatą podatku konsumcyjnego okaże się w porównaniu z oznajmieniem nadwyżka, przekraczająca 5 procentów, to należy według §. 92 ustawy stwierdzić zarzut przestępstwa dochodowo-skarbowego.

W razie różnic poniżej 5 procentów, pozostawia się do woli przedsiębiorcy albo zadowolnić się urzędowym orzeczeniem, albo przez odlanie wyrównać ilość zgodnie z oznajmieniem.

6. Końcowe urzędowanie.

Jeżeli ilość i zawartość alkoholu przy wywozie wódki urzędownie zbadano, to wynik jakoteż liczbę porządkową rachunku z podatku konsumcyjnego, pod którą rozchód miał miejsce, uwidacznia się na odwrotnej stronie obu egzemplarzy oznajmienia.

Jeżeli urzędowego zbadania nie było, powinien kierownik ruchu lub tegoż zastępca natychmiast po dokonaniu wywozu zapisać rozchód w rachunku z podatku konsumcyjnego.

Przy obliczaniu ogólnych ilości alkoholu, które na podstawie oznajmienia ma się wpisać w zapiskach, należy ułamki poniżej pół stopnia hektolitrowego opuszczać, natomiast ułamki wynoszące pół i ponad pół stopnia hektolitrowego należy przyjmować w rachunku za cały stopień hektolitrowy.

8. Urzędowe załatwienie bolet płatniczych, względnie kredytowych.

a) Jeżeli złożono podatek konsumcyjny tylko za posyłkę wódki, która ma się wywieźć według

oznajmienia, względnie jeżeli korzystano z kredytu, to należy odnośną boletę płatniczą, względnie kredytową, ściągnąć przy sposobności wniesienia oznajmienia i dołączyć do rejestru oznajmieni.

b) Jeżeli przedsiębiorca zakładu gorzelnianego, względnie wolnego składu złożył z góry podatek konsumcyjny na rachunek więcej przesyłek, przechodzących do wolnego obrotu, albo jeżeli takie przesyłki wódki odprawiono na podstawie bolety kredytowej, to organ skarbowy winien uwidocznić na odwrotnej stronie dotyczącej bolety, podatek konsumcyjny, przypadający za każdą posyłkę i w razie kredytu zawiadamiać każdym razem urząd poborczy, jaką kwotą obciążono boletę kredytową. Jeżeli boletę płatniczą albo kredytową wyczerpano, to należy ją ściągnąć i o wyczerpaniu bolety kredytowej zawiadomić dotyczący urząd poborczy. Jeżeli dla bolety kredytowej upłynął okres czasu, w ciągu którego wolno przedsiębiorca czynności objęte kredytem, to nie przyjmuje się więcej dalszego oznajmienia wywozu na podstawie tej bolety, zaś urząd poborczy zawiadamia się, że nie korzystano z tej bolety, jakoteż ile pozostało. Także takie bolety kredytowe należy ściągnąć z końcem dotyczącej kampanii i dołączyć jako załącznik do ostatniego rejestru oznajmień, względnie do późniejszego rejestru oznajmień.

c) Jeżeli wywóz wódki następuje na podstawie bolety kredytowej, wystawionej na odbiorcę tejże na podstawie §. 32 tego rozporządzenia wykonawczego i jeżeli urząd poborczy, który tę boletę wystawił nie jest tym samym, któremu zakład gorzelniany przydzielono do boletowania, to organ skarbowy winien dopisać do potwierdzenia na bolecie także nazwisko i siedzibę gorzelni, z której wywóz następuje, jakoteż okręg skarbowy, w którym gorzelnia leży, wycisnąć pieczęć urzędową i o każdym poszczególnym wywozie zawiadomić dotyczący urząd poborczy, który boletę kredytową wystawił, podając kwotę podatku i powołując daty dotyczącej bolety. Co się tyczy ściągnięcia tych bolet kredytowych obowiązuje postanowienie pod b.

II. Postanowienia dotyczące wywozu wódki bez opłaty podatku konsumcyjnego.

A. Przeniesienie wódki bez opłacania podatku konsumcyjnego do wolnego składu wódki lub do rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, położonej w krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

1. Oznajmienie.

1. Każdy wywóz wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, z zakładu gorzelnianego albo wolnego składu wódki do wolnego składu wódki albo do rafinerii wódki, uznanej jako wolny skład w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, należy oznajmić pisemnie w dwóch egzemplarzach według dołączonego wzoru Nr. XIX organowi skarbowemu, któremu poruczono dozór gorzelni, względnie wolnego składu.

Wzór
Nr. XIX.

Z chwilą oznajmienia przyjmuje przedsiębiorca gorzelni, względnie wolnego składu, a jeżeli kupiec występuje jako wysyłający, tenże zobowiązanie, wódkę określoną bliżej w oznajmieniu w niezmienionej ilości i jakości w ciągu wyznaczonego okresu czasu przedkładając oznajmienie, dostawić do dalszej odprawy organowi skarbowemu (urzędowi), któremu dozór wolnego składu powierzono, względnie zapłacić podatek konsumcyjny, przypadający za dotyczącą ilość alkoholu, jeżeli i o ile w mowie będąca ilość alkoholu nie wchodzi do wolnego składu a także nie można udowodnić, że uległa zniszczeniu podczas transportu, względnie o ile ubytek nie jest usprawiedliwiony dozwoleńnym zanikiem transportowym.

2. Pokrycie transportu.

Na dopełnienie tego zobowiązania winien wysyłający, o ile nie jest przedsiębiorcą gorzelni, z której wywóz następuje, złożyć pokrycie w wysokości przypadającej kwoty podatku. To pokrycie względnie użyta część tegoż, staje się wolne i można go znowu użyć, skoro nadejdzie potwierdzenie, że posyłka, dla której pokrycie złożono, weszła prawidłowo do miejsca przeznaczenia i że ją zgodnie z przepisami ostatecznie odprawiono. Pokrycie można także złożyć dla więcej posyłek wódki zdarzających się w ciągu pewnego okresu czasu (miesiąc, kampania).

Przedsiębiorca wolnego składu wódki, albo rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, nie potrzebuje składać osobnego pokrycia transportu, o ile występuje jako wysyłający wódkę ze swego przed-

siębiorstwa lub z gorzelnii albo wolnego składu do swego przedsiębiorstwa. Za zobowiązania zaciągnięte wysłaniem wódki, odpowiada pokrycie, złożone już przy założeniu wolnego składu, którą to okoliczność należy wyrazić w dotyczącym dokumencie pokrycia (§. 27 tego rozporządzenia wykonawczego).

Pokrycie transportu można złożyć:

- a) W sposób przepisany dla kredytowania podatku od wódki w §. 32 tego rozporządzenia wykonawczego.

W tym wypadku winien wysyłający prosić władzę skarbową I. instancji o przyjęcie ofiarowanego pokrycia.

Pokrycie transportu można złożyć także w gotówce.

- b) Przez solidarną porękę wypłatnego poręczyciela.

Za zdatnego poręczyciela uważa się tego, kto w krajach w Radzie państwa reprezentowanych posiada obywatelstwo, tamże jest osiadły, posiada majątek znany, wystarczający do pokrycia kwoty podatku, o jaką chodzi i którego nie dotyczy żaden z powodów wyłączających, wymienionych w §. 79 ustawy. Władza skarbową I. instancji rozstrzyga, czy zachodzą warunki przyjęcia poręki i w jakim rozmiarze można ją przyjąć, jako pokrycie.

Celem ułatwienia obrotu wódki, odbywającego się bez opłacania podatku, wydaje kasa wyznaczona w tym celu przez właściwą władzę skarbową I. instancji poświadczenia złożenia na pokrycie transportu, według powyższych postanowień (a i b) złożone, z jukstowego rejestru urządzonego według wzoru Nr. XX.

Wzór
Nr. XX.

Na podstawie takich poświadczeń złożenia, względnie częściowych poświadczeń, można za zgodą przedsiębiorcy gorzelnii oznajmiać do wywozu bez opłacania podatku wódkę, na której ciąży podatek konsumcyjny, aż do wyczerpania kwoty wymienionej w poświadczeniach z każdej dowolnej gorzelnii, położonej w krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Kto złożył pokrycie winien w odnośnym oznajmieniu wywozu wymienić władzę skarbową I. instancji, na której polecenie wydano poświadczenie złożenia, następnie podać datę i liczbę poświadczenia złożenia i okazać samo poświadczenie organowi skarbowemu, interweniującemu przy wysłaniu wódki. Pokrycie staje się wolnem i można go znowu użyć, skoro do dotyczącej władzy skarbowej I. instancji nadejdzie potwierdzenie, że posyłkę przyjęto bez zarzutu.

Taż władza każe na prośbę wydać co do kwot pokrycia, które stały się wolne, nowe poświadczenie złożenia (częściowe poświadczenie) za ściągnięciem już użytych. Każdorazowe korzystanie z pokrycia należy w urzędzie wysyłającym potwierdzić na odwrotnej stronie urzędowego poświadczenia złożenia podpisem interweniującego organu skarbowego i wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

3. Urzędowe załatwienie wódki, przeznaczonej do wywozu.

Wywóz wódki bez opłacania podatku konsumcyjnego musi być zawsze urzędownie stwierdzony, przyczem ilość i zawartość alkoholu we wódce bada się według wagi w sposób przepisany w części I, l. 5 tego paragrafu.

Przedsiębiorcy zakładów gorzelnianych, względnie wolnych składów wódki lub rafinerii wódki, za wolny skład uznanych, są przeto obowiązani, jeżeli chcą wywozić wódkę bez opłacania podatku konsumcyjnego, dopełnić także warunków przepisanych dla wysłania według wagi.

Władza skarbową I. instancji może jednak dozwolnić tym gorzelniom, którym natychmiastowe dostarczenie potrzebnej wagi sprawiłoby szczególne trudności, aby w kampanii 1899/1900 ilość badano wyjątkowo według znaku cechowniczego (część I, l. 3).

Naczynia i schowki, w których wódkę się wysyła, muszą nadawać się do nałożenia zupełnie pewnego zamknięcia, o ile posyłka nie idzie pod zamknięciem przestrzeni ładunkowej.

Po ukończeniu badania ilości alkoholu we wódce, którą ma się wysłać, wpisuje organ skarbowy wywód oględzin w obu egzemplarzach oznajmienia i przekazuje posyłkę pod urzędowym zamknięciem na opakowaniu lub przestrzeni ładunkowej do organu skarbowego, któremu poruczono dozór wolnego składu. Jeden egzemplarz oznajmienia (unikat), który należy wysłać z posyłką do miejsca przeznaczenia, wręcza się stronie.

4. Postanowienia co do przewozu posyłki.

a) Uwiadomienie o zdarzeniach podczas transportu.

Podczas przewozu posyłki do miejsca przeznaczenia należy zachować przepisy dotyczące transportu przekazanych, nieocelonych towarów wchodzących.

Odnośne przepisy zawierają §§. 155 do właściwie 164, szczególnie zaś §. 160 ordynacji cłowej i monopolowej, który zawiera zarządzenie tej treści, że o wszystkich zdarzeniach, w skutek których

okazała się konieczność wyładowania, albo przeładowania towarów podczas transportu, albo przekroczenia terminu, ustanowionego dla przybycia posyłki do miejsca przeznaczenia, jakoteż o wszystkich zdarzeniach, w skutek których zmieniła się jakość towaru, albo podana waga, uległo uszkodzeniu zewnętrzne opakowanie naczyń na towary, naruszono lub zmieniono do niepoznania zamknięcie, znaki pak lub naczyń zamazano lub zniszczono, należy bezzwłocznie donieść najbliższemu urzędowi cłowemu, albo najbliższej zwierzchności, ustanowionej do sprawowania politycznych czynności, które mają zbadać prawdziwość podanego faktu i udzielić przewoźnikowi towarów poświadczenie o doniesieniu i zbadaniu. Przewoźnik powinien wykazać się tem poświadczeniem w najbliższym urzędzie cłowym.

Zarząd kolejowy może wyż wspomniane uwiadomienia wnosić oprócz do organów urzędowych wymienionych w §. 160 ordynacji cłowej i monopolowej, także do najbliższej położonego oddziału straży skarbowej.

b) Przewidziane przelania podczas transportu.

Przelanie wódki znajdującej się pod węzłem podatku konsumcyjnego z beczek transportowych do umyślnie na to przeznaczonych wagonów zbiornikowych kolei, nadających się do nałożenia zamknięcia urzędowego, względnie z tych ostatnich do beczek transportowych może nastąpić podczas transportu pod następującymi warunkami:

- a) Przelanie musi obejmować całą posyłkę, wywiezioną na podstawie jednego oznajmienia;
- b) przelanie należy oznajmić, już przy wywozie wódki z zakładu gorzelnianego lub wolnego składu organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozoru przedsiębiorstwa, podając czas i miejsce przelania, zaś organ skarbowy winien to zanotować na oznajmieniu i donieść tak oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży wolny skład pociągający wódkę, jakoteż oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu ma nastąpić przelanie;
- c) samo przelanie winno odbyć się pod urzędowym dozorem w obecności dwóch organów skarbowych. Po ukończeniu przelania wódki, należy na napełnionych naczyniach nałożyć urzędowe zamknięcie, zaś wykonanie, względnie przelanie zanotować w dołączonych do posyłki papierach, podając liczbę i rodzaj zamknięć.

5. Wprowadzone wódki do wolnego składu.

Gdy nadejdzie do wolnego składu przekazana posyłka wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny,

winien przedsiębiorca lub tegoż zastępca natychmiast pisemnie uwiadomić o tem organ skarbowy, przeznaczony do dozoru wolnego składu i okazać unikat oznajmienia.

Na podstawie tego uwiadomienia i na podstawie unikat u oznajmienia, załatwionego przez urząd posyłający wprowadza się wódkę do wolnego składu, choćby nawet nie nadszedł duplikat oznajmienia.

a) Badanie ilości alkoholu.

Organ skarbowy, przeznaczony do dozoru wolnego składu przyjmującego posyłkę wódki, bada ilość, znaki i liczby naczyń, następnie bada nałożone urzędowe zamknięcia i oblicza ilość alkoholu we wódce dla każdego poszczególnego naczynia w sposób, jaki zachował urząd posyłający (część II, l. 3 tego paragrafu).

Badania ilości i zawartości alkoholu można zaniechać za zgodą przedsiębiorcy wolnego składu, jeżeli posyłka weszła z nienaruszonym urzędowym zamknięciem i jeżeli także nie zachodzą żadne inne wątpliwości. W takim razie wstawia się na przychód ilość alkoholu zbadaną przez urząd względnie organ wysyłający, zaś zanik transportowy nie należy się.

b) Zanik transportowy.

Jeżeli najkrótsza droga wozowa z miejsca wysłania do miejsca odbioru wynosi najmniej 5 kilometrów, przynajmniej zanik transportowy dla strat wódki powstałych podczas transportu wódki, a mianowicie, przy użyciu żelaznych rezerwoarów aż do wysokości 1 procentu, zaś przy beczkach, jakoteż w razie przelania podczas transportu aż do 1½ procentu ogólnej ilości alkoholu, stwierdzonej w urzędzie wysyłającym.

Dla wódki w innych naczyniach, n. p. we flaszkach nie przynajmniej zaniku transportowego.

Jeżeli brakująca ilość alkoholu, znaleziona we wolnym składzie przekracza dozwolony zanik transportowy, to należy za ubytek przekraczający dozwolony zanik transportowy ściągnąć podatek konsumcyjny według tej stopy podatku, według której wódkę odprawił urząd posyłający. Jeżeli ten ubytek przekracza 5 procentów, należy nadto wdrożyć postępowanie karne. Stwierdzony ubytek alkoholu odnośnie do całej posyłki i należący się za ten ubytek podatek konsumcyjny należy uwidocznnić w każdym egzemplarzu oznajmienia.

c) Końcowe załatwienie.

Po ukończeniu oznaczenia ilości alkoholu wpisuje organ skarbowy swój wywód oględzin w obu

egzemplarzach oznajmienia, zaś liczbę porządkową, pod którą nastąpiło zapisanie w rejestrze przychodu tak w unikat dostarczony przez stronę, jak też w nadesłany mu duplikat oznajmienia i odsyła bez zwłoki urzędowi wysyłającemu unikat zaopatrzone potwierdzeniem dostawienia posyłki, jako sprawę urzędową, wolną od opłaty pocztowej i poleconą. Potwierdzony duplikat oznajmienia należy dołączyć do rejestru przychodu.

Wreszcie zapisuje się odebraną ilość alkoholu, powołując się na dotyczącą pozycję rejestru przychodu, w urzędowym rachunku z podatku konsumcyjnego, który ma się prowadzić według §. 71 ustawy.

6. Ostatnia czynność urzędu wysyłającego.

Urząd wysyłający winien wypełnić dotyczące przedziały rejestru oznajmień według zwróconego unikat oznajmienia i ten ostatni dołączyć do rejestru.

Jeżeli w przedsiębiorstwie, które odebrało posyłkę wódki, stwierdzono według zwróconego unikat ilość alkoholu mniejszą, aniżeli obliczono przy wysłaniu, a ubytek nie okazuje się usprawiedliwiony, to wysyłający winien zapłacić za ten ubytek podatek konsumcyjny w dniach trzech pod rygorem egzekucyi. Zawiadomienie następuje zapomocą orzeczenia.

Jeżeli w ciągu ośmiu dni po upływie terminu dostawy podanego w oznajmieniu nie nadejdzie potwierdzony unikat, należy natychmiast zawiadomić przełożoną władzę skarbową pierwszej instancyi i że się to stało, zanotować w rejestrze oznajmień przy dotyczącej pozycji. Władza ta winna przeprowadzić dalsze dochodzenia, a gdyby się okazało, że posyłka nie przybyła na miejsce przeznaczenia w ciągu wyznaczonego terminu, winna na podstawie §. 69 ustawy przypisać do zapłaty w dniach trzech przypadający podatek konsumcyjny pod rygorem egzekucyi.

7. Postępowanie z posyłkami zwróconymi.

Jeżeli wódka wywieziona z zakładu gorzelnianego bez opłacenia podatku konsumcyjnego ma wrócić napowrót do zakładu, a podatku konsumcyjnego nie zapłacono, albo gdyby ją miano przekazać do innego wolnego składu dlatego, ponieważ adresat nie ma pozwolenia do utrzymywania wolnego składu albo ponieważ umieszczenie posyłki w jego składzie wolnym jest niedopuszczalne, albo jeżeli odmówiono przyjęcia, to winien wysyłający albo jego przewoźnik donieść o tem organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozoru wolnego składu, dla którego posyłka była przeznaczoną. Organ ten powinien otrzymane uwiadomienie zanotować na pierwszej stronie oznajmienia dołączonego do posyłki

i przekazać posyłkę według odnośnego uwiadomienia albo do dotyczącej gorzelnii, z której ją wysłano, albo do tego wolnego składu, w którym obecnie ma zostać przyjętą. Dla tego przekazania nie potrzeba składać ponownego pokrycia transportu.

Nadesłany drugi egzemplarz oznajmienia (duplikat) wraz z odnośnem uwiadomieniem należy przesłać temu organowi skarbowemu, który w obec zmienionych obecnie stosunków ma przeprowadzić z posyłką ostatnią czynność urzędową. W gorzelnii należy przed złożeniem w składzie zbadać, czy zwrócona posyłka zgadza się z wywiezioną.

Jeżeli nałożone zamknięcie urzędowe jest nie naruszone i jeżeli nie zachodzą żadne inne wątpliwości, można za zgodą przedsiębiorcy gorzelnii zaniechać zbadania ilości alkoholu.

Za ewentualnie stwierdzone ubytki, o ile przekraczają granicę dozwolonego zaniku transportowego, ma wysyłający zapłacić przypadający podatek konsumcyjny najpóźniej w trzech dniach.

Zwróconą napowrót do zakładu gorzelnianego, względnie do wolnego składu posyłkę należy po ponownem złożeniu w składzie zapisać na przychód w urzędowym rachunku z podatku konsumcyjnego, względnie także w rejestrze oznajmień, zaś przy dotyczącej pozycji wyraźnie zauważyć, że rozchodzi się o posyłkę napowrót zwróconą.

W gorzelniach rolniczych należy posyłkę napowrót zwróconą uwidocznic w formie uwagi także w rejestrze oznajmień.

Jeżeli bonifikacyi za zwróconą napowrót ilość alkoholu jeszcze nie przekazano do wypłaty, to należy tę ilość alkoholu skreślić w rachunku z bonifikacyi.

Jeżeli zaś bonifikacyę przekazano już do wypłaty, to należy ją zwrócić; prócz tego należy w rachunku z bonifikacyi skreślić zwróconą napowrót ilość alkoholu.

B. Wywóz wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny poza linię cłową.

Wywóz wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, za linię cłową reguluje przepis zawarty w dodatku A.

C. Innego rodzaju uwolnione od podatku użycie wódki.

Wywóz wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, celem uwolnionego od podatku użycia innego rodzaju reguluje przepis zawarty w dodatku B.

III. Sposób postępowania w razie przeszkód przy wywozie.

Wódkę wolno wywieźć z gorzelnii, względnie z wolnego składu w zasadzie tylko w dniu oznajmionym na wywóz (§. 67, l. 1 ustawy).

Pod dniem należy rozumieć w miesiącach kwietniu aż do października włącznie czas od godziny 6 rano do 7 wieczorem, zaś w miesiącach listopadzie aż do marca włącznie czas od godziny 7 rano do 5 wieczorem. Władza skarbowa pierwszej instancyi może w razie potrzeby dozwolić w tym kierunku wyjątków.

Jeżeli przedsiębiorca nie może oznajmionego wywozu uskuteczyć na dniu podanym w oznajmieniu, postanawia się co następuje:

a) Jeżeli przeszkoda oznajmionego wywozu wódki za opłatą lub bez opłacenia podatku konsumcyjnego trwa nie dłużej, jak przez oznajmiony dzień, to można wódkę wywieźć bez ponownego oznajmienia najbliższego następnego dnia, jeżeli o przeszkodzie wywozu jeszcze w dniu oznajmionym dla wywozu uwiadomiono pisemnie w dwóch egzemplarzach organ skarbowy, przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa i jeżeli jeden egzemplarz uwiadomienia, zaopatrzone przez ten organ potwierdzeniem wniesienia znajduje się w przedsiębiorstwie. Uwiadomienie to można także oddać organowi skarbowemu w przedsiębiorstwie, jeżeli zjawił się oznajmionego dnia celem kontroli wywozu.

b) Jeżeli przeszkoda wywozu wódki trwa także najbliższego dnia następującego po oznajmionym, to może władza skarbowa pierwszej instancyi na pisemną prośbę przedsiębiorcy zezwolić na unieważnienie odnośnego oznajmienia, jeżeli:

aa) o przeszkodzie wywozu jeszcze tegoż dnia oznajmionego dla wywozu uwiadomiono pisemnie organ skarbowy, przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa i jeżeli nadto:

bb) przy urzędowym dochodzeniu przedsiębiorstwo przeszkodę wiarogodnie udowodni.

Jeżeli tych warunków dopełniono, zezwala władza skarbowa pierwszej instancyi na unieważnienie dotyczącego oznajmienia, mianowicie zarządza skreślenie oznajmienia w rejestrze oznajmień, ewentualnie także w rachunku z podatku konsumcyjnego.

Bolety płatniczej, względnie kredytowej, na podstawie której miał nastąpić za opłatą podatku konsumcyjnego oznajmiony jednakowoż zaniechany wywóz wódki, można użyć do późniejszego oznajmienia wywozu.

Jeżeli kwotę podatku przypadającą za w mowie będącą posyłkę wódki odpisano już na odwrotnej stronie bolety płatniczej lub kredytowej uzyskanej z góry dla kilku posyłek, to należy skreślić dotyczący ustęp, powołując się na pozwolenie unieważnienia.

Wywóz wódki zamierzony po usunięciu przeszkody bez względu czy następuje za opłatą podatku konsumcyjnego, czy bez opłacania tegoż podatku, dozwolonym jest tylko za ponownem zgodnem z przepisami oznajmieniem.

§. 25.

(Do §§. 70 i 71 ustawy.)

Rachunek z podatku konsumcyjnego.

A. W gorzelni.

1. W ogóle.

Organ skarbowy, przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa, prowadzi dla każdej gorzelni opłacającej podatek konsumcyjny rachunek według dołączonych wzorów Nr. XXI i XXII, a mianowicie oddzielnie dla przypisanych i dla odpisanych ilości alkoholu. W dołączonych wzorach przedstawiono po jednym przykładzie dla gorzelni rolniczej i nie rolniczej.

Wzór Nr. XXI
i XXII.

W tym rachunku należy zapisywać każdy przychód i każdy rozchód pozycya za pozycyą, jak wypadają, z powołaniem daty zapisku, zaś zapisujący organ skarbowy, jakoteż przedsiębiorca gorzelni lub tegoż zastępca wiuni każdy zapissek podpisać.

Przy zapisywaniu poszczególnych ilości alkoholu, należy opuszczać ułamki poniżej pół stopnia hektolitrowego, natomiast ułamki wynoszące pół i ponad pół stopnia hektolitrowego wstawia się w rachunek, jako cały stopień hektolitrowy bez względu, czy przytem rozchodzi się o miesięcznie stwierdzoną ilość alkoholu wyrobioną w gorzelni, czy o przywóz lub wywóz wódki na podstawie jednego oznajmienia, czy wreszcie o wynik badania zapasów wódki.

Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać ten rachunek pod zamknięciem w bezpiecznym i suchym miejscu i bez zwłoki wydawać organom skarbowym na każdorazowe żądanie.

2. Przychód.

W rachunku na przychód będzie się zapisywać:

a) Zapasy rzeczywiście pozostałe w gorzelni z bezpośrednio poprzedzającej kampanii, oddzielnie wedle obu stóp podatkowych i razem;

b) ilości wyprodukowanego alkoholu, stwierdzone urzędownie z końcem każdego miesięcznego okresu oznajmienia (§. 22 tego rozporządzenia wykonawczego.);

c) nadwyżki obliczone przy poszczególnych badaniach zapasów bez względu na to, czy przekraczają lub nie 5 procentów ilości alkoholu, przyjętych w przychodzie od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów (przedziałka 12 i 13 zeszytu dla przychodu).

d) ilości alkoholu, wprowadzone napowrót do gorzelnii w myśl §. 69 ustawy.

Zapas rachunkowy, obliczony przy zamknięciu rachunku z podatku konsumcyjnego przy sposobności przedsięwziętych poszczególnych badań zapasów w ciągu rocznej kampanii, przenosi się jako pierwszą pozycję do nowego rachunku.

3. Rozchód.

W rachunku na rozchód będzie się zapisywać:

a) Ilości alkoholu, za które na podstawie oznajmienia w gotówce lub drogą kredytu zapłacono podatek konsumcyjny (wzór Nr. XVIII);

b) ilości alkoholu, które bez opłacania podatku konsumcyjnego przewieziono do wolnego składu wódki położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, lub też które wywieziono do uwolnionego od podatku użycia, albo za linię cłową, oddzielnie według obu stóp podatkowych na podstawie urzędowych wywozów oględzin umieszczonych na stronie trzeciej oznajmienia (wz. Nr. XIX) względnie deklaracji wywozowej (wz. Nr. I do dodatku A.);

c) ogólny zanik, policzony przy poszczególnem badaniu zapasów (przedziałka 8 i 9 zeszytu dla przychodu) jakoteż stwierdzone przytem ubytki bez względu, czy przekraczają lub nie 5 procentów ilości alkoholu, przyjętych na przychód od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów i to oddzielnie według obu stóp podatkowych (przedziałka 10 i 11 zeszytu dla przychodu).

Przedziałka 6 zeszytu na rozchód rachunku z podatku konsumcyjnego zawiera wszystkie ilości alkoholu, wstawione w rozchód wedle niższej stopy podatku włącznie ze zanikami, policzonymi wedle tej stopy i ubytkami wyżej 5 procentów, względnie włącznie z ubytkiem, podlegającym podatkowi, wypadającym przy końcu kampanii z zestawienia rachunkowego.

Przy pomocy tej przedziałka można przeto każdego czasu obliczyć, czy ze względu na przydzielony kontyngent można wywozić jeszcze wódkę po niższej stopie podatku lub nie.

4. Zaniki.

Jako największy zanik przyznaje się:

a) Gorzelniom, opłacającym podatek konsumcyjny, od ilości alkoholu wyrobionych w każdym miesięcznym okresie oznajmienia, $\frac{5}{6}$ procentu (zanik od wyrobu) i nadto rocznie 2 procenta (zanik składowy).

b) Wolnym składom wódki i rafineryom wódki, uznanym za wolne składy od ilości alkoholu złożonej w składzie rocznie 2 procenta (zanik składowy).

c) Gorzelniom, opłacającym podatek konsumcyjny, które rafinują lub ulepszają wódkę pod warunkami wymienionymi w §. 77 ustawy, jakoteż rafineryom wódki uznanym za wolne składy wódki, od ilości alkoholu, poddanych rafinowaniu, $1\frac{1}{2}$ procentu (zanik rafinacyjny).

Zanik od wyrobu oblicza się od ilości alkoholu wyrobionych w czasie od ostatniego badania zapasów aż do dnia nowego badania zapasów. Pouczenie o obliczaniu zaniku składowego zawiera dodatek D, zaś o obliczaniu zaniku rafinacyjnego §. 28 tego rozporządzenia wykonawczego.

Dodatek D.

5. Zamknięcie rachunku.

Przy każdym badaniu zapasów należy rachunek z podatku konsumcyjnego zamknąć.

Przed każdym zamknięciem rachunku należy stwierdzić wyrobione ilości alkoholu, względnie zawartość alkoholu produktu, jakoteż zapisać wynik w rachunku.

W gorzelniach, które są w ruchu przez całą kampanię i w których koniec miesięcznego okresu oznajmienia nie przypada na ósmą godzinę rano pierwszego dnia każdego kalendarzowego miesiąca, następuje zamknięcie rachunku przy końcu kampanii dopiero po upływie dotyczącego okresu oznajmienia. W tym wypadku, ponieważ miesięczne stwierdzenie ilości produktu odbyło się przy końcu miesięcznego okresu oznajmienia sięgającego już w następną kampanię, zapisuje się na przychód przy pomocy wskazówki zegaru aparatu mierniczego, zapisanej w rejestrze gorzelnianym, pierwszego września każdego roku przypadającą stosunkowo za miesiąc sierpień ilość alkoholu jeszcze w rachunku dla tej kampanii, a tylko resztę w rachunku dla nowej kampanii.

Zamknięcie rachunku następuje w ten sposób, że oblicza się naprzód ogólną ilość alkoholu, wsta-

wioną w rachunku na przychód a od tego odejmuje się te ilości alkoholu wypadające z rachunku dla rozchodu, które wstawiono na rozchód wedle niższej i wyższej stopy podatku w równym okresie czasu.

Różnica między ogólną sumą przypisanych i odpisanych ilości daje następnie ten zapas alkoholu, który w gorzelnii powinien istnieć, to jest zapas rachunkowy.

Z końcem każdej kampanii należy rachunek z podatku konsumcyjnego wraz z załącznikami przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej pierwszej instancji zawodowemu departamentowi rachunkowemu III dla cła i podatku spożywczego we Wiedniu.

B. W wolnym składzie, względnie w rafinerii wódki, uznanej za wolny skład.

Dla każdego wolnego składu wódki, względnie dla każdej rafinerii wódki uznanej za wolny skład, prowadzić będzie organ skarbowy przeznaczony do dozoru tego przedsiębiorstwa rachunek według dołączonych wzorów Nr. XXIII i XXIV i to również oddzielnie dla ilości alkoholu przypisanych i odpisanych.

Rachunek prowadzi się w analogiczny sposób, jak dla gorzelnii, jednakowoż z tą różnicą, że nie tylko rozchód, ale także przychód zapisuje się oddzielnie według obu stóp podatku.

Przychodu nie tworzą tutaj ilości alkoholu urzędownie stwierdzone z końcem każdego okresu oznajmienia, tylko ilości alkoholu przekazane z gorzelnii lub wolnych składów bez opłacenia podatku konsumcyjnego.

Z wolnego składu wódki, względnie z rafinerii wódki uznanej za wolny skład, nie wolno wywieźć większej ilości alkoholu włącznie z zanikami ani według niższej ani według wyższej stopy podatku konsumcyjnego, aniżeli ilość wprowadzoną według niższej względnie wyższej stopy do wolnego składu lub rafinerii wódki uznanej za wolny skład, względnie ilość znajdującą się istotnie w chwili wywozu po uwzględnieniu rozchodu i zaniku.

Także zamknięcie rachunku odbywa się w podobny sposób jak dla gorzelnii, tylko z tą różnicą, że w rachunku wstawia się ilości alkoholu oddzielnie według obu stóp podatku.

C. W przedsiębiorstwie, w którym gorzelnia jest połączona miejscowo z rafinerią wódki, uznaną za wolny skład.

W gorzelnii połączonej miejscowo z rafinerią wódki, uznaną za wolny skład, nie należy rachunkowo przenosić wyprodukowanej w gorzelnii wódki, którą wprowadza się do lokalów wolnego składu,

raczej należy z końcem każdego miesięcznego okresu oznajmienia wstawiać urzędownie stwierdzoną ilość alkoholu wyprodukowaną w gorzelnii tylko na przychód rachunku z podatku konsumcyjnego, który dla tej gorzelnii ma się prowadzić, zaś wódkę przyjętą z zewnątrz z innych gorzelnii lub wolnych składów bez opłacenia podatku konsumcyjnego należy wstawiać na przychód i zarachowywać tylko w rachunku z podatku konsumcyjnego, prowadzonym dla rafinerii wódki, uznanej za wolny skład.

Gorzelnię uważa się wtedy jako połączoną miejscowo z rafinerią wódki, uznaną za wolny skład, jeżeli oba przedsiębiorstwa mieszczą się w tym samym kompleksie budynków i mają wejścia ze wspólnego podwórza.

Przy każdym wywozie wódki winien przedsiębiorca, względnie tegoż zastępca podać w odnośnym oznajmieniu, czy chce wywieźć wódkę z gorzelnii, czy z rafinerii wódki, połączonej miejscowo z gorzelnią, a uznanej za wolny skład. Na podstawie takiego oznajmienia należy następnie wywóz zapisać w jednym lub drugim rachunku z podatku konsumcyjnego.

Co do wódki oddawanej do rafinowania należy prowadzić oddzielne rejestra kontowe (§. 28 tego rozporządzenia wykonawczego) dla gorzelnii i dla rafinerii wódki, uznanej za wolny skład.

§. 26.

(Do §. 72 ustawy.)

Badanie zapasów w gorzelniach i w wolnych składach.

1. Czas badania.

W gorzelniach, które wyrabiają w miesięcznym okresie oznajmienia nie więcej jak 220 hektolitrow alkoholu, powinno się odbywać regularne badanie zapasów po upływie każdego miesięcznego okresu oznajmienia natychmiast po stwierdzeniu wyrobionej ilości alkoholu, natomiast w innych gorzelniach, we wolnych składach, w rafineriach wódki uznanych za wolne składy, jakoteż w gorzelniach z takimi rafineriami miejscowo połączonych, badanie zapasów powinno się odbywać ćwierćrocznie.

W drugiej połowie miesiąca sierpnia każdego roku należy dla zakończenia kampanii przeprowadzić badanie zapasów we wszystkich gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny i we wolnych składach, zaś wykaz stwierdzonego przytem zapasu alkoholu należy przesłać władzy skarbowej pierwszej instancji i to oddzielnie według obu stóp podatku.

2. Sposób postępowania przy badaniu zapasów.

Przedsiębiorca gorzelni, względnie wolnego składu, obowiązany jest przy regularnych badaniach zapasów przedłożyć w dniu badania organom skarbowym, jawiącym się celem badania zapasów, oświadczenie co do stanu zapasów, obejmujące wszystkie w gorzelni lub w wolnym składzie znajdujące się ilości alkoholu, na których ciąży podatek konsumcyjny. Oświadczenie takie należy sporządzić według dołączonego wzoru Nr. XXV.

Wzór
Nr. XXV.

Odnośny druk można otrzymać od organu dorozującego za zwrotem kosztów nakładu.

Przy badaniu zapasów alkoholu obowiązany jest przedsiębiorca lub tegoż zastępca pomagać organom skarbowym w każdym kierunku. W szczególności winien się postarać, aby organom skarbowym dostarczono do pomocy robotników potrzebnych przy badaniu zapasów.

O ile władza skarbową I. instancyi nie wyda innego zarządzenia, powinien badanie zapasów w gorzelniach i w wolnych składach przedsięwziąć kierownik nadzoru wraz z drugim organem straży skarbowej w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

W przedsiębiorstwach, połączonych miejscowo z rafinerią wódki, uznaną za wolny skład, należy badanie zapasów przedsięwziąć wspólnie dla obu gałęzi przemysłu.

W tym celu należy podług przepisu zamknąć oba rachunki z podatku konsumcyjnego i obliczyć rachunkowe zapasy. Z porównania obliczonego na podstawie ksiąg ogólnego rachunkowego zapasu z ogólnym zapasem istotnie znalezionym okażą się następnie nadwyżki lub ubytki, które w miarę obliczonych ksiązkowych przychodów należy rozdzielić znowu między oba rachunki.

O nieprzewidzianem i nieuniknionem zdarzeniu należy uwiadomić pod utratą prawa do odpisania podatku konsumcyjnego zawsze władzę skarbową pierwszej instancyi (dyrekcyę okręgu skarbowego, inspektorat skarbowy, w Karyntyi i Krainie dyrekcyę skarbową) pisemnie w przeciągu 24 godzin od chwili, w której przedsiębiorca lub, jeżeli nie on sam przedsiębiorstwem kieruje, jego zastępca o zdarzeniu tem się dowiedział albo, gdyby pomiędzy siedzibą władzy a miejscowością, w której leży przedsiębiorstwo, istniało połączenie telegraficzne, także i drogą telegraficzną. Uwiadomienie wniesione w inny sposób lub do innego organu skarbowego nie może zastąpić uwiadomienia wyżej wspomnianego.

3. Oznaczenie ilości wódki.

Ilość wódki, znajdującej się w beczkach transportowych, oznacza się na podstawie znaku ce-

chowniczego, w innych naczyniach do przechowania służących na podstawie pojemności, zbadanej przez organ skarbowy nalewem wody.

Prawdziwą zawartość beczek nie pełnych można zbadać za pomocą dolania i odlania albo beczkomierzem Matievica, jeżeli go zaś nie ma pod ręką, za pomocą rzeczywistego odmierzenia, albo za pomocą zbadania wagi netto i obliczenia z tej wagi ilości litrów.

W rezerwoarach oznacza się ilość wódki według urzędownie zabezpieczonej podziałki umieszczonej obok wskaźnika, względnie za pomocą urzędownie w tym celu sporządzonych karbników.

Ponieważ jednak wódka zajmuje przy różnych temperaturach także różną objętość, potrzeba jeszcze dla dokładanego oznaczenia ilości plynu, zauważoną pozorną objętość zredukować na rzeczywistą objętość przy temperaturze normalnej +12 stopni Réaumur'a.

W razie wyczerpania zapasów muszą naczynia do przechowania służące być całkowicie próżne. Jeżeli się je przepłukuje nieco wodą i uzyskanego przytem plynu zawierającego alkohol nie wylewa do kanału, to należy ten plyn uważać jako wódkę. Natomiast wolno próżne naczynia do przechowania służące napełniać wodą, aby się nie psuły.

W rafineriach wódki, albo takich gorzelniach, które równocześnie rafinują wódkę i są w ruchu podczas badania zapasów, należy oznaczyć także ilość wódki, znajdującą się w aparatach rektyfikacyjnych, względnie we filtrach.

W tym celu oznacza się naprzód, ile litrów obejmuje jednodniowe napełnienie każdego filtra i jaką ilość wódki użyto pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego. Obie te ilości dodane dają w przybliżeniu zawartość wódki w jednym filtrze.

4. Oznaczenie zawartości alkoholu.

Zawartość alkoholu należy oznaczyć dla każdego naczynia w przepisany sposób za pomocą studzielnego alkoholometru i to dopiero po zbadaniu ilości. Oznaczanie zawartości alkoholu na podstawie tak zwanych prób przeciętnych nie jest dozwolone.

Co do sposobu postępowania przy braniu próbek obowiązują zarządzenia §. 24 l. l. 4 tego rozporządzenia wykonawczego.

Organa skarbowe winne zawartość alkoholu badać z największą starannością i używać przy tem tylko zgodnych z przepisami baryszówek, jakoteż urzędowego alkoholometru.

5. Protokół.

O każdym badaniu zapasów należy spisać według dołączonego wzoru Nr. XXVI. osobny pro-

tokół w dwóch egzemplarzach, w którym należy dokładnie wypełnić przepisane przedziałki. Jeden egzemplarz protokołu, który strona ma również podpisać, należy dołączyć do rachunku z podatku konsumcyjnego i tam przechowywać.

6. Ubytki i nadwyżki.

Zbadany w powyższy sposób rzeczywisty zapas alkoholu porównuje się z zapasem książkowym, wypadającym według zanknięcia rachunku (§. 25 A, l. 5 tego rozporządzenia wykonawczego).

Jeżeli książkowy zapas jest większy, aniżeli zapas rzeczywisty, to różnica daje ubytek; jeżeli natomiast zapas książkowy jest mniejszy, aniżeli zapas rzeczywisty, to różnica okazuje nadwyżkę.

Po dokonaniem w ten sposób oznaczeniu ubytków lub nadwyżek oblicza się, w jakim stosunku procentowym stoją one do ilości alkoholu, przyjętych na przychód włącznie z pozostałym książkowym zapasem od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów. Powyższe ilości alkoholu oblicza się ze zeszyciu dla przychodu rachunku z podatku konsumcyjnego.

Jeżeli ubytek przekracza pięć procentów ilości alkoholu, przyjętych na przychód od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów włącznie z pozostałym zapasem książkowym, to należy od tego ubytku odjąć największy dozwolony zanik (zanik przy wyrobie i składowy, względnie także rafinacyjny). Za wypadającą następnie jeszcze resztę winien przedsiębiorca, wyjąwszy w razie nieprzewidzianego i nieuniknionego zdarzenia (l. 2), zapłacić podatek konsumcyjny w dniach trzech od stwierdzenia ubytku pod rygorem egzekucyi, przy czem wolno podatek konsumcyjny policzyć według wyższej lub niższej stopy, o ile w ogóle jeszcze jaka ilość alkoholu według niższej stopy podatku konsumcyjnego jest do rozporządzenia.

Podatek konsumcyjny, przypadający za stwierdzony ubytek podaje się do wiadomości przedsiębiorcy orzeczeniem według wzoru Nr. XXVII.

Wzór
Nr. XXVII.

To urzędowe orzeczenie, podpisane przez przedsiębiorcę lub tegoż zastępcę, jakoteż przez organa skarbowe, należy po zapisaniu w rejestrze oznajmien przestać bezzwłocznie urzędowi poborcemu, któremu przydzielono przedsiębiorstwo celem płacenia podatku konsumcyjnego.

Gdyby zapadłego podatku nie zapłacono najpóźniej w dniach trzech od spisania urzędowego orzeczenia, to urząd poborczy powinien bez zwłoki donieść o tem przelozonej władzy skarbowej I. instancyi; władza ta powinna natychmiast wdrożyć

kroki, potrzebne celem przymusowego ściągnięcia zaległości.

Ubytek, za który po odciągnięciu dozwolonego największego zaniku ma się zapłacić podatek, należy zapisać na rozchód w zeszycie rachunku dla rozchodu (przedziałka 4, 5 i 6) według tej stopy podatku, według której podatek wymierzono, zaś w zeszycie dla przychodu tegoż rachunku notuje się go jako ubytek, od którego ma się zapłacić podatek.

Jeżeli natomiast okaże się ubytek wynoszący pięć lub poniżej pięć procentów, to nie żąda się natychmiastowego zapłacenia podatku, ale ubytek ten uważa się jako potrącalny przy końcowym obrachunku.

Także od ubytków, wynoszących pięć lub niżej pięć procentów, należy wprzód odjąć dozwolony największy zanik i tylko resztę, jeżeli jaka wypada, zapisuje się na rozchód rachunku z podatku konsumcyjnego w przedziałce 8, względnie 9 zeszyciu na rozchód, jednakowoż ze względu na zestawienie rachunkowe, które dopiero na końcu kampanii ma miejsce, zawsze według wyższej stopy podatku. Równocześnie należy ten ubytek zanotować w zeszycie rachunku dla przychodu, jako ubytek potrącalny.

Jeżeli ubytek jest równy albo mniejszy od dozwolonego największego zaniku, to odpada jakiegokolwiek dalsze zachowywanie tego ubytku.

Jeżeli z porównania zbadanego zapasu z zapasem, który według ksiąg powinien się znajdować, wypada nadwyżka, to należy ją bez względu na to, czy przekracza albo nie przekracza pięć procentów ilości przyjętych na przychód włącznie z pozostałym zapasem książkowym od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów, wstawić na przychód w zeszycie rachunku dla przychodu i to w górzelniach w przedziałce 6, zaś w wolnych składach w przedziałce 5 względnie 6, przelo zawsze według wyższej stopy podatku.

Równocześnie należy nadwyżkę zanotować w zeszycie rachunku dla przychodu, jeżeli przekracza pięć procentów, jako nie potrącalną, jeżeli wynosi 5 procentów lub mniej jako potrącalną.

W razie stwierdzenia nadwyżek nie zwraca się wcale uwagi na dozwolony największy zanik.

7. Zaniki.

Zaniki wstawia się na rozchód nie jak dotychczas jeszcze przed zamknięciem rachunku, tylko jak to powyżej powiedziano, dopiero w porównaniu ze stwierdzonymi ubytkami i tylko wtedy wciąga się je w rachunek w pełni, jeżeli są mniejsze, albo równie wielkie jak ubytek. Jeżeli są większe, aniżeli

ubytek, to tylko ten ubytek zachowuje się jako zanik.

Podział zaników, obliczonych w ten sposób przy poszczególnych badaniach zapasów następuje między obie stopy podatku w takim stosunku, w jakim w chwili badania zapasów stoją do siebie ilości alkoholu, które od czasu ostatniego badania zapasów wstawiono na rozchód według wyższej lub niższej stopy podatku.

Jeżeli naprzykład a przedstawia ilość alkoholu, wywiezionego po 70 halerzy, b ilość alkoholu wywiezionego po 90 halerzy, zaś s ubytek, który jako zanik należy zachować, to ilość alkoholu przedstawiającą a można znaleźć według proporcji $x : a = s : (a + b)$, zaś ilość alkoholu przedstawiającą b przez pojedyncze odjęcie $(s - x)$.

Wyjątek istnieje tylko wtedy, jeżeli od czasu ostatniego badania zapasów nie było rozchodu, w którym to wypadku zanik należy rozdzielić w takim stosunku, w jakim w chwili badania zapasów stoją do siebie ilości alkoholu, przyjęte od czasu ostatniego badania zapasów na przychód według wyższej lub niższej stopy podatku.

8. Zestawienie rachunkowe.

Przy badaniu zapasów, które dla zakończenia kampanii należy przedsięwziąć w połowie miesiąca sierpnia, porównuje się sumę potrącalnych ubytków w wysokości 5 lub niżej 5 procentów ze sumą potrącalnych nadwyżek w wysokości 5 lub niżej 5 procentów.

Jeżeli suma ubytków jest większa od sumy nadwyżek, to winien przedsiębiorca podatek przypadający za różnicę zapłacić w dniach trzech od końcowego obrachunku pod rygorem egzekucji. Co do wliczenia podług niższej stopy podatku obowiązują zarządzenia wydane pod l. 6 tego paragrafu.

We wszystkich innych przypadkach dalsze zachowywanie nie ma więcej miejsca.

Formularz dla przeprowadzenia tego zestawienia rachunkowego zawierają wzory Nr. XXI. i XXIII.

Przedziałka 4 zestawienia rachunkowego w zeszycie dla przychodu rachunku gorzelnianego obejmuje wszystkie ilości alkoholu, wywiezione według niższej stopy podatku, włącznie z opodatkowanymi ubytkami i zanikami zachowanymi według tej stopy podatku. Przez porównanie sumy końcowej tej przedziałki z kontyngentem gorzelnianym przeto z łatwością oznaczyć, czy i jaka ilość alkoholu stała się rozporządzalną w dotyczącej kampanii według niższej stopy podatku.

§. 27.

(Do §. 73 ustawy.)

Postanowienia dotyczące wolnych składów wódki.

I. Prywatne wolne składki wódki.

1. Warunki pozwolenia.

a) Ministerstwo skarbu udziela na prośbę pozwolenia na prowadzenie prywatnego wolnego składu wódki z zastrzeżeniem odwołalności w każdej chwili tylko takim kupcom, posiadającym firmę protokołowaną w sądzie handlowym, których roczny obrót (przychód i rozchód) wynosi co najmniej 2000 hektolitrow alkoholu, jeżeli posiadają zaufanie administracji skarbowej i nie byli prawomocnie skazani, ani za zbrodnię lub za przekroczenie popełnione z chciwości ani też za przemytnictwo lub za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, dalej, jeżeli do ich majątku nie otwarto konkursu i wreszcie, jeżeli w miejscowości, gdzie chcą urządzić skład albo sami mieszkają, albo przynajmniej posiadają tam zamieszkałych stosownych zastępców.

b) Za koszty wynikające z powodu dozoru dochodowo-skarbowego ma przedsiębiorca prywatnego wolnego składu wódki płacić odszkodowanie skarbowi państwa.

c) Dla pokrycia zobowiązań przedsiębiorcy wobec administracji skarbowej powinien tenże złożyć już przed otwarciem ruchu prywatnego wolnego składu wódki pokrycie, odpowiadające rozmiarowi przedsiębiorstwa, w sposób przepisany dla kredytowania podatku konsumcyjnego. Pokrycie można w razie potrzeby podwyższyć.

Wysokość tego pokrycia powinna odpowiadać pełnej kwocie podatku konsumcyjnego, jakoby przypadła za zwyczajny zapas w składzie, to jest za taką ilość wódki, jaka zwykle znajduje się równocześnie w lokalnościach wolnego składu.

W razie kredytowania podatku konsumcyjnego należy złożyć osobne pokrycie.

d) Prywatne wolne składki wódki można urządzić tylko w takich budynkach i zamkniętych miejscach, które władza skarbowa pierwszej instancji uzna za nadające się do takiego celu i w których można wódkę przechowywać zupełnie oddzielnie od innych towarów, w szczególności także od wódki już opodatkowanej.

Również każdą zmianę w lokalach składowych musi poprzedzać oznajmienie jej i przyjęcie przez władzę skarbową pierwszej instancji.

W zasadzie nie nakłada się wspólnego urzędowego zamknięcia na lokalach skladowych.

- e) Prywatne wolne sklady wódki można urzadzac w zasadzie tylko w miejscowosciach, które są zarazem siedziba oddzialu strazy skarbowej.

2. Prośba o pozwolenie.

Podanie o pozwolenie na urzadzenie prywatnego wolnego skladu wódki nalezy wniesc do wladzy skarbowej pierwszej instancji i dołączyc dokladny opis lokali skladowych i ich polaczen na zewnatrz, wraz z naszkicowanym planem.

W tem podaniu nalezy dalej wymienic w przyblizeniu roczny obrót, zwyczajny zapas skladowy, rodzaj pokrycia, które ma byc zlozonym, jakotez osobę, której obowiazkiem bedzie dawac wyjasnienia organom skarbowym podczas kontroli.

3. Załatwienie prośby.

W skutek prośby zarzadzaja wladza skarbowa pierwszej instancji zbadanie budynkow i opisanych lokali skladowych, którego wynik nalezy przedstawic w protokole sporzadzonym w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz tego protokolu, urzadownie zatwierdzony, wręcza się przedsiębiorcy dla pokrycia, zaś drugi egzemplarz zatrzymuje wladza skarbowa.

W pozwoleniu nalezy zarazem postanowic, czy i w jakiej wysokości obowiazany jest przedsiębiorca placic skarbowi państwa odszkodowanie za koszta spowodowane dozorem dochodowo skarbowym. Te odszkodowania obejmują nalezytości chodowe, względnie koszta podrózy i inne nalezytości, jakie należą się dotychczasym funkcyonaryszom tylko z powodu przedsiębwizienia czynności urzadowych. Kwotę nalezytości chodowych nalezy oznaczyc w pozwoleniu.

4. Szczegółowe zarzadzania.

- a) W każdym prywatnym wolnym skladzie wódki muszą się znajdowac i byc wydawane do rozporzadzania organów skarbowych na każde ich żądanie następujace przyrzady: 100dzielnny alkoholometer o urzadzeniu przepisaniem w §. 16 rozp. wyk., termometer Réaumur'a i urzadownie ocechowane naczynie (litrowka 10-, 20- lub też 50litrowka), dalej waga urzadownie podlug przepisów ocechowana, nadajaca się do odważania beczek napełnionych wódką, jakotez ocechowane zelazne cięzarki i wreszcie stosowne urzadzenie potrzebne do szybkiego napełniania beczek.

- b) Każdy prywatny wolny sklad wódki podlega kontroli dochodowo-skarbowej. Przedsiębiorca jest zatem obowiazany dostarczac organom skarbowym wszelkich wyjasnień i wykazów, których potrzebują przy przeprowadzanych badaniach i rewizjach w celu urzadowej kontroli, dalej powinien im na żądanie udzielać sam lub przez swój personal służbowy potrzebnej przy czynnościach urzadowych pomocy czynnej i powinien stosowac się do wszelkich zarzadzzeń wladzy skarbowej, które ta wladza uzna jako potrzebne w interesie skarbu.

- c) Lokale skladowe mogą pozostawac otwarte tylko w godzinach dziennych, a mianowicie od kwietnia do października włącznie od 6 godziny rano do 7 godziny wieczór, zaś od listopada do marca włącznie od 7 godziny rano do 5 godziny wieczór. W razie potrzeby może wladza skarbowa pierwszej instancji dozwolec wyjątków.

- d) Przedsiębiorcy wolnych skladów są obowiazani wręczać organom skarbowym na ich żądanie i za potwierdzeniem odbioru bolety platnicze i kredytowe, skoro tylko zostaną wyczerpane, względnie, skoro ich ważność zgasa. Przytem wolno im się domagac, aby organa skarbowe stwierdzily zgodność dat w boletach z ich zapiskami jakotez, aby potwierdzily w tych zapiskach odbiór bolet.

- e) Co się tyczy przywozów jakotez wywozów wódki, dalej co się tyczy badania zapasów i placenia podatku lub kredytowania nalezy stosowac odnośne postanowienia ustawy o opodatkowaniu wódki i tego rozporzadzania wykonawczego.

Ustawa o opodatkowaniu wódki (§§. 15, 16 i 83) określa granice, w jakich przedsiębiorca prywatnego wolnego skladu wódki jest odpowiedzialny za podatek konsumcyjny od wódki, jakotez za kary pieniężne w razie przekroczeń dochodowo-skarbowych.

W razie nieprzewidzianego i nieuniknionego zdarzenia (§. 72 ustawy) odpisuje się odpowiednie ilości alkoholu zawsze à conto wódki podlegajacej wyzszej stopie podatku, o ile ta ostatnia znajduje się w zapasie według rachunku z podatku konsumcyjnego prowadzonego w wolnym skladzie.

5. Wygaśnięcie prawa do prowadzenia prywatnego wolnego skladu wódki.

Prawo utrzymywania prywatnego wolnego skladu wódki gaśnie:

- a) przez dobrowolne zrzeczenie się tego prawa, lub przez śmierć właściciela wolnego składu;
- b) przez odwołanie udzielonego pozwolenia, co powinno nastąpić w szczególności wtedy, jeżeli przedsiębiorca prywatnego wolnego składu nie dopełnia swoich zobowiązań, albo jeżeli odpada jeden z tych warunków, na podstawie których pozwolenia udzielono.

We wszelkich wypadkach zwinięcia takiego wolnego składu powinien organ skarbowy przeznaczony do dozoru składu, zbadać wszystkie zapasy wódki, zaś przedsiębiorca jest obowiązany zapłacić podatek od znalezionej ilości alkoholu, albo skorzystać z udzielonego mu kredytu podatku, o ile pokrycie kredytowe na to wystarcza, lub też powinien wywieźć wódkę za linię cłową, albo przekazać bez opłacania podatku do innego wolnego składu wódki, położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych albo wreszcie przeznaczyć ją do innego użycia wolnego od podatku. Te ilości alkoholu, za które strona zapłaciła podatek konsumcyjny, lub tym podatkiem obciążyła swój kredyt, pozostawia się jej do wolnego rozporządzenia.

II. Publiczne wolne składy.

Postanowienia, dotyczące zakładania i prowadzenia publicznych wolnych składów zawiera ustawa z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64.

Wódka, na której ciąży podatek konsumcyjny, musi być złożona w publicznym wolnym składzie zupełnie oddzielnie od wszelkich innych towarów, bez względu na to, czy te ostatnie podlegają opłacie cłowej lub spożywczej, czy też nie.

Co się tyczy dostarczania przyrządów potrzebnych dla kontroli, dalej co się tyczy przywozów wódki do wolnego składu jakoteż wywozów tejże, wreszcie co się tyczy badania zapasów i płacenia podatku lub kredytowania tegoż, obowiązują przepisy części I, l. 4 tego paragrafu.

Gdyby w jakim publicznym wolnym składzie zarządzono wspólne urzędowe zamknięcie i prowadzenie księgi magazynowej, w której zapisuje się poszczególne złożenia w składzie wtedy, jeżeli poszczególne beczki, w których wódkę do wolnego składu wprowadzono, znaleziono niezmiennione z nienaruszonym zamknięciem urzędowym, można przy wywozach wódki, o ile one obejmowałyby taką samą ilość alkoholu, jaką zbadano przy złożeniu w składzie, zadowolnić się zbadaniem ilości i zawartości alkoholu przez próby wyrzykowe, oczywiście, jeżeli te próby odbędą się bez zarzutu.

Ustawa o opodatkowaniu wódki (§§. 15, 16 i 83) określa granice, w jakich przedsiębiorca publicznego wolnego składu jest odpowiedzialnym za podatek konsumcyjny od wódki, jakoteż za kary pieniężne w razie przekroczeń dochodowo-skarbowych.

§. 28.

(Do §. 75 ustawy.)

Uznanie rafinerii za wolny skład wódki.

Kto chce z gorzelnii, lub wolnych składów wódki, położonych w krajach w Radzie państwa reprezentowanych pobierać bez opłacania podatku wódkę, obciążoną podatkiem konsumcyjnym w tym celu, aby tę wódkę oczyszczać przez destylowanie, powinien prosić władzę skarbową pierwszej instancji o uznanie jego rafinerii wódki za wolny skład wódki.

Pozwolenia na uznanie rafinerii za wolny skład wódki udziela Ministerstwo skarbu, po zasięgnięciu opinii izby handlowej z zastrzeżeniem odwołalności w każdej chwili, jednakże tylko takim przemysłowcom, którzy rafinują co najmniej 3000 hektolitrow alkoholu w jednej kampanii rocznej.

Zresztą co się tyczy udzielania i wygasania prawa do prowadzenia takich wolnych składów, dalej co się tyczy pokrycia podatku konsumcyjnego, odszkodowania za dozór dochodowo-skarbowy itd. obowiązują postanowienia §. 27 tego rozporządzenia wykonawczego, odnoszące się do wolnych składów wódki, o ile poniżej nic innego nie zarządzono.

a) Lokale i przyrządy.

Lokale i miejsca, przeznaczone na wolny skład wódki w rafinerii, do których zalicza się również odnośne podwórze, należy tylko wtedy uważać dla tego celu za odpowiednie, gdy one są zupełnie oddzielone od tych miejsc, które służą do przechowywania wódki opodatkowanej, więc w szczególności od magazynów sprzedaży opodatkowanej wódki i od fabryki likierów; zatem te miejsca nie mogą być połączone z miejscami, przeznaczonymi dla wolnego składu, ani za pośrednictwem drzwi lub okien, ani zapomocą rynien lub rur, ani też w jakikolwiek inny sposób i nie mogą również posiadać wspólnego podwórza.

Wszystkie lokale należące do rafinerii wódki uznanej za wolny skład muszą być również zupełnie oddzielone od tych miejsc, które są przeznaczone

czone do denaturowania wódki pobranej z uwolnieniem od podatku, względnie do trzymania na składzie wódki już zdenaturowanej.

Przy badaniu miejsc i naczyń, oznajmionych do przechowywania wódki należy oznaczyć pojemność naczyń do przechowywania służących zapomocą nalewu wodą, o ile one nie są już urzędownie odcichowane i z tej czynności należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach, który powinien podpisać także przedsiębiorca lub jego zastępca.

Pojemność wielkich rezerwoarów kształtu symetrycznego można oznaczać przez kubiczne obliczenie, zamiast nalewem wodą. Do takiego oznaczenia należy jednak powołać organ technicznej kontroli skarbowej.

Naczynia przeznaczone do przechowywania wódki należy ponumerować, a ich pojemność uwidocznić wyraźnie albo na samych naczyniach za pomocą farby olejnej, lub też na osobnych tabliczkach umieszczonych w pobliżu tych naczyń. Te oznaczenia muszą pozostawać zawsze nieuszkodzone.

Rezerwoary, baseny itd. należy zaopatrzyć we wskaźniki ze skalami lub w inne urządzenia, któreby pozwalały łatwo odczytać zawartość naczyń, także przy częściowem napełnieniu tychże. Te urządzenia należy urzędownie zbadać i zabezpieczyć stosownie przeciw ewentualnym zmianom jakiegokolwiek rodzaju.

Dla umożliwienia odbierania próbek należy rezerwoary zaopatrzyć w kurki próbne w różnych odstępach.

b) Wspólne urzędowe zamknięcie.

Gdyby do rafinerji uznanej za wolny skład miano przywozić także wódkę opodatkowaną, to ta ostanía musi być złożona w składzie pod wspólnem urzędowem zamknięciem.

Taką wódkę można potem pobierać z miejsc składowych tylko przy interwencji organu skarbowego i po przeprowadzonym oczyszczeniu składać napowrót w tych miejscach.

Co się tyczy wódki sprowadzanej bez płacenia podatku, nie należy wymagać wspólnego urzędowego zamknięcia.

e) Zanik rafinacyjny.

Jako największy zanik przy rafinowaniu za pomocą destylowania wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym przyznaje się $1\frac{1}{2}$ procentu z tej ilości alkoholu, jaką od rozpoczęcia ruchu, względnie od ostatniego badania zapasów podług rejestru kontowego w istocie poddano oczyszczeniu przez desty-

lowanie. Jednak w żadnym wypadku nie można zaniku rafinacyjnego obliczać od ilości alkoholu większej niż wyrobiono w gorzelnii, względnie niż przywieziono do wolnego składu.

Dalszym warunkiem, od którego zależy przyznanie zaniku rafinacyjnego jest pod wszelkim względem porządne prowadzenie rejestru kontowego, który osobno dla każdego aparatu rektyfikacyjnego należy prowadzić według dołączonego wzoru Nr. XXVIII.

Wzór
Nr. XXVIII.

W tym rejestrze powinien przedsiębiorca lub jego zastępca natychmiast po każdym puszczeniu w ruch aparatu rektyfikacyjnego wpisywać dzień i godzinę rozpoczęcia ruchu, jakoteż ilość i zawartość alkoholu we wódce danej do aparatu rektyfikacyjnego, a natychmiast po ukończeniu każdego odpędu dzień i godzinę ukończenia.

Druki tego rejestru kontowego w zeszytach paginowanych i parafowanych, których nitka jest urzędownie przypięczutowana, należy pobierać od organu skarbowego przeznaczonego przez władzę skarbową pierwszej instancyi za zwrotem kosztów nakładu. Przed wydaniem rejestru wpisuje ten organ na zeszycie nazwę i siedzibę rafinerji, dla której rejester kontowy się zakupuje.

Z końcem kampanii należy rejester kontowy przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej pierwszej instancyi do zawodowego departamentu rachunkowego III. dla cła i podatków spożywczych w Wiedniu.

d) Badanie zapasów.

Co się tyczy badania zapasów i obliczania zaników, stosują się tu zarządzenia §. 72 ustawy i §. 26 tego rozporządzenia wykonawczego, tylko należy jeszcze oprócz zaniku składowego uwzględnić w rachunku także zanik rafinacyjny.

Dla ułatwienia przeprowadzania regularnych badań zapasów, powinien przedsiębiorca ruch tak uregulować, aby w dniu oznaczonym można przeprowadzić badanie zapasów bez trudności. W szczególności powinien dbać o to, aby ilość wódki znajdującej się w składzie, można łatwo oznaczyć.

Powinien też zarazem w dniu wyznaczonym dla badania zapasów wręczyć dotyczącemu organowi skarbowemu oświadczenie co do stanu zapasów podług wzoru Nr. XXV, z pomocą którego następuje potem badanie zapasów.

e) Oleje fuzlowe.

Ilość oleju fuzlowego otrzymywanego i zbieranego przy rafinowaniu oznacza się tak samo, jak ilość wódki i tak samo też wciąga się do stanu

zapasów. Nie uwzględnia się przytem tej okoliczności, że iloczyn z ilości i stopniowości olejów fuzlowych nie przedstawia stopni hektolitrowych alkoholu, lecz tylko litry oleju fuzlowego wyrażone w stopniach hektolitrowych.

Jeżeli olej fuzlowy zbiera się w takiej rafinerji wódki, uznanej za wolny skład, lub też w takiej gorzelnii, które równocześnie oczyszczają przez destylowanie wódkę, na której podatek cięży, to dalsze użycie oleju fuzlowego, względnie wywóz tegoż z przedsiębiorstwa musi być urzędownie kontrolowany.

Jako oleje fuzlowe nie można jednak nigdy, z wyjątkiem specjalnego pozwolenia Ministerstwa skarbu, uznać większej ilości, niż $\frac{1}{4}$ procentu ilości alkoholu przerafinowanego, co się uskutecznia w sposób poniżej podany.

Przedsiębiorca lub jego zastępca jest obowiązany każde użycie, względnie każdy wywóz zebranych olejów fuzlowych oznajmiać organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozorowania przedsiębiorstwa, wnosząc oznajmienie podług wzoru Nr. XXIX.

Wzór
Nr. XXIX.

Wspomniany organ bada na podstawie oznajmienia ilość i stopniowość oleju fuzlowego w sposób przepisany dla wódki i oznacza w ten sposób ilość litrów oleju fuzlowego wyrażoną w stopniach hektolitrowych.

Gdyby oleje fuzlowe zużywało samo przedsiębiorstwo, np. do wytwarzania gazu świetlnego, to organ skarbowy po skutecznionem zbadaniu ilości dogląda, aby ilość tę zużyto w istocie według oznajmienia, poczem wpisuje oznaczoną i w stopniach hektolitrowych wyrażoną ilość litrów oleju fuzlowego w rachunku z podatku konsumcyjnego na rozchód i zwraca stronie jeden egzemplarz oznajmienia po potwierdzeniu tegoż, zaś drugi egzemplarz dołącza do rachunku z podatku konsumcyjnego.

Gdyby przedsiębiorca zamierzał zebrany olej fuzlowy wywozić bądźto za linię cłową, bądź też dla celów przemysłowych, do czego nie potrzeba specjalnego zezwolenia, wtedy musi on być przedtem urzędownie badany co do czystości.

Załącznik H.

Załącznik H zawiera pouczenie o badaniu olejów fuzlowych co do ich zawartości alkoholu. Oleje fuzlowe nie całkiem odpowiadające wymaganiom tego pouczenia nie mogą być wywożone jako oleje fuzlowe. Zresztą przeprowadza się tu dalej czynność urzędową tak samo, jak powyżej podano. Olej fuzlowy uznany jako czysty nie podlega po skutecznionem wywiezieniu dalszej kontroli przy wyjściu za linię cłową, względnie przy nadejściu do miejsca przeznaczenia.

§. 29

(Do §. 76 ustawy.)

Oznajmienie rafinowania i ulepszania za pomocą destylowania.

1. Miesięczne oznajmienia, które podług §. 76 ustawy należy przedkładać organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozorowania przedsiębiorstwa (oddział straży skarbowej, organ technicznej kontroli) należy sporządzać według wzoru Nr. XXX.

Wzór
Nr. XXX

Oдноsne druki można pobierać od organu dozującego za zwrotem kosztów nakładu.

Gdy się rozchodzi o rafinowanie wódki w rafinerji wódki, uznanej za wolny skład wódki albo o rafinowanie lub ulepszanie wódki połączone z wyrobem teje w sposób wspomniany w § 77, ustęp 2 ustawy, to jeden egzemplarz oznajmienia zaopatrzony w potwierdzenie wniesienia zwraca się stronie celem dołączenia do rejestru kontowego.

Gdy się zaś rozchodzi o przedsiębiorstwo innego rodzaju, które oczyszcza wódkę przez destylowanie lub wyrabia napoje alkohol w sobie zawierające za pomocą destylowania, wtedy należy jeden egzemplarz oznajmienia zaopatrzony w potwierdzenie wniesienia zwrócić stronie, zaś drugi załączyć do arkusza rewizyjnego, który w takich przedsiębiorstwach należy założyć. Arkusze rewizyjne należy zamykać miesięcznie i odsyłać do władzy skarbowej I. instancyj.

2. Jeżeli oczyszczanie lub ulepszanie za pomocą destylowania trwa w pewnem przedsiębiorstwie przez czas krótszy, niż jeden miesiąc, to oznajmienie powinno obejmować tylko ten czas. Ilość alkoholu, podaną w miesięcznem oznajmieniu można powiększyć lub zmniejszyć. Jednakże o każdej takiej zmianie należy we właściwym czasie uwiadomić pisemnie organ skarbowy, przeznaczony do dozorowania przedsiębiorstwa.

3. Od obowiązku oznajmiania rektyfikacy lub innego ulepszania drogą destylowaną już opodatowanego płynu wysokowego pędzonego, są uwolnione na podstawie ostatniego ustępu §. 76 ustawy:

- a) publiczne zakłady naukowe i wychowawcze (uniwersytety, szkoły wyższe, gimnazya, szkoły realne itd.), o ile w takich zakładach omawiane postępowanie przeprowadza się tylko dla celów naukowych lub dla nauczania;
- b) także nie objęte już pod a) chemiczne zakłady doświadczalne, które ani nie wyrabiają, ani też nie sprzedają płynu wysokowego pędzonego i to tylko z odniesieniem do destylowania przeprowadzonego jedynie dla celów doświadczalnych lub analitycznych.

Czy i pod jakimi warunkami można zwolnić od powyższego obowiązku także inne publiczne zakłady i chemiczne stacje doświadczalne, rozstrzygnie Ministerstwo skarbu w każdym wypadku osobno.

§. 30.

(Do §. 77 ustawy.)

Warunki rektyfikacyi lub ulepszenia wódki w połączeniu z wyrobem wódki.

1. Ponieważ w gorzelniach, w których wyrobioną ilość alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, lub z zastosowaniem zbiornika nie może istnieć bezpośrednie połączenie za pomocą rur pomiędzy naczyniami do zacieru i do destylacyi służącemi z jednej, a z aparatem rektyfikacyjnym z drugiej strony, więc też tak samo nie mogą być zasilane parą ze wspólnej rury parowej z jednej strony naczynia zacierowe i destalacyjne, a z drugiej strony aparat rektyfikacyjny, lecz owszem te pierwsze i ten ostatni muszą posiadać własną, rurę parową, prowadzącą wprost z kotła parowego.

2. Gdy aparat rektyfikacyjny zasila się wódką z odbieralnika, to ten ostatni musi być zawsze wzięty pod urzędowe zamknięcie. Jeżeli zaś przewód rurowy dla zasilania wódką prowadzi bezpośrednio z rezerwoaru na spirytus surowy o cechowanego i oznaczonego, to ten ostatni nie potrzebuje być zamknięty wtedy, jeżeli wszystek spirytus surowy przedsiębiorstwa tylko w tym rezerwoarze jest przechowywany.

Jeżeli jednak kilka rezerwoarów na spirytus surowy jest w użyciu, to rezerwoar połączony bezpośrednio z aparatem rektyfikacyjnym za pomocą przewodu rurowego, należy uważać za odbieralnik i z tej przyczyny wziąć pod urzędowe zamknięcie, a z drugiej strony połączenia rurowe reszty rezerwoarów między sobą muszą być tak urządzone, żeby wszystka wódka, przeznaczona do rektyfikacyi, musiała przechodzić przez rezerwoar, uważany za odbieralnik.

3. Jeżeli przedsiębiorca gorzelni, opłacający podatek od wyrobu, w której ilość alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub z zastosowaniem zbiornika zamierzałby swój własny wyrób bez opłaty podatku rektyfikować za pomocą aparatu odpędowego, połączonego z aparatem mierniczym lub ze zbiornikiem, to powinien w każdym wypadku z osobna wnosić o to prośbę pisemnie do właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi, podając czas, przez który zamierza rektyfikować, jakoteż ilość alkoholu, jaką chce poddać rektyfikacyi.

Rektyfikację można przeprowadzać tylko pod urzędową kontrolą i to w zasadzie dopiero po ukończeniu postępowania opłatnego, a musi być uskuteczniata jednym ciągiem bez przerw. Odszkodowania za kosztą dozoru nie należy żądać.

Przed rozpoczęciem dozwolonej rektyfikacyi należy przeprowadzić zgodnie z przepisami stwierdzenie ilości alkoholu, wyrobionej podczas ruchu opłatnego (§. 64 ustawy). Potem bada organ skarbowy, któremu poruczono dozоровanie rektyfikacyi, ilość i zawartość alkoholu we wódce, przeznaczonej do rektyfikacyi, w sposób przepisany w §. 24, część I, l. 3, 4 i 5 tego rozporządzenia wykonawczego, następnie zapisuje wynik tego badania w rejestrze gorzelnianym i dogląda napelnienia aparatu odpędowego, który natychmiast po ukończeniu rektyfikacyi należy wziąć napowrót pod urzędowe zamknięcie.

Gdyby podczas przeprowadzania rektyfikacyi znajdowały się w gorzelnii w zapasie jakiekolwiek materiały, nadające się do odpędzania z aparatu odpędowego, to te materiały muszą być wzięte na czas rektyfikacyi pod urzędowe zamknięcie.

Po ukończeniu rektyfikacyi należy stwierdzić na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, względnie przez rzeczywiste oznaczenie w zbiorniku, że przez aparat odpędowy nie przeszła większa ilość alkoholu niż ta, jaką przeznaczono do rektyfikacyi. Wynik tej czynności urzędowej należy przedstawić w rejestrze gorzelnianym, podając w każdym razie wskazówkę zegaru aparatu mierniczego, będącego w użyciu.

§. 31.

(Do §. 78 ustawy.)

Termin płatności podatku.

I. Podatek od wyrobu wódki płatny jest w chwili wniesienia zgodnego z przepisami oznajmienia i należy go też natychmiast przy oznajmieniu zapłacić w pełnej kwocie, wyjąwszy wypadek kredytu.

Przeto nie tylko gorzelnie, w których ilość alkoholu podlegającą podatkowi oznacza się w drodze ryczałtu według wydajności aparatu odpędowego (§. 31, I ustawy), ale także te gorzelnie opłacające podatek od wyrobu, w których ilość alkoholu oznacza się według rzeczywistego wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub z zastosowaniem zbiornika (§. 32, l. IV i V ewentualnie także VI ustawy) winne płacić podatek od wyrobu zaraz przy oznajmieniu.

Zapłacenie podatku, względnie korzystanie z kredytu potwierdza się boletami.

II. Podatek od drożdży jest płatny w chwili wniesienia zgodnego z przepisami oznaj-

mienia ruchu, bez względu czy drożdże wyrabia się w gorzelnii opłacającej podatek od wyrobu, czy też podatek konsumcyjny.

Zapłacenie tego podatku, względnie korzystanie z kredytu, jeżeli go dozwolono, stwierdza się równocześnie w bolecie płatniczej względnie kredytowej, o ile rozchodzi się o gorzelnię opłacającą podatek od wyrobu, natomiast, jeżeli chodzi o gorzelnię opłacającą podatek konsumcyjny, w odnośnej miesięcznej bolecie oznajmienia.

III. Podatek konsumcyjny należy zapłacić w urzędzie poborczym, podanym do wiadomości przedsiębiorstwa, przed oznajmieniem wywozu wódki z zakładu gorzelnianego lub wolnego składu, według ilości alkoholu we wódce, która ma się wywieźć. Można jednak także złożyć z góry kwotę pieniędzy, pokrywającą podatek konsumcyjny za więcej posytek za dodatkowym obrachunkiem.

Podatek konsumcyjny płaci się za pomocą osobnego oznajmienia, które należy napisać według wzoru Nr. XXXI i wnieść w urządzie poborczym w jednym egzemplarzu.

Wzór
Nr. XXXI.

Jeżeli dozwolono kredytu, to należy w oznajmieniu powołać się na odnośne pozwolenie i podać kwotę, do jakiej korzysta się z kredytu; jeżeli kredytu nie dozwolono, to należy przypadający podatek po potrąceniu należącego się dyskonta, zapłacić gotówką.

W samym oznajmieniu należy wymienić zawsze pełną kwotę podatku, nie potrącając dyskonta.

Jeżeli odbiorca wódki płaci podatek konsumcyjny gotówką, to winno to nastąpić w tym urzędzie poborczym, któremu gorzelnię, względnie wolny skład przydzielono do boletowania.

Jeżeli jednak odbiorcy wódki dozwolono kredytu, to winien postarać się o boletę kredytową w urzędzie poborczym, w którym utworzono mu kredyt. Boleta ta może opiewać albo na kwotę przypadającą za ilość wódki, która ma się wywieźć, albo także na kwotę pokrywającą więcej posytek. W oznajmieniu należy wymienić gorzelnię, względnie wolny skład, z którego wywóz ma nastąpić.

Oznajmienie, względnie korzystanie z kredytu następuje w sposób powyżej przepisany.

§. 32.

(Do §. 79 ustawy.)

Kredytowanie podatku.

I. W ogóle.

1. O pozwolenie kredytowania podatku (podatku konsumcyjnego, podatku od wyrobu i podatku od drożdży) należy prosić władzę skarbową I. instancji.

Jeżeli udzielono kredytu odbiorcy wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, to władza skarbową I. instancji wyznacza urząd poborczy, powołany do wystawiania bolet kredytowych i daje mu odpowiednie polecenie.

2. Kredytu podatku udziela się najwyżej dla należności podatkowej, powstającej w ciągu jednej kampanii i tylko pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia. Celem odnowienia pozwolenia nie potrzeba jednak odnawiać pokrycia dla kwoty podatku, który ma być pokredytowany, lecz można pozostawić złożone już pokrycie, o ile nie zostało w tym względzie ograniczone, także na drugą i dalszą kampanię pod warunkiem, że nie zaszły żadne okoliczności, które zdaniem władzy skarbowej zmieniły wartość złożonego pokrycia w sposób narażający skarb państwa.

W ogólną kwotę kredytu, dozwoloną na podstawie pokrycia nie wlicza się pokredytowanych wprowadzić, ale już zapłaconych kwot. Jeżeli więc np. obowiązany do płacenia podatku z dozwolonego mu kredytu w wysokości 5000 koron skorzystał już do wysokości 4.900 koron, ale zanim skorzystał z kredytu dla nowej należności podatkowej, zapłacił gotówką 3000 koron, to dla kredytu nowej należności podatkowej rozporządza jeszcze 3100 koron, i jeżeliby przed korzystaniem z kredytu dla nowej należności podatkowej zapłacił już gotówką całą poprzednią należność w kwocie 4900 koron, to rozporządzałby dla kredytu nowej należności znowu całym przyznanym kredytem 5000 koron.

Kredytu udziela się tylko takim przedsiębiorcom wolnych składów i zakładów gorzelnianych bez różnicy, czy opłacają podatek konsumcyjny, czy też podatek od wyrobu, których należność podatkowa w ciągu kampanii dosięga przynajmniej kwoty 1200 koron. Odbiorcom wódki udziela się kredytu tylko wtedy, jeżeli roczny podatek konsumcyjny dosięga przynajmniej kwoty 10.000 koron.

Władza skarbową I. instancji rozstrzyga we własnym zakresie działania, czy zachodzą warunki

do udzielenia kredytu podatku i w jakiej rozciągłości się go przyznaje. Pozwolenie kredytowania za osobistą poręką zastrzega się Ministerstwu skarbu. O rozstrzygnięciu zawiadamia się obowiązanych do płacenia podatku pisemnie.

3. Pokrycie można złożyć w następujący sposób:

A. Przez zapis i złożenie papierów wartościowych, a mianowicie mogą być w tym celu użyte:

- a) wszystkie papiery tak ogólnego długu państwa, jakoteż długu państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i królewsko węgierskiego długu państwa;
- b) wszystkie pierwszorzędne obligacye kolei żelaznych tak w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, jak też w krajach korony węgierskiej, o ile posiadają gwarancję państwa co do oprocentowania i spłaty kapitału, i
- c) wszystkie inne austriackie papiery wartościowe (listy zastawne, obligacye indemnizacyjne, obligacye pożyczek krajów lub miast itd.), które uznano ustawą jako nadające się do lokowania pieniędzy pupilarnych, na co starający się o kredyt ma przedłożyć dowód.

Papiery wymienione pod a) przyjmuje się według pełnego ostatniego kursu dziennego notowanego na giełdzie wiedeńskiej, ewentualnie na budapeszteńskiej, o ile nie jest notowany dawniej, niż przed 14 dniami, ale nie ponad wartość imienną, zaś papiery wymienione pod b) i c) tylko do dwóch trzecich części wyżej oznaczonej wartości kursowej.

Do złożonych papierów wartościowych należy dołączyć zapis kaucyjny podług dołączonego wzoru Nr. XXXII. w którym jest wyrażone, że odpowiadają za pokredytowany podatek.

B. Zapisem hipotecznym, zawierającym taką klauzulę według dołączonego wzoru Nr. XXXIII, o ile zachodzą ustawowe warunki pupilarnego pokrycia. Jeżeli zapis hipoteczny daje inna osoba, aniżeli obowiązana do płacenia podatku, powinien właściciel hipoteki przyjąć odpowiedzialność do niepodzielnej ręki razem z obowiązującym do płacenia należności. Jeżeli rozchodzi się o budynki, w których wyrabia się wódkę, natenczas sprzęty i przyrządy służące do ruchu tego przedsiębiorstwa, chociażby były trwale połączone z budynkiem (wmurowane, przyniłowane i gwoździami przybite) należy wyłączyć z ogólnej wartości przyjętej dla oznaczenia wysokości pokrycia przy oszacowaniu.

W wypadkach, w których chcą złożyć pokrycie przez zapis hipoteczny, można przyjąć jako równoważnik wartości wolnego od długów przedmiotu hipotecznego wielokrotną podatku, oznaczoną według artykułu III. ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, i można zaniechać oszacowania sądowego.

Przy oznaczeniu wartości nieruchomości, podlegających podatkowi gruntowemu można dla hipotecznego pokrycia podatku od wódki przyjąć siedmdziesięciokrotny podatek gruntowy bez opustu, jako wartość nieruchomości podlegającej podatkowi gruntowemu (Dz. u. p. 1897 Nr. 301).

C. Przez porękę zakładów kredytowych, podlegających rządowemu nadzorowi pod następującymi warunkami:

- a) Zakład kredytowy, który chce dać porękę, winien na dotyczącą kampanię, to jest na czas od 1. września jednego roku aż do końca sierpnia najbliższego następnego roku uzyskać pozwolenie Ministerstwa skarbu do dawania poręki za kredytowany podatek od wódki, a kwota, na którą opiewa dokument poręki, nie może przekraczać ogólnej sumy poręki wyrażonej w tem pozwoleniu, względnie jej części jeszcze nie użytej.
- b) Podatek, który ma być zapłacony w ciągu jednej kampanii musi dosięgać kwoty najmniej 20.000 koron.
- c) Żaden dokument poręki, wydany przez zakład kredytowy występujący jako poręczyciel, nie może opiewać na kwotę mniejszą, aniżeli tę b) kwotę.

W jakiej formie należy układać dokumenta poręki, które się ma złożyć, wskazuje dołączony wzór Nr. XXXIV.

Pozwolenie udzielone takiemu zakładowi kredytowemu może Ministerstwo skarbu odebrać w tym wypadku, jeżeli dotyczący zakład kredytowy znalazł się w takim położeniu, że pokredytowanego podatku nie można nadal uważać za całkowicie pokryty. Odnośni posiadacze kredytu są obowiązani na wypadek takiego odebrania albo kwoty pokredytowane za poręką dotyczącego zakładu kredytowego i jeszcze zaległe zapłacić gotówką w terminie, jaki w każdym wypadku się wyznaczy, albo dla tych kwot złożyć inne pokrycie, któreby można przyjąć według postanowień tego rozporządzenia wykonawczego. Mimo odebrania pozwolenia do dawania poręki pozostaje dotyczący zakład kredytowy odpowiedzialnym za wspomniane wyżej kwoty.

D. Przez osobistą porękę według następujących postanowień:

Wzór
Nr. XXXIV

Wzór
Nr. XXXII.

Wzór
Nr. XXXIII.

a) Porękę muszą dać najmniej trzy wypłatni poręczyciele, którzy posiadają obywatelstwo państwowe w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, tamże są zamieszkałi i nie są wyłączeni od uprawnienia do żądania kredytu (§. 79 ustawy), a to dokumentem solidarnej poręki, który należy wystawić według wzoru Nr. XXXIV.

Wypłatność poręczycieli do wysokości sumy pokryć się mającej, należy stwierdzić świadectwem władzy politycznej I. instancyi.

b) Podatek, który ma być zapłacony w ciągu jednej kampanii musi osiągać kwoty najmniej 20.000 koron.

c) Żaden dokument solidarnej poręki, wydany przez poręczycieli nie może opiewać na mniejszą aniżeli tę kwotę.

4. Pozwolenie kredytowania gaśnie natychmiast, jeżeli względem posiadacza kredytu zajdzie jeden z powodów wyłączających, przewidzianych w ustawie, albo jeżeli tenże wstrzyma lub zawiesi wypłatę, dalej w razie złożenia pokrycia przez porękę zakładu kredytowego, jeżeli ręką zakładu kredytowy wstrzyma lub zawiesi wypłatę, albo, jeżeli otwarto konkurs do jego majątku, wreszcie w razie pokrycia przez osobistą porękę, jeżeli jeden z wyż wymienionych wypadków zajdzie choćby tylko co do jednego poręczyciela. Ustawą oznaczona wysokość odsetek zwłoki wynosi 5 procentów, stosownie do ustawy z dnia 15. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 77.

5. Stopę procentową dyskonta, które na mocy §. 79 ustawy należy przyznawać w razie płacenia gotówką, ustanawia się aż do dalszego zarządzenia dla podatku konsumcyjnego na $1\frac{1}{3}$ procentu, zaś przy podatku od drożdży na 2 procenta.

6. Dyskonto, które ma się liczyć na rachunek obowiązanego do płacenia podatku, należy uwidocznić w bolecie, jakoteż w rejestrze na zapłatę podatku konsumcyjnego.

Dyskonto należy się tylko w tych razach, gdy zapłała podatku konsumcyjnego następuje gotówką z góry przy oznajmieniu, więc nie także wtedy, jeżeli rozchodzi się o zapłatę podatku za stwierdzone ubytki.

Za podatek od drożdży należy się w razie płacenia gotówką przy oznajmieniu również dyskonto bez względu na to, czy obok tego istnieje kredyt podatku lub nie.

Legalizowanie podpisów na dokumentach poręki i zapisach kaucyjnych należy uważać jako wolne od należytości według poz. tar. 117 lit. r. taryfy należytościowej.

II. Szczegółowe postanowienia o kredytowaniu podatku konsumcyjnego od wódki.

Kredytu na podatek konsumcyjny można dozwolić pod warunkiem dostatecznego pokrycia złożonego w sposób przepisany w części I. tego paragrafu:

a) na czas czterech miesięcy:

1. przedsiębiorcom gorzelni, których wyrób podlega podatkowi konsumcyjnemu;

2. przedsiębiorcom wolnego składu wódki, względnie rafinerji uznanej za wolny skład;

3. odbiorcom wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny.

b) na czas 12 miesięcy:

fabrykantom likieru, jako odbiorcom wódki, od tych ilości wódki, których używają do wyrobu likierów (dodatek A, część II. B. I. 2. lit. d). Władza skarbową I. instancyi. w której okręgu fabrykant likierów, korzystający z kredytu wykonuje swoje przedsiębiorstwo, winna na to patrzeć, ażeby z 12miesięcznego czasu kredytu korzystano tylko dla wódki użytej do wyrobu likierów. Przedsiębiorcy są obowiązani udowodnić na żądanie władzy skarbowej zgodne z postanowieniami użycie wódki, pobranej z prawem 12 miesięcznego kredytu.

W jaki sposób ma się korzystać z kredytu w powyższych wypadkach, powiedziano szczegółowo w §. 31 tego rozporządzenia wykonawczego.

Z prawa zastrzeżonego administracyi skarbowej w ustawie z dnia 26. czerwca 1868. Dz. u. p. Nr. 73, żądania od obowiązanych do płacenia podatku akceptu wekslowego na pokredytowany podatek, robić się ma użytek tylko w tych razach, gdy kwoty wzięte na przypis w ciągu jednego miesiąca za wódkę wywiezioną do wolnego obrotu razem osiągną lub przekraczają kwotę 10.000 koron.

Akcept należy natychmiast po upływie miesiąca, w którym wódkę wywieziono do wolnego obrotu, t. j. za przypisaniem podatku oddać urzędowi, któremu poruczono pobór podatku, powinien zaś opiewać na kwotę przypadającą za wywiezioną ilość alkoholu i na czas kredytu.

Jeżeli pokrycie złożono przez porękę zakładu kredytowego, stojącego pod rządowym dozorem, to powinien ten zakład weksel przez siebie wystawiony, zaś przez obowiązanego do płacenia podatku akceptowany, żyrować bezpośrednio na wspomniany urząd.

W razie pokrycia przez osobistą porękę winien weksel wystawić jeden poręczyciel, zaś obowiązany do płacenia podatku przyjąć go, następnie

żyrować na drugiego, a ten na dalszego ręczyciela, wreszcie ten ostatni winien żyrować weksel na urząd, któremu poruczono pobór podatku.

Weksle na pokredytowane kwoty podatku, których pokrycie zabezpieczono hipotecznie lub złożonymi papierami wartościowymi, wystawione według postanowienia ustawy z dnia 26. marca 1868 wprost przez zarząd skarbowy na obowiązane do płacenia podatku, może tenże sam każdym razem osobiście zaopatrzyć akceptem przy sposobności wnoszenia oznajmień w urzędzie przeznaczonym do poboru podatku.

Takie weksle, wypełnione na odpowiednią kwotę pieniężną i na termin płatności, oraz zaopatrzone akceptem można jednak także bez osobistej każdym razem interwencji obowiązane do płacenia podatku oddawać urzędowi równocześnie z oznajmieniem, w którym to razie firmowanie czyli podpisywanie w imieniu zarządu skarbowego ma nastąpić dodatkowo przez położenie podpisu poborecy i kontrolora.

Jest szczególnie pożądanem, aby miejsce wypłaty oznaczono w wekslu tam, gdzie znajduje się publiczny zakład kredytowy, jak bank austriacko-

węgierski, zakład kredytowy, dla handlu i przemysłu itp. lub filie ichi.

We wszystkich innych wypadkach, gdzieby to nie było możliwe, należy oznaczyć w wekslu miejsce wypłaty w siedzibie urzędu przeznaczonego do poboru.

§. 33.

(Do §. 100 ustawy.)

Wejście w życie rozporządzenia wykonawczego i uchylenie mocy obowiązującej dotychczasowych rozporządzeń wykonawczych.

Powyższe postanowienia wchodzi w życie dla ruchu gorzełń, który zostanie podjęty w czasie od dnia 1. września 1899 począwszy, natomiast traci równocześnie moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenie wykonawcze o podatku od wódki z dnia 10. sierpnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 133) wraz z dodatkowo wydanymi rozporządzeniami wykonawczymi, o ile postanowień tam zawartych nie utrzymano w mocy, jako i nadal obowiązujące normy.

Kaizl w. r.

Wzór Nr. I

(do §. 1 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Oddział straży skarbowej: _____

Okręg kontrolny: _____

Gmina: _____

Arkusz oznajmień i rewizyi

na wolny od podatku wyrób wódki do domowego użytku.

p. N. N. w Nr. kons.

Na podstawie zezwolenia c. k. w z dnia l.
 jest N. N. w Nr. kons. uprawniony, wyrobić bez opłaty podatku
 litrów w przecięciu 50stopniowej wódki z następujących płodów własnej produkcji a mianowicie:

(rodzaj materiału)		(miesiąc)	(dni i godziny)
z w	przez
.....
.....
.....

a to na własnym aparacie odpędowym, którego kocioł odpędowy ma pojemności
 od N. N. w wypożyczonym
 litrów, w zabudowaniu Nr. kons. względnie na przestrzeni gruntowej, parceli
 Nr. , którą ^{on} sam . . . posiada, względnie na której gospodaruje. Samo posiadanie niniejszego

arkusza oznajmień i rewizyi nie uprawnia jeszcze do przedsięwzięcia pędzenia wódki. To powinno być raczej z równoczesnem przedłożeniem arkusza oznajmień i rewizyi oznajmione na cały czas postępowania pisemnie albo ustnie w oddziale straży skarbowej w przynajmniej na 24 godzin przed rozpoczęciem, które nastąpić ma w ustanowionym okresie czasu, to jest przy przerabianiu materiałów skrobiowych przed przeniesieniem materiałów do kadzi fermentacyjnych, a przy przerabianiu nie skrobiowych materiałów przed przeniesieniem materiałów (zacieru) przeznaczonych do wyrobu wódki na aparat odpędowy. Pędzenie wódki ma się odbywać w czasie oznajmionym bez przerwy dzień po dniu z wyjątkiem niedziel i świąt, przyczem aparat odpędowy nie może być w ruchu przed godziną 5 rano i po godzinie 7 wieczór. Zresztą zwraca się uwagę także i na to, że między innemi istnieje zakaz używania innego rodzaju materiałów jak oznajmione, używania płodów nie własnej produkcji, rozpoczynania postępowania przed czasem oznajmionym lub przedłużania poza czas oznajmiony, że nie wolno pędzić wódki na innym aparacie odpędowym jak oznajmiony, albo w innym miejscu jak oznajmione, wyrabiać z uwolnieniem od podatku większą niż oznajmioną, względnie dozwoloną ilość wódki, albo wyrobione z uwolnieniem od podatku pędzone płyny wysokokowe odstępować osobom innym niż znajdującym się na utrzymaniu i mieszkaniu członkom rodziny i sługom albo prowadzić handel, drobną sprzedaż lub wyszynk płynami wysokokowymi (wódka, wino, piwo).

Data

Podpis.

p o s t ę p o w a n i a										U w a g a
aparatu odpędowego							produkta, które się przez to uzyska		podpis organu skarbowego, do którego oznajmienie wniesiono	
do pędzenia surowców		do pędzenia lutru		do przetwarzania wódki			rodzaj	ilość		
ile razy napelniano aparat odpędowy								hl	l	

z n a l e z i o n o										U w a g a		
d u k t a								odpieczętowano	opieczętowano		dogląd	podpis kontrolującego organu skarbowego
inne płyny wyskokowe pędzone jakoto:												
hl		l		hl		l		hl			l	

Wzór Nr. II

(do §. 2, III, l. 3 rozp. wyk.)

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

K o n t o

ilości alkoholu, które według obrachunków przeprowadzonych w podlegającej pod at-
kowi od wyrobu gorzelnii p. W
Nr. kons. wyłączone zostały do złożenia w składzie z uwolnieniem od podatku u
w celu wywozu, względnie w celu użycia wolnego od podatku.

Przypisano					Odpisano							
wedle obrachunku			podpis		numer pozycji rejestru oznajmieni	data	wedle załatwienia		Zanik składowy w litrach alkoholu	podpis		U w a g a
numer	data	za czas od do rok, miesiąc, dzień	wylączone do złożenia z uwolnie- nieniem od podatku stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu	kierownika ruchu			organu skarbowego	za granicę wy- wieszone		wzięte do użycia uwolnionego od podatku	kierownika ruchu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

Wzór Nr. III

(do §. 3, I, 1. i rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

№

K _____

P r z e k a z.

Ponieważ w gorzelnii rolniczej Pana
 w Nr. kons. wyrobiono według aktu stwierdzenia
 z dnia 18 . . l. w okresie oznajmienia od
 18 . . 8 godziny rano, do 18 . . 8 godziny
 rano słowami: stopni hektolitrowych,
 zatem przeciętnie w każdym dniu ruclu
 stopni hektolitrowych (litrów) czystego alkoholu zaś według rejestru oznajmień wywieziono w miesiącu
 z gorzelnii tej słowami:
 stopni hektolitrowych
 alkoholu po niższej stopie podatku konsumcyjnego, a
 słowami stopni hektolitrowych
 alkoholu bez zaliczenia do niższej stopy podatku konsumcyjnego, przeto poleca się c. k. urzędowi
 w aby wymienionej wyżej gorzelnii
 wypłacił za kwitem według skali II ostępowanym tytułem bonifikacyi na razie K . . h za tę
 ilość alkoholu, którą zaliczono do niższej stopy podatku konsumcyjnego a K . . za tę ilość
 alkoholu, której nie zaliczono do niższej stopy podatku konsumcyjnego, przeto razem kwotę K
 . . h słowami:

Z c. k.

. dnia 18

Wzór Nr. V

(do §. 11 rozp. wyk.).

Uwiedomienie o ruchu

przedsiębiorcy gorzelni

dla jego gorzelni w Nr. kons.

Podpisany uwiadamia w celu oznaczenia dziennej wydalności aparatu odpędowego w

. Nr. kons. że zamierza rozpocząć wyrób

wódki w tej gorzelni dnia 189 . .

. dnia 189 . .

N. N.

Kraj:

Wzór Nr. VI

(do §. 12 rozp. wyk.).

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

O z n a j m i e n i e

postępowania opłatnego wyrobu wódki w gorzelnii utrzymywanej w ruchu przez w
 Nr. konskr. opłacającej podatek ryczałtowo według wydajności aparatu odpędowego.

Rodzaj materiałów surowych	Aparat odpędowy, wchodzący w ruch		Rozpoczęcie przenoszenia materiałów surowych u aparatu odpędowego miesiąc, dzień, pora dnia i godzina	Ukończenie pędzenia wódki		Czas pędzenia		Kwota przypadającego				U w a g a		
	Nr.	ustanowiona dzienna wydajność w litrach zacieru		dni	godziny	podatku od wyrobu wódki	godziny	podatku od wyrobu drożdży	K	h	K		h	

. dnia 18

. przedsiębiorca gorzelnii.

- U w a g a** 1. W razie przerabiania materiałów skrobiowych podać należy w przedziale „Uwaga” dzień i godzinę przenoszenia materiałów surowych do kadzi fermentacyjnych i drożdżanek, jakoteż numeru i pojemności tych naczyń.
2. W razie przerabiania wycioczyn jagód winnych właszej produkcji, podać należy w przedziale „Uwaga” dozwolony ewentualnie opust z ustanowionej w §. 40 c ustawy wydajności alkoholu, podając zarazem datę i liczbę odnośnego pozwolenia.
3. Podanie pory dnia uzupełnić należy przy 12 godzinie w nocy dodatkiem „początek dnia” albo „koniec dnia”.
4. W razie używania wypożyczonego aparatu odpędowego, należy w przedziale „Uwaga” uwidocznic nazwisko właściciela aparatu, jego miejsce zamieszkania i numer konstrukcyjny.

Druk płatny.

Wzór Nr. VII

(do §. 15 rozp. wyk.)

Kraj: _____

Okręg kontrolny; _____

Okręg podatkowy: _____

Opisanie

lokali należących do zakładu podpisanego przedsiębiorcy gorzelni
fabrykanta spirytusowych drożdży prasowanych
 w Nr. kons.

Nr.	
I.	Izba kotłowa w podwórku na prawo; z niej prowadzą drzwi do
II.	Izby z kadzią zacierną o trzech oknach wychodzących na dziedziniec.
III.	Komora paliwiska znajdująca się przed wejściem do izby kotłowej. Na prawo od niej znajduje się
IV.	Płuczakarnia ziemniaków mająca okno i jakoteż drzwi wychodzące do wewnętrznego dziedzińca. Na lewo od komory prowadzą z dziedzińca drzwi do
V.	Słodowni z dwoma oknami, połączonej drugimi drzwiami z drewnutnią. Przy wejściu do domu wchodzi się przez leżące drzwi do
VI.	Piwnicy na ziemniaki i piwnicy służącej na skład wódki; obie piwnice przedzielone są drewnianą ścianą, w której znajdują się drzwi.
VII.	Izba parobków graniczy z drewnutnią, ma drzwi do podwórza i okratowane okno od ulicy.
VIII.	Izba z zaciernią ma drzwi do sieni i jedno okno do podwórza, a połączona jest drugimi drzwiami z
IX.	Komorą na siód opatrzoną oknem do dziedzińca. Z niej prowadzą drzwi do
X.	Pokoju gorzelnika z dwoma oknami na ogród i wyjściem na dziedziniec. Na schodach przed sienią znajduje się wchód na
XI.	Strych o trzech przedziałach.
XII.	Szopa z chłodnikiem znajduje się w dziedzińcu obok izby do przygotowywania zacierów i składa się z rusztowania nakrytego dachem.
XIII.	Tajnych komunikacji niema żadnych.

Przegląd przyrządów do wyrobu załącza się.

Ruchem kieruje którego podpis znajduje się poniżej.

Dozór nad służbą gorzelnianą sprawuje

Do udzielania wyjaśnień, żądanych przez organa skarbowe upoważniony jest

. dnia 18

N. N.
kierownik ruchu.

N. N.
przedsiębiorca gorzelni.

Powyższe opisanie wniesione dnia 18. potwierdzają podpisani jako prawdziwe a przepisany na to protokół spisano na dniu 18

N. N.
komisarz straży skarbowej.

N. N.
radny gminy.

Wzór Nr. VIII

(do §. 15 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg kontrolny: _____

Okręg podatkowy: _____

Prze gl ą d

wszystkich naczyń i przyrządów do wyrobu znajdujących się w ^{gorzelni} Fabryce spiritus. drożdży prasowanych

w Nr. domu

Nr.	I. Poszczególnienie naczyń, schowków i rezerwoarów wymienionych w §. 54 ustawy	Pojemność		Nr.	II. Poszczególnienie innych naczey i przyrządów do wyrobu	Pojemność	
		hektolitry	litry			hektolitry	litry

. dnia 18

N. N.
przedsiębiorca gorzelni.

Stwierdzenie oględzin.

Podpisani znaleźli naczynia i przyrządy do wyrobu pod I. poszczególnione, wymierzyli, je oznaczyli liczbami i urzędownie oocchowali, na co również spisano przepisany protokół.

N. N.
komisarz straży skarbowej.N. N.
radny gminy.

Kraj:

Wzór Nr. IX

(do §. 17, l. 1 rozp. wyk.).

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

O z n a j m i e n i e r u c h u

dla gorzelni utrzymywanej w ruchu przez w pod Nr. kons. w której oznacza się ilość alkoholu wyrobionego na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub za pomocą zbiornika.

Postępowanie opłatne	Przerobione być mają		Użyć się mające naczynia fermentacyjne (kadzie ferment. drożdżarki itd.)		Numer przeznaczonych do ruchu aparatów odpędowych	Połączone z aparatami odpędowymi aparaty miernicze względnie zbiorniki		Przybicie i ilość alkoholu, która ma być wyrobiona w stopniach Raturze + 10 ^o R. (stopnie hektolitrowe alkoholu)	Przybicią dająca kwota podatku od wyrobu	U w a g a	
	rozpoczynają się	kończą się	Siód	Inne materyały		Nr.	Pojemność				rodzaj
Rok, miesiąc, dzień i godzina	rodzaj (zielony i suchy)	kilogramów	rodzaj	kilogramów		hektolitrow	litrow				

. dnia 18

N. N.

- U w a g i:
1. W przedziale „Postępowanie opłatne rozpoczyna się, kończy się”, należy także podać czy aparat odpędowy będzie w ruchu w dzień i w nocy, czy też będzie ograniczony tylko na porę dzienną.
 2. Przedziałkę „wskazówka zegaru” należy wypełnić tylko w tych oznajmieniach ruchu, które wnoszą się po przerwie ruchu.
 3. Jeśli w oznajmionym okresie także drożdże miały się produkować, należy to w przedziale „Uwaga” namienić i wstawić podatek przypadający za drożdże.
 4. Przedostatnią przedziałkę należy tylko wypełnić, jeżeli gorzelnia opłaca podatek od wyrobu.

Druk płatny.

Wzór Nr. X

(do §. 17 l. 2 rozp. wyk.).

Dokument solidarnej poręki.

. jako przedsiębiorca gorzelnii w Nr. kons. . . .
 jest obowiązany według §. 17, l. 2 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki,
 Dz. u. p. Nr. . . . złożyć pokrycie za ilość alkoholu, którą w ciągu każdego miesięcznego okresu oznaj-
 mienia wyrobi i to aż do kwoty K . . . h.

Podpisani zobowiązują
podpisany zobowiązuje się niniejszem ręczyć c. k. skarbowi państwa
 jako ręczyciele i płatnicy za wszystkie zobowiązania wyżej wymienionego przedsiębiorcy, powstające
 odnośnie do podatku od wódki aż do kwoty K słowami
 koron razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą oznaczonej i z wszelkimi kosztami ściągnięcia.

We wszelkich sporach prawnych, które nie należą według ustawy przed wyłączny sąd, będą
 w I. instancji wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo właściwe, znajdujące się w siedzibie c. k.
 prokuratury skarbu w

W dowód czego uwierzytelnione podpisy
uwierzytelniony podpis.

(Data.)

(Podpis.)

Wzór Nr. XI

(do §. 19 rozp. wyk.)

Do e. k. Oddziału straży skarbowej w

.....

U w i a d o m i e n i e.

W gorzelnii w Nr. konskr. spostrzeżono
 dziś o godzinie $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn. przerwę w $\frac{\text{działaniu apar. mierniczego Nr. system.}}{\text{uzywaniu zbiornika Nr.}}$

Wskazówka zegaru słowami

..... dnia 18 . godzina $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn.

.....

kierownik ruchu.

Odebrano dnia 18 . godzina . . $\frac{\text{przed}}{\text{po}}$ połudn.

.....

straż skarbową.

Wzór Nr. XII

(do § 22 rozp. wyk.)

Kraj: _____

Okręg kontrolny: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Stwierdzenie wyrobionej ilości alkoholu

w gorzelnii podlegającej podatкови konsumcyjnemu p.
w pod Nr. konskr.

Numer aparatu odpe- wego	Aparat mierniczy		Początek okresu oznajmienia		Koniec okresu oznajmienia		Różnica między wskazówką zegaru na początku i na końcu okresu obra- chunku w litrach	Zawartość alkoholu		Ilość wypro- dukowanego alkoholu w stopniach hektolitro- wych przy 12° Réum. (stopnie he- ktolitrowe alkoholu)	U w a g a
	rodzaj	numer	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru		próbek spirytusu	przebiegna we- dług protokołu wywodu ogędzin		
I	—	2	3-go listopada 1899 8 godz. rano	006750	3-go grudnia 1899 8 godz. rano	014835	8.085	91	90	7.357-35	
II	—	5	"	035425	"	046830	11.405	88	90	10.264-50	
Razem 17.621-85 okrągło 17.622											

Niniejszem stwierdza się urzędownie, że w powyżej wymienionej gorzelnii w okresie oznajmienia od 3-go listopada 1899 do 3-go grudnia 1899, na który według bolety oznajmienia Nr. urzędu podatkowego w wyrób 17.000 słowami: stopni hektolitrowych oznajmiono, wyrobiono w rzeczywistości 17.622 słowami: stopni hektolitrowych alkoholu, która to ilość alkoholu ma być przypisana gorzelnii tej za powyższy okres oznajmienia w rachunku z podatku konsumcyjnego.

. dnia 3-go grudnia 1899.

N. N.
przedsiębiorca gorzelnii.N. N.
kierownik nadzoru.

U w a g a: W razie, jeżeli w czasie miesięcznego okresu obrachunkowego zaszła przerwa w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego i z powodu tego nastąpić ma częściowo suppletoryczny obrachunek wyrobionej ilości alkoholu według §. 62 ustawy, to obrachunek ten należy przeprowadzić oddzielnie i szczegółowo z podaniem istotnych momentów, a wynik tego obrachunku doliczyć do rezultatu uzyskanego na podstawie wskazówek aparatu mierniczego.

Wzór Nr. XIII

(do §. 22 rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg kontrolny:

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

Stwierdzenie wyrobionej ilości alkoholu

w gorzelnii podlegającej podatкови konsumeyjnemu p.
w w której wyrabiają się także drożdże.

Numer aparatu odpe- wego	Aparat mierniczy		Początek okresu oznajmienia		Koniec okresu oznajmienia		Różnica między wskazówką zegaru na początku i na końcu okresu obra- chunku w litrach	Zawartość alkoholu		Ilość wypro- dukowanego alkoholu w stopniach hektolitro- wych przy 12° Réaum. (stopnie he- ktolitrowe alkoholu)	U w a g a
	rodzaj	numer	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru		próbek spirytusu	przeciętna we- dług protokołu wywodu oględzin		
I	—	2	3-go listopada 1899 8 godz. rano	006750	3-go grudnia 1899 8 godz. rano	014835	8.085	91	90	7.357·35	
II	—	5	"	035425	"	046830	11.405	88	90	10.264·50	
Razem 17.621·85 okragło 17.622											

Niniejszem stwierdza się urzędowicie, że w powyższej wymienionej gorzelnii w okresie oznajmienia od 3. listo-
pada 1899 do 3. grudnia 1899, na który według bolety oznajmienia Nr. urzędu podatkowego w
. wyrób 17.000 słowami stopni hektolitrowych oznajmiono, wyrobiono
w rzeczywistości 17.622 słowami stopni hektolitrowych alkoholu, która to ilość alkoholu ma
być przypisaną gorzelnii tej za powyższy okres oznajmienia w rachunku z podatku konsumeyjnego.

Ponieważ dalej według powyższej bolety oznajmienia $\frac{\text{zapłacono}}{\text{przypisano}}$ za oznajmiony wyrób 17.000 stopni hekto-
litrowych alkoholu, podatek za drożdże tylko w kwocie 880 K, słowami
przezo należy ze względu na faktycznie wyrobioną ilość 17.622 stopni hektolitrowych alkoholu przypisać (w prze-
ciągu 3 dni dodatkowo zapłacić) w c. k. urzędzie w jeszcze kwotę
31 K 10 h, słowami:

. dnia 3-go grudnia 1899.

N. N.
przedsiębiorca gorzelnii.

N. N.
kierownik nadzoru straży skarbowej.

U w a g a: W razie, jeżeli w czasie miesięcznego okresu obrachunkowego zaszła przerwa w prawidłowem dzia-
łaniu aparatu mierniczego i z powodu tego nastąpić ma częściowo suppletoryczny obrachunek wyro-
bionej ilości alkoholu według §. 62 ustawy, to obrachunek ten należy prowadzić oddzielnie i szczegó-
lowo z podaniem istotnych momentów, i wynik tego obrachunku doliczyć do rezultatu uzyskanego na
podstawie wskazówek aparatu mierniczego.

Wzór Nr. XIV

(do §. 22 rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg kontrolny:

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

Obrachunek podatku od wódki

dla gorzelni opłacającej podatek od wyrobu p.
w pod Nr. kons.

Numer aparatu odpy- dowego	Aparat mierniczy		Początek okresu obrachunku		Koniec okresu obrachunku		Różnica między wska- zówką zegaru na po- czątku i na końcu okresu obrachunku w litrach	Zawartość alkoholu zba- dana w próbkach spi- rytusu	Ilość stopni hektolitr- owych alkoholu, który ma być opodatkowany przy 12° Réaumur	U w a g a
	rodzaj	numer	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru	miesiąc, dzień i godzina	przy wskazówce zegaru				
1	—	2	3-go listopada 1899 8 godz. rano	006000	3-go grudnia 1899 8 godz. rano	014000	8000	50	4000 względnie po potrące- niu 15 pro- centowego opustu 600 <hr/> 3400	

Wyraźnie stopni hektolitrowych alkoholu, za które podatek od wyrobu (70 h za stopień hektolitrowy alkoholu) wypada

Gdy na podstawie oznajmienia ruchu z dnia do bolety Nr. za wyrób
stopni hektol. alkoholu podatek od wyrobu $\frac{\text{zapłacono}}{\text{przypisano}}$ należy kwotę słowami
. w e. k. Urzędzie w $\frac{\text{przypisać (w przeciągu 3 dni dopłacić).}}{\text{odpisać, względnie gotówką zwrócić.}}$

Gdy jednak wedle deklaracji z dnia Nr. od powyższej ilości alkoholu,
ilość słowami stopni hektol. (litrów) alkoholu celem $\frac{\text{wywozu}}{\text{użycia wolnego od podatku}}$
do wolnego od podatku złożenia w składzie oznajmioną i rzeczywiście w składzie złożoną została, za którą podatek
. przypadałby, przeto okazuje się należność K h, słowami
. dnia 3-go grudnia 1899.

N. N.
przedsiębiorca gorzelni.

N. N.
kierownik nadzoru straży skarbowej.

U w a g a: W razie, jeżeli w czasie miesięcznego okresu obrachunkowego zaszła przerwa w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego i z powodu tego nastąpić ma częściowo suppletoryczny obrachunek wyrobionej ilości alkoholu według §. 62 ustawy, to obrachunek ten należy przeprowadzić oddzielnie i szczegółowo z podaniem istotnych momentów, a wynik tego obrachunku doliczyć do rezultatu uzyskanego na podstawie wskazówek aparatu mierniczego.

Wzór Nr. XV

(do §. 22 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg kontrolny: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Obrachunek podatku od wódki

dla gorzelni opłacającej podatek od wyrobu p.
w pod Nr. kons.

Numer aparatu odjęto- dowego	Numer		Początek okresu obrachunku miesiąc, dzień i godzina	Koniec okresu obrachunku		Zawartość alkoholu zbadana w próbkach spirytusu	Ilość stopni hektolitro- wych alko- holu przy 120 R., od których podatek się należy	U w a g a
	zbiornika	stojaka		miesiąc, dzień i godzina	ilość płynu w litrach			
J	I	1.	3. listopada 1899	3. grudnia 1899	1000	50	500	
	I	2.	8 godzina rano	8 godzina rano	500	30	150	
							Razem 650 względnie po potrąceniu 15 procento- wego opustu	

Wyraźnie stopni hektolitrowych alkoholu, za które podatek od wyrobu
(. za stopień hektolitrowy alkoholu) w kwocie wypada.

Gdy na podstawie oznajmienia ruchu z dnia do bolety Nr. za wyrób
. stopni hektolitrowych alkoholu podatek od wyrobu w kwocie
zapłacono
przepisano
przezo należy kwotę słowami w c. k.
urzędzie w
przypisać (w przeciągu 3 dni dopłacić)
odpisać, względnie gotówką zwrócić.

Gdy jednak wedle deklaracji z dnia Nr. z powyższej ilości alkoholu,
ilość słowami stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu celem
wywozu
oznajmioną została do złożenia w składzie z uwolnieniem od podatku i rzeczywiście
użycia wolnego od podatku
w składzie złożoną została, i ponieważ za tę ilość przypadająby podatek w kwocie, przezo okazuje
się należność tylko w kwocie K h, słowami

. dnia 3. grudnia 1899.

N. N.
przedsiębiorca gorzelni.N. N.
kierownik nadzoru straży skarbowej.

U w a g a : W razie, jeżeli w czasie miesięcznego okresu obrachunkowego zaszła przerwa w używaniu zbiornika
i z powodu tego wyrobiona ilość alkoholu według §. 62 ustawy obliczyć się ma przez bezpośrednie bada-
nie jej pod urzędowym dozorem, wówczas należy obliczenie to przeprowadzić oddzielnie i szczegółowo
z podaniem istotnych momentów i doliczyć wynik do ilości alkoholu stwierdzonej w zbiorniku.

Wzór Nr. XVI

(do §. 23, I rozp. wyk.).

Kraj:	Okręg kontrolny:
Okręg skarbowy:	Okręg podatkowy:

R e j e s t r

wyrobu wódki w gorzelnii, opłacającej podatek konsumcyjny
Nr. kous. , w której używa się aparatu mierniczego Nr.
za miesięczny okres od do

Kierownik lub też jego zastępca ma prowadzić rejestr urzędownie do tego celu przysposobiony, w którym od początku postępowania opłatnego wyrobu wódki aż do jego zakończenia należy zapisywać następujące szczegóły:

- a) przed ukończeniem każdego zacierania rodzaj i wagę materiałów surowych, użytych na zacier, jako też ilość i oznaczenie cukromierza dla zacieru w kadzi zaciernej uzyskanego z tychże materiałów;
- b) natychmiast jak tylko kadź fermentacyjna napełnioną została świeżym zacierem, liczbę, którą kadź jest oznaczona i ilość zacieru zawartego w tejże kadzi;
- c) natychmiast po rozpoczęciu przenoszenia zacieru z kadzi fermentacyjnej na aparat odpędowy, liczbę, którą kadź jest oznaczona i oznaczenie cukromierza dla zacieru w tejże kadzi zawartego;
- d) co 12 godzin wskazówkę każdego w użyciu będącego aparatu mierniczego. W razie używania więcej aparatów miernicznych, należy przy zapisywaniu wskazówek aparatu podać także liczbę odnośnego aparatu.
- e) dzień i godzinę każdego zapisku.

W rejestr ten mają organa nadzorujące władz skarbowych zapisywać także wynik dokonanych przez siebie rewizji. Rejestr ten ma organ skarbowy, zajmujący się obrachunkiem, zamykać co miesiąc po ukończeniu obrachunku i zabrać razem z dotyczącym przynależnym oznajmieniem i potwierdzonymi zawiadomieniami o ewentualnych przeszkodach ruchu, przerwach lub wadach aparatu mierniczego itp. (§. 65 ustawy o opodatkowaniu wódki).

Uwiedomienie o przerwie w prawidłowym działaniu będącego w użyciu aparatu mierniczego, należy natychmiast równocześnie z wysłaniem wpisać dosłownie do rejestru gorzelnianego w ten sposób, by pismo zajmowało całą szerokość strony rejestru. Przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, które nie zostały zapisane we właściwym miejscu rejestru w sposób powyżej wskazany, mają być uważane za nieoznajmione (§. 61, ustęp 4 i 5 ustawy o opodatkowaniu wódki).

W podobny sposób należy w myśl §. 63 ustawy o opodatkowaniu wódki wpisać uwiedomienie, że z powodu nieuniknionej przeszkody wstrzymano lub przerwano ruch gorzelnii. Przeszkody ruchu nie wpisane w ten sposób do rejestru, mają być uważane za nieoznajmione.

Zaniechanie zapisku w należytnym czasie do rejestru wskazówki zegaru aparatu mierniczego lub któregokolwiek innego w §. 65 ustawy o opodatkowaniu wódki wymienionego szczegółu, jakoteż każdy niedokładny zapiszek do tego rejestru, karany będzie jako nieprawidłowe prowadzenie ksiąg grywną w kwocie od 5 do 200 złr. (§. 91 ustawy o opodatkowaniu wódki).

Żrąłą robotę przeniesiono na aparat odpędowy			Aparat mierniczy		Różnica wskazówek zegaru z końcem 10., 20. i ostatniego dnia miesiąca	U w a g a
z kadzi Nr.	ilość hektolitrów	oznaczenie cukromierza przy + 14° Réaumur'a	numer	wskazówka zegaru		

Wzór Nr. XVII

(do §. 23, II rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg kontrolny:

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

R e j e s t r

wyrobu wódki w gorzelnii opłacającej podatek od wyrobu
 Nr. kons. , w której używa się aparatu mierniczego, względnie zbiornika
 Nr. za miesięczny okres od do

Kierownik lub też jego zastępca ma prowadzić rejestr urzędownie do tego celu przysposobiony, w którym od początku opłatanego postępowania wyrobu wódki aż do jego zakończenia należy zapisywać następujące szczegóły:

- a) natychmiast, po rozpoczęciu przenoszenia materyałów surowych na aparat odpędowy, rodzaj i ilość ich w hehtolitrach;
- b) dzień i godzinę ukończenia pędzenia natychmiast po ukończeniu;
- c) w razie używania aparatu mierniczego co 12 godzin a to: o godzinie Smej rano i Smej wieczór wskazówki zegaru. W razie używania więcej aparatów miernicznych, należy przy zapisywaniu wskazówek aparatu podać także numer odnośnego aparatu;
- d) dzień i godzinę każdego zapisku (§. 23, II. rozp. wyk.).

W rejestr ten mają organa dozoru władz skarbowych zapisywać także wynik dokonanych rewizyj. Rejestr ten ma organ skarbowy, zajmujący się obrachunkiem, zamknąć co miesiąc po ukończeniu obrachunku i zabrać razem z dotyczącym przynależnym oznajmieniem i potwierdzonymi zawiadomieniami o ewentualnych przeszkodach ruchu, przerwach lub wadach aparatu mierniczego, względnie zbiornika itp. (§. 65 ustawy o opodatkowaniu wódki).

Uwiedomienie o przerwie w prawidłowem działaniu będącego w użyciu aparatu mierniczego, względnie zbiornika należy natychmiast równocześnie z wysłaniem wpisać dosłownie do rejestru gorzelnianego w ten sposób, by pismo zajmowało całą szerokość strony rejestru. Przerwy, które nie zostały zapisane we właściwem miejscu rejestru w sposób powyżej wskazany, mają być uważane za nieoznajmione (§. 61, ustęp 4 i 5 ustawy o opodatkowaniu wódki).

W podobny sposób należy w myśl §. 63 ustawy wpisać uwiedomienie, że z powodu nieuniknionej przeszkody wstrzymano lub przerwano ruch gorzelnii. Przeszkody ruchu nie wpisane w ten sposób do rejestru, mają być uważane za nieoznajmione.

Zaniedbanie zapisku w należyłym czasie do rejestru wskazówki aparatu mierniczego, jakoteż każdy niedokładny zapisek do tegoż, będzie karany jako nieprawidłowe prowadzenie ksiąg.

Wzór Nr. XVIII

(do §. 24 I. rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg kontrolny:

Okręg skarbowy:

Okręg podatkowy:

Oznajmienie

wywozu wódki za opłatą podatku konsumcyjnego z $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu wódki.}}$
 w Nr. konsk.

Dzień i godzina wywozu	Ilość litrów	Zawartość alkoholu według 100-dzielnego alkoholu przy 12° Réaumur'a	Stopnie hektolitrowe (litry) alkoholu	Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Wydóz ma nastąpić wedle stopy podatku konsumcyjnego po $\frac{\text{K}}{\text{h}}$	Kwota przypadającego podatku konsumcyjnego		Powodzenie liczby porządkowej i daty bolety płatniczej lub kredytowej	Uwaga
							K	h		
		wódki, która ma być wywieziona		odbiorcy						

. dnia 18

.....
 kierownik ruchu.

Druk płatny na białym papierze.

Z a ł a t w i e n i e .

1. Pokryto boletą planieży Nr. z dnia 1899 r. k. urzędz. w opiewającą na kwotę K
2. Zapisano do rejestru oznajmieni pod pozycją Nr.
3. Wynik urzędowego sprawdzenia ze względu na: *)

Aneksyja	Zbadana ilość					Zbadana zawartość alkoholu		Ilość alkoholu			Zapisano w rachunku z podatku konsumcyjnego pod pozycją Nr.	Uwaga
	według zanku ochowu-czego w litrach	według wagi w kilogramach				według podziałki służącej tego alkoholu	przy tem-perature według stopni Reaumur'a	zbadanej zawartości alkoholu na czysto według tablicy I.	w litrach na czysto według tablicy II.	w kilogramach netto na litry według tablicy III.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

. dnia 1899 r. organ skarbowy

U w a g a . *) Jeżeli wódkę wywozi się za opłatą podatku konsumcyjnego bez interwencji urzędowej, wówczas mają szczególne pod L. 5 podatku pozostać niewypelnione i zapisano do rejestru oznajmieni w przeznaczonych do tego przedzialek ma nastąpić na podstawie oznajmieni.

Wywóz ma w takich wypadkach wpisać do rachunku z podatku konsumcyjnego kierownik metru lub jego zastępca, zając go dokonaniu wywozu, a organ skarbowy ma odnośny Nr. pozycji zapisać dodatkowo do powyższego załącznika pod L. 12.

Wzór Nr. XIX

(do §. 24. II. rozp. wyk.).

Kraj:	Okręg kontrolny:
Okręg skarbowy:	Okręg podatkowy:

1. Oddano dnia 18

2. Zapisano do rejestru oznajmień pod pozycją Nr.

3. Sprawdzenie i porównanie oznajmienia z tegoż $\frac{\text{unikatem}}{\text{duplikatem}}$

O z n a j m i e n i e

(Unikat — Duplikat)

wywozu wódki bez opłaty podatku konsumcyjnego z $\frac{\text{gorzelnii}}{\text{wolnego składu wódki}}$
 w Nr. konskr.

Czas, w przeciągu którego posyłka do wewnątrz wymienionego miejsca przeznaczenia do odprawy wchodowej ma być dostawioną.

.....
 organ skarbowy.

Oświadczenie wysyłającego.

Podpisany oznajmia organowi skarbowemu przeznaczonemu do dozorowania przedsiębiorstwa, wewnątrz wymienioną posyłkę wódki do wywozu bez opłaty podatku konsumcyjnego dla
 w kraj
 zobowiązując się posyłkę tę w niezmienionej ilości i jakości w przeciągu wyznaczonego czasu do odprawy wchodowej dostawić i ręcząc zarazem za przypadający podatek konsumcyjny.

Powyższe zobowiązania gasną dopiero wtedy, gdy przez załatwienie niniejszego oznajmienia udowodnionem zostanie, że dopełniono powyżej wymienionego zobowiązania.

.....
 dnia 18

.....
 wysyłający.

I. O z n a j m i e n i e												
Dzień wywozu	Ilość	Rodzaj i znaki	Numer	Ilość w hektolitrach	Zawartość alkoholu według podziałki 100-dzielonego alkoholometru	Stopień hektolitrowe alkoholu	Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Kraj	Podanie, czy wywóz nastąpił ma do wolnego składu, czy też do użycia wolnego od podatku	Stożek podatku konsumcyjnego za stopień hektolitrowy	Uwaga
	wódki przeznaczonej do wywozu					odbiorcy						
	1	2	3	4	5	6			7	8	9	

U w a g i: 1. W przedziałce „Uwaga“ należy podać rodzaj pokrycia, jeżeli w ogóle pokrycie ma się złożyć.

2. Przy wywozie do użycia wolnego od podatku należy w przedziałce „Uwaga“ nwidocznić także datę i liczbę pozwolenia udzielonego odbiorcy.

II. Urzędowy wywód oględzin.

Ilość	Rodzaj i znaki		Zbadana ilość	Zbadana zawartość alkoholu		Redukcja			Ilość czystego alkoholu		Sposób transportowania przesyłki pod zamknięciem				Uwaga			
	Numer			według wagi w kilogramach	według podziałki 1000-litrowego alkoholometru	zbadanej zawartości alkoholu na rzeczywistą siłę według tablicy I.	ilości	przy 12° Réaumur'a	stopniach-kilogramowych (litrow) w kazdem naczyniu i suma tych stopni wywóz następuje według stopy podatku konsumcyjnego po numerze naczyni	przeźreni ładunkowej	na opakowaniu	numer i znak wagonu kolejowego lub najeżdźca na statku	zamknięcie	zamknięcie		Do rachunku z podatku konsumcyjnego wpisano na rozchód pod pozycją Nr.		
naczyni	według oznaku odcelowanego w litrach	brutto	tara	netto	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

Załatwienie.

1. Oddano dnia 18

2. Zapisano w rejestrze przychodu pod pozycją Nr.

3. Wynik urzędowego sprawdzenia ze względu na:

a) naczynia i urzędowe zamknięcia:

b) odebraną ilość a mianowicie:

Ilość Rodzaj i znaki Numer	Zbadana ilość			Zbadana zawartość alkoholu		Redukcyja ilości			Ilość czystego alkoholu	W porównaniu z urzędowym wywozem oględzin na miejscu nadania okazuje się		Obok wykazany ubytek przekracza ilość zwolony zańk transportowy o	Za obok wykazany ubytek ma wysyłający zapłacić podatek konsumcyjny		Uwaga				
	naczyni	według znaku cechowniczego w litrach	wedle wagi w kilogramach	według podziałki standardowego alkoholometru	przy temperaturze według stopni Réaum.	zbadanej zawartości alkoholu na rzeczywistą siłę według tablicy I.	w litrach na rzeczywistą objętość według tablicy II.	w kilogramach netto na litry według tablicy III.		stopni hektolitrowych (litrów) w każdym naczyniu i sumarycznych stopni	nadwyżka		ubytek	stopni hektolitrowych		w kwocie	Uwaga		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

. dnia 18

organ skarbowy.

Widziano w gorzelni miejsca wysyłki dnia 18
wolnym składzie wódki

organ skarbowy.

Wzór Nr. XX

(do §. 24, II A, l. 2 rozp. wykon.).

R e j e s t r

na poświadczenia złożenia wydane wysyłającym wódkę.

Nr. pozycji.....	Kwota, na którą opiewa poświadczenie złożenia	
	<i>K</i>	<i>h</i>
<p>N. N. w Nr. konskr. złożył według rozporządzenia c. k. (władzy skarbowej I. instancyi) w z dnia 18. l. w tutejszym c. k. urzędzie tytułem pokrycia transportu wódki, którą ma się wysłać z gorzelnii bez opłacania podatku konsumcyjnego, kwotę <i>K.</i> słowami.....</p> <p>Na podstawie tego pokrycia wydano wymienionemu <u>poświadczenie</u> częściowe poświadczenie na kwotę....., słowami..... </p> <p>Data.</p> <p>Podpis.</p> <p>(Pieczęć urzędowa.)</p>		

Kraj:

C. k. Urząd:

Poświadczenie złożenia.

Poświadczenie złożenia Nr.

Według rozporządzenia c. k. (władzy skarbowej I. instancyi) z dnia

..... 18..... l..... złożył N. N.

w..... w tutejszym c. k. urzędzie.....

pokrycie kwoty..... K (słowami) i może na podstawie niniejszego

poświadczenia złożenia oznajmić do wywozu bez opłacania podatku konsumcyjnego

z każdej gorzelnii położonej w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowa-

nych w porozumieniu z przedsiębiorcą taką ilość wódki, ażeby podatek konsumcyjny

przypadający od tej wódki miał jeszcze pokrycie w powyższej kwocie.

Data:

Podpis.

Wzór Nr. XXI
(do §. 25, A. rozp. wykon.)

(Z przykładem
dla gorzelni rolniczej.)

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego

A.

(Przychód)

gorzelni
w Nr. konskr. na kampanię
od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z załącznikami, a mianowicie:

Gorzelni tej wolno według rozporządzenia c. k. (władzy skarkowej I. instancyi) w
z dnia 18 . . l. wyrobić w okresie produkcyjnym
18 słowami ośmdziesiąt siedem tysięcy stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu po niższej stopie podatku
konsumcyjnego.

Z zapasu pozostałego z kampanii 18 . . / . . można w kampanii 18 wywieźć po niższej stopie
podatku konsumcyjnego 3050 (trzy tysiące pięćdziesiąt) stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				w stopniach hektolitrowych	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu		
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
1	1./9. 18 . . .	Zapas z poprzedniej kampanii, a mianowicie:					
					3.050		
					1.020		
					4.070		
10	26./9. 18 . . .	26./9. 18 . . .	17./9. 18 . . .	26./9. 18 . . .	2.930		
					7.000		
					7.000		
					6.858		
					142		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 7000 stopni hektolitrowych wypada poniżej 5% w obec czego część ubytku przekraczająca największy dozwolony zanik wynosząca 113 stopni hektolitrowych nadaje się do potrącenia. Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 1 zeszytu dla rozchodu.					

NB. Przy zamknięciu okazujący się ubytek brutto w ilości 142 stopni hektolitrowych rozdziela się stosownie do obu stóp podatku na największy zanik w ilości 29 stopni hektolitrowych i na przekraczający największy zanik ubytek potrącalny w ilości 113 stopni hektolitrowych, który tymczasowo należy zapisać po wyższej stopie podatku na rozchód.

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potra- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
25	4		113			N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik w ilości 29 stopni hektolitrowych (według przeglądu składowego) jest mniejszy aniżeli okazujący się przy tem zamknięciu ubytek, a temsamem należy go zaliczyć i rozdzielić w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku. Gdy w tym okresie zamknięcia nie było żadnych rozchodów, należy zanik rozdzielić w stosunku ilości przychodu (patrz §. 26, l. 7, ustęp ostatni, zapas wraz z produkcją). Nową produkcję należy zaliczyć po niższej stopie podatku.

Rozdział zaniku:

Ogólny zanik	29	$x : 29 = 1.020 : 7.000$
Ogólny przychód	7.000 z tego	$\frac{1.020 \times 29}{9180}$
po wyższej stopie podatku	1.020	$\frac{2040}{29580 : 7000 = 4:2 \text{ przeto}}$
		15
		1
		po wyższej stopie podatku 4
		„ niższej „ „ 25
		razem 29

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wyrobiona ilość alkoholu	Posylki, które ewentualnie do gorzelni napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
3	26./9. 18 . .	Zapas rachunkowy			7.000		
4	26./10. 18 . .	26./10. 18 . .	26./9. 18 . .	26./10. 18 . .	14.109		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26. 10. 18			21.109		
		odliczyć rozchód			9.577		
		pozostaje zapas rachunkowy			11.532		
		znaleziony rzeczywisty zapas			11.544		
		Okazuje się nadwyżka w ilości			12		
		która w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 21.109 stopni hektolitrowych, przedstawia się jako poniżej 5%, a temsamem nadaje się do potrącenia.					
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 6 zeszyciu dla przychodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
					12	N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi (według przeglądu składowego) 135 stopni hektolitrowych, a w obec tego, iż ten obrachunek wykazuje nadwyżkę, ma pozostać niezaliczonym.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wytrobiona ilość alkoholu	Posylki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					w stopniach hektolitrowych
1	2	3	4	5	6	7	
5	26./10. 18 . .	Zapasy rachunkowy			11.532		
6	18 . .	nadwyżka z poprzedniego zamknięcia			12		
7	26./11. 18 . .	26./11. 18 . .	26./10. 18 . .	26./11. 18 . .	11.822		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./11. 18			23.366		
		odliczyć rozchód			16.850		
		pozostaje zapas rachunkowy			6.516		
		znaleziony rzeczywisty zapas			6.426		
		Okazuje się ubytek w ilości			90		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 23.366 stopni hektolitrowych przedstawia się jako poniżej 5‰.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 18 zeszyciu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
90						N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi (według przeglądu składowego) 111 stopni hektolitrowych.

Ze względu na obok wykazany ubytek 90 stopni hektolitrowych, należy zanik zarachować tylko w wysokości 90 stopni hektolitrowych i w stosunku ilości rozchodu rozdzielić między obie stopy podatku.

Nr. pozycyi	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			w stopniach hektolitrowych	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
8	26./11. 18 . .	Zapas rachunkowy			6.516		
9	26./12. 18 . .	26./12. 18 . .	26./11. 18 . .	26./12. 18 . .	16.275		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./12. 18			22.791		
		odliczyć rozchód			17.990		
		pozostaje zapas rachunkowy			4.801		
		znaleziony rzeczywisty zapas			4.749		
		Okazuje się ubytek w ilości			52		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 22.791 stopni hektolitrowych przedstawia się jako poniżej 5‰.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 25 zesztytu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
52						N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi (według przeglądu składowego) 147 stopni hektolitrowych, należy jednak ze względu na obok wykazany ubytek 52 stopni hektolitrowych zarachować tylko w wysokości 52 stopni hektolitrowych i w stosunku ilości rozchodu rozdzielić.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu	
			od	do		
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych	
1	2	3	4	5	6	7
10	26./12. 18 . .	Zapas rachunkowy			4.801	
11	26./1. 18 . .	26./1. 18 . .	26./12. 18 . .	26. 1. 18 . .	16.162	
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./1. 18			20.963	
		odliczyć rozchód			18.032	
		pozostaje zapas rachunkowy			2.931	
		znaleziony rzeczywisty zapas			2.765	
		Okazuje się ubytek w ilości			166	
		<p>który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 20.963 stopni hektolitrowych przedstawia się jako poniżej 5‰, w obec czego część ubytku przekraczająca największy dozwolony zanik, wynosząca 27 stopni hektolitrowych nadaje się do potrącenia.</p> <p>Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 32 zeszyciu dla rozchodu.</p>				

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przedsiębiorcy	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
115	24	.	27	.	.	N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 139 stopni hektolitrowych, a temsamem jest mniejszy od ubytku w ilości 166 stopni hektolitrowych, jest zatem w całości policzalny i należy go w stosunku ilości rozchodu rozdzielić między obie stopy podatku.

Rozdział zaniku :

Ogólny zanik	139	x : 139 = 3140 : 18032
		3140 × 139
		<hr/>
		28260
Ogólny rozchód	18.032 z tego	9420
		3140
		<hr/>
po wyższej stopie podatku	3.140	436460 : 18032 = 24·2 przeto
		75820
		36920
		856
		po wyższej stopie podatku . . . 24
		po niższej stopie podatku . . . 115
		<hr/>
		razem . 139

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Poсылki, które ewentualnie do gorzelni napowrót wróciły
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu	
			od	do		
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych	
1	2	3	4	5	6	7
12	26./1. 18 . .	Zapas rachunkowy			2.931	
13	26./2. 18 . .	26./2. 18 . .	26./1. 18 . .	26. 2. 18 . .	10.804	
		Zamknięto do badania zapasów doia 26./2. 18			13.735	
		odliczyć rozchód			9.871	
		pozostaje zapas rachunkowy			3.864	
		znaleziony rzeczywisty zapas			3.864	
		nie okazuje się ani nadwyżka, ani ubytek	

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Posylki, któro ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu	
			od	do		
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych	
1	2	3	4	5	6	7
14	26./2. 18 . .	Zapas rachunkowy			3.864	
15	26./3. 18 . .	26./3. 18 . .	26./2. 18 . .	26./3. 18 . .	11.322	
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./3. 18			15.186	
		odliczyć rozchód			10.164	
		pozostaje zapas rachunkowy			5.022	
		znaleziony rzeczywisty zapas			4.948	
		Okazuje się ubytek w ilości			74	
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 15.186 stopni hektolitrowych, przedstawia się jako poniżej 5‰.				
		Na rozchód zapisano pod pozycję Nr. 40 zesztytu dla rozchodu.				

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorecy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
59	15					N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 97 stopni hektolitrowych, należy jednak ze względu na obok wykazany ubytek zarachować tylko 74 stopni hektolitrowych a mianowicie w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku.

Rozdział zaniku:

Policzalny zanik	74	$x : 74 = 2000 : 10164$
		$\frac{2000 \times 74}{14000}$
Ogólny rozchód	10.164 z tego	8000
po wyższej stopie podatku .	2.000	14000
		$148000 : 10164 = 14\cdot5$ przeto
		46360
		57040
		6220
po wyższej stopie podatku . .	15	
„ niższej „ „ . . .	59	
razem . . .	74	

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu		
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6	7	
16	26./3. 18 . .	Zapas rachunkowy			5.022		
17	26./4/ 18 . .	26./4. 18 . .	26 3. 18 . .	26./4. 18 . .	11.187		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./4. 18			16.209		
		odliczyć rozchód			12.000		
		pozostaje zapas rachunkowy			4.209		
		znaleziony rzeczywisty zapas			4.312		
		Okazuje się nadwyżka w ilości			103		
		która w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 16.209 stopni hektolitrowych, przedstawia się jako poniżej 5%, a temsamem nadaje się do potrącenia.					
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 19 zeszytu dla przychodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
					103	N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 99 stopni hektolitrowych i pozostaje niezaliczonym, ponieważ zamknięcie wykazało nadwyżkę.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wyrobiona ilość alkoholu	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					w stopniach hektolitrowych
1	2	3	4	5	6	7	
18	26./4. 18 . .	Zapas rachunkowy			4.209		
19	26./4. 18 . .	Nadwyżka z poprzedniego zamknięcia			103		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./5. 18			4.312		
		odliczyć rozchód			2.900		
		pozostaje zapas rachunkowy			1.412		
		znaleziony rzeczywisty zapas			1.195		
		Okazuje się ubytek w ilości			217		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 4.312 stopni hektolitrowych, przedstawia się nad 5%, a temsamem nie jest dopuszczalny do potrącenia.					
		Ubytek przewyższający o 214 stopni hektolitrowych największy zanik w ilości 3 stopni hektolitrowych życzy sobie przedsiębiorca opłacić po niższej stopie podatku ze względu na kontyngent, jaki jeszcze posiada.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 52 zesztytu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przedsiębiorcy	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	Ubytek w ilości 214 stopni hektolitrowych opłacono w urzędzie podatkowym w..... do pozycji Nr..... kwitariusza dodatkowych podatków dnia..... 18.. (Boleta przylega.)
						N. N.	N. N.	
	3	214				N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 3 stopnie hektolitrowe i jest w uwzględnieniu na oboczny ubytek w całości policzalny.

Ponieważ w tym okresie obrachunkowym rozchody tylko po wyższej stopie podatku istniały, należy także zanik do wyższej stopy podatku zaciągnąć.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			w stopniach hektolitrowych	Posylki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					
1	2	3	4	5	6	7	
20	26./5. 18 . .	Zapas rachunkowy			1.412		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./6. 18			1.412		
		odliczyć rozchód			1.017		
		pozostaje zapas rachunkowy			395		
		znaleziony rzeczywisty zapas			467		
		Okazuje się nadwyżka w ilości			72		
		która w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 1412 stopni hektolitrowych przedstawia się nad 5%, a temsamem nie nadaje się do potrącenia.					
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 22 zesztytu dla przychodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
				72		N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik w ilości 1 stopnia hektolitrowego pozostaje w uwzględnieniu na obok wykazaną nadwyżkę niezaliczony.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Pożytki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu		
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6	7	
21	26./6. 18 . .	Zapas rachunkowy			395		
22	26./6. 18 . .	Nadwyżka z poprzedniego zamknięcia			72		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26. 7. 18			467		
		odliczyć rozchód			200		
		pozostaje zapas rachunkowy			267		
		znaleziony rzeczywisty zapas			241		
		Okazuje się ubytek w ilości			26		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 467 stopni hektolitrowych przedstawia się nad 5%, a temsamem nie jest dopuszczalny do potrącenia. Ze względu jednak na wyczerpany kontyngent ma być po wyższej stopie opłacony.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 55 zeszyciu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	Ubytek w ilości 26 stopni hekto- litrowych opłacono w urzędzie podatko- wym w do pozycyi Nr. kwitariusza doda- tkowych podatków na dniu 18. (Boleta przylega.)
						N. N.	N. N.	
		26				N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 0 stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				Przesyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas		wyrobiona ilość alkoholu		
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień		w stopniach hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6	7	
23	26./7. 18 . .	Zapasy rachunkowy			267		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 31./8. 18			267		
		odliczyć rozchód			136		
		pozostaje zapas rachunkowy			131		
		znaleziony rzeczywisty zapas			129		
		Okazuje się ubytek w ilości			2		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 267 stopni hektolitrowych, przedstawia się jako poniżej 5%, a temsamem nadaje się do potrącenia.					
		Na rozchód zapisano pod pozycję Nr. 57 zeszytu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
			2			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 0 stopni hektolitrowych.

P r z e- obrotu i dokona-

Nr. pozycji	Czas, do którego odnosi się zamknięcie	Przychód wraz z nadwyżkami	Rozchód wraz z ubytkami i zanikami		Ogółem	
			po niższej stopie podatku konsumcyjnego	po wyższej stopie podatku konsumcyjnego	nadwyżki	ubytki
			w stopniach hektolitrowych			
1	2	3	4	5	6	7
	Zapasz początkowy, a mianowicie:					
1	{ po wyższej stopie podatku	1.020
	{ „ niższej	3.050
2	1./9. 18. . . do 26./9. 18. .	2.930	.	.	.	142
3	26./9. . . „ 26./10. . .	14.109	9.460	117	12	.
4	26./10. . . „ 26./11. . .	11.834	16.850	.	.	90
5	26./11. . . „ 26./12. . .	16.275	17.990	.	.	52
6	26./12. . . „ 26./1. 18. . .	16.162	14.892	3.140	.	166
7	26./1. 18. . . „ 26./2. 18. . .	10.804	9.495	376	.	.
8	26./2. . . „ 26./3. . .	11.322	8.164	2.000	.	74
9	26./3. . . „ 26./4. . .	11.187	11.985	15	103	.
10	26./4. . . „ 26./5. . .	103	.	2.900	.	217
11	26./5. . . „ 26./6. . .	.	1.014	6	72	.
12	26./6. . . „ 26./7. . .	72	200	.	.	26
13	26./7. . . „ 31./8.	136	.	2
14	ubytek dnia 31./8.	2	.	.
	razem	98.868	90.050	8.689	187	769
	od tego rozchód wraz z ubytkiem	98.739	98.739		976	
	Pozostaje zapas, który na nowy rachunek przeniesiony zostaje w ilości	129				
	a który ze względu na wyczerpany kontyngent tylko po wyższej stopie podatku można wywieźć.					

g l ą d
nego zestawienia.

Policzony zanik	Nadwyżki po nad 5% nie nadające się do potrącenia	Ubytki po nad 5% od których należy się podatek	Potrącalne		U w a g a
			nadwyżki	ubytki	
w stopniach hektolitrowych					
8	9	10	11	12	
.	Zapas kontyngentowy z poprzedniej kampanii 3.030
29	.	.	.	113	Na bieżącą kampanię definitywnie wyznaczony kontyngent 87.000
.	.	.	12	.	razem . 90.050
90	Wydano po niższej stopie podatku 90.050
52	reszta kontyngentu . 0
139	.	.	.	27	-----
74	Ogólny rozehód (przedziałka 7) wynika ze zliczeń przedziałek 8, 10 i 12.
.	.	.	103	.	Ogólna nadwyżka (przedziałka 6) wynika ze zliczeń przedziałek 9 i 11.
3	.	214	.	.	-----
.	72	.	.	.	
.	.	26	.	.	
.	.	.	.	2	
387	72	240	115	142	
		956		115	
				27	Obok zapisany ubytek z rachunkowego zestawienia nadwyżek i ubytków w ilości 27 stopni hektolitrowych, opłacono z uwagi na wyczerpany kontyngent po wyższej stopie podatku w urzędzie podatkowym w do kwitariusza podatków dodatkowych pod pozycją Nr. . . . dnia 18 (Boleta przylega).

Date	Description	Debit	Credit
1880	Jan 1 Balance		100.00
1881	Feb 15	50.00	
1882	Mar 10	25.00	
1883	Apr 20	75.00	
1884	May 15	30.00	
1885	Jun 10	100.00	
1886	Jul 5	50.00	

Wzór Nr. XXI
(do §. 25 A, rozp. wykon.).

(Z przykładem
dla gorzelni rolniczej.)

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego

B.

(Rozchód)

gorzelni
w Nr. konskr. na kampanię
od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z 1 załącznikiem, a mianowicie:

przełogdem składu.

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
	Zamknięto dnia 26./9 18
1	26./9. 18 . .	zanik	.	25	25
	potrącalny ubytek
2	28./9. 18 . .	1	.	720	720
3	28./9. 18 . .	2	.	1.280	1.280
4	30./9. 18 . .	3	140	.	140
5	3./10. 18 . .	4	.	1.600	1.600
6	7./10. 18 . .	5	.	210	210
7	10./10. 18 . .	6	175	.	175
8	14./10. 18 . .	7	.	1.030	1.030
9	18./10. 18 . .	8	.	1.500	1.500
10	19./10. 18 . .	9	.	1.000	1.000
11	22./10. 18 . .	10	.	580	580
12	25./10. 18 . .	11	.	1.200	1.200
	zamknięto dnia 26./10. 18		315	9.145	9.460
	doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku	117
	ogólny rozchód	9.577
		do przeniesienia .	315	9.145	9.460

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wych alkoholu					
7	8	9	10	11	12
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	4	4	N. N.	N. N.	
.	113	113	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	117	117	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	117	117			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			Stopni hektolitro-		
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	315	9.145	9.460
13	27./10. 18 . .	12	.	3.200	3.200
14	31./10. 18 . .	13	.	1.820	1.820
15	1./11. 18 . .	14	.	1.300	1.300
16	8./11. 18 . .	15	.	5.230	5.230
17	25./11. 18 . .	16	.	5.300	5.300
	zamknięto dnia 26./11. 18	16.850	16.850
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku
	ogólny rozchód	16.850
		do przeniesienia .	315	25.995	26.310

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelní	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wych alkoholu					
7	8	9	10	11	12
.	117	117			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	117	117			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
S t o p n i h e k t o l i t r o -					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia	315	25.995	26.310
18	26./11. 18 .	zanik	.	90	90
19	4./12. 18 . .	17	.	2.040	2.040
20	8./12. 18 . .	18	.	5.000	5.000
21	11./12. 18 . .	19	.	2 800	2.800
22	13./12. 18 . .	20	.	4.100	4.100
23	19./12. 18 . .	21	.	2.730	2.730
24	24./12. 18 . .	22	.	1.230	1.230
	zamknięto dnia 26./12. 18	17.990	17.990
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku
	ogólny rozchód	17.990
		do przeniesienia .	315	43.985	44.300

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	117	117	.	.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	117	117	.	.	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia	315	43.985	44.300
25	26./12. 18 . . .	zanik	.	52	52
26	30./12. 18 . . .	23	.	4.248	4.248
27	5./1. 18 . . .	24	.	2.130	2.130
28	7./1. 18 . . .	25	.	2.130	2.130
29	14./1. 18 . . .	26	.	1.526	15.26
30	18./1. 18 . . .	27	.	3.474	3.474
31	25./1. 18 . . .	28	.	1.332	1.332
	zamknięto dnia 26./1. 18	14.892	14.892
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	3.140
	ogólny rozchód	18.032
		do przeniesienia .	315	58.877	59.192

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	117	117	.	.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.140	3.140	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.140	3.140	.	.	
.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.257	3.257	.	.	

Numer pozycyi	D a t a	Powołanie pozycyi rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
S t o p n i h e k t o l i t r o -					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	315	58.877	59.192
32	26./1. 18 . .	zanik	.	115	115
		potrącalny ubytek
33	2./2. 18 . .	29	.	3.660	3.660
34	7./2. 18 . .	30	.	4.210	4.210
35	19./2. 18 . .	31	.	1.510	1.510
	zamknięto dnia 26./2. 18	9.495	9.495
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	376
	ogólny rozchód	9.871
		do przeniesienia	315	68.372	68.687

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	3.257	3.257			
.	24	24	} N. N.	} N. N.	
.	27	27			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	325	325	N. N.	N. N.	
.	376	376			
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.633	3.633			

Numer pozycji	Data	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	315	68.372	68.687
36	28./2. 18 .	32		3.514	3.514
37	3./3. 18 .	33		2.520	2.520
38	7./3. 18 . .	34		2.130	2.120
39	23./3. 18 . .	35			
	zamknięto dnia 26./3. 18			8.164	8.164
	doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku				2.000
	ogólny rozchód				10.164
		do przeniesienia .	315	76.536	76.851

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wych alkoholu					
7	8	9	10	11	12
	3.633	3.633			
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
	1.500	1.500	N. N.	N. N.	
	500	500	N. N.	N. N.	
	2.000	2.000			
			N. N.	N. N.	
	5.633	5.633			

Numer pozycji	Data	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			Stopni hektolitro-		
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	315	76.536	76.851
40	26./3. 18 . .	zanik		59	59
41	27./3. 18 . .	36	2.100		2.100
42	30./3. 18 . .	37		1.241	1.241
43	4./4. 18 . .	38	820		820
44	7./4. 18 . .	39		3.200	3.200
45	12./4. 18 . .	40		1.265	1.265
46	16./4. 18 . .	41		1.300	1.300
47	25./4. 18 . .	42		2.000	2.000
	zamknięto dnia 26./4. 18		2.920	9.065	11.985
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku				15
	ogólny rozchód				12.000
		do przeniesienia .	3.235	85.601	88.836

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	5.633	5.633			
.	15	15	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	15	15			
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	5.648	5.648			

Numer pozycyi	D a t a	Powołanie pozycyi rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			Stopni hektolitro-		
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	3.235	85.601	88.836
48	27.4. 18 . .	43			
49	2./5. 18 . .	44			
50	4./5. 18 . .	45			
51	11./5. 18 . .	46			
	zamknięto dnia 26./5. 18				
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku				2.900
	ogólny rozchód				2.900
		do przeniesienia .	3.235	85.601	88.836

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wyc h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	5.648	5.648			
.	830	830	N. N.	N. N.	
.	540	540	N. N.	N. N.	
.	1.380	1.380	N. N.	N. N.	
.	150	150	N. N.	N. N.	
.	2.900	2.900			
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	8.548	8.548			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			Stopni hektolitra-		
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	3.235	85.601	88.836
52	26./5. 18 . .	zanik	.	.	.
		ubytek nad 5% ₀	214	.	214
53	8./6. 18 . .	47	.	800	800
	zamknięto dnia 26./6. 18		214	800	1.014
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	3
	ogólny rozchód	1.017
54	16./7. 18 . .	48	200	.	200
	zamknięto dnia 26./7. 18		200	.	200
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku
	ogólny rozchód	200
		do przeniesienia .	3.649	86.401	90.050

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelni	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	8.548	8.548			
.	3	3	} N. N.	N. N.	
.	.	.			N. N.
.	3	3			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.			
.	8.551	8.551			

Numer pozycji	Data	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	3.649	86.401	90.050
55	26./7. 18 . . .	zanik	.	.	.
		ubytek nad 5%	.	.	.
56	9./8. 18 .	49	.	.	.
	zamknięto dnia 31./8. 18
	doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku	136
	ogólny rozchód	136
57	31./8. 18 . . .	zanik	.	.	.
	potrącalny ubytek
	w przeglądzie na rozchód zapisano
	Wynik z kampanii 18 . . / . .		3.649	86.401	90.050

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	8.551	8.551			
.	.	.	} N. N.	N. N.	
26	.	26			
.	110	110	N. N.	N. N.	
26	110	136			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	} N. N.	N. N.	
.	2	2			
.	2	2	N. N.	N. N.	
26	8.663	8.689			

Wzór Nr. XXII
(do §. 25, A rozp. wyk.).

(Z przykładem
dla gorzelni nie rolniczej.)

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego

A.

(Przychód)

gorzelni
w Nr. konskr. na kampanię
od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z załącznikami, a mianowicie:

Gorzelnia tej wolno według rozporządzenia c. k. (władzy skarbowej I. instancy) w
z dnia 18 . . l. wyrobić w okresie produkcyjnym
18 . . / . . słowami trzysta czterdzieści pięć tysięcy stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu po niższej stopie
podatku konsumcyjnego.

Z zapasu pozostałego z kampanii . . / . . można w kampanii 18 . . / . . wywieźć po niższej stopie podatku
konsumcyjnego jeszcze 44.273 (czterdzieści cztery tysięcy dwieście siedmdziesiąt trzy) stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wyrobiona ilość alkoholu	Posylki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	Za czas				w stopniach hektolitrowych
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					
1	2	3	4	5	6	7	
		Zapasy z poprzedzającej kampanii, a mianowicie:					
1	1./9. 18 . . .	po niższej stopie podatku			44.273		
		„ wyższej „ „			57.395		
		Ogólny zapas			101.668		
2	1./10. 18 . . .	1./10. 18 . . .	1./9. 18 . . .	1./10. 18 . . .	87.003		
3	1./11. 18 . . .	1./11. 18 . . .	1./10. 18 . . .	1./11. 18 . . .	87.346		
4	1./12. 18 . . .	1./12. 18 . . .	1./11. 18 . . .	1./12. 18 . . .	67.241		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 1./12. 18 . . .			343.258		
		odliczyć rozchód			239.577		
		pozostaje zapas rachunkowy			103.681		
		znaleziony rzeczywisty zapas			101.418		
		Okazuje się ubytek w ilości			2.263		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 343.258 stopni hektolitrowych wypadła poniżej 5%.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 20 zeszytu rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwagi
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przedsiębiorcy	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
1.897	336					N. N.	N. N.	

Największy zanik wynosi (według przeglądu składowego), 2.509 stopni hektolitrowych, jednak w obec ubytku obok wykazanego ma być zaliczony tylko w wysokości 2.263 stopni hektolitrowych i w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:	
Policzalny zanik	2.263
Ogólny rozchód	239.577 z tego
po wyższej stopie podatku	38.739
	x : 2263 = 38.739 : 239577
	$\frac{38739 \times 2263}{116217}$
	232434
	77478
	77478
	$\frac{87666357 : 239577 = 365.9 (366) \text{ przeto}}$
	1579325
	1418637
	2207520
	51327
po wyższej stopie podatku	366
„ niższej „ „	1.897
	razem . 2.263 stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wyrobiona ilość alkoholu	Posytki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				w stopniach hektolitrowych
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
5	1./12. 18 . .	Zapas rachunkowy			103.681		
6	1./2. 18 . .	1./2. 18 . .	16./1. 18 . .	1./2. 18 . .	35.464		
7	1./3. 18 . .	1./3. 18 . .	1./2. 18 . .	1./3. 18 . .	60.468		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 1./3. 18 . .			199.613		
		odliczyć rozchód			103.412		
		pozostaje zapas rachunkowy			96.201		
		znaleziony rzeczywisty zapas			94.931		
		Okazuje się ubytek w ilości			1.270		
		<p>który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 199.613 stopni hektolitrowych wypada poniżej 5%, w obec czego część przekraczająca największy dozwolony zanik nadaje się do potrącenia.</p> <p>Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 32 zeszytu rozchodu.</p>					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przed- siębiorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	Według rejestru przerw spokój ru- chu od 1./12. 18.. do 16./1. 18..
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
725	434		111			N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi (według przeglądu składowego) 1.159 stopni hektolitrowych i ze względu na obok wykazany ubytek ma być w całości policzony i w stosunku ilości rozchodu między obie stopie podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:	
Ogólny zanik	2.263
	$\times 1159 = 38734 : 103412$
Ogólny rochód	103.412 z tego
	38734×1159
	348606
	193670
po wyższej stopie podatku	38.734
	38734
	38734
	$44892706 : 103412 = 434$ przeto
	352790
	425546
	11898
	po wyższej stopie podatku 434
	„ niższej „ „ 725
	Ogólny zanik . 1.159 stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia				w stopniach hektolitrowych	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły
		z dnia	za c. 238		wyrobiona ilość alkoholu		
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
8	1./3. 18 . .	Zapas rachunkowy			96.201		
9	1./4. 18 . .	1./4. 18 . .	1./3. 18 . .	1./4. 18 . .	47.838		
10	1./5. 18 . .	1./5. 18 . .	1./4. 18 . .	1./5. 18 . .	37.688		
11	11./5. 18 . .	zwrócona posyłka				12.215	
12	1./6. 18 . .	1./6. 18 . .	1./5. 18 . .	1./6. 18 . .	37.392		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 1./6. 18 . .			219.119	12.215	
		do tego według przedziałki 7			12.215		
		Ogólny przychód			231.334		
		odliczyć rozchód			139.866		
		pozostaje zapas książkowy			91.468		
		znaleziony rzeczywisty zapas			91.553		
		Okazuje się nadwyżka w ilości			85		
		która w porównaniu z ogólnym przychodem (bez przedziałki 7) w ilości 219.119 jako poniżej 5%, nadaje się do potrącenia.					
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 14 zesztytu przychodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu lub przedsiębiorcy	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	Wydano dnia 8./5. 18 . . pod pozycją Nr. 45 w ilości 12.298 stopni hektolitrowych
					85	N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi (według przeglądu składowego) 1.376 stopni hektolitrowych i pozostaje nie zaliczony ze względu na obok wykazaną nadwyżkę.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			wyrobiona ilość alkoholu	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					w stopniach hektolitrowych
1	2	3	4	5	6	7	
13	1./6. 18 . .	Zapas rachunkowy			91.468		
14	1./6. 18 . .	Nadwyżka z poprzedniego zamknięcia			85		
15	1./7. 18 . .	1./7. 18 . .	1./6. 18 . .	1./7. 18 . .	52.528		
16	1./8. 18 . .	1./8. 18 . .	1./7. 18 . .	1./8. 18 . .	62.164		
17	1./9. 18 . .	1./9. 18 . .	1./8. 18 . .	1./9. 18 . .	46.662		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 1./9. 18 . .			252.907		
		odliczyć rozchód			130.695		
		pozostaje zapas rachunkowy			122.212		
		znaleziony rzeczywisty zapas			120.770		
		Okazuje się ubytek w ilości			1.442		
		który przedstawia się w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 252.907 stopni hektolitrowych poniżej 5%.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 61 zeszytu rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		Uwaga
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruczu lub przedsiębiorcy	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
95	1.347					N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 1.958 stopni hektolitrowych, jednak w obec ubytku obok wykazanego ma być zaliczony tylko w wysokości 1.442 stopni hektolitrowych i w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:

Policzalny zanik	1.442	$x : 1442 = 8642 : 130695$
Ogólny rozchód	130.695 z tego	$\frac{8642 \times 1442}{17284}$
po niższej stopie podatku	8.642	34568
		34568
		8642
		$\frac{12461764 : 130695 = 95:3 (95) \text{ przeto}}$
		699214
		457390
		65305
po wyższej stopie podatku	1.347	
„ niższej	95	
	razem . 1.442 stopni	
	hektolitrowych.	

P r z e- obrotu i dokona-

Nr. pozycji	Czas, za który zamknięcie nastąpiło	Przychód wraz z nad- wyżkami	Rozchód wraz z ubytkami i zanikami		O g ó l n e	
			po niższej stopie podatku konsumcyj- nego	po wyższej stopie podatku konsumcyj- nego	nadwyżki	ubytki
		w stopniach hektolitrowych				
1	2	3	4	5	6	7
	Zapas początkowy, a miano- wicie:					
1	{ po wyższej stopie podatku	57.395
	{ po niższej stopie podatku	44.273
2	od 1./9. 18.. do 1./12. 18..	241.590	200.838	38.739	.	2.263
3	„ 1./12. 18.. „ 1./3. 18..	95.932	64.678	38.734	.	1.270
4	„ 1./3. 18.. „ 1./6. 18..	135.133	76.364	63.502	85	.
5	„ 1./6. 18.. „ 1./9. 18..	161.439	8.642	122.053	.	1.442
6	„ 1./9. 18.. pozycja 61 ze- szytu rozchodu, zanik . .	.	95	1.347	.	.
	Razem .	735.762	350.617	264.375	.	.
	Obliczyć dla sprostowania su- my obrotu zwróconą po- syłkę według pozycji 11 zeszytu przychodu . . .	12.215	12.215	.	.	.
	Pozostaje .	723.547	338.402	264.375	85	4.975
			602.777		5.060	
	Od tego rozchód wraz z uby- tkami	602.777				
	Pozostaje ostateczny zapas w ilości	120.770				
	z którego uwzględniając re- szkę kontyngentu mają być przeniesione 50.845 stopni hektolitrowych po niższej stopie, a 69.925 stopni hektolitrowych po wyższej stopie podatku.					

g l ą d
nego zestawienia.

Policzony zamik	Nadwyżki ponad 5% nie nadające się do potrącenia	Ubytki ponad 5%, które należy opo- datkować	Potrącalne		U w a g a
			nadwyżki	ubytki	
w stopniach hektolitrowych					
8	9	10	11	12	13
					Zapasy kontyngentu z poprzedniej kampanii w ilości 44.273
					Na bieżącą kampanię przydzielony kontyngent . . . 345.000
					Razem . 389.273
2.263					Wydano po niższej stopie podatku 338.402
1.159				111	Ubytek z zestawienia 26
			85		<u>338.428</u>
1.142					Pozostaje reszta kontyngentu 50.845
					Z ostatecznego zapasu w ilości należy 120.770
					po niższej stopie podatku 50.845
					po wyższej stopie podatku 69.925 przenieść na nowy rachunek.
					Ubytek z zestawienia w ilości 26 stopni hektolitrowych opłaci przedsiębiorca po niższej stopie podatku w urzędzie podatkowym w dnia 18 do pozycji Nr. kwitariusza podatków dodatkowych.
4.864			85	111	
		5.060			
				85	
				26	(Boleta przylega.)

Wzór Nr. XXII
(do §. 25, A rozp. wyk.).

(Z przykładem
dla gorzelni nie rolniczej.)

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego

B.

(Rozchód)

gorzelni
w Nr. konskr. na kampanię
od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z 1 załącznikiem, a mianowicie:

przełędem składu.

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestr oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
1	5./9. 18 . .	1	.	34.548	34.548
2	7./9. 18 . .	2	2.097	.	2.097
3	11./9. 18 . .	3	.	.	.
4	12./9. 18 . .	4	.	13.272	13.272
4	20./9. 18 . .	5	958	.	958
6	23./9. 18 . .	6	.	24.773	24.773
7	29./9. 18 . .	7	.	.	.
8	30./9. 18 . .	8	.	13.143	13.143
9	5./10. 18 . .	9	.	.	.
10	8./10. 18 . .	10	2.101	.	2.101
11	16./10. 18 . .	11	.	17.860	17.860
12	20./10. 18 . .	12	3.452	.	3.452
		do przeniesienia .	8.608	103.596	112.204

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem:	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wycch alkoholu					
7	8	9	10	11	12
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.173	1.173	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	24.532	24.532	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	11.852	11.852	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	37.557	37.557			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
S t o p n i h e k t o l i t r o -					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	8.608	103.596	112.204
13	22./10. 18 . .	13		16.924	16.924
14	26./10. 18 . .	14		958	958
15	3./11. 18 . .	15		29.954	29.954
16	11./11. 18 . .	16	3.621		3.621
17	23./11. 18 . .	17		17.595	17.595
18	27./11. 18 . .	18	1.930		1.930
19	29./11. 18 . .	19		17.652	17.652
	Zamknięto dnia 1./12. 18		14.159	186.679	200.838
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku				38.739
	ogólny rozchód				239.577
		do przeniesienia .	14.159	186.679	200.838

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
wyciek alkoholu					
7	8	9	10	11	12
.	37.557	37.557			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.182	1.182	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	38.739	38.739			
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	38.739	38.739			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3.	4	5	6
		z przeniesienia .	14.159	186.679	200.838
20	1./12. 18 . .	zanik	1.897	1.897
21	7./12. 18 . .	20	3.086	.	3.086
22	11./12. 18 . .	21	.	17.752	17.752
23	17./12. 18 . .	22	.	.	.
24	28./12. 18 . .	23	11.628	.	11.628
25	14./1. 18 . .	24	4.853	.	4.853
26	22./1. 18 . .	25	.	.	.
27	5./2. 18 . .	26	3.399	.	3.399
28	8./2. 18 . .	27	.	.	.
29	11./2. 18 . .	28	.	18.176	18.176
30	14./2. 18 . .	29	1.952	.	1.952
31	27./2. 18 . .	30	1.935	.	1.935
	Zamknięto dnia 1./3. 18		26.853	37.825	64.678
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	38.734
	ogólny rozchód	103.412
		do przeniesienia .	41.012	224.504	265.516

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelni	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	38.739	38.739			
.	366	366	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.190	1.190	N. N.	N. N.	
.	17.890	17.890	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.235	1.235	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	18.053	18.053	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	38.734	38.734			
.	.	.			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	77.473	77.473			

Numer pozycyi	D a t a	Powołanie pozycyi rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku kousumcyjnego		
S t o p n i h e k t o l i t r o -					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia	41.012	224.504	265.516
32	2./3. 18	zanik	725	725
	potrącalny ubytek
33	2./3. 18	31	.	.	.
34	5./3. 18	32	2.906	.	2.906
35	9./3. 18	33	.	17.898	17.898
36	20./3. 18	34	.	.	.
37	26./3. 18	35	1.930	.	1.930
38	28./3. 18	36	.	17.690	17.690
39	8./4. 18	37	2.890	.	2.890
40	11./4. 18	38	.	.	.
41	17./4. 18	39	.	12.373	12.373
42	26./4. 18	40	.	.	.
43	28./4. 18	41	4.776	.	4.776
44	3./5. 18	42	.	.	.
45	8./5. 18	43	.	12.298	12.298
46	17./5. 18	44	1.433	.	1.433
47	30./5. 18	45	1.445	.	1.445
	Zamknięto dnia 1./6. 18		15.380	60.984	76.374
	doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku	63.502
	ogólny rozchód	139.866
		do przeniesienia	56.392	285.488	341.880

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	77.473	77.473			
.	434	434			
.	111	111	X. X.	X. X.	
.	17.916	17.916	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	18.995	18.995	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	12.268	12.268	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	1.219	1.219	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	12.559	12.559	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	63.502	63.502			
.	.	.			
.	.	.	X. X.	X. X.	
.	140.975	140.975			

Do pozycji 45 zwrócono go-
rzelni dnia 11/5. 18. . . i na przy-
chód zapisano pod pozycją Nr. 11
w ilości 12315 stopni hektolitrowych.

Numer pozycji	Data	Powołanie pozycji rejstra oznajnień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	56.392	285.488	341.880
48	8./6. 18 . .	46	950	.	950
49	14./6. 18 . .	47	.	.	.
50	22./6. 18 . .	48	1.907	.	1.907
51	10./7. 18 . .	49	.	.	.
52	13./7. 18 . .	50	1.902	.	1.902
53	17./7. 18 . .	51	.	.	.
54	22./7. 18 . .	52	.	.	.
55	30./7. 18 . .	53	1.983	.	1.983
56	7./8. 18 . .	54	949	.	949
57	13./8. 18 . .	55	.	.	.
58	16./8. 18 . .	56	951	.	951
59	19./8. 18 . .	57	.	.	.
60	26./8. 18 . .	58	.	.	.
	Zamknięto dnia 1./9. 18		8.642	.	8.642
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	122.053
	Ogólny rozchód	130.695
	1./9. 18	zanik	95	95
	Do przeglądu przeniesiono:		.	95	95
	Wynik z kampanii 18		65.034	285.583	350.617

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	140.975	140.975	.	.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	18.430	18.430	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	17.370	17.370	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	17.383	17.383	N. N.	N. N.	
.	17.271	17.271	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	17.290	17.290	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	17.064	17.064	N. N.	N. N.	
.	17.245	17.245	N. N.	N. N.	
.	122.053	122.053	.	.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.347	1.347	N. N.	N. N.	
.	1.347	1.347	.	.	
.	264.375	264.375	.	.	

Wzór Nr. XXIII

(do §. 25, B rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego**(Przychód)**

wolnego składu wódki
 w Nr. konskr. na kampanię
 od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z . . . załącznikami a mianowicie:

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone w składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
1	1./9. 18. . .	Zapas począłkowy	22.424	6.887	29.311
2	25./9. . .	1	31.168		31.168
3	5./10. „	2		5.067	5.067
4	13./10. „	3	21.356		21.356
5	18./10. „	4	10.673		10.673
6	22./10. „	5		5.355	5.355
7	15./11. „	6	21.517		21.517
8	26./11. „	7		10.805	10.805
9	29./11. „	8	21.272		21.272
Zamknięcie do badania zapasów dnia 30./11. 18			128.410	28.114	156.524
odliczyć rozchód			112.093	17.423	129.516
pozostaje zapas rachunkowy			16.317	10.691	27.008
znaleziony rzeczywisty zapas					24.312
Okazuje się ubytek w ilości					2.696
<p>który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 156.524 stopni hektolitrowych wypada niżej 50%, w obec czego część ubytku w ilości 1.059 stopni hektolitrowych jako przekraczająca dozwolony największy zanik nadaje się do potrącenia.</p> <p>Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 15 zeszytu rozchodu.</p>					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kierowni- ka ruchu lub przedsię- biorecy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
1.417	220		1.059			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik (według przeglądu składowego) w ilości 1.637 stopni hektolitrowych jest ze względu na obok wykazany ubytek policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:		
Policzalny zanik	1.637	$x : 1637 = 17423 : 129516$
ogólny rozchód	129.516 z tego	17423×1637
po wyższej stopie podatku	17.423	104538
		52269
		121961
po wyższej stopie podatku	220	$28521451 : 129516 = 220$
		261825
po niższej stopie podatku	1.417	27931
razem	1.637	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone w składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
10	30./11. 18 . . .	zapas rachunkowy	16.317	10.691	27.008
11	7./12. „	9	16.745		16.745
12	13./12. „	10	10.000		10.000
13	28./12. „	11	11.093		11.093
14	6./1. 18 . . .	12	10.200		10.200
15	17./1. „	13		5.010	5.010
16	28. 1. „	14	16.318		16.318
17	2./2. „	15	11.035		11.035
18	15./2. „	16	21.800		21.800
19	27. 2. „	17		6.093	6.093
20	28./2. „	18		4.200	4.200
Zamknięto do badania zapasów dnia 28./2. 18			113.508	25.994	139.502
Odliczyć rozchód w ilości			90.549	15.917	106.466
pozostaje zapas rachunkowy			22.959	10.077	33.036
znaleziony rzeczywisty zapas					31.132
Okazuje się ubytek w ilości					1.904
który okazuje się w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 139.502 stopni hektolitrowych jako niżej 5%.					
Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 30 zeszytu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kierowni- ka ruchu lub przedsię- biorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
1.619	285					N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 2.108 stopni hektolitrowych, jednak ze względu na obok wykazany ubytek jest policzalny tylko w wysokości 1.904 i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:		
Policzalny zanik	1.904	x : 1904 = 15917 : 106466
ogólny rozchód	106.466 z tego	15917 × 1904
po wyższej stopie podatku	15.917	143253
		63668
po wyższej stopie podatku	285	30305968 : 106466 = 284.6
		901276
po niższej stopie podatku	1.619	495488
		696240
		57444
	razem : 1.904	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone w składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
21	28./2. 18 . . .	zapas rachunkowy	22.059	10.077	33.036
22	3./3. " . . .	19	13.800		13.800
23	14./3. " . . .	20	13.096		13.096
24	29./3. " . . .	21	26.874		26.874
25	31./3. " . . .	22		4.987	4.987
26	8./4. " . . .	23	26.980		26.980
27	18./4. " . . .	24	21.233		21.233
28	25./4. " . . .	25		5.600	5.600
29	2./5. " . . .	26		5.076	5.076
30	19./5. " . . .	27	5.500		5.500
31	29./5. " . . .	28	5.068		5.068
Zamknięto do badania zapasów dnia 31./5. 18			135.510	25.740	161.250
odliczyć rozchód			119.952	6.946	126.898
pozostaje zapas książkowy			15.558	18.794	34.352
znaleziony rzeczywisty zapas					32.356
Okazuje się ubytek w ilości					1.996
<p>który w porównaniu z ogólnym przycho- dem w ilości 161.250 stopni hektolitro- wych wypada poniżej 5%, w obec czego część ubytku przekraczająca największy zanik, wynosząca 65 stopni hektolitro- wych, nadaje się do potrącenia. Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 75 zeszytu dla rozchodu.</p>					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kierowni- ka ruchu lub przedsię- biorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
1.825	106		65			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik w ilości 1931 stopni hektolitrowych jest ze względu na obok wykazany ubytek policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:		
Policzalny zanik	1.931	$x : 1931 = 6946 : 126898$
ogólny rozchód	126.898 z tego	6946 \times 1931
		62514
po wyższej stopie podatku	6.946	20838
		6946
po wyższej stopie podatku	106	13412726 : 126898 = 105.6
		722926
po niższej stopie podatku	1.825	884360
		122972
razem .	1.931	

Numer pozycji	Data	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone w składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
32	31.5. 18 . . .	zapas rachunkowy	15.558	18.792	34.352
33	7.6.	29	.	610	610
34	15.6.	30	1.554	.	1.554
35	28.6.	31	.	540	540
36	7.7.	32	.	260	260
Zamknięto przy niespodzianej rewizji dnia 12.7. 18			17.112	20.204	37.316
odliczyć rozchód			8.812	2.001	10.813
pozostaje zapas książkowy			8.300	18.203	26.503
znaleziony rzeczywisty zapas	26.114
Okazuje się ubytek w ilości	389
<p>który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 37.316 stopni hektolitrowych wypada poniżej 5%, w obec czego część ubytku w ilości 23 stopni hektolitrowych, która przekracza dozwolony największy zanik nadaje się do potrącenia.</p> <p>Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 50 zeszytu dla rozchodu.</p>					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	Kierowni- ka ruchu lub przedsię- biorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
298	68		23			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 366 stopni hektolitrowych i ma być ze względu na obok wykazany ubytek w całości policzony i w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Rozdział zaniku:

Policzalny zanik	366	
ogólny rozchód	10.813 z tego	$x : 366 = 2001 : 10813$
po wyższej stopie podatku	2.001	2001×366
po wyższej stopie podatku	68	12006
po niższej stopie podatku	298	12006
razem	366	6003
		$732366 : 10813 = 67.7$
		83586
		78950
		3259

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopnie podatku konsumcyjnego		
			złożone w składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
37	12.7. 18	zapas rachunkowy	8.300	18.203	26.503
	Zamknięto do badania zapasów dnia 31. 8. 18		8.300	18.203	26.503
	odliczyć rozchód		5.311	7.461	12.772
	pozostaje zapas książkowy		2.989	10.742	13.731
	znaleziony rzeczywisty zapas				14.723
	Okazuje się nadwyżka w ilości				992
	która w porównaniu z ogólnym przycho- dem w ilości 26.503 stopni hektolitrowych wypada poniżej 5 ^o o, a tem samem nadaje się do potrącenia.				
	Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 38 zeszytu dla przychodu.				
38	31./8. 18	nadwyżka		992	992

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatko- wać się mający (nad 5%)	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kierowni- ka ruchu lub przedsię- biorcy	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	
					992	N. N.	N. N.	
<p>Największy dozwolony zanik wynosi (według przeglądu składowego) 55 stopni hektolitrowych, pozostaje jednak ze względu na obok wykazaną nadwyżkę nie zaliczony.</p>								
						N. N.	N. N.	

P r z e- obrotu i dokona-

Numer pozycji	Czas, za który zamknięcie nastąpiło	Przychód wraz z nadwyżkami		Rozchód wraz z ubytkami	
		po niższej	po wyższej	po niższej	po wyższej
		stopie podatku konsumcyjnego			
		w s t o p n i a c h			
1	2	3	4	5	6
1	Początkowy zapas	22.424	6.887		
2	od 1./9. 18. do 30./11 18.	105.986	21.227	112.093	17.423
3	„ 30./11. 18. . . . „ 28./2. 18.	97.191	15.303	90.549	15.917
4	„ 28./2. 18. . . . „ 31./5. 18.	112.551	15.663	119.952	6.946
5	„ 31./5. 18. . . . „ 12./7. 18.	1.554	1.410	8.812	2.001
6	„ 12./7. 18. . . . „ 31./8. 18.	5.311	7.461
7	nadwyżka z dnia 31.8. 18.	992		
	razem .	339.706	61.482	336.717	49.748
	Celem sprostowania sum rozchodu z powodu zaliczenia ubytku z zestawienia po niższej stopie podatku należy odliczyć	.	.	.	155
	przeciwnie dodać	.	.	155	.
	zatem w całości .	339.706	61.482	336.872	49.593
	odliczyć rozchód .	336.872	49.593	.	.
	pozostaje zapas, który należy przenieść na nowy rachunek	2.834	11.889		
		14.723			

g l ą d
nego zestawienia.

Ogólne		Policzony zanik	Nadwyżki ponad 5% nie nada- jące się do potrą- cenia	Ubytki ponad 5%, które należy opo- datkować	Potrącalne		U w a g a
nadwyżki	zaniki				nadwyżki	ubytki	
h e k t o l i t r o w y c h							
7	8	9	10	11	12	13	14
.	
.	2.696	1.637	.	.	.	1.059	
.	1.904	1.904	
.	1.996	1.931	.	.	.	65	
.	389	366	.	.	.	23	
992	992	.	
992	6.985	5.838	.	.	992	1.177	
	7.977			7.977		992	
						155	

Obok wykazany ubytek z zestawienia w ilości 155 stopni hektolitrowych, opłacił przedsiębiorca po niższej stopie podatku konsumcyjnego w urzędzie podatkowym w dnia 18 do pozycji Nr. kwitaryusza podatków dodatkowych.

(Boleta przylega.)

Wzór Nr. XXIV

(do §. 25. B rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Rachunek z podatku konsumcyjnego**(Rozchód)**

wolnego składu wódki
 w Nr. konskr. na kampanię
 od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

Z 7 arkuszy.

Z 1 załącznikiem, a mianowicie:

przełędem składu.

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestr oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			Stopni hektolitro-		
1	2	3	4	5	6
1	11./9. 18 . .	1	9.391	.	9.391
2	24./9. 18 . .	2	.	13.655	13.655
3	1./10. 18 . .	3	.	6.276	6.276
4	3./10. 18 . .	4	.	.	.
5	10./10. 18 . .	5	.	14.661	14.661
6	16./10. 18 . .	6	6.786	.	6.786
7	30./10. 18 . .	7	.	18.426	18.426
8	3./11. 18 . .	8	.	.	.
9	10./11. 18 . .	9	.	11.222	11.222
10	13./11. 18 . .	10	5.259	.	5.259
11	19./11. 18 . .	11	.	25.782	25.782
12	20./11. 18 . .	12	.	.	.
13	27./11. 18 . .	13	635	.	635
14	30./11. 18 . .	14	.	.	.
zamknięto dnia 30./11. 18			22.071	90.022	112.093
doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	17.423
ogólny rozchód	129.516
do przeniesienia .			22.071	90.022	112.093

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.449	6.449	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.238	6.238	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.666	3.666	N. N.	N. N.	
.	.	.			
.	1.070	1.070			
.	17.423	17.423			
.	17.423	17.423	N. N.	N. N.	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			S t o p n i h e k t o l i t r o -		
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	22.071	90.022	112.093
15	30./11. 18	zanik	1.417	1.417
		potrącalny ubytek
16	1./12. 18	15	3.163	.	3.163
17	2./12. 18	16	.	.	.
18	4./12. 18	17	.	12.670	12.670
19	14./12. 18	18	.	.	.
20	18./12. 18	19	3.179	.	3.179
21	21./12. 18	20	.	.	.
22	7./1. 18	21	.	10.035	10.035
23	12./1. 18	22	.	13.000	13.000
24	26./1. 18	23	.	15.549	15.549
25	31./1. 18	24	3.529	.	3.529
26	6./2. 18	25	.	10.799	10.799
27	20./2. 18	26	.	13.348	13.348
28	23./2. 18	27	3.860	.	3.860
29	28./2. 18	28	.	.	.
	Zamknięto dnia 28./2. 18		13.731	76.818	90.549
	doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku	15.917
	ogólny rozchód				106.466
		do przeniesienia .	35.802	166.840	202.642

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	17.423	17.423			
.	220	220	}	N. N.	N. N.
.	1.059	1.059			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	2.325	2.325	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.445	1.445	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	5.385	5.385	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	5.483	5.483	N. N.	N. N.	
.	15.917	15.917			
.	33.340	33.340	N. N.	N. N.	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
S t o p n i h e k t o l i t r o -					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	35.802	166.840	202.642
30	28./2. 18 . .	zanik	1.619	1.619
31	5./3. 18 . .	29	.	11.683	11.683
32	6./3. 18 . .	30	.	.	.
33	12./3. 18 . .	31	8.000	.	8.000
34	20./3. 18 . .	32	.	.	.
35	21./3. 18 . .	33	.	13.135	13.135
36	8./4. 18 . .	34	.	16.712	16.712
37	10./4. 18 . .	35	.	14.952	14.952
38	17./4. 18 . .	36	6.952	.	6.952
39	18./4. 18 . .	37	.	.	.
40	20./4. 18 . .	38	3.156	.	3.156
41	24./4. 18 . .	39	566	.	566
42	4./5. 18 . .	40	.	33.141	33.141
43	12./5. 18 . .	41	10.036	.	10.036
44	31./5. 18 . .	42	.	.	.
	Zamknięto dnia 31./5. 18		28.710	91.242	119.952
	doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	6.946
	ogólny rozchód	126.898
		do przeniesienia .	64.512	258.082	322.594

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	33.340	33.340			
.	285	285	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.644	1.644	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	473	473	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.970	1.970	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	2.574	2.574	N. N.	N. N.	
.	6.946	6.946			
.			N. N.	N. N.	
.	40.286	40.286			

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
Stopni hektolitro-					
1	2	3	4	5	6
		z przeniesienia .	64.512	258.082	322.594
45	31./5. 18 . .	zanik	1.825	1.825
		potrącalny ubytek
46	5./6. 18 . .	43	1.210	.	1.210
47	15./6. 18 . .	44	1.990	.	1.990
48	26./6. 18 . .	45	.	.	.
49	10./7. 18 . .	46	.	3.787	3.787
		zamknięto przy niespodzianej rewizyi dnia 12./7. 18	3.200	5.612	8.812
		doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	2.001
		ogólny rozchód	10.813
50	12./7. 18 . .	zanik	298	298
		potrącalny ubytek
51	20./7. 18 . .	47	.	.	.
52	3./8. 18 . .	48	.	5.013	5.013
53	16./8. 18 . .	49	.	.	.
54	27./8. 18 . .	50	.	.	.
		zamknięto dnia 31./8. 18	5.311	5.311
		doliczyć rozchód po wyższej stopie po- datku	7.461
		ogólny rozchód .	.	.	12.772
		Wynik z kampanii 18 . . / . .	67.712	269.005	336.717

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
w y c h a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	40.286	40.286			
.	106	106	}	N. N.	N. N.
.	65	65			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.830	1.830	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	2.001	2.001			
.			N. N.	N. N.	
.	68	68	}	N. N.	N. N.
.	23	23			
.	865	865	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.275	6.275	N. N.	N. N.	
.	230	230	N. N.	N. N.	
.	7.461	7.461			
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	49.748	49.748			

No.	Name	Age
1	John Smith	25
2	Mary Jones	30
3	James Brown	20
4	Elizabeth White	35

Wzór Nr. XXV

Kraj: _____

(do §. 26, 2 rozp. wyk.).

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Oświadczenie co do stanu

zapasów alkoholu znajdujących się w gorzelnii
 w wolnym składzie wódki
 w Nr. konskr. w dniu 18

Nr. pozycji	Naczynie		Zawiera		Zatem ilość stopni hektolitrowych (litrow) alkoholu	Miejsce przechowania	Nr. pozycji	Naczynie		Zawiera		Zatem ilość stopni hektolitrowych (litrow) alkoholu	Miejsce przechowania
	rodzaj	Nr.	rodzaj	Nr.				rodzaj	Nr.	rodzaj	Nr.		
			ilość hektolitrow	o zawartości alkoholu według podziałki 100-dzielnego alkoholuometru						ilość hektolitrow	o zawartości alkoholu według podziałki 100-dzielnego alkoholuometru		
			przy temperaturze + 12° Réaumura							przy temperaturze + 12° Réaumura			

Podpis:

Wzór Nr. XXVII

(do §. 26, II, I. 6 rozp. wyk.).

Urzędowe orzeczenie.

Przy przedsięwziętem dnia
 18 . . . w p.
 w Nr. konskr. badaniu zapasów płynów
 wysokowych pędzonych stwierdzono w porównaniu z zamknięciem rachunku z podatku konsumcyjnego,
 po potrąceniu dozwolonych zaników, ubytek w ilości
 słowami
 stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu.

Za ubytek ten przekraczający 5 procentów ilości alkoholu od czasu bezpośrednio poprzedzają-
 cego badania zapasów na przychód zapisanych. obowiązany jest przedsiębiorca
 przypadający w myśl ustawy podatek konsumcyjny
 po stopie *h* w kwocie *K* *h*, słowami:
 K *h* zapłacić w przeciągu 3 dni w c. k. urzędzie
 w pod rygorem przy-
 musowego ściągnięcia.

. dnia 18 . . .

Podpis strony:

Podpis organów skarbowych:

Wzór Nr. XXVIII

(do §. 28 c rozp. wyk.).

Rejestr kontowy

..... w Nr. kons.
 na ilości alkoholu przeniesione z zapasów składowych na aparat rektyfikacyjny
 Nr. celem rafinowania i ulepszenia za czas od 1. września
 do 31. sierpnia

Nr. pozycji	Czas rozpoczęcia ruchu			Ilość alkoholu wzięta z zapasów składowych			Czas ukończenia odpędu			Podpis przedsiębiorcy, względnie jego zastępcy	Uwaga
	miesiąc	dzień	godzina	ilość w litrach	zawartość alkoholu według podziałki 100-dzielnego alkoholometru przy + 12° R.	stopnie hektolitrowe (litry) alkoholu	miesiąc	dzień	godzina		

Wzór Nr. XXIX

(do §. 28 e rozp. wyk.).

Oznajmienie

wywozu olejów fuzlowych z gorzelnii
wolnego składu połączonego z rafineryą

W

Dzień wywozu	Ilość	Rodzaj i znaki	Numer	Ilość w hektolitrach	Stopniowość według podziałki 100-dzielnej alkoholometru	Stopnie hektolitrowe	Cel wywozu (za granicę albo do użycia w kraju)	Sposób użycia we własnym przedsiębiorstwie	Stopa podatku konsumcyjnego	U w a g a
	do wywozu oleju fuzlowego									
1	2	3	4	5	6	7	8	9		

Druk płatny.

Wzór Nr. XXX

(do §. 29 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

O z n a j m i e n i e

rafineryi wódki w Nr. kons.
o rafinowaniu i ulepszaniu wódki.

Numer aparatu odpędowego, wchodzącego w ruch	* Postępowanie		Ilość wódki przeznaczonyj do rafinowania (ulepszania) w stopniach hektolirowych (litrach) alkoholu	U w a g a
	rozpoczyna się	kończy się		
	rok, miesiąc, dzień i godzina			

. dnia 18

N. N.

Druk płatny; na jasno zielonym papierze.

Wzór Nr. XXXI

(do §. 31 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Oznajmienie.

Podpisany (nazwisko i zatrudnienie) w

Nr. kons. oznajmia w c. k. urzędzie, że zamierza wywieźć

z $\frac{\text{gorzelní}}{\text{wolnego składu}}$ w wódkę za opłatą podatku konsumcyjnego.

W tym celu:

a) składa kwotę $K . . . h$ w gotówce, a po potrąceniu . . . procentowego
dyskonta w kwocie gotówkę w kwocie $K . . . h$;b) korzysta z kredytu podatku konsumcyjnego przyzwołonego rozporządzeniem c. k. . . .
. z dnia 18 . . l. na tę
należność podatkową, która w czasie od 18 . . do
. 18 . . powstanie.

dnia 18

(Podpis strony.)

Wzór Nr. XXXII
(do §. 32, I rozp. wykon.).

Dokument zastawu.

Podpisany (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jest obowiązany jako przedsiębiorca $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu wódki}}$ w Nr. kons. złożyć pokrycie kredytu na wypadek, jeżeliby mu miał być udzielony kredyt podatku na $\frac{\text{wywóz wódki}}{\text{wyrób wódki}}$, któryby miał miejsce w tem przedsiębiorstwie w czasie od do aż do kwoty K, słowami koron pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Albo :

[Podpisanemu (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu wódki}}$ w Nr. kons. udzielono rozporządzeniem c. k. z dnia 18 l. kredyt podatku na $\frac{\text{wywóz wódki}}{\text{wyrób wódki}}$, któryby miał miejsce w tem przedsiębiorstwie w czasie od do aż do kwoty K, słowami koron pod istniejącymi na ten wypadek lub w przyszłości przez c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć pokrycie tego kredytu.]

Podpisany daje więc niniejszem c. k. skarbowi państwa w zastaw na pokrycie wspomnianego kredytu podatku aż do kwoty K, słowami koron, razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą oznaczonej od tej kwoty i wszelkimi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie papierów wartościowych według wszelkich ich znamion), które celem uzyskania prawa zastawu złożono (oznaczenie kasy).

Podpisany oświadcza dalej, że zgadza się z tem, aby w razie nie zapłacenia w przepisany terminie powyższej kwoty wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami c. k. skarbu państwa bez dalszych kroków był uprawniony, szczególnie bez jakiegokolwiek sądowej interwencji sprzedać podane wyżej papiery wartościowe wedle kursu giełdowego, a z uzyskanej ceny zaspokoić zaległości wraz z wszelkimi ubocznymi należnościami. We wszystkich sporach prawnych, które nie należą według ustawy przed wyłączny sąd, będą w I. instancyi wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo właściwe, znajdujące się w siedzibie c. k. prokuratorji skarbu w

W dowód czego uwierzytelniony*) podpis.

(Data.)

(Podpis.)

*) Uwierzytelnienie jest wolne od należności.

Wzór Nr. XXXIII

(do §. 32, 1 rozp. wyk.).

Dokument zastawu.

Podpisany (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jest obowiązany jako przedsiębiorca $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu wódki}}$ w Nr. kons. złożyć pokrycie kredytu na wypadek, jeżeliby mu miał być udzielony kredyt podatku na $\frac{\text{wywóz wódki}}{\text{wyrób wódki}}$, któryby miał miejsce w tem przedsiębiorstwie w czasie od do aż do kwoty *K*, słowami koron pod istniejącymi w tym razie i w przyszłości przez dotyczące c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Albo:

[Podpisanemu (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) jako przedsiębiorcy $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu wódki}}$ w Nr. kons. udzielono rozporządzeniem c. k. z dnia 18 l. kredyt podatku na $\frac{\text{wywóz wódki}}{\text{wyrób wódki}}$, któryby miał miejsce w tem przedsiębiorstwie w czasie od do aż do kwoty *K*, słowami koron pod istniejącymi na ten wypadek lub w przyszłości przez c. k. władze skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć pokrycie tego kredytu.]

Podpisany ustanawia więc niniejszem na pokrycie wspomnianego kredytu podatku aż do kwoty *K*, słowami koron, wraz z procentami zwłoki w ustawowej wysokości od tej kwoty i wszelkimi kosztami ściągnięcia (dokładne oznaczenie hipoteki realności) jako hipotekę i udziela swego pozwolenia, aby na oznaczonej własnie realności mogło być wprost zainstabulowane dla c. k. skarbu bezwarunkowe prawo zastawu dla pokrycia kwoty *K*, razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą oznaczonej i kosztami ściągnięcia do najwyższej kwoty *K*. (Następuje klauzula właściwości sądu, data i podpis jak wzór Nr. XXXII.)

Wzór Nr. XXXIV

(do §. 32, I rozp. wyk.).

Dokument poręki.
solidarnej poręki.

Gdy panu (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania) udzielono kredyt
 podatku na $\frac{\text{wywóz wódki}}{\text{wyrób wódki}}$, któryby miał miejsce w czasie od do
 w jego $\frac{\text{wolnym składzie wódki}}{\text{gorzelnii}}$ w Nr. kons. aż do kwoty K, piszę . . .
 koron, pod istniejącymi obecnie na ten wypadek lub w przyszłości przez właściwe c. k. władze
 skarbowe oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami, szczególnie z obowiązkiem dania
 odpowiedniego pokrycia, to $\frac{\text{zobowiązuje się podpisany (zakład kredytowy)}}{\text{zobowiązują się podpisani (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania)}}$
 niniejszem jako $\frac{\text{ręczyciel i płatnik}}{\text{ręczycele i płatnicy}}$ do należytej i punktualnej zapłaty kwot podatku pokredytowanych na
 podstawie zezwolenia kredytu aż do wyżej podanej kwoty razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą
 oznaczonej z wszelkimi kosztami ściągnięcia.

W wszelkich sporach prawnych, które nie należą według ustawy przed wyłączny sąd, będą
 w I. instancji wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo właściwe, znajdujące się w siedzibie c. k. pro-
 kuratury skarbu w

W dowód czego $\frac{\text{uwierzytelniony podpis.}}{\text{uwierzytelnione podpisy.}}$

(Data.)

(Podpis.)

(Podpisy.)

Załącznik A

(do §. 14 I, l. 4 rozp. wyk.).

Opis i rysunek

kurka, który ma być wzięty pod urzędowe zamknięcie celem przeszkodzenia odprowadzaniu płynów.

Figura 1 przedstawia przekrój takiego kurka, zaś figura 2 widok boczny po obrocie o 90° ku figurze 1.

Rysunek

Kurek ten jest mosiężny, od dołu zamknięty, u góry zaś zaopatrzony dławikiem *c* i sprężyną *i*, która czop kurka *p* przyciska i utrzymuje we właściwym położeniu.

Kurek ten można wedle upodobania i potrzeby obracać w komorze zapomocą klucza przystającego do jego czworobocznej głowy *o*.

Ażeby przeszkodzić wyjęciu czopa, jest tenże poniżej głowy przy *l* na okrągło otoczony i przytrzymany otworem w kabłąku *k*, który u dołu jest silnie przymocowany śrubką *m*.

Celem nałożenia urzędowego zamknięcia nakłada się na czworoboczną głowę śrubki kapturek *n*, którego podstawę stanowi tarcza o ośmiu dziurkach.

Także i kabłąk *k* jest nawiercony.

Jeżeli więc przez otwór w kabłąku *i* przez najbliższej temu leżącą dziurkę we wspomnianej tarczy przeciągnie się sznurek drucikowy i zaopatrzy plombą, natenczas śrubka przytrzymująca kabłąk nie da się obrócić, a w obec tego i położenie kabłąka przytrzymującego czop kurka jest tak zabezpieczone, że czopa tego nieuprawniony wyjąć nie może. To jednak nie przeszkadza obracaniu się czopa.

Także można przez dowolne obracanie mutry *a*, która przyciska sprężynę *i*, czop nieco podnieść lub nacisnąć; a niemniej i pakułę *b* każdej chwili odnowić, gdyż dławik *c* bez przeszkody można wyjąć.

Ten ostatni przytrzymują uwidocznione we figurze 2 pierścienie *rs* za pomocą śrub *d* (we figurze 1 opuszczono te części składowe, aby opisane części kurka uczynić widoczniejszymi). Jeżeliby więc chcieli dławik wyjąć, natenczas najpierw odejmują się śruby *d*, a następnie można dławik podnieść.

Zabezpieczenie kurków zamykających odpowiada w zupełności tylko wtenczas celowi, jeżeli urzędowy sznurek jest silnie naciągnięty, a plomba bardzo starannie i możliwie blisko nałożona. Gdyby w specjalnym wypadku powyżej wspomniane zamknięcie uważano jako niewystarczające, natenczas nie stoi na przeszkodzie do użycia innego odpowiedniejszego zabezpieczenia. Tak nadaje się n. p. przewiercenie śrubki, a ewentualnie i osłaniającego ją kapturka i następnie przeciągnięcie urzędowego sznurka przez już przedziurawiony kabłąk i nowo nawiercony otwór.

Ściągnięciu sznurka zamykającego można łatwo przeszkodzić także w ten sposób, że główkę śrubki zrobi się dostatecznie długą.

Przy kurkach dla lutru nie stoi nic na przeszkodzie, aby obie śruby przy dławiku zabezpieczyć. Także konstrukcyi kurków zamykających należy poświęcić największą uwagę, gdyż nie jest wykluczoną możliwością, że kurki te umyślnie sporządzono celem potajemnego odprowadzania płynów zawierających alkohol.

Załącznik B

(do §. 14 I, l. 4 roz. wyk.).

Zabezpieczenie krez i śrub holendrowych.

Rysunek.

Całe albo pełne zabezpieczenia krezowe, t. j. takie, które mają osłonić spojenie krezowe ze wszystkich stron dostępne (figura 1, 2, 5 i 6) składają się z osłony w formie walca, okrywającego krezę i są złożone z dwu części A i A^1 .

Półówki te są z jednej strony stałe połączone zawiasą (e) a z drugiej strony mają łapki f do przytwierdzenia plomb.

Swożeń zawiasy — drut mosiężny — jest sporządzony z jednego kawałka i przylutowany wewnątrz osłony.

Boczne ściany albo dna obu osłon mają koliste wycięcia o nieco większej średnicy, jak ta, jaką posiadają części rur spojone krezami.

Do tych wycięć są nalutowane przystawki kształtu walca h i h^1 , które muszą być przynajmniej 2 centymetry długie a przeto w tem oddaleniu osłaniają części rur i na końcach są zaopatrzone obręczkami g i g^1 , które przylegają do rury i chronią położenie osłony.

Także do zabezpieczenia ześrubowań holendrowych (figura 3 i 4) służą osłony o podanej formie i urządzeniu; tylko przy tych muszą być przystawki h i h^1 dłuższe od części holendra tak, aby obrączki g i g^1 zamykały zupełnie holender.

Osłony należy sporządzić z trwałego i silnego materiału (blacha cynkowa, miedziana, mosiężna) i wewnątrz pomalować białą olejną farbą, która w razie lutowania przyjąłaby w tem miejscu kolor brunatny.

Każdą osłonę należy tak skonstruować, aby obie półówki przykrywały się w zetknięciu płaszczyzn i w ten sposób uniemożliwiały dostanie się do ześrubowania krezowego lub holendrowego.

Łapki i osłony należy, o ile to możliwe, sporządzać z jednego kawałka.

Załącznik C

(do §. 14, I, l. 6 rozp. wyk.).

Rura zwierzchnia i jej zabezpieczenie.

Rura zwierzchnia, która musi ze wszystkich stron osłaniać przewodową miedzianą rurę łączącą ożwiabnik z aparatem mierniczym, jest sporządzona z gładkiej niepomalowanej blachy cynkowej i składa się z następujących części:

Rysunek.

- a) z osłony *o* na jednokrezowym złączeniu;
- b) z osłony *p* na pełnem krezowym złączeniu;
- c) z prostej kawałka rury *e*, która u góry ma ześrubowanie holendrowe *q* i w końcu
- d) ze ześrubowania holendrowego *s*, które zakończone rurą s^1 i s^2 sięga prawie do tylnej ściany aparatu mierniczego.

Pod *a* i *b* wspomniane osłony zabezpieczające krezy są omówione przy odnośnym opisie i rysunku; zaś co się tyczy kawałka rury *e*, to składa się ona w całej swej długości z dwu części, które mają nalutowane paski blaszane a wzdłuż miejsca zetknięcia, jako okrycie tegoż (patrz rysunek „przekrój *cd*“).

Nagwintowana część holendra nalutowanego u górnej części tej rury jest również przeciętą na dwie połowy.

Mutra holendra w ześrubowaniu holendrowem jest z jednej sztuki i temsamem trzyma obie połowy rury zwierzchniej, drugi zaś koniec obu części rur wchodzi do ześrubowania holendrowego *s*.

W ten sposób trzymają się obie części rur i przez to osiąga się, że na ich końcach znajdują się przystawki *u* przylegają i mają pewne oparcie do rury łączącej.

Zwrócony w górę kawałek rury ześrubowania holendrowego *s* składa się również z dwóch części osłoniętych blachą i przepołowioną nasadką nagwintowaną, którą obejmuje pełna (nie przepołowiona) mutra; także i kawałek rury s^1 i s^2 jest z dwóch części i jest tak urządzony, że pokrywa holender przy aparacie mierniczym.

¶ Pomiędzy rurą łączącą i okrywającą ją rurą zwierzchnią jest we wszystkich kierunkach próżnia około 3 centymetrów.

Załącznik D

(do §. 14, I, l. 6 rozp. wyk.

Opis skrzynki powietrznej i należącego do niej płaszcza cynkowego.

Rysunek.

Skrzynka powietrzna jest sporządzona z blachy miedzianej, wewnątrz pocynowanej i składa się z dwu części:

- a) ze skrzynki *A* (figura 1) i
- b) z nakrywy *e* (figura 1) z zamkniętym kapturem *g* (figura 1).

Skrzynka *A* jest około 18·5 centymetra szeroka, 10·5 centymetra długa a 20 centymetrów wysoka. może być jednak na wypadek potrzeby i większą. W jej wnętrzu jest ocynowana blacha miedziana *d* ukośnie w ten sposób przystosowana, że około 1·5 centymetra od dna jest tak oddalona, że przyptywający rurą *b* spirytus dostaje się popod tę blachę do odpływu *c*.

Przez tę samą rurę dostają się powietrze i gazy do góry a następnie uchodzą przez nakrywę *e* (figura 1).

Nakrywa *e* składa się z płyty podstawowej *e* (figura 3), która ma otwór *g* około 6 centymetrów szeroki a 14 centymetrów długi, służący do ujścia powietrza.

Na ten otwór *g* jest przypasowany około 8 centymetrów wysoki, otwarty u góry kaptur, przykryty przylutowaną na tej samej podstawowej płycie 10 centymetrów wysoką nakrywą *e* (figura 1), a to w ten sposób, że ta nakrywa od kaptura *g* jest wszędzie o 2 centymetry oddalona. Górny otwór tego kaptura jest jakoby nakrywa pudełka nakryty podziurkowaniem wiekiem.

Nakrywa *e* mierząc od płyty ku górze na wysokość około 7 centymetrów jest gęsto podziurkowana. dalsza część jednak pełna.

Średnica jednego otworu nie śmie przekraczać 0·5 centymetra.

Do skrzynki *A* jest przymocowana nakrywka *e* zapomocą czterech śrub, których głowy są nawiercone, a przez otwory przeciąga się sznurek drucikowy celem nałożenia zamknięcia.

Figura 2 przedstawia skrzynkę *A* w widoku na szerokość.

Ażebym połączenie z oziębialnikiem i aparatem mierniczym przepisowo mogło nastąpić. muszą być przystawki rury do- i odpływowej przy skrzynce przynajmniej 9·5 centymetra długie.

Miejsce, w którym skrzynka powietrzna włącza się do rury łączącej oziębialnik aparatu odpędowego z aparatem mierniczym, wyznacza się wedle potrzeby i stosunków miejscowych, w żadnym jednak wypadku nie można jej przymocowywać do samego oziębialnika.

Także i na to należy uważać, aby rura łącząca miała spadek od skrzynki do aparatu mierniczego, albo przynajmniej poziomo leżała.

Długość skrzynki powietrznej wlicza się do największej długości rury łączącej.

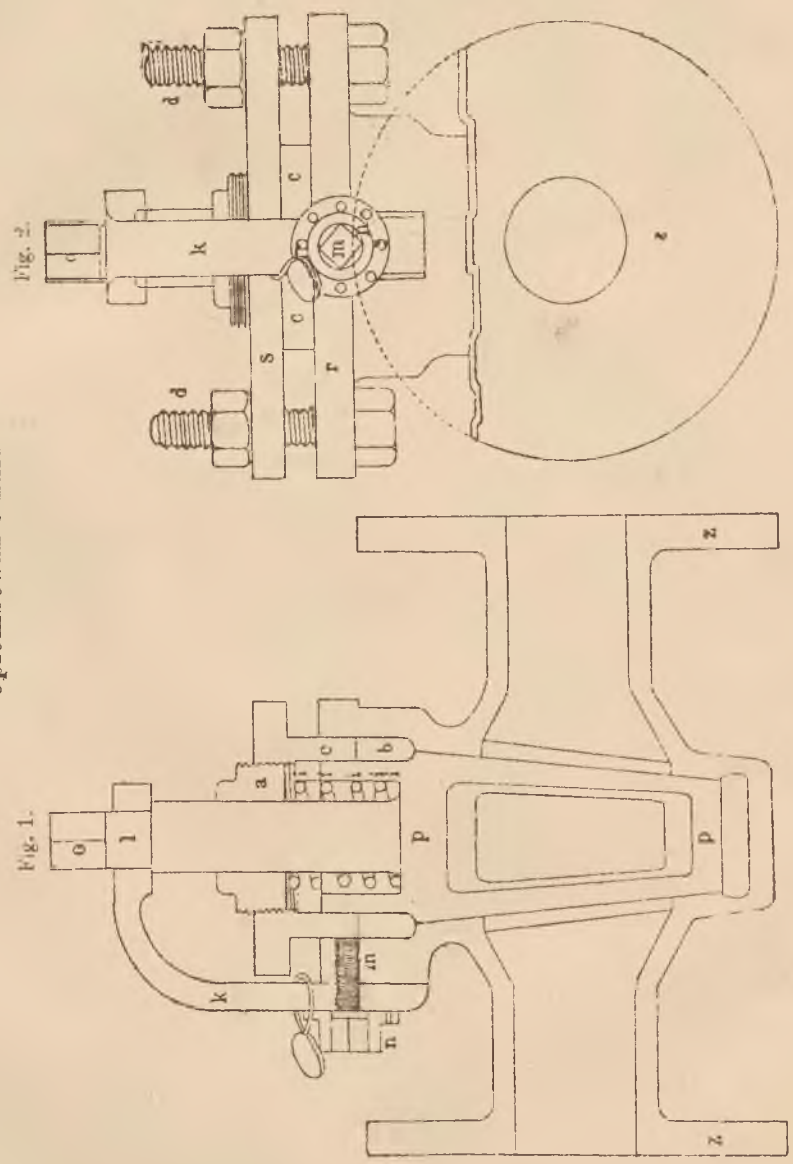
Przez opłombowanie krez należy skrzynkę powietrzną ochronić przed jakimkolwiek zewnętrznym działaniem.

Figura 4 uwidacznia płaszcz skrzynki powietrznej, sporządzony z odpowiednio grubej blachy cynkowej, zewnątrz gładki, wewnątrz przeciągnięty białą farbą olejną a wszędzie przynajmniej 3 *cm* oddalony od skrzynki powietrznej. Rozumie się, że okrągłe otwory na górnej części płaszcza cynkowego nie śmiały leżeć naprzeciw otworów nakrywy *e*.

Ażebym miejsce zetknięcia obu połówek płaszcza szczelnie przylegało tak, aby żadne ciało tą szczeliną do środka pomiędzy płaszcz a skrzynkę powietrzną nie można wprowadzić, musi i tu jedna połowa płaszcza mieć jak przy rurze zwierzchniej na 1 centymeter szeroką zakładkę (*k*, figura 4).

Puszki przy płaszczu cynkowym, osłaniające dopływ i odpływ, muszą być około 9 centymetrów długie, mieć zachodzące na się brzegi i o 6 centymetrów większą średnicę, aniżeli rura, a to celem otrzymania o 3 centymetrach próżni między niemi a rurą.

A.
Oplembowanie kurka.

Oplombowanie połączenia krezowego.

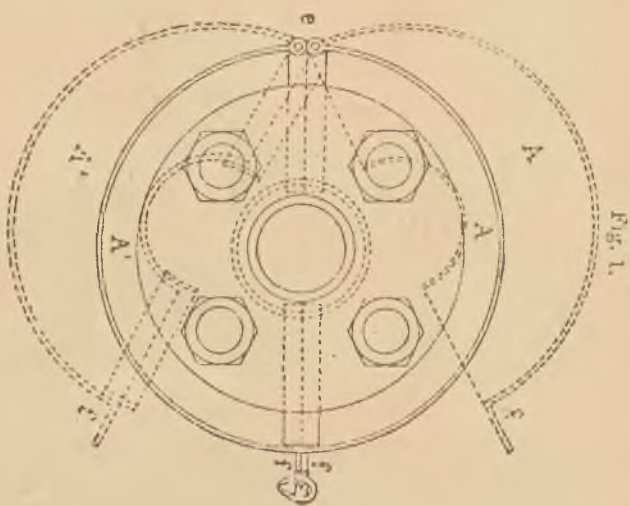

Fig. 1.

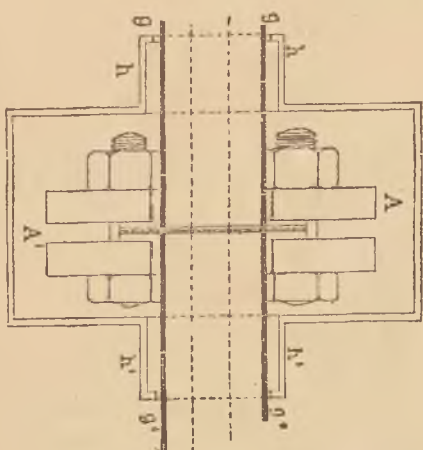

Fig. 2.

B.

Oplombowanie śruby holendrowskiej.

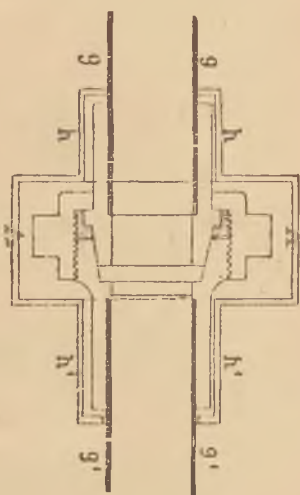

Fig. 3.

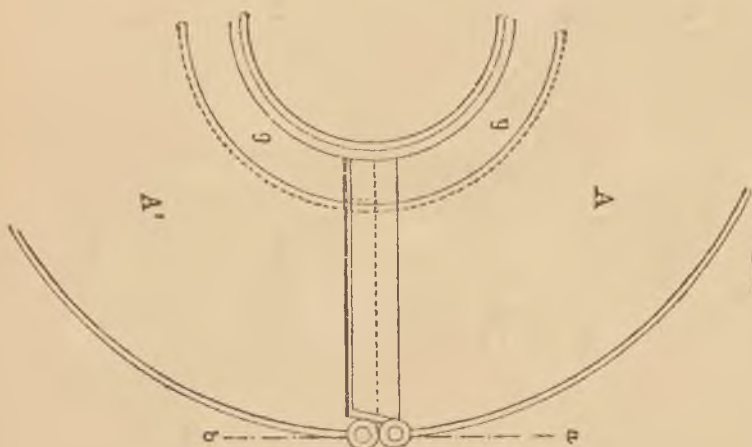

Fig. 6.

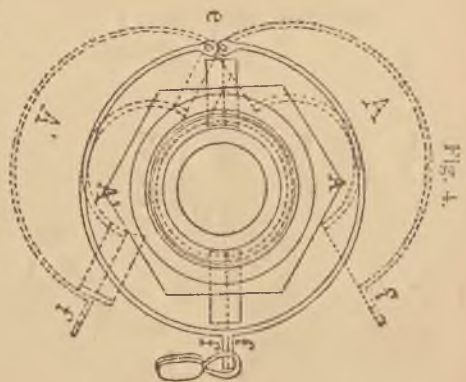

Fig. 4.

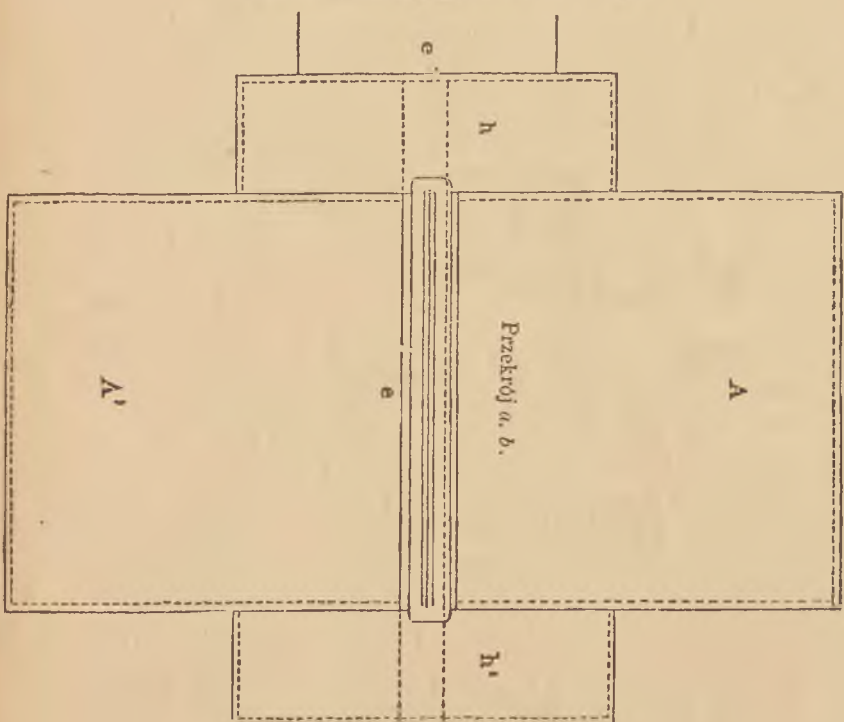
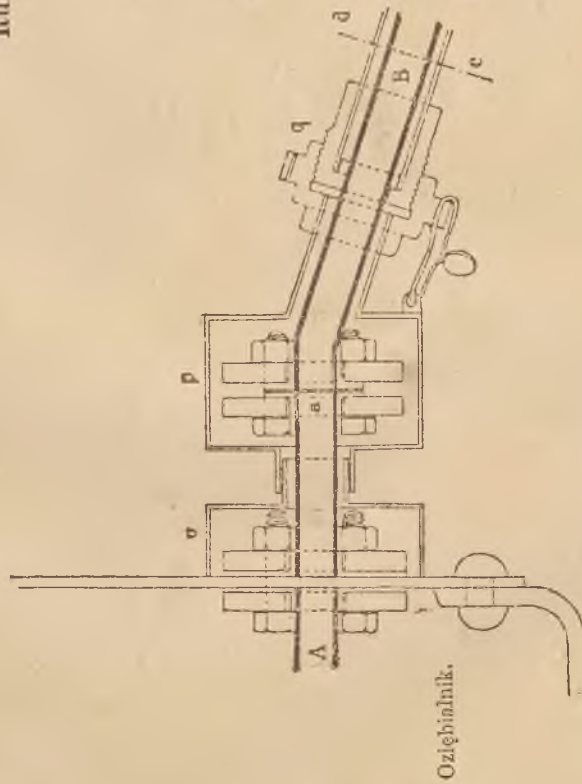

Fig. 5.

Przekrój a. b.

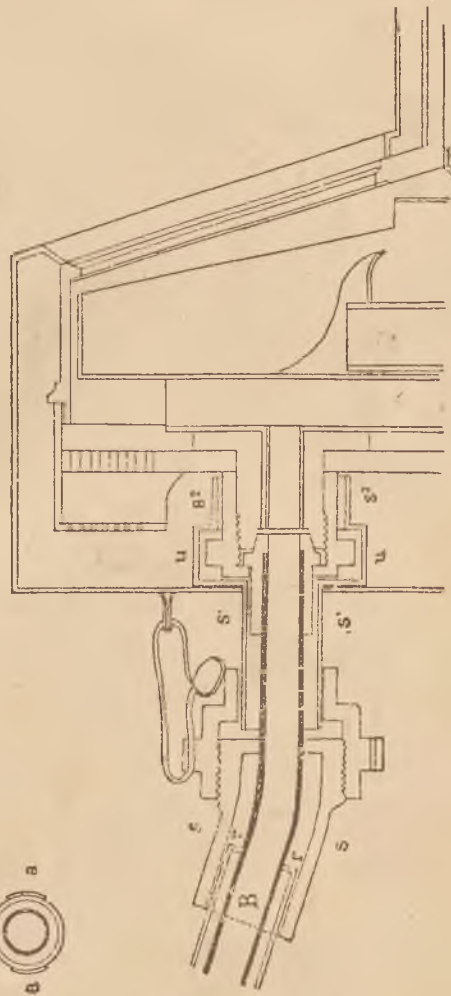
C.

Rura zwierzchnia.

Oziębielnik.

Przekrój e. d.

Aparat mierniczy.

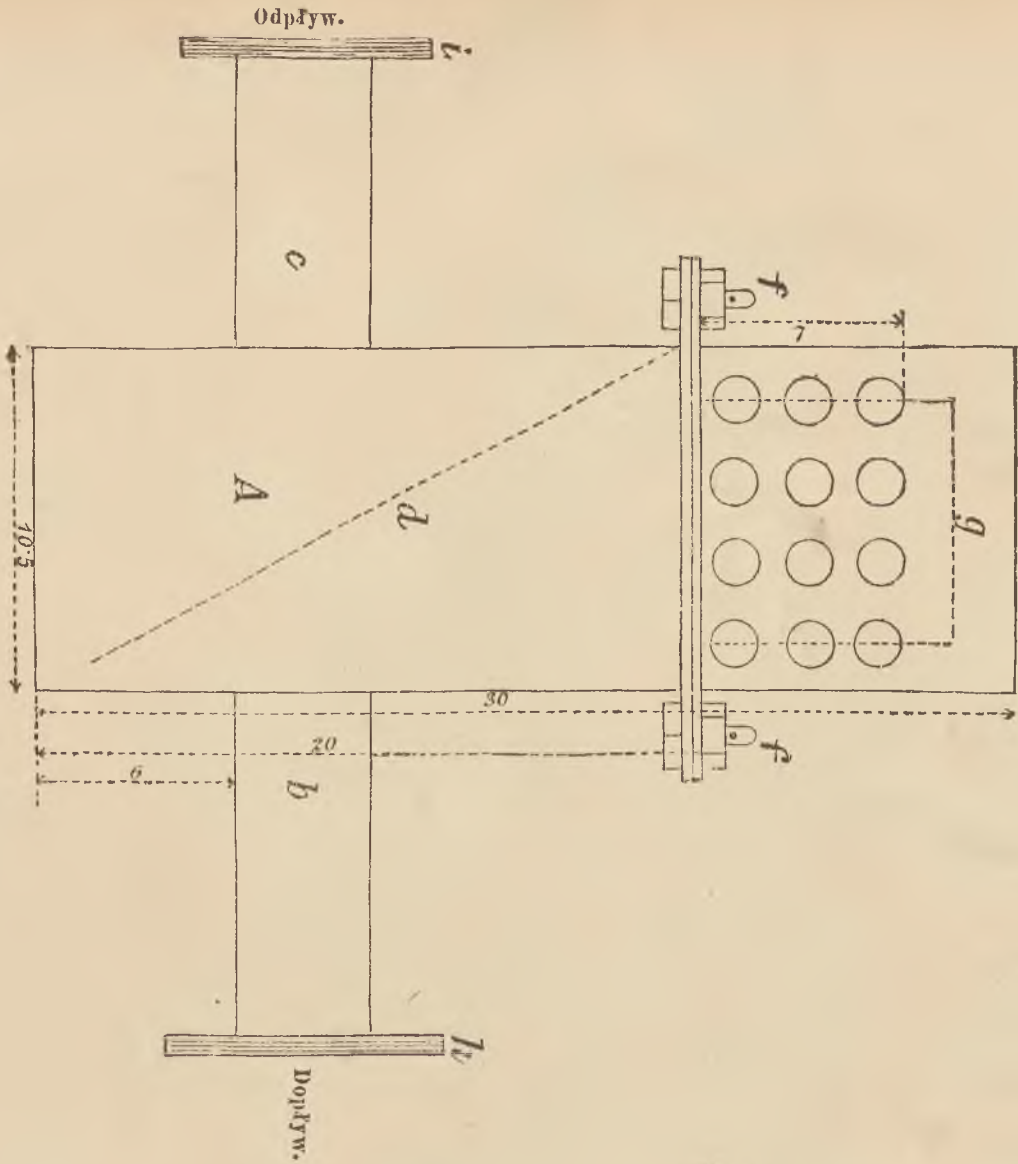

Fig. 1.

D.

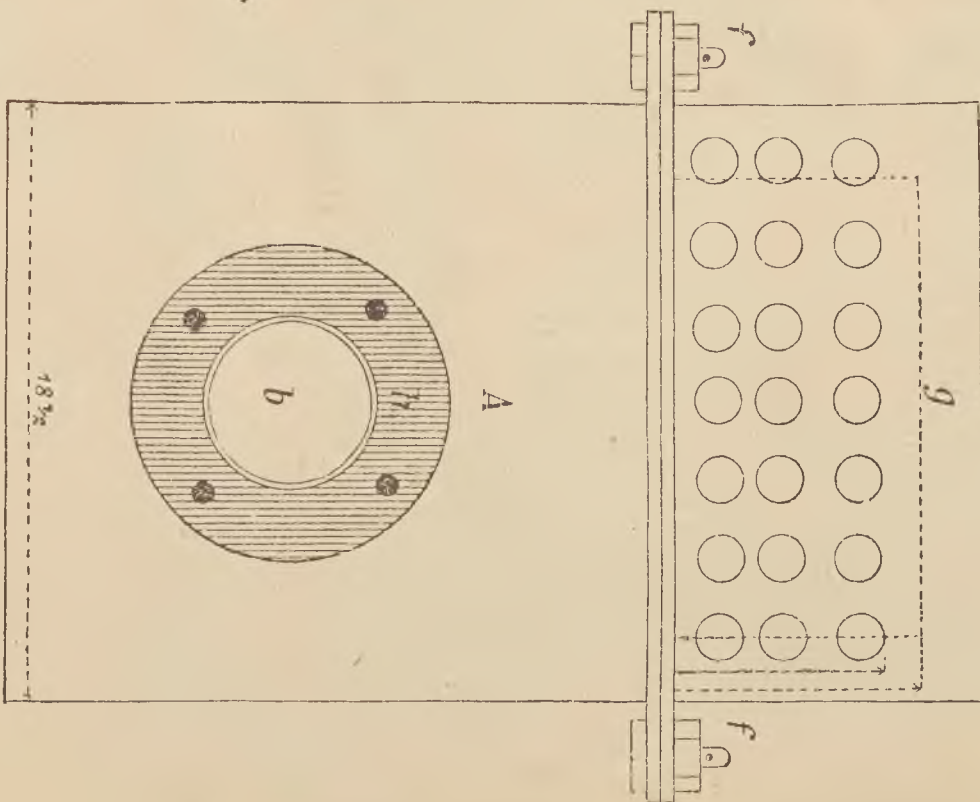

Fig. 2.

Fig. 3.

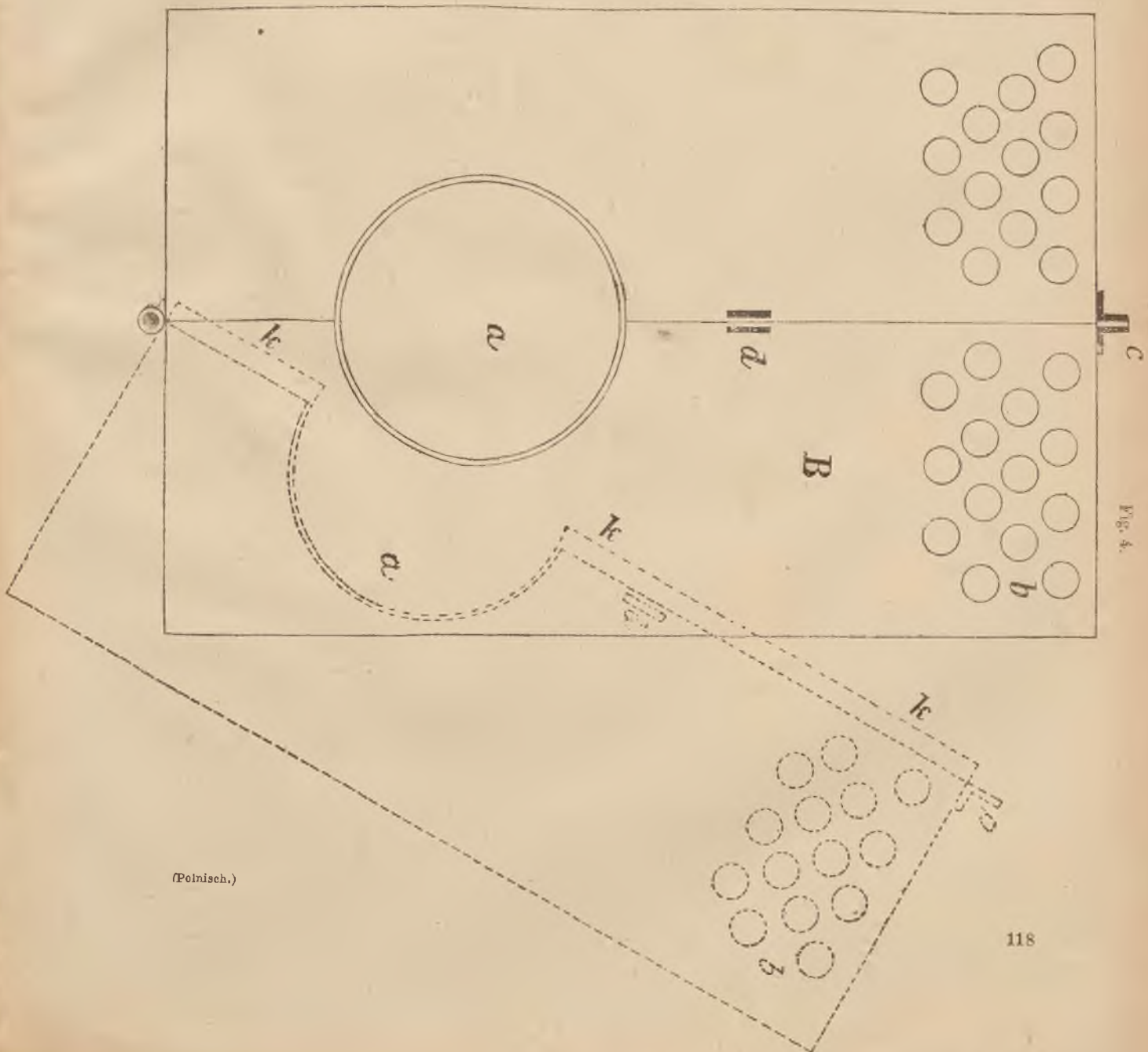
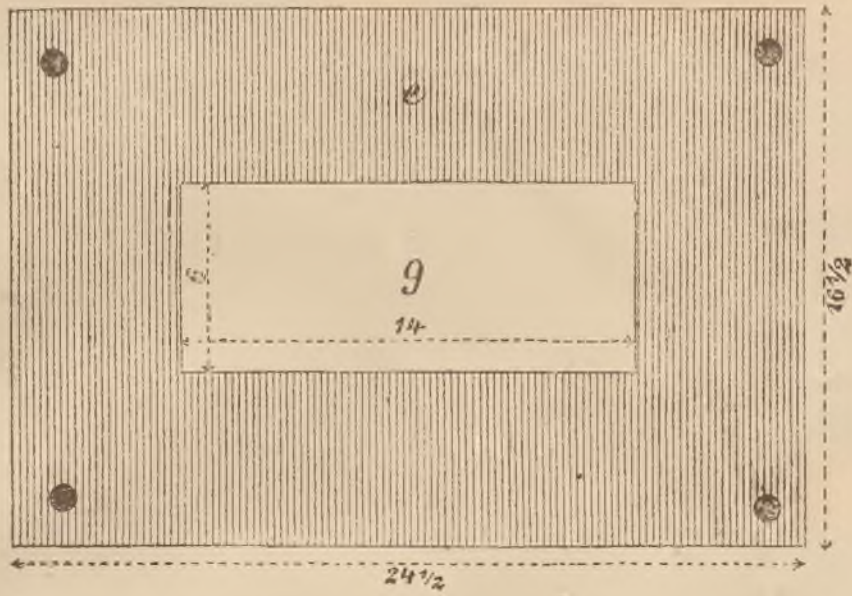

Fig. 4.

(Polnisch.)

Załącznik E

(do § 14, II, l. 1 rozp. wyk.).

Opis, rysunek i zabezpieczenie kurka rozdzielającego w razie użycia zbiornika.

Kurek rozdzielający, narysowany w figurze 1 w przekroju pionowym, w figurze 2 w przekroju poziomym a w figurze 3 w widoku z góry ma za cel oddzielać przedpęd i niedogon od środkowego produktu i bywa umieszczany na tej części rury, służącej do dopływu wódki, która znajduje się między stągiewką a zbiornikiem.

Tenże jest co do znaczenia, kurkiem trójdzielnym, którego wydrążenie tak jest urządzone, że stosownie do zwrócenia kurka na prawo lub na lewo, wódkę może przeprowadzać albo do jednego albo do drugiego stojaka w zbiorniku.

Jeżeli kurek jest zwrócony na prawo, natenczas przepływa wódka do lewego, a przy obrocie na lewo, do prawego stojaka w zbiorniku.

Wydrążenie jest oprócz tego tak urządzone, że zupełne zamknięcie rury odpływowej od stągiewki nie jest możliwe (figura 2). Oprócz tego uniemożliwia nasada *s* (figura 3) czopa kurka, pełny obrót kurka około osi.

Komora kurka jest od dołu zamknięta, a czop kurka jest przytrzymany u góry płytą *P* (figura 1 i 3) zapomocą śrub, które dają się przyciągnąć.

Urzędowe zabezpieczenie kurka odbywa się zapomocą osłony z dwu blaszanych połówek *M*, które nakłada się z góry i od dołu, następnie łączy zapomocą sznurka drucikowego, przeciągniętego przez przynitowane łapki i zabezpiecza zapomocą plomb.

Górna połowa ma odpowiedni otwór na główkę kurka.

Fig. 1.

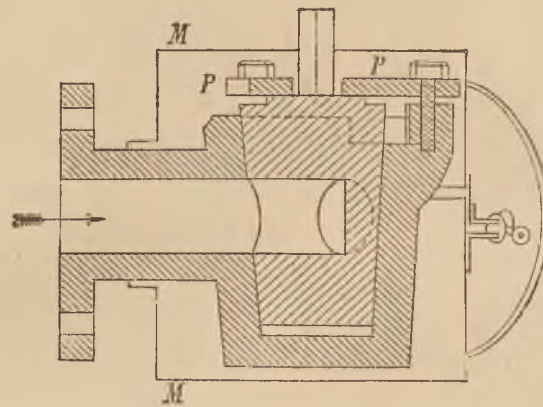

Fig. 2.

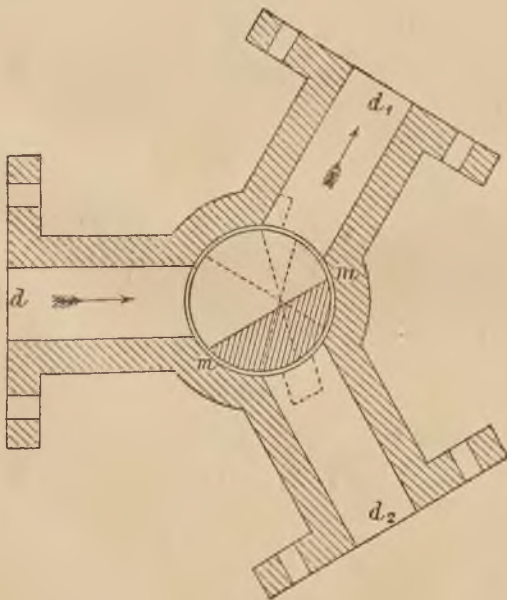
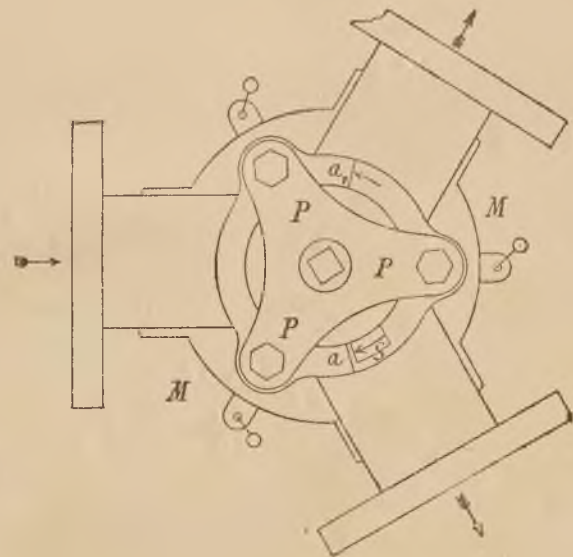

Fig. 3.

Załącznik F

(do §. 14, II, l. 2 rozp. wyk.).

Opis, rysunek i zabezpieczenie stągiewki przy używaniu zbiornika.

Stągiewka włączona w rurę odpływową oziębialnika, i służąca do umieszczenia alkoholometru, może być w dwojaki sposób urządzona.

1. Pierwszą konstrukcyę powziąć można z figury 1 w przekroju pionowym i z figury 2 w widoku od przodu.

Wódka wpływa (figura 1) rurą a (rura odpływowa oziębialnika) do stągiewki, spada w przegrodę 1, wznosi się w rurze 2, służącej do umieszczenia alkoholometru i płynie następnie przez dziób S do przegrody 3, a stąd dostaje się rurą b do zbiornika.

Przednia górna część stągiewki jest zamknięta silną płytą szklaną w rurze mn , obracającej się na zawiasie o a przy r zamkniętej i zabezpieczonej zapomocą swoźnia.

Dla upewnienia się przed spiętrzeniem, jest w przegrodzie 3 zawieszono małe naczynie s , z podłużnym u góry otworem, przez któryby wódka musiała w razie spiętrzenia wpływać, zanimby przez krawędź stojaka wyciekła. To naczynie spiętrzenia musi być zawsze próżne.

Powietrze uchodzi otworem x umieszczonym w przegrodzie 1 na tylnej ścianie stągiewki.

Urzędowe zabezpieczenie stągiewki następuje zapomocą płaszczu blaszanego M , złożonego z dwu części, który ma stosowny otwór na płytę szklaną, a którego części łączą się u dołu zapomocą nalutowanego od wewnątrz szarniru ed , a u góry zapomocą przynitowanych łapek i zamyka sznurkiem drucikowym i plombą.

2. Druga konstrukcyja stągiewki jest przedstawioną na figurze 3 w przekroju pionowym.

Wódka, wypływająca z oziębialnika, wpada rurą a , płynie rurą 1 na dół, następnie rurą 2, służącą do umieszczenia alkoholometru, wznosi się i przelewa do czary 3, z której odpływa rurą b do zbiornika.

Czara ma u góry szeroki brzeg, na którym spoczywa dzwon szklany G , równie o szerokim brzegu.

Dla ochrony przed spiętrzeniem jest w czarze zamieszczone naczynie S , które ma zupełnie takie same urządzenie i przeznaczenie, jak naczynie spiętrzenia w stągiewce pierwszej konstrukcyi (fig. 1).

Dla ujścia powietrza służy przystawka x .

Dzwon szklany łączy się z czarą zapomocą wydrążonego z dwu części złożonego pierścienia w ten sposób, że zdjęcie pierwszego jest niemożliwem bez uszkodzenia nałożonych na pierścieniu urzędowych zamknięć. Na rury 1 i 2 nasuwa się osłona k o formie walca zamkniętego dnem u dołu, zaś o szerokiej krysie w górze; na ten przychodzi płaszcz blaszany M , złożony z dwu części z otworem na dolny walec, który to płaszcz otacza całą czarę wraz z pierścieniem łączącym dzwon z czarą i wraz z osłoną dolną tworzy zabezpieczenie stągiewki. Obie części płaszczu łączą się zapomocą nalutowanych od wewnątrz zawiasów cd i c_1d_1 , obracających się około swoźnia, złożonych i zabezpieczonych na należących do siebie łapkach urzędowym sznurkiem i plombami.

Fig. 1.

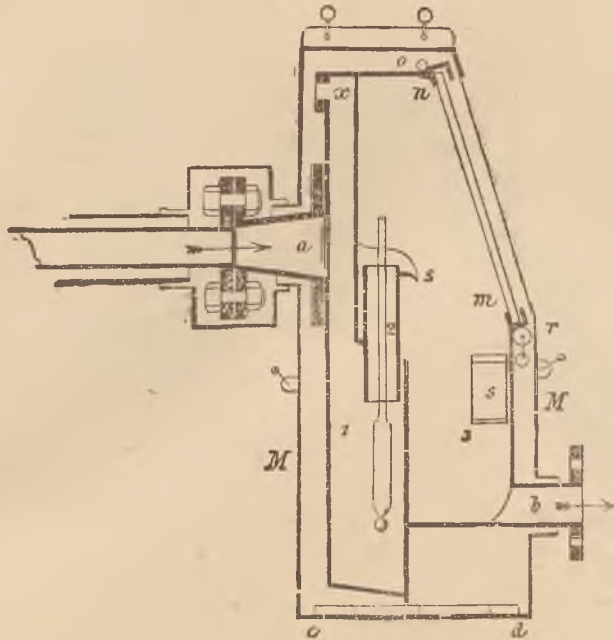

Fig. 2.

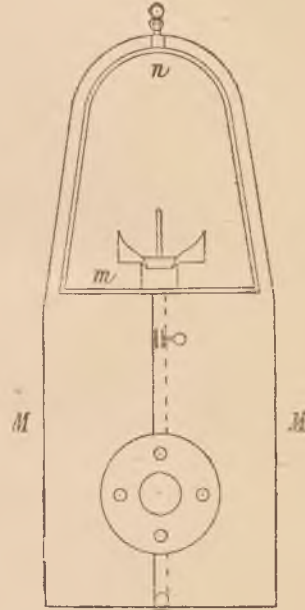
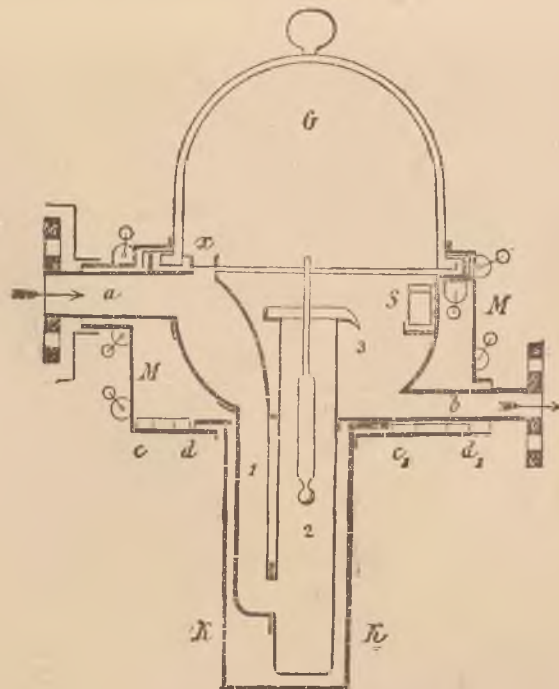

Fig. 3.

Załącznik G

(do §. 14, II, l. 5 rozp. wyk.).

Opis oszalowania drewnianego, służącego do zabezpieczenia zbiornika.

Oszalowanie drewniane, służące do zabezpieczenia zbiornika ma kształt rozkładającej się skrzyni, która od zbiornika w każdym miejscu przynajmniej 20 milimetrów ma być oddaloną, a składa się z sześciu części, a mianowicie z dna, czterech ścian bocznych i wieka, które to wszystkie części należy wyrobić z desek 25 milimetrów grubych, ostruganych, wolnych od sęków, a na wpust łączonych.

Pojedyncze deski tych sześciu części są od wewnątrz, a mianowicie na końcach połączone zapomocą poprzecznych taśm żelaznych, przybitych albo przyśrubowanych do desek. Przy dłuższych częściach bocznych należy zamiast dwu, dać trzy taśmy poprzeczne.

Górne końce żelaznych taśm poprzecznych są przy bocznych ścianach skrócone o 90° i zaopatrzone w uszka (fig. 3).

Te uszka odpowiadają przynależnym otworom w wieku skrzyni, otwory te przechodzą także przez taśmy na wieku tak, że zapomocą tych uszek można wieko z bocznymi ścianami połączyć i zabezpieczyć.

Połączenie czterech ścian bocznych między sobą i z dnem skrzyni, następuje zapomocą kątówek przymocowanych z zewnętrznej strony oszalowania (fig. 1 i 2) i osłaniających krawędzie ścian bocznych. Jedno ramię każdej kątówki jest ku dołowi przedłużone i zagięte tak, że podtrzymuje dno.

Przymocowanie tych kątówek do ścian bocznych następuje zapomocą dwu śrub z mutrami. Podobnie łączy się jedną śrubą z mutrą przedłużone ramię każdej kątówki, zachodzące na dno z dnem razem. Mutry należy dać od strony wewnętrznej oszalowania.

Wszystkie śruby należy w ten sposób przystosować, ażeby przechodziły kątówkę, deski i taśmy poprzeczne. Głowy śrub mają nosy, które wchodzą w szpary kątówek i przeszkadzają obrotom śruby.

Dno ustawia się na dwu lub czterech podkładach z legarów.

Wewnątrz przychodzą na dno ponad te podkłady nieco krótsze legary, na których stojak jest ustawiony.

Oba legary są złączone zapomocą śrub.

Po ustawieniu stojaka na wewnętrznych legarach przykłada się cztery ściany boczne i łączy między sobą z dnem zapomocą powyż opisanych kątówek i śrub z mutrami.

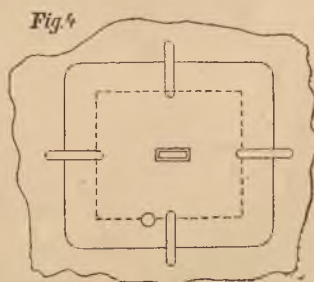
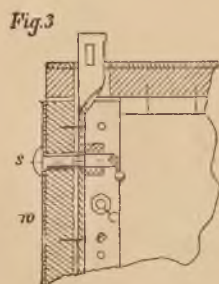
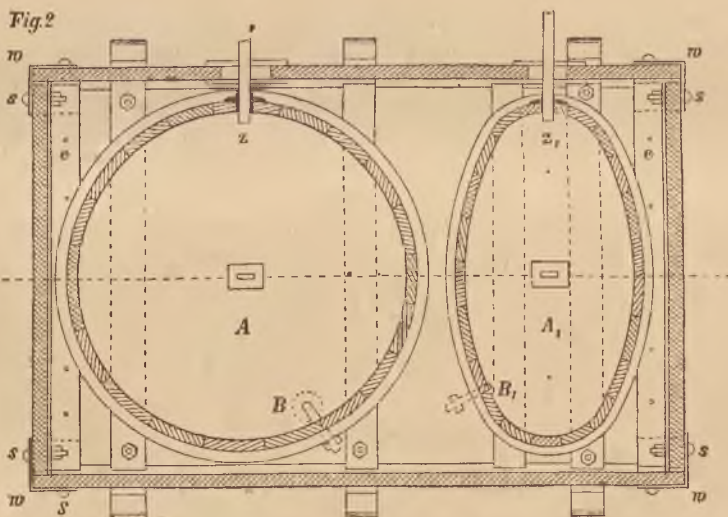
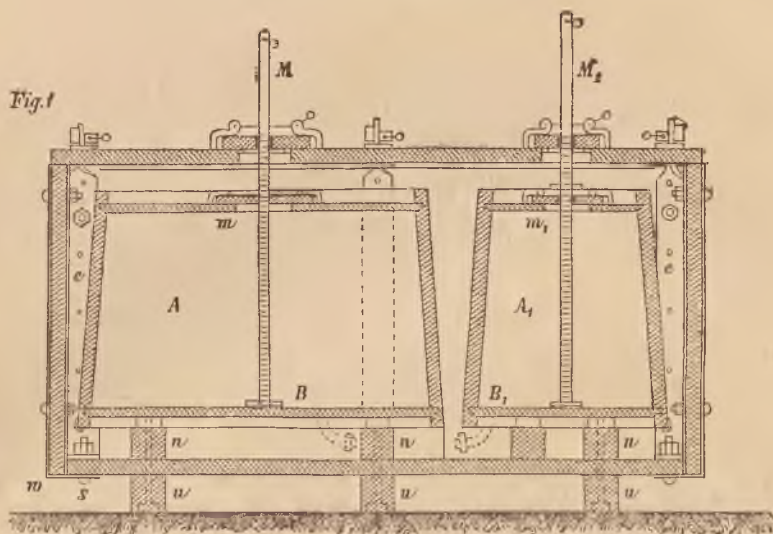
Na ścianach bocznych leży wieko, połączone i zabezpieczone ze ścianami zapomocą przedłużonych taśm poprzecznych o 90° skróconych i zaopatrzonych uszkami.

Ponad włazem stojaka, a względnie stojaków znajduje się w wieku odpowiednio wielki otwór, zamknięty drewnianą nakrywą (fig. 4) zaopatrzoną od spodu listwami odpowiadającymi wielkości otworu w wieku. Przez tę nakrywę wpuszcza się łaskę mierniczą. Nakrywa ta łączy się z wiekiem skrzyni zapomocą czterech zakrętek, nawiercone główki tych zakrętek łączy się i zabezpiecza sznurkiem do plombowania (fig. 4).

Rura dopływowa przechodzi przez jedną ze ścian bocznych, w której należy zostawić odpowiedni otwór. Zamknięcie rury dopływowej następuje przez przymocowane zewnątrz, dobrze przylegające blaszane tarcze, które wchodzą na uszka, i przez które przeciąga się swozeń i zabezpiecza.

Rura odpływowa nie przechodzi z reguły przez ścianę, tak, że kurek spustowy tam się znajdujący można otworzyć dopiero po odjęciu oszalowania. Jeżeli jednak tę rurę przeprowadza się przez ścianę oszalowania, natenczas nietylko kurek spustowy umieszczony na końcu rury musi być zabezpieczony przez organ skarbowy, ale oprócz tego należy na ten kurek nałożyć blaszaną osłonę i zabezpieczyć.

Zbiornik dla gorzeln.

Załącznik II

(do §. 28. e rozp. wyk.).

Pouczenie

o badaniu olejów fuzlowych na zawartość alkoholu.

Celem badania olejów fuzlowych na zawartość alkoholu przeczyszcza się i dokładnie przepłukuje wodą rurkę szklaną (patrz rysunek) przeznaczoną do tej czynności, następnie napełnia takową 30 cm^3 ($= \frac{3}{100}$) litra roztworu chlorku wapniowego o poniżej podanej własności aż do kreski oznaczonej 30, następnie nalewa się na roztwór chlorku wapniowego aż do kreski oznaczonej 40, czyli dolewa 10 cm^3 ($\frac{1}{100}$ litra) oleju fuzlowego, który ma się badać. W rurce są więc dwie warstwy płynów, z których jeden sięga dokładnie od spodu aż do kreski 30, drugi od kreski 30 dokładnie do kreski 40. Rurkę zamyka się zapomocą szczelnie przylegającego korka, wyklóca oba płyny zapomocą silnego około dwu minut trwającego poruszania rurki (w kierunku jej osi podłużnej). Następnie ustawia się rurkę pionowo w przynależnym do niej podnóżku i oczekuje, aż znajdujący się w niej płyn zupełnie się wyklaruje i rozdzieli na dwie oddzielne warstwy po nad sobą leżące.

Dopiero gdy to nastąpiło, obserwuje się jaką pojemność ma obecnie górna warstwa, t. j. olejów fuzlowych. Pojemność oleju fuzlowego w rurce będzie po wyklóceniu zawsze mniejszą jak była poprzednio. Jeżeli jednak zmniejszenie się pojemności wynosi tylko 2 cm^3 (t. z. dwie dziesiątne początkowej pojemności o 10 cm^3) albo jeszcze mniej, a więc jeżeli warstwa olejów fuzlowych po wyklóceniu zajmuje jeszcze przynajmniej 8 cm^3 przestrzeni, natenczas nie należy uwzględniać dalszego zmniejszenia pojemności, a olej fuzłowy przyjąć jako czysty i wolny od alkoholu. Jeżeli jednak zmniejszenie pojemności wynosi więcej jak 2 cm^3 , to uważać go należy jako taki, który zawiera alkohol, t. j. jako mieszaninę olejów fuzlowych i alkoholu. Zmniejszenie pojemności odpowiada wówczas wprost bez żadnych obliczeń zawartości alkoholu w oleju fuzłowym. N. p. mieszanina oleju fuzlowego i alkoholu, która po wyklóceniu zajmuje tylko 6 cm^3 przestrzeni, przy której więc zmniejszenie pojemności wynosi 4 cm^3 , zawiera 4 części alkoholu na objętość i 6 części olejów fuzlowych na objętość, składa się więc z $\frac{4}{10}$ (albo 40 procentów) alkoholu i z $\frac{6}{10}$ (albo 60 procentów) oleju fuzlowego.

Opisanie rurki do prób.

Rurka do prób składa się z rurki szklanej równomiernie szerokiej na $1\frac{1}{2}\text{ cm}$, o urządzeniu i jakości, jak wskazuje rysunek. Do najniższej kreski podziałki oznaczonej 30 zawiera rurka szklana dokładnie 30 cm^3 a do najwyższej, oznaczonej 40, dokładnie 40 cm^3 . Przestrzeń odgraniczająca 10 cm^3 pomiędzy kreskami podziałki jest podzielona zapomocą dłuższych kresek na całe, a pomiędzy temi krótszemi kreskami na pół centymetry sześciennie, a więc na 10, względnie 20 równych części. Kreska znacząca 30, 32 i 40 cm^3 obchodzi do koła rurki.

Sporządzenie roztworu chlorku wapniowego.

Do sporządzenia roztworu chlorku wapniowego rozpuszcza się 25 gramów bezwodnego chlorku wapniowego (*Calcium chloratum fusum*, który można nabyć w każdej aptece i składzie materiałów) w 100 centymetrach kubicznych $= \frac{1}{10}$ litra wody, i roztwór ten, jeżeli nie jest przejrzystym, przesącza się. Roztwór chlorku wapniowego nie śmie alkalicznie reagować, t. z. barwić jasno różowy papier

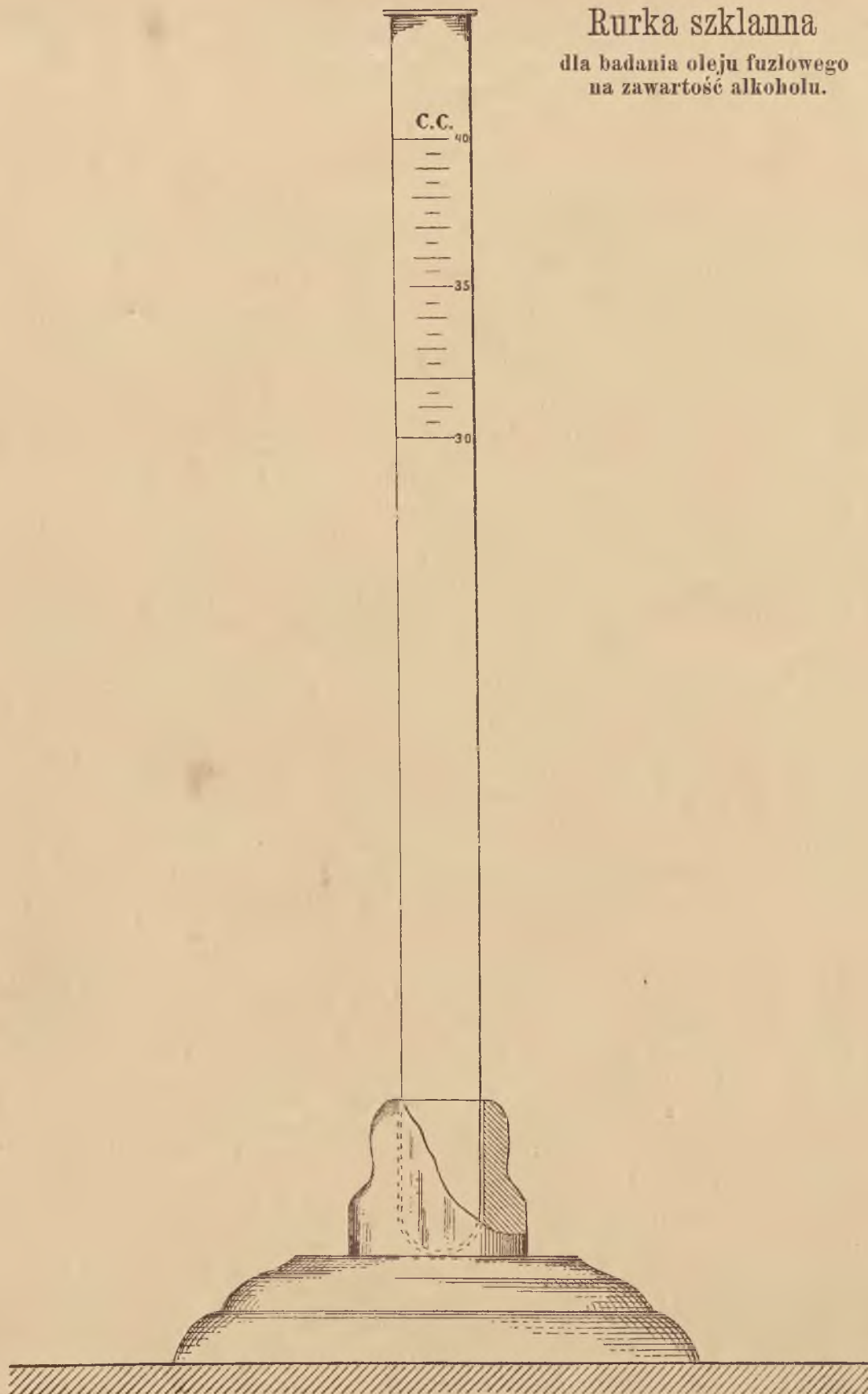
lakmusowy na niebiesko, ale przeciwnie musi być obojętnym albo okazywać słabo kwaśną reakcję. (barwić niebieski papier lakmusowy na różowo). Jeżeli roztwór reaguje alkalicznie, natenczas należy tak długo kroplami dolewać kwas solny, aż zacznie reagować słabo kwaśno, t. z. niebieski papier lakmusowy barwić słabo różowo. Raz sporządzony roztwór chlorku wapniowego. można w dobrze zamkniętej flaszkoczce dowolnie długo przechowywać, nie obawiając się zmiany.

Wskazówki przy wykonywaniu badania.

1. Gdyby przy nalewaniu roztworu chlorku wapniowego, albo oleju fuzłowego dostało się do rurki dla próbek więcej aniżeli zamierzono, to można nadmiar usunąć w najprostszy sposób przez zanurzenie do płynu zwiniętego paska suchej bibuły, którą tyle płynu wyciągnąć można, aż powierzchnia tegoż zrówna się z przepisaną kreską podziałki.

2. Darza się także, że przy oddzielaniu płynu po wytlóceniu, krople pojedyncze oleju fuzłowego przyczepiają się do ścian rurki i nie mogą się podnieść ku górze. Temu można zaradzić łatwo a temsamem przyspieszyć podniesienie się kropli, przez lekkie pionowe uderzenie rurką o miękką podstawę (dłoni), albo przez obracanie rurki około podłużnej osi.

Rurka szklanna
dla badania oleju fuźlowego
na zawartość alkoholu.

Dodatek A

(do §. 2, I rozp. wyk.).

Postanowienia

o wywozie wódki z zastrzeżeniem bonifikacji za wywóz, względnie także z zastrzeżeniem zwrotu podatku.

I. Pozwolenie na wywożenie.

Kto chce wywozić wódkę za linię cłową, roszcząc sobie przytem prawo do bonifikacji za wywóz względnie także do zwrotu podatku a nie jest przedsiębiorcą gorzelni, opłacającej podatek konsumcyjny albo przedsiębiorcą wolnego składu wódki lub rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, jeżeli chce wywozić wódkę z tych miejsc, potrzebuje na to osobnego pozwolenia.

Kto chce uzyskać takie pozwolenie, powinien o to wnieść podanie na piśmie do tej władzy skarbowej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się gorzelnia, względnie wolny skład wódki, z której, względnie z którego ma być pobierana wódka celem wywozu za linię cłową.

Gdy się rozchodzi o wywóz wódki, na której nie ciąży podatek, wtedy należy w podaniu wymienić także te miejsca, w których zapasy wódki się przechowuje, wnosząc podanie winien zobowiązać się, że dozwoli organom skarbowym wglądać w swoje księgi handlowe i przemysłowe, jakoteż wstępować do swych miejsc składowych w tym celu, aby mogły badać zapasy płynów wysokowych pędzonych i porównywać je z zapiskami w księgach.

Takiego pozwolenia udziela się na przeciąg jednej kampanii, to jest na czas od 1. września je-

dnego roku aż do końca sierpnia następnego roku, przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek od wyrobu, jakoteż każdemu kupcowi osiadłemu w kraju i sądownie protokołowanemu, jeżeli przyjmie na siebie obowiązek pozwalać organom skarbowym na wglądanie do jego ksiąg i jeżeli nie był uznany winnym przemytnictwa, ani ciężkiego przekroczenia dochodowo - skarbowego dotyczącego przepisów o obrocie oclonym lub też o postępowaniu opłatnem.

Gdy pozwolenie na wywożenie za linię cłową wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym udzielono, wtedy należy złożyć dla skarbu państwa pokrycie podatku, przypadającego za ilość alkoholu, która ma być wywieziona.

To pokrycie można złożyć w sposób przepisany w §. 32 rozp. wykon., a mianowicie albo dla wszystkich ilości alkoholu, które przypuszczalnie będą wywiezione w dotyczącej kampanii, lub też od wypadku do wypadku dla każdej wywożonej porcji osobno.

Przy składaniu pokrycia należy w pierwszym wypadku wymienić te gorzelnie, względnie wolne składy, z których ma być wywożona wódka przeznaczona do wywozu; również należy podać do jakiej kwoty ma służyć złożone pokrycie dla jednej gorzelni, lub jednego wolnego składu.

Skoro tylko urząd wysyłający otrzyma od urzędu, przez który posyłka wystąpiła, potwierdzenie, że posyłkę w istocie wywieziono za linię cłową, wtedy pokrycie staje się wolnem i można go ponownie użyć.

Jeżeli z gorzelnii, opłacającej podatek konsumcyjny, albo z wolnego składu, wódkę obciążoną podatkiem konsumcyjnym wywozi za linię cłową inna osoba zamiast przedsiębiorcy, to ten ostatni nie jest przez to zwolniony od obowiązku zapłaty i odpowiedzialności ustanowionych co do podatku w §. 15 i 16 ustawy. Jednakże w tym wypadku w pierwszej linii będzie pociągana do zapłaty podatku konsumcyjnego osoba wywożąca, ewentualnie przez obciążenie złożonego pokrycia za ilości alkoholu, pobrane celem wywozu za linię cłową z gorzelnii lub z wolnego składu, ale w istocie nie wyprowadzone za linię cłową.

II. Szczegółowe postanowienia o wywozie wódki.

A. Postanowienia o wywozie wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny.

1. Uprawnienia urzędów cłowych.

Wódkę, obciążoną podatkiem konsumcyjnym, wolno wywozić za linię cłową tylko przez główny urząd cłowy, albo pomocniczy pierwszej klasy, który ma wyjątkowe upoważnienie na potwierdzanie wystąpienia płynów wysokowych pędzonych za linię cłową.

W obec obrotu handlowego pod zamkniętą przestrzenią ładunkową na kolejach i parostatkach mają główne urzędy cłowe, ustanowione w obrębie okręgu cłowego, które są uprawnione do zastępowania urzędów cłowych, specjalnie upoważnionych do odprawiania wywozów za linię cłową, zajmować to stanowisko z zachowaniem tych samych ostrożności także co do wywozu płynów wysokowych pędzonych, obciążonych podatkiem konsumcyjnym.

2. Deklaracja wywozowa.

Dla każdej posyłki płynów wysokowych pędzonych, którą się zamierza wywieźć za linię cłową, należy wnieść do urzędu wysyłającego deklarację podług załączonego wzoru Nr. I, w trzech egzemplarzach, a jeżeli wysyłający chce otrzymać specjalne potwierdzenie wyjścia za linię cłową, w czterech egzemplarzach.

Jeżeli wódkę wywozi nie przedsiębiorca gorzelnii, względnie wolnego składu, lecz inna osoba, posiadająca pozwolenie na wywóz wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym, to także ta osoba, względnie jej pełnomocnik podpisuje deklarację wywozową i przez to bierze na siebie zupełną odpowiedzialność za niedokładności deklaracji, o ileby je dostrzeżono dopiero po skutecznym wywozie posyłki wywozowej z gorzelnii, względnie z wolnego składu, jakoteż za wszelkie przekroczenia przepisów, zachodzące potem w czasie transportu.

Pełnomocnik powinien się wykazać pisemnem pełnomocnictwem, gdyż w przeciwnym razie urząd wysyłający nie powinien przyjąć deklaracji wywozowej. Pełnomocnictwa można udzielić dla jednej poszczególnej posyłki, lub też na przeciąg pewnego określonego czasu dla większej liczby posyłek, odchodzących z jednego i tego samego miejsca.

Urząd wysyłający powinien pełnomocnictwo odebrać i przechować.

Przez deklarację zobowiązuje się wysyłający wódkę, określoną bliżej w tejsze dostawić w zmienionej ilości i jakości i do oznaczonego terminu do urzędowego odprawienia za linię cłową, jakoteż ręczy za podatek konsumcyjny, przypadający po wyższej stopie podatku. Te zobowiązania wygasają tylko w tym wypadku, gdy załatwienie deklaracji wywozowej wykaże, że dopełniono wspomnianych wyżej zobowiązań.

3. Wymagania, dotyczące każdej posyłki.

- a) Żadna posyłka nie może wynosić mniej, niż jeden hektolitr.
- b) Wódka musi się znajdować w beczkach lub innych naczyniach, nadających się do nałożenia zupełnie pewnego urzędowego zamknięcia chyba, że przez zastosowanie zamknięcia przestrzeni ładunkowej jest zbyt czynnem zamknięcie naczyń transportowych.
- c) Beczki lub inne naczynia należy ponumerować i w deklaracji podać kolejno według arytmetycznego porządku numerów.

4. Urząd wysyłający.

Jako urząd wysyłający mają być czynne dwa organa skarbowe.

Jeżeli organa skarbowe nie mają swej urzędowej siedziby w miejscowości przedsiębiorstwa, jest

wysyłający obowiązany pokryć podług istniejącego wymiaru kosztu podróży tych organów skarbowych, które mają przeprowadzić czynności urzędowe przy wywozie posyłki.

5. Czynność urzędu wysyłającego.

Urzędowe badanie wódki, przeznaczonej do wywozu należy przeprowadzać w tej gorzelnii lub w tym wolnym składzie wódki, lub też w tej rafinerii wódki uznanej za wolny skład, skąd posyłka wywozowa ma być wywieziona.

Urząd wysyłający powinien się przedewszystkiem przekonać, czy złożono przepisane pokrycie (część I). Odnosne daty należy wpisać do deklaracji w przedziałce „uwaga“.

Organa skarbowe spełniające czynności urzędu wysyłającego przeprowadzają zewnętrzne i wewnętrzne badanie posyłki, porównują ją z danymi deklaracji wywozowej, oznaczają ilość wódki i jej zawartość alkoholu dla każdej beczki z osobna w sposób przepisany w §. 24, I, l. 5 rozp. wyk., sprawdzają czy jakość naczyń odpowiada przepisom i wpisują wywód oględzin do wniesionych egzemplarzy deklaracji.

Gdy wysyłkę uskutecznią się za pomocą kolejowych wagonów cysternowych, wtedy należy oznaczoną tarę (rezervoar i wagon) uwidocznili w poszczególnych egzemplarzach deklaracji wywozowej. Przy wywozie wódki w wagonach cysternowych, które mają dwa przedziały, oznacza urząd wysyłający najpierw tarę wagonu cysternowego; potem należy napelnić wódką jeden przedział zbiornika, a następnie oznaczyć wagę netto, zawartość alkoholu i ilość tej wódki podług §. 24, I, l. 5 rozp. wyk.: po uskutecznieniu napelnieniu drugiego przedziału wagonu, oznacza się dalej wagę netto wódki, zawartej w tym przedziale, przez odjęcie tary wagonu i wagi netto wódki zawartej w pierwszym przedziale, od całej wagi brutto, a w końcu dla oznaczenia ilości alkoholu zawartej w drugim przedziale, postępuje się również w myśl przytoczonego postanowienia rozp. wyk. Ten sposób postępowania należy uwidocznili w deklaracji.

Gdy wódka ma być wywożona we flaszkach, wtedy należy co do oznaczenia ilości i zawartości alkoholu odpowiednio zastosować zarządzenia części II, B, l. 2 tego dodatku z tą modyfikacją, że zawartość alkoholu we flaszkach, wybranych jako próbki wyrzywkowe, należy zawsze badać alkoholometrem przepisowym. Także w tym wy-

padku nie może żadna posyłka wynosić mniej niż jeden hektolitr.

Gdyby dane deklaracji wywozowej, przedłożonej w trzech względnie w czterech egzemplarzach, nie zgadzały się między sobą, lub ze zbadanym stanem posyłki, albo gdyby pomijając wypadki, w których jest dopuszczalne i ma być zastosowane zamknięcie przestrzeni ładunkowej, wódkę dostawiono w naczyniach nie nadających się do nałożenia zupełnie zabezpieczającego urzędowego zamknięcia, albo wreszcie, gdyby niedopelniono któregośkolwiek z przepisanych warunków, to należy zwrócić uwagę strony na dostrzeżone braki; z dokończeniem urzędowej czynności należy wstrzymać się aż do usunięcia tychże.

Gdyby ilość alkoholu podano w deklaracji o więcej jak 5 procentów większą, albo gdyby znaleziono plyn, który nie jest wódką, wtedy należy wdrożyć postępowanie karne (§. 97 ustawy).

Tak samo należy postąpić w razie stwierdzenia między deklaracją a urzędowym wywodem oględzin różnic, które podlegają karze porządkowej według §. 98 ustawy.

Jeżeli wszystkich przepisanych warunków dopelniono i jeżeli nie więcej nie stoi na przeszkodzie, to urząd wysyłający wpisuje swój wywód oględzin w odpowiednie przedziały deklaracji wywozowej, nakłada urzędowe zamknięcie, określa dokładnie w deklaracji wywozowej ich jakość, jakoteż ilość nałożonych pieczęci, wpisuje ten numer pozycji dotyczącego rejestru, oznajmieni, pod którym posyłkę na rozchód zapisano i w porozumieniu z wysyłającym, uwzględniając wszelkie okoliczności, ustanawia i wpisuje termin nie nadto krótki, w ciągu którego powinna posyłka dojść do urzędu, przez który ma wystąpić.

Jeżeli przedsiębiorstwo, z którego posyłka wywozowa ma być wywieziona, jest połączone zapomocą szyn z koleją żelazną i gdyby posyłkę miano odprawić do urzędu, przez który ma wystąpić, pod zamknięciem przestrzeni ładunkowej, wtedy organa skarbowe, pełniące czynność urzędu wysyłającego, dozoruja także całego załadowania wódki do wagonu kolejowego, nakładają urzędowe zamknięcie i jeżeli nie zachodzi żadna przeszkoda, nie pozwalająca na natychmiastową odprawę posyłki, przekazują ją urzędowi, przez który ma wystąpić.

Jeżeli odprawa następuje pod zamknięciem przestrzeni ładunkowej, to wagony kolejowe, przeznaczone dla transportu, muszą się nadawać do nałożenia zupełnie zabezpieczającego zamknięcia.

W innych wypadkach należy stosować zamknięcie naczyń transportowych.

Jeden egzemplarz deklaracji wywozowej powinien iść wraz z posyłką, do urzędu przez który ma wystąpić i w tym celu należy go wręczyć stronie.

6. Postanowienia co do przewozu posyłki.

Podczas przewozu posyłki z gorzelnii, lub z wolnego składu, albo z rafinerii wódki uznanej za wolny skład aż do urzędu, przez który ma wystąpić, należy stosować przepisy dotyczące transportu przekazanych nieoclonionych towarów wchodowych, jakoteż zarządzenia, zawarte w §. 24, II, l. 4 rozp. wykon. Co do przewidzianych przelań w czasie transportu zarządza się oprócz tego co następuje.

Każde przelanie powinno poprzedzać urzędowe oznaczenie tary tych naczyń, do których przelanie ma być uskutecznione, przez organa skarbowe urzędujące przy przelaniu.

Gdyby wódkę miano przelać do wagonu cysternowego i gdyby tary wagonu nie można oznaczyć w dotyczącej stacji kolejowej z powodu braku stosownej wagi pomostowej, wtedy wysyłający wódkę powinien zwrócić się do dotyczącego urzędu kolejowego dla spowodowania odtarowania przez organa skarbowe wozu cysternowego w innej stacji kolejowej. W dotyczącej stacji należy oznaczyć tarę przy współdziałaniu dwóch organów straży skarbowej z oddziału znajdującego się najbliższej tej stacji.

Na uskutecznione odtarowanie powinno organa skarbowe przy tem urzędujące, wystawić certyfikat, w którym należy obok tary oznaczonej przez organa skarbowe podać numer i znak wagonu cysternowego, jakoteż tarę oznaczoną przez urząd kolejowy i certyfikat ten przesłać w kopercie pod urzędową pieczęcią, jako poleconą sprawę urzędową, wolną od opłaty pocztowej do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu znajduje się stacja przelania.

Organa skarbowe, powołane do dozoru przelania powinny zaraz po nadejściu odtarowanego wagonu, o ile nie ma żadnej wątpliwości co do tego, że wagon cysternowy, określony w certyfikacie, jest identyczny z tym, do którego przelanie ma być uskutecznione, wpisać na podstawie certyfikatu tarę oznaczoną przez organa skarbowe do unikatów deklaracji wywozowej, sam zaś certyfikat z powołaniem numeru i daty deklaracji wywozowej przesłać urzędowi, przez który ma wystąpić, jako poleconą sprawę urzędową, wolną od opłaty pocztowej.

Przelanie nie może się odbyć przed nadejściem certyfikatu odtarowania do stacji przelania. Napełnionego wagonu nie należy ważyć.

Wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, załatwionej urzędowo dla wywozu za linię cłową, nie wolno pozostawiać w obszarze cłowym.

7. Czynności urzędowe urzędu, przez który posyłka ma wystąpić

Jeżeli posyłka nadejdzie do urzędu, przez który ma wystąpić, w ciągu terminu wyznaczonego przez urząd wysyłający, a podczas transportu zachowano powyższe pod l. 6 wspomniane przepisy, zaś urzędowe zamknięcie jest nienaruszone, i przy rewizji okaże się zupełna zgodność posyłki z deklaracją, to urząd, przez który posyłka ma wystąpić, odprawia posyłkę celem wystąpienia za linię cłową, wpisuje po uskutecznionem wystąpieniu tejże potwierdzenie wystąpienia we wszystkich trzech, względnie czterech egzemplarzach deklaracji wywozowej i załącza jeden z tych egzemplarzy do rejestru notacyjnego.

Wysyłający lub jego pełnomocnik ma prawo być obecnym przy oznaczeniu ilości alkoholu we wódce.

Jeżeli deklarację wywozową wniesiono w czterech egzemplarzach, to czwarty egzemplarz należy wydać posyłającemu, jako potwierdzenie wystąpienia posyłki.

Równocześnie wystawia urząd, przez który posyłka ma wystąpić podług załączonego wzoru Nr. II przekaz na bonifikację za wywóz, jeżeli żądanie tejże pomieszczono w deklaracji wywozowej i wydaje ten przekaz osobie wymienionej w deklaracji, względnie przesyła go tej osobie pocztą, jako list polecony.

Wzór Nr. II.

Jeżeli bonifikacja za wywóz wódki, wywożonej do państwa sąsiedniego, zależy stosownie do traktatu handlowego zawartego z tem państwem, od potwierdzenia o przeprowadzeniu z jego strony przyjęcia wódki, to przekaz należy dopiero wtedy wystawić, gdy także to potwierdzenie nadejdzie.

Do zaniku transportowego należy tu odpowiednio stosować zarządzenia §. 24, II, l. 5, lit. b rozp. wyk.

8. Bonifikacja za wywóz.

Dla obliczenia kwoty bonifikacji, którą ma się przekazać do wypłaty, należy:

- a) Dla każdego naczynia lub beczki pomnożyć ilość hektolitrów przez ilość stopni alkoholu. oznaczoną dla temperatury $+ 12^{\circ}$ Réaumur według podziałki alkoholometru 100-dzielego;
- b) z iloczynów w ten sposób otrzymanych utworzyć sumę dla wszystkich poszczególnych beczek lub naczyń, z których się posyłka przeznaczona do wywozu składa. którą to sumę należy w ten sposób zaokrąglić, że ułamki poniżej $\frac{1}{2}$ stopnia hektolitrowego opuszcza się, zaś ułamki wynoszące $\frac{1}{2}$ i ponad $\frac{1}{2}$ stopnia hektolitrowego wlicza się jako cały jeden stopień hektolitrowy;

- e) tę sumę (stopni hektolitrowych) pomnożyć przez wymiar bonifikacji, wyznaczony ustawą za każdy stopień hektolitrowy, to jest przez 10 halerzy;
- d) z kwoty całej bonifikacji w ten sposób obliczonej, przekazać jednak do natychmiastowej wypłaty na mocy § 9 ustawy o opodatkowaniu wódki, na razie tylko połowę; zaś resztę, jakoteż dokładny adres odbiorcy należy zanotować w kasie przeznaczonej do wypłaty i ewentualną wypłatę tej reszty skutecznie dopiero na specjalne polecenie władzy przełożonej.

Przekaz wystawia się podług dat zawartych w deklaracji wywozowej tak co do osoby, dla której, jak i co do kasy państwowej, w której wypłata ma nastąpić; jednakże w deklaracji wywozowej można podawać jako miejsce wypłaty tylko c. k. główne kasy krajowe, c. k. krajowe kasy skarbowe, c. k. krajowe urzędy wypłaty, c. k. urzędy podatkowe i c. k. główne urzędy cłowe.

Natychmiast po wystawieniu przekazu powiadamia urząd, przez który posyłka wystąpiła bezpośrednio tę kasę państwową, dla której przekaz opiewa, powtarzając istotne daty przekazu i załączając drugi egzemplarz deklaracji wywozowej.

Skoro tylko awizo nadejdzie do urzędu wypłaty, wtedy można przekazaną kwotę bonifikacji za wywóz zaraz wypłacić ostatniemu posiadaczowi przekazu (Giratar) za należycie ostemplowaniem potwierdzeniem odbioru na odwrotnej stronie przekazu (Acquit).

Za prawdziwość podpisów zyrataryuszy nie ręczy się. Kasy państwowe są uprawnione, bezpośrednio dla nich opiewające przekazy na bonifikację za wywiezioną wódkę, wypłacać aż do upływu jednego roku od dnia wystawienia przekazu, jeżeli zresztą nie zachodzą inne przeszkody.

B. Postanowienia o wyrabianiu likierów i rumu, przeznaczonych do wywozu, z wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym, jakoteż o wywozie tych artykułów.

1. Pozwolenie na wyrabianie likierów i rumu z wódki pobieranej z uwolnieniem od podatku w celu wywozu.

- a) Kto chce sprowadzać wódkę obciążoną podatkiem konsumcyjnym celem wyrabiania z niej likierów lub rumu i wywozić otrzymane likiery lub rum za linię cłową, potrzebuje na to osobnego pozwolenia.

Od tego pozwolenia są wykluczeni ci fabrykanci likierów lub rumu, którzy byli karani za

przemytничество albo za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, dotyczące podatku od wódki, albo za oszustwo, dalej ci, którym do majątku otwarto konkurs, a wreszcie i ci, których przy rozprawie z powodu konkursu nie uwolniono od zarzuconej im karygodnej czynności. W razie stwierdzonego nadużycia należy pozwolenie natychmiast odebrać, niezależnie od skutków prawnych dochodowo-karnych. Ono może być także wtedy odebrane, gdy strona nie dopełni któregośkolwiek ze zobowiązań przepisanych niniejszym rozporządzeniem, lub też później drogą rozporządzenia nałożonych.

Pozwolenia udziela władza skarbowa pierwszej instancji.

Proszący powinien złożyć dla skarbu państwa pokrycie podatku. To pokrycie powinno być złożone już przed rozpoczęciem poboru i to w takiej wysokości, aby w niem znajdował pokrycie podatek konsumcyjny przypadający po wyższej stopie za niewywiezioną jeszcze za linię cłową ilość wódki, pobrana z uwolnieniem od podatku.

Pokrycie należy składać w ten sam sposób, jak to przepisuje §. 32 rozp. wyk. odnośnie do kredytowania podatku. Jeżeli pokrycie złożono tylko na pewien oznaczony czas, to należy je we właściwym czasie odnawiać.

Osoby, posiadające powyższe pozwolenie podlegają kontroli dochodowo-skarbowej i są dlatego obowiązane na żądanie organów skarbowych wykazywać się z poboru swych zapasów wódki.

b) W podaniu o pozwolenie należy wymienić:

aa) roczną ilość wódki, przeznaczonej do wyrobu na wywóz likierów lub rumu; w stopniach hektolitrowych alkoholu;

bb) ilość likierów lub rumu, które mają być z tej wódki wyrabiane;

cc) przedsiębiorstwo, skąd ma być wódka pobierana z uwolnieniem od podatku;

dd) sposób pokrycia podatku konsumcyjnego.

- e) Do wywozu wódki, przeznaczonej do wyrobu na wywóz likierów lub rumu, z gorzelnii, albo z wolnego składu wódki, albo też z rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, należy stosować w ogóle postanowienia podane w §. 24, II, rozp. wyk., dotyczące wywozu wódki do wolnego składu.

W odnośnych oznajmieniach należy jeszcze oprócz tego podać przedsiębiorstwo, dla którego wódkę przeznaczono, jako też datę i liczbę porządkową odnośnego pozwolenia na pobieranie wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym.

Organ skarbowy, któremu przekazano wódkę, przeznaczoną do wyrobu likierów lub rumu na wywóz, sprawdza po nadejściu posylki ilość, znaki i numera naczyń, bada nałożone urzędowe zamknięcie, oznacza ilość i zawartość alkoholu w sposób przepisany §. 24, II, l. 5, lit. a rozp. wyk.

Co do ewentualnych ubytków i uwzględniania zaniku, należy przestrzegać zarządzeń, wydanych w §. 24, II, l. 5, lit. b rozp. wyk.

Po skutecznym oznaczeniu ilości alkoholu wpisuje organ skarbowy wywód oględzin tak w unikacie oznajmienia, który przedłożyła strona, jak w nadesłanym mu duplikacie tegoż, poczem unikat zaopatrzone w potwierdzenie odbioru przesyła bez zwłoki urzędowi wysyłającemu, jako poleconą sprawę urzędową, wolną od opłaty pocztowej.

- d) Wódkę, pobraną w ten sposób bez opłacania podatku konsumcyjnego, pozostawia się przedsiębiorcy z tem zobowiązaniem, że najpóźniej do terminu 12-miesięcznego, licząc od dnia nadejścia wódki pobranej z uwolnieniem od podatku, wywiezie za linię cłową w likierach, względnie w rumie, taką samą ilość alkoholu, jaką mu z uwolnieniem od podatku przekazano, z włączeniem zaniku dozwolonego przy likierach, a ustanowionego poniżej lub, że ewentualnie złoży dodatkowo podatek konsumcyjny, przypadający za tę ilość.

Przy wyrabianiu takich likierów, które wymagają dłuższego leżenia w składzie, można prosić Ministerstwo skarbu o stosowne przedłużenie tego terminu.

Dla każdego poboru wódki z uwolnieniem od podatku, jakoteż dla ilości likierów i rumu wywiezionych w ciągu ustanowionego terminu za linię cłową, należy prowadzić osobne konto podług załączonego wzoru, w którym wpisuje się jako przychód ilość alkoholu, pobraną bez opłaty podatku, zaś jako rozchód te ilości likierów i rumu, które według załatwienia deklaracji wywozowych wyszły za linię cłową, jakoteż zanik dla likieru, obliczony w wysokości 2.5 procentu od wywiezionej ilości alkoholu.

Po wyczerpaniu ilości poboru wpisanej na przychód, jednakże najpóźniej do ustanowionego powyżej terminu 12-miesięcznego,

powinien właściwy kierownik nadzoru straży skarbowej, albo ku temu przez władzę skarbową wyznaczony organ technicznej kontroli skarbowej, zamknąć konto i przeprowadzić obrachunek.

Jeżeli ilość alkoholu, wpisana na przychód, okaże się większą od sumy odpisanych ilości alkoholu, to przedsiębiorca powinien w trzech dniach złożyć w urzędzie poborczym w tym celu wyznaczonym podatek konsumcyjny, przypadający za różnicę, gdyż w przeciwnym razie będzie ten podatek ściągnięty drogą przymusową. Przypisanie tej dopłaty uskutecznia się zapomocą orzeczenia.

W razie odebrania pozwolenia należy przeprowadzić taki sam obrachunek, zamykając wszystkie konta, jakie są w odnośnej chwili w użyciu.

Po skutecznym obrachunku należy konto wraz z należącymi tryplikatami deklaracji wywozowych, przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji, która je przesyła rachunkowemu departamentowi zawodowemu III. Ministerstwa skarbu dla cła i podatków spożywczych.

Druki dla tych rachunków kontowych w zeszytach paginowanych i parafowanych, których nitkę urzędownie przypieczętowano, należy pobierać za zwrotom kosztów nakładu od organu skarbowego wyznaczonego przez władzę skarbową pierwszej instancji.

2. Wywóz likierów lub rumu, sporządzonych z wódki nieopodatkowanej.

Do wywozu likierów lub rumu, wyrobionych z wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym, stosują się w ogóle postanowienia przytoczone powyżej w części II, lit. A z następującymi modyfikacjami:

- a) Gdy wywóz likieru lub rumu uskutecznia się w beczkach, to każda z nich musi posiadać pojemność co najmniej 25 litrów. Jeżeli zaś wywóz likieru lub rumu uskutecznia się we flaszkach, to każda posylka musi obejmować co najmniej 25 litrów, a w jednym i tem samym opakowaniu mogą się znajdować tylko flaszki jednakowe co do kształtu i wielkości.
- b) Fabrykant likieru lub rumu powinien złożyć w urzędzie wysyłającym wzory tych flaszek, których zamierza używać do wywozu likierów lub rumu. Na każdym takim wzorze musi być przypieczętowana kartka z wypisaną na niej pojemnością flaszki.
- c) Flaszki, napełnione likierem lub rumem, muszą być spakowane w pakach lub koszach

nadających się do nałożenia urzędowego zamknięcia zupełnie zabezpieczającego.

Wyjątek stanowią tu te wypadki, w których zamiast zamknięcia na opakowaniu jest dopuszczalne zamknięcie przestrzeni ładunkowej w razie transportu koleją lub parostatkami.

- d) Płyn, deklarowany jako likier, musi posiadać co najmniej 35 procentów zawartości alkoholu na objętość, w przeciwnym razie nie może być dopuszczony do wywozu.

Tak samo, jak z likierami należy postępować także z płynami wysokowymi pędzonymi, otrzymywanymi zapomocą destylowania z ponad ingrediencji albo zapomocą dodatków, jak anyżówka, kminkówka, jałowcówka, wiśniówka, likier gorzki itd., a także rum.

Dla każdego gatunku płynów wysokowych pędzonych, zawartych w posyłce wywozowej należy podawać osobno w deklaracji wywozowej rzeczywistą zawartość i sumę stopni hektolitrowych alkoholu.

- e) Do oznaczenia alkoholu, zawartego w likierach słodzonych, należy używać przyrządów i alkoholometrów specjalnie w tym celu sporządzonych, jakie będą udzielone tym organom skarbowym, które będą miały do czynienia z odprawianiem likierów do wywozu z zastrzeżeniem bonifikacji za wywóz. Do oznaczenia zawartości alkoholu w rumie i w płynach wysokowych pędzonych nie słodzonych, a wspomnianych pod d) należy się posługiwać zwykłymi alkoholometrami.

Wysyłającemu przysługuje prawo, być obecnym przy oznaczaniu zawartości alkoholu.

- f) Przy wywozie we flaszkach należy ilość likieru lub rumu określać przez ilość i pojemność flaszek, np. 100 flaszek po $\frac{1}{4}$ litra, 50 flaszek po $\frac{1}{3}$ litra, 25 flaszek po 0.7 litra itp.

Przy wywozie likieru, uskutecznianym w beczkach lub flaszkach, oblicza się bonifikację zawsze tylko po $3\frac{1}{2}$ halerzy za każdy litr także i w tym wypadku, gdyby znaleziona zawartość alkoholu wynosiła więcej, niż 35 stopni podług podziałki alkoholometru studzielnego.

C. Postanowienia o wywozie za linię cłową wina, do którego domieszano wódki, obciążonej podatkiem konsumcyjnym, w celu zwiększenia wartości alkoholu.

1. Pozwolenie.

Kto chce sprowadzać wódkę obciążoną podatkiem konsumcyjnym w tym celu, aby jej dodawać do wina (alkoholizowanie), przeznaczonych do wy-

wozu za linię cłową, potrzebuje na to osobnego pozwolenia.

Alkohol, dodawany do wina przeznaczonego dla konsumcyi w granicach cłowych, nie korzysta z uwolnienia od podatku.

Tego pozwolenia nie udziela się osobom karanym za przemytnictwo, albo za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, dotyczące podatku od wódki, albo też za oszustwo, dalej takim, którym do majątku otwarto konkurs, wreszcie takim, którym przy rozprawie z powodu konkursu nie uwolniono od zarzuconej im karygodnej czynności.

W razie stwierdzonego nadużycia, należy pozwolenie natychmiast odebrać, niezależnie od skutków prawnych dochodowo-karnych. Może być ono także wtedy odebrane, gdy strona nie dopełni któregokolwiek ze zobowiązań, przepisanych niniejszem rozporządzeniem, lub też później nałożonych drogą rozporządzenia.

Pozwolenia udziela władza skarbowa pierwszej instancji.

W dotyczącej prośbie należy podać:

- a) roczną ilość wódki, przeznaczonej do alkoholizowania, w stopniach hektolitrowych alkoholu;
- b) roczną ilość wina, przeznaczonych do wywozu, do którego alkohol ma się dodawać;
- c) przedsiębiorstwo, skąd ma być pobierana wódka bez opłaty podatku;
- d) sposób pokrycia podatku konsumcyjnego;
- e) miejsce, gdzie domieszanie ma się odbywać;
- f) lokale, któreby się nadawały do nałożenia zupełnie pewnego wspólnego urzędowego zamknięcia.

Proszący powinien złożyć pokrycie podatku dla skarbu państwa. To pokrycie powinien złożyć już przed rozpoczęciem poboru i to w takiej wysokości, aby w niem znajdował pokrycie podatek konsumcyjny, przypadający po wyższej stopie za ilość wódki pobraną bez opłaty podatku, a jeszcze nie wywiezioną za linię cłową.

Pokrycie należy składać w ten sam sposób, jak to przepisuje §. 32 rozporządzenia wykonawczego odnośnie do kredytowania podatku. Jeżeli pokrycie złożono tylko na pewien oznaczony czas, to należy je we właściwym czasie odnawiać.

Osoby posiadające powyższe pozwolenie podlegają kontroli dochodowo-skarbowej i są dlatego obowiązane na żądanie organów skarbowych wykazać się z poboru swych zapasów wódki.

2. Pobór wódki.

Do wywozu wódki przeznaczonej do alkoholizowania wina z gorzelnii, albo z wolnego składu wódki, albo też z rafinerii wódki uznanej za wolny skład, należy stosować w ogóle postanowienia podane w §. 24, II A rozporządzenia wykonawczego, dotyczące wywozu wódki bez opłacania podatku konsumcyjnego do wolnego składu.

W odnośnych oznajmieniach należy jeszcze oprócz tego podawać przedsiębiorstwa, dla którego wódkę przeznaczono, jakoteż datę i liczbę porządkową odnośnego pozwolenia na pobieranie wódki nieopodatkowanej.

Oddział straży skarbowej, w którego okręgu znajdują się miejsca służące do przechowania wódki, przeznaczonej do alkoholizowania wina, sprawdza po nadejściu posyłki ilość, znaki i numera naczyń, bada nałożone urzędowe zamknięcia i oznacza ilość i zawartość alkoholu w sposób przepisany w §. 24, II A, l. 5, lit. a) rozporządzenia wykonawczego.

Co do ewentualnych ubytków i uwzględniania zaniku, należy przestrzegać zarządzeń, wydanych w §. 24, II A, l. 5, lit. b) rozporządzenia wykonawczego.

Po skutecznym oznaczeniu ilości alkoholu wpisuje organ skarbowy wywód oględzin tak w unikatce oznajmienia, który przedłożyła strona, jak i w nadesłanym mu duplikacie tegoż, poczem unikat zaopatrzony w potwierdzenie dostawy przesłała bez zwłoki urzędowi wysyłającemu, jako poleconą sprawę urzędową, wolną od opłaty pocztowej.

3. Postępowanie przy alkoholizowaniu wina.

- a) Ilość wódki, przedstawiona celem alkoholizowania wina za jednym razem, nie może wynosić mniej, jak jeden hektolitr i musi posiadać co najmniej 90 stopni zawartości alkoholu podług alkoholometru 100-dzielnego. Natomiast ta ilość alkoholu, którą można dodawać do wina, przeznaczonego na wywóz nie jest ograniczona.
- b) Mięszanie wódki z winem, przeznaczonem na wywóz, może się odbywać tylko w siedzibie głównego urzędu cłowego. Gdyby wino alkoholizowane nie miano wywozić bezpośrednio po domięszaniu wódki, wtedy należy je tymczasowo złożyć w składzie w urzędowych magazynach cłowych.
- c) Domięszanie wódki, obciążonej podatkiem konsumcyjnym do wina, przeznaczonego na wywóz musi nastąpić najpóźniej do trzech miesięcy, licząc od dnia poboru wódki, gdyż

w przeciwnym razie jest przedsiębiorca obowiązany złożyć dodatkowo podatek konsumcyjny, przypadający za dotyczącą ilość alkoholu.

- d) Każde zamierzone zmieszanie wina z wódką, pobraną bez opłacania podatku konsumcyjnego, w celu wywozu za linię cłową, należy oznajmić dotyczącemu głównemu urzędowi cłowemu podług wzoru Nr. IV w dwóch egzemplarzach i należy dokonać bezwarunkowo w obecności i pod dozorem dwóch urzędników cłowych.
- e) Urzędnicy cłowi oznaczają na podstawie deklaracji ilość wina, przeznaczonego do zmieszania z alkoholem, jakoteż ilość wódki dostawionej dla zmieszania i jej zawartość alkoholu. Dozorują przebiegu zmieszania i po ukończeniu tegoż, stwierdzają ilość mieszaniny. Z mieszaniny należy dla każdego naczynia z osobna, w których mieszanie uskuteczniło, wziąć po starannem zamieszaniu płynu, próbki w ilościach około $\frac{1}{2}$ litra i przechować je w czystych fiaskach pod zamknięciem urzędowym i strony.

Gdy nie stoi na przeszkodzie i jeżeli bezpośrednio po zmieszaniu następuje urzędowa odprawa wywozowa, to urząd wysyłający wpisuje wywód oględzin do obydwu egzemplarzy deklaracji, nakłada urzędowe zamknięcie na naczyniach lub przestrzeni ładunkowej i wyznacza termin, do którego posyłka powinna wystąpić.

Jeden egzemplarz deklaracji wywozowej ma towarzyszyć posyłce do urzędu cłowego, przez który ma wystąpić i w tym celu należy go wręczyć stronie, zaś drugi egzemplarz należy przesłać bezpośrednio urzędowi, przez który posyłka ma wystąpić.

Jeżeli po zmieszaniu wino pozostaje tymczasowo w składzie w magazynach urzędu cłowego, to powyżej zarządzone czynności urzędowe przeprowadza się przy odebraniu zmieszanego wina ze składu w celu wywozu.

4. Czynności urzędowe urzędu, przez który posyłka ma wystąpić.

Czynności urzędowe urzędu, przez który posyłka ma wystąpić ograniczają się w zasadzie tylko do badania naczyń i urzędowych zamknięć, jakoteż ilości wina.

Ubytki, nie przekraczające 3 procentów ilości znalezionej przez urząd wysyłający, pozostawia się nieuwzględnione.

Tylko wtedy, gdyby urzędowe zamknięcia były naruszone, lub gdyby się nasuwały jakiegokolwiek wątpliwości co do zgodności deklaracji z posyłką,

powinien urząd, przez który posyłka ma wystąpić wziąć poszczególne wrywkowe próbki wina, przelać te próbki do czystych flaszek, zaznaczając na nich naczynia, z których próbki wzięto i przesłać władzy skarbowej pierwszej instancji, która zarządza dalej co należy, aby spowodować porównanie tych próbek z próbkami, odebranymi przy wysyłce, jakoteż wdraża ewentualnie dochodzenie karne.

Gdyby w ten sposób stwierdzono choćby tylko przy jednym naczyniu niezgodność co do jakości przedmiotu posyłki z deklaracją, względnie z urzędowym wywodem oględzin urzędu wysyłającego, to wysyłający jest obowiązany złożyć dodatkowo podatek konsumcyjny za ilość wódki, użytej do alkoholizowania wina w całej posyłce.

Jeżeli zaś przepisanych warunków dopełniono, to urząd, przez który posyłka ma wystąpić, załatwia obydwie deklaracje i wpisuje w nie potwierdzenie wystąpienia.

Skoro nadejdzie potwierdzenie wystąpienia posyłki za linię cłową, staje się także wolnym pokrycie złożone dla wódki, pobranej bez opłaty podatku.

D. Postanowienia o wywozie wódki opodatkowanej.

Kto chce wódkę opodatkowaną wywozić w ilościach co najmniej 50 litrów za linię cłową z prawem do bonifikacji za wywóz i do zwrotu podatku, potrzebuje na to pozwolenia, przepisanego w części I. niniejszego dodatku.

Zresztą także przy tym wywozie znajdują zastosowanie postanowienia, przytoczone w części II, lit. A niniejszego dodatku z następującymi modyfikacjami:

1. Przy wywozie wódki opodatkowanej powinien pełnić czynności urzędu wysyłającego albo główny urząd cłowy, względnie pomocniczy pierwszej klasy do tego upoważniony, albo organ straży skarbowej (kierownik nadzoru, kierownik oddziału).

2. W deklaracji należy podać oprócz żądanej kwoty bonifikacji także i kwotę podatku, który ma być zwrócony.

Wódkę przeznaczoną do wysłania należy w zasadzie dostawić do wspomnianego w poprzednim ustępie urzędu, lub organu straży skarbowej. Jednakże władze skarbowe pierwszej instancji mogą wysyłających zwalniać od obowiązku dostawiania a organa dozoru mogą badać posyłki, jakoteż nakładać urzędowe zamknięcia w samych miejscach do wyrobu lub do przechowania służących.

W takim wypadku jest wysyłający obowiązany pokrywać podług istniejącego wymiaru ewentualne koszty podróży organu skarbowego, przeprowadzającego wywóz posyłki.

3. Pokrycia w tym wypadku się nie składa.

4. Dla załatwionych posyłek wywozowych powinien każdy urząd wysyłający prowadzić zapisek, zawierający te same przedziały, co deklaracja wywozowa.

Ten zapisek należy zamykać kwartalnie i przysyłać za pośrednictwem władzy skarbowej pierwszej instancji do zawodowego departamentu rachunkowego III. dla cła i podatków spożywczych.

5. Co się tyczy obliczania i wypłacania przypadającej bonifikacji za wywóz, należy postępować podług postanowień podanych w części II, lit. A, l. 8 niniejszego dodatku.

6. Dla obliczenia kwoty zwrotu podatku mnoży się ilość stopni hektolitrowych, oznaczoną według części II, lit. A, l. 8 niniejszego dodatku, przez 35 halerzy.

Zwrot podatku przekazuje do wypłaty ten urząd cłowy, przez który wywóz nastąpił, oddzielnie od przekazu na bonifikację za wywóz, jednakże do tej samej kasy za pomocą przekazu wolnego od stempla podług wzoru Nr. V i można go dowolnie przez właściciela przepisywać (żyrować) na inne osoby. Blankiety dla tych przekazów nakłada c. k. drukarnia nadworna i państwowa i wydaje urzędowi, przez które posyłki mają występować za pośrednictwem krajowych ekonomatów, jako druk podlegający ściśtemu obrachunkowi.

Przekazaną kwotę należy wypłacać dopiero po 6 miesiącach, licząc od dnia, w którym wywóz się odbył. Jednakże ten przekaz można przyjmować także przed upływem sześciu miesięcy w tej kasie, dla której opiewa, jako zapłatę takich kwot podatku od wódki, które mają być w tej kasie płacone i co do których osoba obowiązana do płacenia podatku nie akceptowała żadnych weksli.

Kwotę zwrotu podatku wypłaca się ostatniemu posiadaczowi przekazu (Giratar) za jego zakwitowaniem (Acquit, potwierdzenie odbioru na drugiej stronie przekazu) i za zwrotem przekazu.

Kasy, dla których przekazy opiewają, mogą przekazane kwoty wypłacać także po dniu płatności, najpóźniej do jednego roku, jeżeli inne przeszkody nie zachodzą.

Wzór V

Wzór Nr. I

(do dodatku A, II A, l. 2 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

1. Oddano dnia 18
2. Zapisano $\frac{\text{do rejestru oznajmień}}{\text{do zapisku}}$ pod pozycją Nr.
3. Badanie i porównanie deklaracji z jej $\left\{ \begin{array}{l} \text{unikatem.} \\ \text{duplikatem.} \\ \text{tryplikatem.} \\ \text{quadruplikatem.} \end{array} \right.$

.
Organ skarbowy.

D e k l a r a c y a.

(Unikat — Duplikat — Tryplikat — Quadruplikat).

Podpisany w oznajmia c. k.
w na podstawie pozwolenia c. k. w
z dnia 18 l. wymienioną wewnątrz posyłkę płynów
wysokowych pędzonych do wywozu za linię cłową przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$
urząd w do roszyć sobie
prawo do bonifikacji za wywóz, jakoteż

Posyłka sprawdzona w sposób przepisany Podpisany zobowiązuje się powyższą deklaracją, dostawić wymienioną na odwrotnej stronie odprawioną została z obowiązkiem dostarczenia jej ciał, dostawić wymienioną na odwrotnej stronie posyłkę w niezmienionej ilości i jakości do urzędowej odprawy wywozowej przed upływem oznaczonego terminu, ręcząc zarazem za podatek konsumcyjny przypadający po wyższej stopie.

w $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urzędzie w
do odprawy wywozowej najpóźniej do dnia
. 18

C. k.
w dnia 18

Powyższe zobowiązania gasną tylko w tym wypadku, gdy przez załatwienie niniejszej deklaracji udowodnionem zostanie, że dopełniono powyżej wymienionego zobowiązania.

.
podpis organu skarbowego.. dnia 18
.
podpis wysyłającego.

I. Deklaracja wysyłającego.

Ilość		Rodzaj i znaki		Waga brutto		Rodzaj		Ilość w każdym naczyniu		Ilość stopni hektolitrowych (litrów) czystego alkoholu w każdym naczyniu i suma stopni		Wywieziono po stopie podatku konsumcyjnego		Numer pozycji księgi handlowej wysyłającego, pod którą posyłkę zapisano		Od ogólnej ilości żądana		Przekazać do wypłaty		Przekaz do wypłaty należy wydatk		U w a g a		
naczyń, z których posyłka się składa		Numer		kilo-gramów		przy tempera- turze + 12° Réaumur'a		litrów		Zawartość alkoholu według po- działki 100-dzielnego alkohole- metru		Wyznaczono po stopie podatku konsumcyjnego		Należy		bonifikacya za wywoz		Kwota zwrotu podatku		Przekazać do wypłaty		U w a g a		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	

U w a g a. W przedziale 14 należy podać rodzaj pokrycia, jeżeli w ogóle pokrycie się składa.

Załatwienie.

1. Oddano dnia 18 . . .
2. Zapisano w rejestrze notacyjnym pod pozycją Nr.
3. Wynik urzędowego sprawdzenia ze względu na:
 - a) naczynia i urzędowe zamknięcia:
 - b) wywiezioną ilość, a mianowicie:

Ilość Rodzaj i znaki Numer	Zbadana ilość				Zbadana zawartość alkoholu		Redukcyja			Ilość czystego alkoholu stopni hektolitrowych (litrów) w każdym naczyniu suma stopni	W porównaniu z wywozem ogledzin urzędu wysłania okazuje się		Obok wykazany ubytek przekazania dozwolony sankt transportowy o	Za ubytek ma wysyłający uścić poletek konsumcyjny		U w a g a		
	według wagi w kilogramach				według podziałki studzianego alkoholuometru	przy temperaturze wodnię stopni Réaumura	zbadanej zawartości alkoholu na rzeczy wzięte się według tablicy I.	ilości	kilogramów netto na litry według tablicy III		nadwyżka	ubytek		stopni hektolitrowych	po stopie		w kwocie	
	w litrach	brutto	netto	tara													K	h
naczyń	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	

4. Dowód wystąpienia poza linię cłową:

a) w urzędzie cłowym granicznym: powyższa posyłka ma wystąpić pod konwojem
dnia 18
wystąpiła dnia 18 według

- b) w głównym urzędzie cłowym wewnątrz obszaru cłowego:

aa) Powyższą posyłkę składającą się z . . . naczyń, przekazano w zamkniętej . . .
wagonu kolejowego
pieczęciami przestrzeni ładunkowej $\frac{\text{miejsc na statku}}{\text{miejsc na statku}}$ o znakach
numerze . . . kartą opowiedczą Nr. . . . z dnia 18 . . . do
c. k.
wystąpienia przez $\frac{\text{urząd cłowy w}}{\text{k. węg.}}$ do

bb) Według poz. Nr. zapisku na posyłki, które przekroczyły granicę, wysłała
posyłka ta dnia 18 po zdjęciu z niej
urzędowego zamknięcia do

5. Przekaz $\left\{ \begin{array}{l} \text{na bonifikację za wywóz w dozwolonej kwocie} \quad \quad \quad K . . . h \\ \text{wystawiono dnia 18 . . . pod Nr.} \\ \text{na zwrot podatku w kwocie} \quad \quad \quad \quad \quad \quad \quad \quad K . . . h \\ \text{wystawiono dnia 18 . . . pod Nr.} \end{array} \right\}$

i awizowano o tem urząd wypłaty w

6. Zapisano do zapisku na przekazane bonifikacje za wywóz pod poz. Nr.

C. k.
K. węg. Urząd w
dnia 18

Uwaga. Jeżeli przy odprawie z urzędu wysłania oznaczono ilość zapomocą wagi netto, wówczas może urząd załatwiający ograniczyć się do zbadania wagi sporo, jeżeli co do zawartości alkoholu nie okazały się różnice.

Wzór Nr. II

(do dodatku A, II, lit. A, l. 7 rozp. wyk.).

Nr. _____

K _____

P r z e k a z.

Za posyłkę płynów wysokokowych pędzonych, która wystąpiła dnia
 18 . . . za linię cłową do w ilości
 podług zbadania stopni hektolitrowych (litrów) czystego
 alkoholu, które (nazwisko, stan)
 w dnia
 18 . . . deklarował do wywozu z zastrzeżeniem bonifikacyi za wywóz,
 przypada ogólna bonifikacya w kwocie K . . . h słowami
 koron . . . halerzy a. w.

Z tej kwoty ma wypłacić c. k. urząd w
 dla lub na polecenie
 połowę, to jest kwotę

po nadejściu awiza od urzędu, przez który posyłka wystąpiła, zaś drugą połowę zanotować w zapisku na podstawie postanowień §. 9 ustawy o opodatkowaniu wódki aż do dalszego zarządzenia.

C. k. Urząd w

dnia 189

Uwaga. Kwotę, na którą przekaz opiewa, wypłaca się ostatniemu posiadaczowi (Ghatar). Za prawdziwość podpisów żyrataryuszy nie ręczy się.

Druk podlegający ścisłemu obrachunkowi.

Wzór Nr. III

(do dodatku A).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

№

K o n t o

w Nr. konskr. tych przesyłek likieru, rumu itd., które
wywieziono za linię cłową, korzystając przytem z uwolnienia od podatku konsumcyjnego przypadającego
za alkohol w nich zawarty.

z arkuszy.

z załącznikami.

Na podstawie pozwolenia c. k. w z dnia
. 189 . . l. sprowadził podpisany dnia dzisiejszego z $\frac{\text{gorzelnia}}{\text{wolnego składu wódki}}$
. w N. kons. według
oznajmienia z dnia Nr. stopni hektolitrowych alkoholu z uwolnie-
niem od podatku, zobowiązując się wywieźć za linię cłową najpóźniej do dnia
. 189 . . taką samą ilość alkoholu w likierze, rumie itd., lub też zapłacić dodatkowo
za różnicę podatek konsumcyjny po $\frac{\text{wyższej}^*)}{\text{niższej}}$ stopie.

Zapisano do rejestru przychodu

oddziału straży skarbowej w

. dnia 189 . .

pod pozycją

(Podpis strony.)

*) Stosownie do tego, czy wywóz wódki z gorzelnia (wolnego składu) nastąpił po wyższej lub niższej stopie podatku konsumcyjnego.

Wzór Nr. IV

(do dod. A, II, C, l. 3, lit. d rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

1. Oddano dnia 18 .
2. Zanotowano w rejestrze przychodu przy pozycji Nr. . . . dnia 18 .
3. Badanie i porównanie deklaracji z jej $\frac{\text{unikatem}}{\text{duplikatem}}$.

Organ skarbowy.

D e k l a r a c y a.

(U n i k a t — D u p l i k a t).

Podpisana (firma) w oznajmia
 c. k. głównemu urzędowi cłowemu w na podstawie pozwolenia c. k.
 w z dnia 18
 l. p. użycie ilości alkoholu podanej wewnątrz do alkoholizowania wina i wywozu za linię cło-
 wą za pomocą przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urząd
 do

Posyłka sprawdzona w sposób przepisany
 odprawioną została z obowiązkiem dostarczenia
 jej w $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urzędzie
 w do odprawy wywozowej
 najpóźniej do dnia 18

C. k.
 w dnia 18

Podpis organu skarbowego.

Oświadczenie wysyłającego:

Podpisany zobowiązuje się powyższą deklaracją posyłkę wina zadanego alkoholem, wymienioną wewnątrz dostawić w niezmienionej ilości i jakości do urzędowej odprawy wywozowej przed upływem oznaczonego terminu, ręcząc zarazem za podatek konsumcyjny przypadający za zawartą ilość alkoholu.

Te zobowiązania gasną tylko w tym wypadku, gdy przez załatwienie tej deklaracji udowodnionem zostanie, że dopełniono powyżej wymienionego zobowiązania.

. dnia 18

podpis strony.

Z a ł a t w i e n i e.

1. Oddano dnia 18
2. Zapisano w rejestrze notacyjnym pod poz. Nr.
3. Wynik urzędowego sprawdzenia ze względu na:
 - a) naczynia i urzędowe zamknięcia
 - b) ilość wina zadanego alkoholem
 - c) ewentualne wzięcie próbek
 - d) stwierdzone ubytki
4. Dowód wystąpienia za linię cłową:
 - a) w urzędzie cłowym granicznym: powyższa posyłka ma wystąpić pod konwojem
 dnia 18
 wystąpiła dnia 18 według

 - b) w głównym urzędzie cłowym wewnątrz obszaru cłowego:
 - α) powyższą posyłkę składającą się z naczyń przekazano w zamkniętej
 pieczęciami przestrzeni ładunkowej $\frac{\text{wagonu kolejowego}}{\text{miejsca na statku}}$ o znakach
 numerze z kartą opowiedczą Nr. z dnia 18
 do wystąpienia przez $\frac{\text{c. k.}}{\text{k. węg.}}$ urząd cłowy w do
 - β) według zapisku wystąpienia pozycya Nr. posyłka wystąpiła dnia
 18 po zdjęciu z niej urzędowego
 zamknięcia do

$\frac{\text{C. k.}}{\text{K. węg.}}$ urząd w

dnia 18

Dodatek B

(do § 2, II rozp. wyk.).

R e g u l a m i n**dla wódki przeznaczonej do uwolnionego od podatku użycia.****Wstęp.**

Do użycia uwolnionego od podatku można wódkę pobierać w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych tylko z gorzelń, wolnych składów wódki i rafinerii wódki uznanych za wolne składki, leżących w tym obrębie i mianowicie odnośnie do gorzelń opłacających podatek od wyrobu, tylko z tych, w których wyrobioną ilość alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego, lub zapomocą zbiornika.

Wódkę przeznaczoną do użycia uwolnionego od podatku należy przedtem zdenaturować, to znaczy uczynić niezdatną do spożycia. Wyjątek stanowi pod pewnymi określonymi warunkami i ostrożnościami tylko wódka, przeznaczona dla celów naukowych (część III tego dodatku).

Z wyłączeniem uregulowanego specjalnemi zarządzeniami użycia wolnej od podatku wódki do sporządzania produktów zawierających alkohol, a przeznaczonych do wywozu za linię cłową, jest od użycia wolnego od podatku bezwarunkowo wykluczona wszelka wódka, która służy do wyrobu fabrykatów, zawierających alkohol, a nadających się do spożycia. Przytem nie robi to różnicy, czy taki fabrykat mógłby służyć do ludzkiego spożycia w stanie czystym, czy też rozcieńczony.

Denaturowanie wódki skutecznia się albo:

1. dla zastosowania jej do celu z góry bliżej nieokreślonego (denaturacja ogólna) — albo

2. dla zastosowania wódki do pewnego celu określonego (denaturacja specjalna).

I. Denaturacja ogólna.**1. Pozwolenie.**

Kto chce poddawać ogólnej denaturacji wódkę obciążoną podatkiem, potrzebuje na to pozwolenia władzy skarbowej pierwszej instancji. Takiego pozwolenia udziela się po dopełnieniu poniższych warunków, z zastrzeżeniem odwołania w każdej chwili, tylko takim osobom, które są przedsiębiorcami gorzelni, podlegającej podatkowi konsumpcyjnemu, lub gorzelni, podlegającej podatkowi od wyrobu, w której wyrobioną ilość alkoholu oznacza się na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub też zapomocą zbiornika, albo takim, które są przedsiębiorcami wolnego składu wódki lub rafinerii wódki uznanej za wolny skład i przypuszczalnie oznajmiają do denaturacji rocznie co najmniej 60 hektolitrów wódki. Innym osobom może takiego pozwolenia udzielić tylko Ministerstwo skarbu.

Pozwolenia nie można udzielać osobom, skazanym prawomocnie za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, lub też za oszustwo, dalej osobom, którym do majątku otwarto konkurs, a w końcu i takim, których przy rozprawie z powodu konkursu nie uwolniono od zarzuconej im karygodnej czynności.

W podaniu należy wymienić obok nazwiska, także miejscowość i numer konskrypcyjny przed-

siębiorstwa, przybliżoną ilość wódki w stopniach hektolitrowych alkoholu, jaka ma być denaturowana w jednej kampanii i oznaczyć lokal, w którym denaturacja ma być przeprowadzana, jakoteż lokal, w którym denaturowana wódka ma być przechowywana.

Oprócz tego powinien proszący w podaniu wyraźnie oświadczyć, że poddaje się ogólnym zarządzeniom kontrolnym już wydanym, jakoteż zarządzeniom szczegółowym, jakie od wypadku do wypadku mogą być później wydane.

Lokal denaturacyjny, jakoteż magazyn denaturowanej wódki, nie może mieć z lokalami, należącymi do gorzelnii, względnie do wolnego składu żadnych wewnętrznych połączeń, za jakie należy także uważać wehód ze wspólnego podwórza.

W takich budynkach lub grupach budynków, to jest w dwóch lub więcej naprzykład przez wspólne podwórze wewnątrz między sobą połączonych budynkach, w których znajduje się lokal denaturacyjny lub magazyn wódki denaturowanej, nie można prowadzić wyszynku, drobnej sprzedaży, ani drobnego handlu napojami wysokokowymi pędzonymi.

Lokal denaturacyjny musi być tak urządzony, aby jego drzwi, jakoteż okna i wszelkie inne otwory można urzędownie opieczętować i wziąć pod wspólne urzędowe zamknięcie.

W lokalu denaturacyjnym muszą się znajdować:

1. Stosowna kadź denaturacyjna, która musi być ze wszystkich stron, więc także i od dna, dostępna do zbadania.

Bezwarunkowo niedopuszczalnem jest przeprowadzanie denaturacji w beczkach transportowych, lub w naczyniach służących do przechowania wódki; jednakże Ministerstwo skarbu może zezwalać na denaturowanie w kolejowych wagonach cysternowych pod warunkami, jakie oznaczy dla każdego wypadku z osobna.

Kadź denaturacyjną powinno organa skarbowe odciechać za pomocą nalewu wodą do dotyczących wysokości napełnienia i zaopatrzyć w urzędownie zabezpieczone urządzenie do badania ilości (np. karbnik). Gdyby kadź posiadała jakie rury dopływowe lub odpływowe, to muszą one być zaopatrzone w urządzenie kurkowe, nadające się do nałożenia całkiem pewnego urzędowego zamknięcia.

2. Alkoholometr, o własnościach przepisanych §. 16 rozporządzenia wykonawczego i termometr Réaumura.

3. Stosowna waga cechowana wraz z odciekowanymi żelaznymi ciężarkami, dla odważania beczek napełnionych wódką.

Zawartość alkoholu w wódce poddanej ogólnej denaturacji musi wynosić przy $+ 12^{\circ}$ Réaumura co najmniej 90 stopni według podziałki alkoholo-

metru 100-dzielnego. Oznajmienie denaturacji musi opiewać co najmniej na pięć hektolitrów alkoholu.

Wódka, wywieziona dla ogólnej denaturacji, musi być poddana denaturacji najdalej do jednego miesiąca po wprowadzeniu jej do lokalu denaturacyjnego, w przeciwnym razie przedsiębiorca ma zapłacić podatek od wódki za ilość wódki aż do tego czasu nie zdenaturowaną. W zasadzie nie należy wymagać składania pokrycia.

Władza skarbowa pierwszej instancji, zanim udzieli pozwolenia, ma zbadać, czy dopełniono przepisanych warunków, w szczególności co do lokalu denaturacyjnego i magazynu na denaturowaną wódkę.

Gdy nie ma żadnej przeszkody, lub gdy ewentualne braki usunięto, wtedy należy proszącemu wystawić pozwolenie na piśmie, w którym należy wyraźnie wymienić ten urząd (organ), któremu mają być przedkładane oznajmienia denaturacji a to ze względu na tę okoliczność, że według postanowienia pod 1. 5 (poniżej) jeden z organów skarbowych, przeznaczonych do dozorowania denaturacji, powinien należeć do stanu urzędniczego.

Osobne odpisy pozwolenia należy udzielić wspomnianemu urzędowi (organowi), dalej temu organowi, któremu powierzono dozór przedsiębiorstwa i właściwemu urzędowi poborcemu.

W razie stwierdzonego nadużycia należy pozwolenie natychmiast odebrać, niezależnie od skutków prawnych dochodowo-karnych. Może być ono odebrane także i wtedy, gdy strona nie dopełni któregośkolwiek ze zobowiązań, przepisanych tym regulaminem, lub też przepisanych później drogą rozporządzenia wykonawczego.

2. Ogólny środek denaturacyjny.

a) Za ogólny środek denaturacyjny służy, aż do dalszej ewentualnej zmiany, mieszanina 1 objętości rozworu fenoltaleiny, 25 objętości zasad pirydynowych i 100 objętości wysoko drzewnego, której to mieszaniny dodaje się przy denaturacji wódki w stosunku 2.5 litra na każde 100 litrów czystego alkoholu.

Taką mieszaninę, służącą za ogólny środek denaturacyjny, można sporządzać tylko w mieszalniach do tego urzędownie uprawnionych i wylawać z tych miejsc w naczyniach urzędownie zamkniętych, z wyłączeniem wszelkiego handlu pośredniczącego, bezpośrednio tym osobom, które uzyskały pozwolenie denaturowania wódki ogólnym środkiem denaturacyjnym. Do dnia 1. marca 1900 wolno przedsiębiorcom denaturacji pobierać i stosować

przy denaturowaniu poszczególne składniki ogólnego środka denaturacyjnego na podstawie przepisów, które obowiązywały do dnia 1. września 1899.

b) Kto chce uzyskać uprawnienie do utrzymywania w ruchu mieższalni, powinien prosić o pozwolenie władzę skarbową pierwszej instancji i podać lokale oddzielne, do tego celu przeznaczone i nadające się do nałożenia wspólnego urzędowego zamknięcia. W prośbie należy także wymienić osobę, która winna organom skarbowym przy ich kontrolach dawać wyjaśnienia.

c) Takiego pozwolenia udziela Ministerstwo skarbu, z zastrzeżeniem odwołalności w każdej chwili, tylko takim osobom, które posiadają zaufanie administracji skarbowej i ani nie znajdują się w konkursie, ani nie były prawomocnie zasądzone za przemytnictwo, lub za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe. Wszelkiego rodzaju nadużycie pozwolenia pociąga za sobą natychmiastowe odebranie tegoż.

W pozwoleniu, które będzie ogłoszone w dzienniku rozporządzeń Ministerstwa skarbu, będzie także określone, czy i w jakiej wysokości będzie obowiązany przedsiębiorca płacić odszkodowanie dla skarbu państwa za kosztą powstające wskutek dozoru dochodowo-skarbowego.

Przedsiębiorca mieższalni podlega kontroli dochodowo-skarbowej i jest obowiązany dostarczać potrzebnych dla kontroli środków pomocniczych, w szczególności stosownej wagi cechowanej, naczyń do mieższania, odpowiadającego wszelkim wymaganiom itd.

d) Wyskok drzewny i zasady pirydynowe może przedsiębiorca mieższalni nabywać z dowolnego źródła. Te składniki muszą jednak posiadać własności, określone w załączniku A i dlatego przed użyciem ich do sporządzenia ogólnego środka denaturacyjnego powinna je zbadać c. k. chemiczno-rolnicza stacya doświadczalna we Wiedniu, według pouczenia zawartego we wspomnianym załączniku.

W tym celu odbierają co najmniej dwa organa skarbowe w obecności strony dwie próbki w ilości około 0.5 litra.

Jeżeli płyn, z którego mają być wzięte próbki, jest rozdzielony na więcej naczyń, wtedy należy wziąć osobne próbki z każdego poszczególnego naczynia, wymieszawszy przed-

tem dobrze ich zawartość i przesłać do zbadania.

Gdy jednak kto woli mieć wspólną próbkę dla większej ilości naczyń, wtedy należy ich zawartość zlać do jednego zbiornika, tam dokładnie wymieszać, poczem z tej mieższaniny bierze się próbkę.

Niedozwolonem jest mieższanie próbek, wziętych z poszczególnych zbiorników i branie z tego wspólnej próbki.

Największą ilość, dla jakiej jest dopuszczalną jedna próbka, ustanawia się na 25 hektolitrów.

Obydwoma próbkami napelnia się potem małe flaszki, które przedtem należy przepłukać płynem z próbki i nakłada się pieczęć urzędową, jakoteż pieczęć strony. Na etykietach, w jakie flaszki należy zaopatrzyć, uwidacznia się nazwisko posyłającego, datę wzięcia próbki i wagę płynu próbnego. Jedną z każdych dwóch próbek należy posłać do c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej we Wiedniu, zaś duplikaty próbek powinny zabierać organa skarbowe do przechowania i jeżeli środek denaturacyjny zostanie uznany za stosowny, przechowywać próbkę pod zamknięciem przez dłuższy czas. Przy flaszkach, które ma się wysłać do stacyi doświadczalnej, należy też i opakowanie urzędownie opieczętować i równocześnie z wysłaniem zawiadomić o tem stacyę.

Naczynia z płynami, z których wzięto próbki, jakoteż miejsca, w których te naczynia są przechowane, muszą być zaraz po odebraniu próbek wzięte pod urzędowe zamknięcie, względnie pod wspólne urzędowe zamknięcie i muszą pozostawać pod temże aż do sporządzenia mieższaniny służącej za ogólny środek denaturacyjny.

Wyskoku drzewnego i zasad pirydynowych, z których próbki stacya doświadczalna uznały za niesosowne, nie wolno używać do sporządzenia ogólnego środka denaturacyjnego.

Certyfikat zbadania przesyła c. k. chemiczno-rolnicza stacya doświadczalna w Wiedniu bezpośrednio organowi, dozoruującemu mieższalni, którą należy powiadomić o wyniku natychmiast po nadejściu certyfikatu.

e) Potrzebny do sporządzania ogólnego środka denaturacyjnego roztwór fenolfaleiny pobiera przedsiębiorca mieższalni za zwrotem kosztów,

w stanie już zbadanym z krajowego ekonomatu skarbowego, wymienionego w pozwoleniu, który wydaje ten roztwór we flaszkach urzędownie zamkniętych po 100, 200, 500 i 1000 centymetrów kubicznych objętości.

Roztwór, który należy przechowywać zawsze w ciemnym miejscu, sporządza krajowy ekonomat skarbowy w ten sposób, że 10 kilogr. fenoltalciny, posiadającej przepisane własności, rozpuszcza się w 93 litrach wysokoju drzewnego, który na urzędowym alkoholomierze wskazuje 90 — 95 procentów na objętość.

f) Mięszanie poszczególnych składników ogólnego środka denaturacyjnego ma się odbywać zawsze przy stałym urzędowym dozorcze dwóch urzędników skarbowych i dlatego powinien przedsiębiorca o każdym zamierzonym mięszaniu donosić organowi skarbowemu, któremu powierzono dozór przedsiębiorstwa.

Organa, którym poruczono dozоровanie mięszania, powinny się najpierw przekonać, czy nie są naruszone urzędowe zamknięcia naczyń, zawierających materiały, które mają być mięszane, względnie, czy jest nienaruszone wspólne urzędowe zamknięcie, powinny dalej sprawdzić zgodność z nadeszłymi certyfikatami i gdy nie ma żadnych usterek, przystępują do mięszania w naczyniu do tego przeznaczonym, które musi być zupełnie próżne i suche i musi mieścić w sobie całą ilość mięszaniny.

Mięszanie w naczyniach transportowych, lub do przechowania służących jest bezwarunkowo niedozwolone.

Przymięszaniu należy zważać na to, aby poszczególne składniki wzięto do mięszania dokładnie w przepisany stosunku i aby je razem należyście wyniészano.

Po skutecznym mięszaniu należy oznaczyć ilość mięszaniny i gdyby nie miało zaraz nastąpić całkowite przelanie do naczyń przesyłkowych, w takim razie należy nałożyć urzędowe zamknięcie na naczyniu do mięszania, a oprócz tego wziąć pod wspólne urzędowe zamknięcie dotyczący lokal aż do czasu przelania, które powinno się odbyć najdalej w przeciągu 8 dni.

Przelanie do naczyń przesyłkowych powinno również ściśle dozоровać co najmniej dwóch urzędników skarbowych, a organa te nie mogą się oddalać z lokalu do mięszania aż do ukończenia urzędowej czynności, która obejmuje także urzędowe zamknięcie każdego z napełnionych naczyń przesyłkowych poszczególnie.

g) Jako naczynia przesyłkowe wolno używać naczyń szklanych lub glinianych i beczek żelaznych, o urządzeniu i własnościach, podanych poniżej.

Naczynia szklanne, lub gliniane muszą posiadać szyjkę flaskową, której otwór zwięza się nieco ku stronie dolnej tak, aby korek nie wpadał do flaszki. Dalej musi być szyjka tuż przy brzegu zaopatrzoną w waleczek co najmniej 1 1/2 centymetra wysoki i odpowiednio szeroki; korek zamykający może wystawać co najwyżej 1 centymeter ponad brzeg szyjki.

Naczynia szklanne i gliniane należy po napełnieniu opieczetować urzędownie w ten sposób, że na korek nakłada się kawałek papieru pergaminowego wielkości 15 centymetrów w kwadrat, zwilżony wodą i kawałek płótna lnianego, niełatanego i nie nadto mocnego, poczem ściąga się te kawałki i obwiązuje bezpośrednio tuż pod waleczkiem na szyjce za pomocą sznurka drucikowego, który się przeciąga przez płótno.

Ten sznurek, który wolno tylko raz, najwyżej dwa razy okręcić naokoło szyjki dotychczasowego naczynia, należy po silnem związaniu przypombować możliwie jak najbliżej szyjki za pomocą prasy obęgowej ze znamieniem, dla tych wypadków specjalnie wrytem.

Na papierze pergaminowym przeznaczonym do zamknięcia należy jeszcze przed zwilżeniem tegoż wypisać nazwisko strony, liczbę i datę certyfikatu, który ma być wystawiony (lit. h), ilość mięszaniny i podpisy urzędujących organów skarbowych, za pomocą zwykłego czarnego atramentu gallusowego i pismo przed zwilżeniem należyście wysuszyć.

Żelazne beczki, używane jako naczynia przesyłkowe dla ogólnego środka denaturacyjnego, muszą być sporządzone z blachy pocynkowanej odpowiednio mocnej; poszczególne części muszą być spojone nitami, także wszystkie inne części składowe jak okucie czopowe i ściękowe muszą być do beczki przynitowane.

Czop i czopek muszą być wkręczone w okucie czopowe, względnie ściękowe i uszczelnione za pomocą pierścieni gumowych. Czop i okucie czopowe, jakoteż czopek i okucie ściękowe, muszą posiadać przeciwległe przewiercenia dla przeciągnięcia sznurka zamykającego.

Czop musi posiadać na zewnętrznej stronie okrągłe zagłębienie o średnicy najmniej 40 milimetrów, a głębokości 10 milimetrów, dla pomieszczenia urzędowej pieczęci.

W końcu dla ochrony zamknięcia powinna beczka posiadać dwie obręcze pękowe (do toczenia).

Dla identyfikacji należy żelazne beczki zaopatrywać w sygnatury nie dające się zetrzeć, najstosowniej wcisnięte w blachę.

Urzędowe zamknięcie na czopku należy nałożyć za pomocą sznurka drucikowego i plomby ołowianej.

Na czopie należy nakładać urzędowe zamknięcie w następujący sposób:

Z papieru pergaminowego wykrawuje się dwa płatki wielkości zagłębienia na czopie. Na jednym płatku wpisuje się zwykłym atramentem gallusowym nazwę i siedzibę mięszalni na drugim zaś płatku numer i datę certyfikatu, który ma być wystawiony i ilość środka denaturacyjnego, zawartego w beczce w litrach z dodatkiem podpisów organów skarbowych, dozorujących przelania.

Te płatki, złożone zapisanemi stronami do siebie wkłada się w zagłębienie czopa i przykrywa się równie wielką płytką z drzewa lub mocnego kartonu, na którą, po założeniu sznurka drucikowego, nakłada się lak, poczem wyciska się pieczętkę. Laku nalewa się tyle, aby węzeł sznurka zamykającego, znajdujący się w zagłębieniu, był zupełnie pokryty, przyczem jednak trzeba zważać na to, aby węzeł nie wystawał ponad brzeg czopa.

h) Dla każdego poszczególnego naczynia, przeznaczonego do wysyłki, wystawiają dwaj urzędnicy skarbowi, urzędujący przy przelaniu, certyfikat z rejestru, jaki należy prowadzić dla każdego przedsiębiorstwa z osobna podług załączonego wzoru Nr. 1, w którym to certyfikacie należy uwidocznnić:

aaa) nazwisko przedsiębiorcy mięszalni urzędownie upoważnionej;

bbb) ilość środka denaturacyjnego, zawartą w naczyniu;

ccc) wagę brutto i sygnaturę naczynia przesyłkowego, już urzędownie zamkniętego;

ddd) datę wystawienia certyfikatu, obok podpisów urzędujących organów skarbowych.

Wystawione certyfikaty należy wręczyć przedsiębiorcy mięszalni, który może sprzedawać środek denaturacyjny tylko wraz z odpowiednim certyfikatem przedsiębiorstwom denaturacji wódki.

Rejestr certyfikatów należy zamykać z końcem każdego roku i przedkładać władzy skarbowej pierwszej instancji.

i) Przedsiębiorca mięszalni ma sam osobiście lub przez swego zastępcę prowadzić zapisek

według wzoru Nr. II dla przychodu i odbytu Wzór Nr. II. środka denaturacyjnego, sporządzanego w mięszalni, w którym to zapisku należy zapisywać każdy przychód i każdy rozchód natychmiast po uskuteczeniu tychże, dokładnie według przedziałek, pomieszczonych we wzorze.

Odpowiedne druki, w zeszytach paginowanych i parafowanych, których miłka jest urzędownie przypieczętowana, należy sprowadzać od urzędu lub organu, który wyznaczy władza skarbowia pierwszej instancji, za zwrotem kosztów nakładu, a ów urząd lub organ wypisuje na każdym zeszycie, przed wydaniem tegoż, nazwę, siedzibę i numer konskrypcyjny przedsiębiorstwa, dla którego druk jest przeznaczony.

Zapisek należy zamykać z końcem każdego roku i przysyłać właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji.

W celu zbadania, czy ten zapisek jest przepisowo prowadzony, należy od czasu do czasu przeprowadzać urzędowe badanie zapasów i porównywać czas odbiorów podług zapisku z rejestrem certyfikatów.

k) Każdorazowy zapas poszczególnych składników (zbadanych i niezbadanych) ogólnego środka denaturacyjnego, jakoteż gotowej mięszaniny, nie powinien w sumie przekraczać trzemiesięcznej wysokości zbytu; po upływie sześciu miesięcy od wystawienia certyfikatu środek denaturacyjny, pokryty dotyczącym certyfikatem, nie może być więcej użytym i dlatego przedsiębiorca mięszalni denaturacyjnej nie może go nadal sprzedawać przedsiębiorstwom denaturowania wódki.

3. Wywóz wódki dla ogólnej denaturacji.

Ponieważ denaturowanie wódki musi się odbywać poza miejscem wyrobu tejże względnie poza jej wolnym składem, więc denaturację ma poprzedzać wywóz wódki z gorzelnii, względnie z wolnego składu i odbiór do lokalu denaturacyjnego.

W tym kierunku należy odpowiednio stosować zarządzenia §. 24, II A rozporządzenia wykonawczego z tem ograniczeniem, że oznaczenie ilości wódki należy skutecznie bez wyjątku podług wagi.

Jeżeli wódka, odebrana w lokalu denaturacyjnym, nie ma być zaraz bezpośrednio po odbiorze denaturowaną, wtedy po ukończeniu urzędowej czynności, należy ją urzędownie opieczętować i wziąć pod wspólne urzędowe zamknięcie.

4. Płacenie należności kontrolnej i oznajmianie denaturacyi.

Należność kontrolną ustanowioną na 3 halerze za litr alkoholu, płaci się z góry za wódkę, która ma być denaturowana, otrzyrując boletę za pomocą oznajmienia według załączonego wzoru Nr. III, które należy przedłożyć w jednym egzemplarzu temu urzędowi poborcemu, któremu przydzielono dotyczące przedsiębiorstwo.

Wzór Nr. III.

Przed wniesieniem należy oznajmienie przedłożyć organowi dozoruującemu, który wpisuje odpowiadający numer pozycyi rejestru przychodu, kładąc zarazem obok swój podpis.

Każdą zamierzoną denaturację należy co najmniej 48 godzin naprzód oznajmić na piśmie w dwóch egzemplarzach według załączonego wzoru Nr. IV organowi skarbowemu wymienionemu w pozwoleniu. Władzy skarbowej pierwszej instancyi przysługuje prawo skracania tego terminu na prośbę o tyle, o ile to się da pogodzić z dokonywaniem urzędowej kontroli w należytnym czasie.

Wzór Nr. IV.

5. Sposób denaturowania i dozorowanie tegoż.

Denaturowanie musi się odbywać bez wyjątku w obecności dwóch organów skarbowych, z których jeden powinien należeć do stanu urzędniczego.

Organa dozoruujące powinny się przede wszystkim przekonać, czy przepisany środek denaturacyjny znajduje się w takiej ilości, jakiej potrzeba dla zdenaturowania oznajmionej ilości alkoholu i czy jest przepisowo opakowany, zaopatrzony w nienaruszone urzędowe zamknięcie, jakoteż w przepisany i jeszcze ważny certyfikat (l. 2, lit k).

Gdyby jakiś płyn, wskazany jako środek denaturacyjny nie był przepisowo opieczętowany, lub gdyby się znajdował w naczyniu, niedopuszczalnem do użycia za naczynie przesyłkowe ogólnego środka denaturacyjnego, albo gdyby nie był wcale zaopatrzony w certyfikat, lub też był zaopatrzony w taki certyfikat, którego termin ważności już minął, wtedy takiego płynu nie można bezwarunkowo użyć do denaturacyi.

Gdyby zrobiono tego rodzaju spostrzeżenie, to należy zakwestyjonowany płyn wziąć do przechowania dochodowo-skarbowego i donieść władzy skarbowej pierwszej instancyi.

Zmieszanie wódki, która ma być denaturowana, ze środkami denaturacyjnymi poprzedza oznaczenie ilości i stopniowości wódki, która ma być denaturowana, przyczem należy zważać na to, że wódka o mniejszej zawartości alkoholu jak 90 stopni jest wykluczona od ogólnej denaturacyi.

Oznaczenia ilości i stopniowości można zanotować, jeżeli denaturacja następuje bezpośrednio po odebraniu wódki do lokalu denaturacyjnego, i jeżeli cała ilość odebranej wódki ma być od razu denaturowana, a przy odbiorze urzędowały te same organa skarbowe, które są powołane do dozoruowania denaturacyi.

Potem należy wódkę, która ma być denaturowana, zbadać przy pomocy smaku i powonienia w tym kierunku, czy przypadkiem nie jest już denaturowana, perfumowana lub w ogóle czemskolwiek zadaną.

To badanie, na które trzeba szczególnie zważać, nie może być nigdy zaniechane i powinno się zawsze rozciągać na wszystkie naczynia.

Gdyby zrobiono takie spostrzeżenie, wtedy należy sporządzić opis czynu odbierając równocześnie próbki, które należy zaopatrzyć pieczęcią urzędową, jakoteż pieczęcią strony, a zakwestyjonowaną wódkę wprawdzie potrzeba oznaczyć co do ilości i stopniowości, ale w żadnym wypadku nie można jej poddać denaturacyi.

Dalej powinny organa skarbowe przekonać się, czy każda denaturacyjna jest zupełnie próżna, i zamknąć, jakoteż urzędownie zabezpieczyć ewentualnie znajdujące się jej otwory odpływowe, jakoteż wszelkie rury służące do doprowadzania płynów do magazynu wódki denaturowanej.

Po dopełnieniu powyższych warunków, wlewa się do kadzi denaturacyjnej przepisaną ilość środka denaturacyjnego, poczem nie zwlekając doprowadza się odpowiednią ilość wódki i płyn zawarty w kadzi poddaje się dokładnemu wymięszaniu.

Jeżeli ilość wódki, przedstawiona jednorazowym oznajmieniem do denaturacyi, wymaga kilkakrotnego napełniania kadzi denaturacyjnej, wtedy należy szczególnie na to zważać, aby każdem przed każdym ponownym napełnieniem była zupełnie wypróżniona, a wódka już zdenaturowana odprowadzona do magazynu dla niej przeznaczonemu.

Przy dolewaniu wódki należy ściśle doglądać, aby beczki, a zwłaszcza cysterny, zawsze zupełnie wypróżniano, dla zapobieżenia wszelkiego rodzaju niedozwolonemu użyciu pozostałej wódki.

Po skutecznieniu denaturowania, przy którym organa skarbowe powinny być bezustannie obecne, należy całą ilość zdenaturowanej wódki wpisać do rejestru sprzedaży, który przedsiębiorca ma prowadzić podług zarządzenia pod l. 6 tej części. Przebieg urzędowania i wynik tegoż mają organa skarbowe zapisać do obu egzemplarzy oznajmienia, co ma również i strona zaopatrzyć swym podpisem.

Boletę płatniczą na zapłacenie należności kontrolnej i certyfikaty, przynależne do naczyń, w których się znajdował zużyty środek denaturacyjny, należy odebrać.

Reszty środka denaturacyjnego, pozostałej ewentualnie w naczyniu już otwartem, można użyć do późniejszej denaturacji tylko wtedy, jeżeli dozujące organa skarbowe natychmiast dotyczące naczynie pewnie urzędownie opieczują i jeżeli ta reszta będzie przechowaną pod wspólnem urzędowem zamknięciem aż do użycia. W tym wypadku należy ilość wziętą z otwartego naczynia, jakoteż uskutechnione ponowne opieczowanie zanotować na odwrotnej stronie certyfikatu, który należy odebrać dopiero po wyczerpaniu pozostałej reszty.

Gdyby wódkę odebraną bez opłaty podatku do lokalu denaturacyjnego, nie miano od razu w całej ilości poddać denaturacji, wtedy należy pozostającą wódkę niedenaturowaną wziąć napowrót pod wspólne urzędowe zamknięcie. Wódkę denaturowaną należy po ukończeniu denaturacji złożyć w składzie w magazynie dla niej przeznaczonym i nie można jej przechowywać w żadnem innem miejscu.

6. Postanowienia o obrocie wódki, którą poddano ogólnej denaturacji.

- a) Wódka poddana podług przepisów ogólnej denaturacji, może przejść do wolnego obrotu. Jednakże jest ostro zakazane i podlega karze zupełne, lub częściowe wydzielenie środka denaturacyjnego z wódki denaturowanej, albo dodawanie do niej jakichkolwiek substancji, przez któreby się zmieniło działanie środka denaturacyjnego ze względu na smak lub woń, albo sprzedawanie, lub też pozbywanie innym wódki w ten sposób zmienionej.

Jako przekroczenie tego zakazu należy w szczególności uważać używanie denaturowanej wódki przy wyrabianiu napojów wysokowych bądźto zapomocą destylowania, bądź też bez tegoż, jakoteż sprzedawanie lub pozbywanie innym napojów wysokowych, zawierających ślady denaturowanej wódki.

Postanowienia karne zawiera §. 94 ustawy o opodatkowaniu wódki.

- b) Wódka denaturowana, przechodząca do ogólnego obrotu musi posiadać przy + 12° Réaumur zawartość alkoholu co najmniej 90 stopni według podziałki alkoholometru studzielnego. Wódki denaturowanej o mniejszej niż powyżej określona zawartość alkoholu, nie wolno

sprzedawać ani w hurtownej, ani też w drobnej sprzedaży.

- c) Przedsiębiorcy denaturacji wódki mogą sprzedawać wódkę denaturowaną każdemu z odbiorców tylko w ilościach nie mniejszych od 1 hektolitra.

Dla przychodu i odbytu denaturowanej wódki powinni przedsiębiorcy denaturacji prowadzić rejestr według załączonego wzoru Nr. V, który to rejestr należy zamykać 1. września każdego roku i przedkładać władzy skarbowej pierwszej instancji.

Wzór Nr. V.

Odpowiednie druki w zeszytach paginowanych i parafowanych, których nitka jest urzędownie przypieczątowana, należy pobierać od urzędu lub organu, wyznaczonego przez władzę skarbową pierwszej instancji za zwrotem kosztów nakładu i ten urząd lub organ wypisuje na każdym zeszycie, przed wydaniem tegoż nazwę, siedzibę i numer konskrypcyjny przedsiębiorstwa, dla którego druk jest przeznaczony.

W tym rejestrze powinien przedsiębiorca, lub jego zastępca, wpisywać każdy poszczególny zbyt denaturowanej wódki odpowiednio do przedziałek rejestru i wydawać każdemu odbiorcy wódki odpowiednio wypełnioną boletę odbytu, wraz z kuponem kontrolnym, który należy również wypełnić.

Odbiorcy denaturowanej wódki są obowiązani oznajmić pisemnie lub ustnie nadejście przesyłki najpóźniej do trzech dni właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

W każdym przedsiębiorstwie denaturacji powinno organa skarbowe co najmniej raz na rok badać zapasy denaturowanej wódki i obliczyć przez zamknięcie rejestru jaki zapas powinien się znajdować.

Jeżeli między zapasem rzeczywistym, a zapasem książkowym okaże się różnica, która przekracza pięć procentów sumy z zapasu rzeczywistego, znalezione przy ostatniem badaniu zapasów i z ilości wódki denaturowanej, wpisanych na przychód od tego czasu, wtedy należy wdrożyć postępowanie karne.

Znaleziony zapas rzeczywisty powinno organa skarbowe, przeprowadzające badanie zapasów, uwidaczniać zawsze w rejestrze.

- d) Osoby, które chcą pobierać wódkę denaturowaną ogólnym środkiem denaturacyjnym dla handlu hurtownego, t. j. dla sprzedaży w ilościach nie mniejszych niż 25 litrów, albo dla handlu drobnego, potrzebują w tym celu uzyskać zezwolenie władzy skarbowej pierwszej instancji.

Takiego zezwolenia można udzielać tylko w miarę miejscowych potrzeb. Nie można go udzielać takim osobom, których majątek podlega konkursowi, albo które prawomocnie skazano za przestępstwo, lub za przekroczenie, popełnione z chciwości, dalej za przemyślnictwo lub ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, albo które w tym budynku, lub w tej grupie budynków, gdzie handel miałby być prowadzony, posiadają aparat destylacyjny, lub wyszynk, lub też prowadzą sprzedaż napojów wysokowych pędzonych w naczyniach, zamkniętych nie w sposób w handlu zwyczajnie używany, w ilościach poniżej $\frac{1}{8}$ litra.

Gdyby zaszedł którykolwiek z powyższych powodów wykluczających, lub gdyby się o nim dowiedziano dopiero po udzieleniu zezwolenia, wtedy należy zezwolenie odebrać, pozwalając sprzedać znajdujący się zapas wódki denaturowanej w przeciągu odpowiednio do stosunków wyznaczonego czasu.

Osobom, które prowadzą handel napojami wysokowymi pędzonymi w naczyniach, zamkniętych nie w sposób zwyczajnie w handlu używany, w ilościach co najmniej $\frac{1}{8}$ litra, można udzielać pozwolenia na pobieranie wódki denaturowanej dla dalszej sprzedaży w tym samym budynku, lub w tej samej grupie budynków, gdzie wykonują sprzedaż napojów wysokowych pędzonych tylko z tem ograniczeniem, że denaturowaną wódkę będą mogły sprzedawać tylko w naczyniach co najmniej $\frac{1}{8}$ -litrowych, zamkniętych w sposób zwyczajnie w handlu używany.

Kupecy hurtowni mają prowadzić dla zbytu hurtownego rejestr sprzedaży, urzędownie przygotowany, urządzony według załączonego wzoru Nr. VI.

Odpowiednie druki w zeszytach paginowanych i parafowanych, których nitka jest urzędownie przypieczętowana, należy pobierać od urzędu lub organu wyznaczonego przez władzę skarbową pierwszej instancyi za zwrotem kosztów nakładu i urząd ów lub organ wypisuje na każdym zeszycie, przed wydaniem tegoż nazwisko i mieszkanie wraz z numerem konskrypcyjnym domu tej osoby, dla której rejestr sprzedaży jest przeznaczony.

Z tego rejestru powinien kupiec Hurtowny wystawiać każdemu poszczególnemu odbiorcy boletę sprzedaży, na której ma wpisać dotyczące daty, zgodnie z jukstą rejestru.

Rejestra sprzedaży należy zamykać 1. września każdego roku i przekładać władzy skarbowej pierwszej instancyi do zbadania.

Jeżeli kupiec hurtowny chce prowadzić także sprzedaż denaturowanej wódki w ilościach poniżej 25 litrów, to może to czynić tylko w lokalnościach

zupelnie oddzielonych od lokalu dla handlu hurtownego.

Osoby, pobierające denaturowaną wódkę w ilościach 25 litrów i wyżej, są obowiązane przedkładać przepisane bolety sprzedaży organom skarbowym na ich żądanie.

Kupecy hurtowni i drobni, sprzedający wódkę denaturowaną ogólnym środkiem denaturacyjnym, jakoteż rzemieślnicy, którzy takiej wódki używają w swoim rzemiośle, są obowiązani wywiesić odbitkę zakazu, wymienionego pod lit. a) w swym lokalu sprzedaży, względnie w lokalu rzemieślniczym w miejscu wyraźnie widocznem.

Te osoby, które uzyskały zezwolenie na sprzedawanie wódki denaturowanej ogólnym środkiem denaturacyjnym, są obowiązane pozwalać organom skarbowym na wstęp do miejsc do przechowania, względnie do sprzedaży służących, w celu badania zapasów denaturowanej wódki, wglądać do zapisków, jakie powinny być prowadzone i badać znalezionej denaturowaną wódkę co do zawartości alkoholu. Gdyby znaleziono wódkę o zawartości alkoholu mniejszej, niż zawartość przepisana (l. 1) jako minimalna dla wódki, przeznaczonej do denaturowania ogólnym środkiem denaturacyjnym, to należy ją zakwestyonować, jako bezprawnie rozcieńczoną.

Gdyby zachodziło podejrzenie, że ta wódka nie była podług przepisów denaturowaną, wtedy dla spowodowania chemicznego badania tejże, należy w obecności strony wziąć próbki, które pod pieczęcią urzędową, jakoteż pieczęcią strony należy przesłać władzy skarbowej pierwszej instancyi. Ilość wódki denaturowanej, z której bierze się próbki, należy stwierdzić protokolarnie.

Na obrót wódką poddaną ogólnej denaturacyi powinny organa skarbowe bezustannie zwracać szczególniejszą uwagę.

II. Denaturacya specjalna.

1. Pozwolenie.

Kto chce pobierać wódkę bez opłaty podatku z zastosowaniem denaturacyi specjalnej, dla pewnego celu określonego, potrzebuje na to pozwolenia władzy skarbowej pierwszej instancyi.

Takiego pozwolenia udziela się w zasadzie na czas nieograniczony na pisemną prośbę, z warunkiem dopełnienia poniżej ustanowionych i w każdym wypadku osobno żądanych wymagań, z zastrzeżeniem odwołalności w każdej chwili. Tego pozwolenia nie mogą uzyskać takie osoby,

które prawomocnie skazano za przemytnictwo lub za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe lub też za oszustwo, dalej takie, do których majątku otwarto konkurs, a wreszcie i takie, których przy rozprawie konkursowej nie uwolniono od zarzucanej im czynności karygodnej.

W prośbie o pozwolenie należy podać:

- a) Cel określony, dla którego ma się używać wódki z zastosowaniem denaturacji specjalnej, sposób użycia wódki i stosunek ilości, jaki będzie zachodzić między wódką używaną bez opłaty podatku, a otrzymywanym produktem ostatecznym,
- b) jeżeli dla tego określonego zastosowania są przepisane osobne warunki, czy tych warunków dopełniono,
- c) ilość wódki w stopniach hektolitrowych alkoholu, jaką rocznie będzie się pobierać bez opłaty podatku,
- d) gorzelnię, względnie wolny skład wódki, lub rafinerię wódki, uznaną za wolny skład, skąd ma się pobierać wódka dla denaturacji,
- e) sposób pokrycia podatku.
- f) miejsce, gdzie ma się denaturowanie przeprowadzać, jakoteż i to, gdzie denaturowana wódka będzie się przechowywać.

W podaniu powinien prosiący oprócz tego wyraźnie oświadczyć, że się poddaje ogólnym zarządzeniom kontrolnym już wydanym, jakoteż zarządzeniom szczegółowym, jakie mogą być później od wypadku do wypadku wydawane.

Jeżeli określony cel użycia wódki jest tego rodzaju, że dla niego nie przewidziano specjalnego środka denaturacyjnego, to w podaniu należy przedstawić odnośny wniosek.

W pozwoleniu, które ma być wystawione, należy wymienić roczną ilość poboru, jakoteż źródło poboru wódki, określony cel jej użycia, specjalny środek denaturacyjny, jaki będzie zastosowany, ilość stosunkową między wódką, używaną bez opłaty podatku, a wytwarzanymi produktami, urząd poborczy, w którym ma się płacić należność kontrolną, a w końcu także ten urząd (organ skarbowy), któremu ma się przedkładać oznajmienia denaturacji.

Oprócz tego należy dosłownie wymienić zakazy, przytoczone poniżej pod l. 2.

Po jedynym egzemplarzu odpisu udzielonego pozwolenia należy udzielić organowi skarbowemu, któremu poruczono bezpośrednio dozоровanie dotyczącego przedsiębiorstwa, organowi dozorującemu źródła poboru wódki i urzędowi poborczemu, w którym ma się płacić należność

kontrolną. Organ, dozorujący źródła poboru, dołączy to zawiadomienie do tej pozycji rejestru oznajmień, pod którą nastąpił pierwszy wywóz wódki z tego źródła poboru na podstawie udzielonego pozwolenia.

Władze skarbowe badają od czasu, czy zezwolona roczna ilość poboru wódki odpowiada istotnym potrzebom i stosownie do tego zarządzają ewentualnie odpowiednią modyfikację tej ilości.

W razie stwierdzonego nadużycia, należy pozwolenie zaraz odebrać, niezależnie od skutków prawnych dochodowo-karnych. Można je odebrać także wtedy, gdy strona nie dopełni któregokolwiek ze zobowiązań, przepisanych niniejszym regulaminem, lub przepisanych później drogą rozporządzenia wykonawczego.

2. Ogólne zarządzenia o uwolnionem od podatku użyciu wódki jako specjalnie denaturowanej.

Osoby, którym udzielono pozwolenia na używanie wódki uwolnionej od podatku, jako specjalnie denaturowanej, podlegają kontroli dochodowo-skarbowej i są obowiązane prowadzić swe księgi handlowe i przemysłowe według przepisów. Oprócz tego przedsiębiorcy ci powinni prowadzić osobne zapiski na przychód i rozchód wódki, poddanej już specjalnej denaturacji, jakoteż na zbyt otrzymanych wytworów; urządzenie tych zapisków, o ile pod tym względem już ten dodatek nie zawiera zarządzeń, określa krajowa władza skarbowa.

W pierwszym z tych zapisków muszą być uwidocznione:

- a) ogólna ilość wódki denaturowanej i jej wartość alkoholu;
- b) ilość denaturowanej wódki, pobieranej od wypadku do wypadku z zapasu celem przemysłowego użycia.
- c) wyniki użycia wytworów, fabrykaty ze względu na pobrane ilości denaturowanej wódki.

Organom skarbowym należy na każde ich żądanie pozwalać na przeglądanie tak ksiąg handlowych i przemysłowych, jak i powyżej wspomnianych zapisków, jakoteż na wstęp do lokalów przemysłowych, fabrycznych i do przechowania służących w tym celu, aby mogły badać zapasy denaturowanej wódki, oglądać sposób fabrykacji, badać, kontrolować i porównywać z zapiskami w księgach zapasy surowców, w szczególności wódki i wytworów z pomocą teje otrzymanych.

Miejsce, w którym ma się przeprowadzać denaturacja (lokal denaturacyjny), musi być zupełnie

oddzielone tak na zewnątrz jak i od innych lokali przedsiębiorstwa i musi nadawać się do nałożenia wspólnego urzędowego zamknięcia.

W lokalu denaturacyjnym muszą się znajdować:

1. Stosowna kadź denaturacyjna, która musi być ze wszystkich stron, zatem i od dna, dostępna do zbadania.

Bezwarunkowo niewolno przeprowadzać denaturacji w naczyniach transportowych, lub do przechowania wódki służących.

Kadź denaturacyjną powinno organa skarbowe urzędownie odcechować nalewem wody do dotychczasowej wysokości napełnienia i zaopatrzyć w urządzenie do badania ilości (n. p. karbnik) urzędownie zabezpieczone. Rury dopływowe lub odpływowe, ewentualnie się znajdujące, muszą być zaopatrzone w odpowiednie kurki, nadające się do nałożenia pewnego urzędowego zamknięcia.

2. Alkoholometr o własnościach przepisanych w §. 16 rozp. wyk. i termometr Réaumur'a.

3. Stosowna waga cechowana wraz z cechowanymi żelaznymi ciężarkami, dla odważania beczek napełnionych wódką.

Poza lokalem denaturacyjnym nie można przeprowadzać denaturacji pod żadnym warunkiem.

W budynkach lub grupach budynków, to jest w dwóch lub więcej budynkach, n. p. wspólnem podwórzem wewnątrz ze sobą połączonych, w których przeprowadza się proces fabrykacji z zastosowaniem wódki wolnej od podatku, nie wolno prowadzić ani wyszynku, ani drobnego handlu, lub drobnej sprzedaży napojów wysokokowych pędzonych.

Jeżeli obok jakiejś fabrykacji, przy której używa się wódki bez opłaty podatku, jest prowadzona inna fabrykacja z zastosowaniem wódki, na której nie ciąży podatek, jakoteż z zastosowaniem aparatu destylacyjnego, jak naprzykład przy wyrobie eteru, to przedsiębiorca jest obowiązany te różne gałęzie fabrykacji w ten sposób od siebie oddzielić, aby nie tylko były prowadzone w zupełnie oddzielnych lokalach, ale także, żeby te lokale nie miały między sobą żadnego połączenia wewnątrz, za jakie uważa się także wejście ze wspólnego podwórza.

Używanie wódki, pobranej bez opłaty podatku na podstawie otrzymanego pozwolenia, do innego celu, jak cel określony w pozwoleniu, jest ostro zakazane i podlega karze. Jako przekroczenie uważa się w szczególności także odstąpienie odpłatnie lub bezpłatnie komu innemu wódki pobranej z uwolnieniem od podatku, przyczem jest obojętnem, czy to się dzieje przed czy po denaturacji; dalej wy-

działanie zupełne lub częściowe środka denaturacyjnego z wódki denaturowanej, w celu wyrabiania z niej naprzykład eteru rumowego, mrówkowego, cukrowego itd., albo rozcieńczanie wódki denaturowanej za pomocą wody, lub też dodawanie do niej innych ciał, któreby zmieniały działanie środka denaturacyjnego ze względu na smak i woń, albo dalej sprzedawanie, lub trzymanie na sprzedaż wódki w powyższy sposób zmienionej a wreszcie odzyskiwanie z fabrycznych odpadków lub pozostałości resztek alkoholu, jeszcze w nich zawartego, dla użycia go do innego celu nie objętego pozwoleniem.

Każdy, komu pozwolono używania wódki wolnej od podatku jako specjalnie denaturowanej, powinien wywiesić odbitkę powyższych zakazów w swoim zakładzie przemysłowym, na miejscu wyraźnie widocznem.

Postanowienia karne zawiera §. 94 ustawy o opodatkowaniu wódki.

Nie należy stawiać żadnych trudności, gdy kto wymienia więcej jak jedno źródło poboru, jeżeli zarazem podaje ilości alkoholu, które z każdego z nich poszczególnie mają być pobierane, jakoteż gdy kto chce kiedykolwiek zmienić źródła poboru, jeżeli przedtem w czasie właściwym doniesie o tem władzy skarbowej I. instancyi.

Każdy, kto uzyska pozwolenie na używanie wódki bez opłaty podatku jako specjalnie denaturowanej, powinien złożyć pokrycie podatku od wódki dla skarbu państwa, który mógłby być przez nadużycie pozwolenia, lub w inny sposób narażony na szkodę. To pokrycie należy złożyć już przed rozpoczęciem poboru wódki w ten sam sposób, jak przepisuje §. 32 rozporządzenia wykonawczego w odniesieniu do kredytowania podatku konsumcyjnego, a mianowicie w wysokości takiej, aby był pokryty każdorazowy pobór, wraz ze znajdującym się jeszcze nie użytym zapasem.

Jeżeli pokrycie złożono tylko na pewien określony czas, to musi ono być we właściwym czasie odnawiane, gdyż w przeciwnym razie będzie pozwolenie cofnięte.

3. Środki denaturacyjne.

Dla zastosowania do specjalnej denaturacji dozwala się na razie następujące środki denaturacyjne dla poniższych celów użytkowych:

1. Do sporządzania laków wszelkiego rodzaju i politur, przeznaczonych bądź to do przerabiania we własnych zakładach fabrycznych, bądź też dla sprzedaży, $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego.

. Dla wyrobu glazury browarnianej można dozwalać denaturowania roztworem z 1 części wagowej szelaku i 2 części wagowych alkoholu o 95 procentach, który to roztwór należy dodawać do wódki w stosunku 20 procentów.

2. Dla wyrobu piorunianu rtęciowego (Knallquecksilber) $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego, lub 0.025 procentu oleju zwierzęcego.

3. Dla wyrobu farb anilinowych 0.025% oleju zwierzęcego.

4. Dla sporządzenia następujących produktów chemicznych: alkaloïdów, substancji wyciągowych, służących jako środki lecznicze, jak żywica galapowa (Galappenharz) i skamonium (Scammonium), dalejchloroformu, jodoformu, kwasu etylowinowego, wodnika chloralu, eteru siarczanego, kolodium (bawełna strzelnicza), tanniny, kwasu salicylowego i jego soli (salicylany), bieli ołowiowej i octanów ołowiu (cukru ołowianego), $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego lub 0.025 procentu oleju zwierzęcego, lub też 10 procentów eteru siarczanego.

5. Do sporządzania laku farbiarskiego $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego, lub 0.025 procentu oleju zwierzęcego.

6. W cukrowniach do badania buraków cukrowych co do zawartości cukru, 0.025 procentu oleju zwierzęcego.

7. Dla wyrobu eteru octowego (Essigäther), jednakże tylko takiego, który jest przeznaczony dla celów technicznych, gdy zarazem użycie tegoż do owych celów będzie poddane kontroli, w sposób bliżej określony pod l. 8, lit. a, $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego lub 0.025 procentu oleju zwierzęcego lub też 10 procentów eteru siarczanego.

8. Do wyrobu mydeł glicerynowych, zupełnie bezwodnego mydła z oleju rącznikowego (Ricinusöl), mianowicie co najmniej pięć kilogramów tegoż na 100 litrów alkoholu, pod warunkami określonymi pod l. 8, lit. b.

9. Do wyrobu kapeluszy. $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego.

10. Do apretowania tkanin gumowych 20 procentów roztworu z 1 części wagowej szelaku w 2 częściach wagowych alkoholu o 95 procentach.

Powyżej wymienione, specjalne środki denaturacyjne, mianowicie olej zwierzęcy, olej terpentynowy, eter siarczany i roztwór szelaku, powinny odpowiadać wymaganiom wynikającym z załączonego pouczenia o badaniu tych środków (załącznik B).

11. Do wyrobu octu, woda i ocet, pod warunkami i ostrożnościami określonymi bliżej pod l. 8, lit. c.

Dla innych celów użytkowych niż powyżej wymieniono, dla których wolno używać wódki uwolnionej od podatku, jednak nie da się zastosować wódka denaturowana ogólnym środkiem denaturacyjnym, można dozwalać denaturacji specjalnej pod warunkami określonymi dla każdego wypadku osobno, za pomocą 0.5 procentu zasad pirydynowych, o własnościach przepisanych załącznikiem A lub zapomocą 5 procentów wysokości drzewnego o własnościach podanych w tym samym załączniku.

Pobór specjalnych środków denaturacyjnych pozostawia się stronom.

Jeżeli dla dotyczącego środka denaturacyjnego jest przepisane w niniejszym regulaminie osobne badanie, to taki środek denaturacyjny można zastosować dopiero po skutecznym zbadaniu go przez biegłych.

Na prośbę sprzedawcy takich środków denaturacyjnych może krajowa władza skarbowa zezwolić na takie badanie tychże przez biegłych. Koszta ponosi sprzedawca.

Biegli wystawiają na skutecznym zbadaniu certyfikat, w którym należy dokładnie określić zbadany środek denaturacyjny, jakoteż naczynie, w którym on się znajduje. Naczynie to musi być zazwyczaj po zbadaniu urzędowo opieczętowane i musi pozostać pod pewnym urzędowym zamknięciem aż do zupełnego zużycia.

Środków potrzebnych do badania dostarcza władza skarbowa za zwrotem kosztów.

4. Pobór wódki wolnej od podatku.

a) Co się tyczy wywozu wódki, przeznaczonej do uwolnionej od podatku użycia jako specjalnie denaturowanej, z zakładu gorzelnianego albo z wolnego składu wódki, lub z rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, to w ogólności obowiązują tu postanowienia podane w §. 24 II, A rozporządzenia wykonawczego dla wywozu wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym do wolnego składu, tylko oprócz tego w odnośnych oznajmieniach musi być podane to przedsiębiorstwo, dla którego wódka jest przeznaczoną, jakoteż data i liczba porządkowa odnośnego pozwolenia na pobór wódki obciążonej podatkiem, zaś ilość alkoholu musi być oznaczona bez wyjątku podług wagi, w sposób przepisany §. 24, I. l. 5 rozporządzenia wykonawczego.

b) Organ skarbowy, któremu przekazano przesyłkę wódki, przeznaczonej do użycia bez

opłaty podatku z zastosowaniem specjalnej denaturacji, sprawdza po nadejściu przesyłki liczbę, znaki i numera naczyń, bada nałożone urzędowe zamknięcia i oznacza ilość i zawartość alkoholu w sposób przepisany §. 24. l. 1. 5. rozporządzenia wykonawczego.

Co się tyczy ewentualnych ubytków i uwzględnienia zaniku, należy zważać na zarządzenia wydane §. 24, II A, l. 5, lit. b) rozporządzenia wykonawczego.

Po skutecznym oznaczeniu ilości alkoholu, wpisuje organ skarbowy wywód oględzin w obydwu egzemplarzach oznajmienia, zaś numer pozycji rejestru przychodu, do której odebraną ilość wciągnięto, tak w unikacie doręczonym przez stronę, jak i w przesłanym mu duplikacie oznajmienia.

- c) Po załatwieniu tych czynności urzędowych należy odebraną wódkę złożyć w lokalu denaturacyjnym, nadającym się do nałożenia wspólnego urzędowego zamknięcia i przechowywać pod wspólnym urzędowym zamknięciem aż do denaturacji.

5. Płacenie należności kontrolnej.

Należność kontrolną w wysokości 3 halerczy za litr alkoholu należy zapłacić już przed oznajmieniem denaturacji za całą ilość posyłki wódki, pobranej do użycia wolnego od podatku z zastosowaniem specjalnej denaturacji, bez względu na to, czy ta posyłka będzie poddana denaturowaniu od razu w całości, czy też częściami; tę należność płaci się za pomocą oznajmienia, wniesionego według wzoru Nr. III we właściwym urzędzie poborczym za otrzymaniem bolety. Przed wniesieniem tego oznajmienia, należy je przedłożyć organowi skarbowemu, któremu poruczono dozór dochodowo-skarbowy dotyczącego przedsięwzięcia, a organ ten wpisuje odnośny numer pozycji rejestru przychodu i ustęp ten podpisuje.

6. Oznajmienie i warunki denaturacji.

Każdą zamierzoną denaturację wódki należy co najmniej 48 godzin przedtem oznajmić pisemnie w dwóch egzemplarzach, podług wzoru Nr. IV, organowi skarbowemu wyznaczonemu dla tego celu w odnośnym pozwoleniu.

Oznajmienie to ma zawierać:

- a) ilość i zawartość alkoholu we wódce, która ma być denaturowaną, jakoteż całą ilość czystego alkoholu w niej zawartego;
- b) daty bolety płatniczej na zapłaconą należność kontrolną;

c) ilość i jakość środka denaturacyjnego z nadmienieniem, czy był już przepisowo badany;

d) dzień i godzinę przedsięwzięcia denaturacji.

Ilość wódki, oznajmiona do jednorazowego denaturowania, musi wynosić co najmniej pięć hektolitrów.

Zawartość alkoholu we wódce, przeznaczony do denaturacji dla wyrobu octu, musi wynosić co najmniej 35 stopni, zaś dla wyrobu mydła glicerynowego, co najmniej 90 stopni, a dla innych celów co najmniej 80 stopni według podziałki alkoholometru studzielnego.

Denaturacja musi być przeprowadzona najpóźniej do jednego miesiąca, licząc od dnia poboru wódki. Za całą ilość wódki, do tego terminu niepoddaną denaturowaniu, musi odbiorca wódki zapłacić przypadający podatek.

-7. Przeprowadzenie denaturacji.

Denaturowanie skutecznia się przez należyte zmieszanie wódki z tym środkiem denaturacyjnym, którego w danym wypadku się używa.

Przeprowadzenie tego ma się odbywać bez wyjątku w obecności dwóch organów skarbowych, z których jeden powinien należeć do stanu urzędniczego.

Podane w części I, l. 5, zarządzenia o ostrożnościach, na jakie powinno zważać organa skarbowe, dozornące przebiegu denaturacji ogólnej, należy odpowiednio stosować także przy denaturacji specjalnej. Oprócz tego powinno się organa dozoru przekonać, czy dopełniono warunków przepisanych niniejszym rozdziałem. Gdy się rozehodzi o specjalną denaturację wódki dla wyrobu mydła glicerynowego, lub też dla wyrobu octu, wtedy należy uwzględniać również specjalne zarządzenia dla tych wypadków, podane poniżej.

Po ukończeniu denaturowania, przy którym powinno być organa skarbowe bezustannie obecne, należy całkowitą ilość wódki zdenaturowanej wpisać do zapisku, jaki należy prowadzić dla przychodu i rozchodu denaturowanej wódki, a przebieg urzędowej czynności jakoteż jej wynik wpisać do obydwu oznajmień, co również i strona ma podpisać.

Jeden egzemplarz potwierdzonego oznajmienia otrzymuje strona jako pokrycie.

Denaturowaną wódkę należy przechowywać aż do jej użycia wyłącznie tylko w miejscu na to przeznaczonemu i w podaniu określonym.

Jeżeli do denaturacji nie oznajmiono całej ilości wódki, pobranej przez przedsiębiorstwo bez opłaty podatku i znajdującej się w zapasie, wtedy resztę wódki pozostającej na razie jako niedenaturowana należy, po oddzieleniu ilości oznajmionej do denaturacji, wziąć na nowo pod wspólne urzędowe zamknięcie.

8. Szczegółowe zarządzenia, dotyczące uwolnionego od podatku użycia wódki do

a) Sporządzania eteru octowego dla celów technicznych.

Uwolnione od podatku użycie wódki do wyrobu eteru octowego dla celów technicznych, denaturowanej za pomocą $\frac{1}{2}$ procentu oleju terpentynowego lub 0.025 procentu oleju zwierzęcego lub też 10 procentów eteru siarczanego może być tylko wtedy dozwolone, gdy strona zgodzi się na poddanie kontroli użycia wyrobionego eteru octowego do celów technicznych.

Producenci eteru octowego dla celów technicznych są przeto obowiązani prowadzić rejestr sprzedaży dla odbytu eteru octowego, wyrobionego z wódki nieopodatkowanej, w ten sam sposób, jak kupcy hurtowni denaturowanej wódki (część I, l. 6), a dalej nie wolno im takiego eteru octowego sprzedawać innym osobom, jak tylko takim, które używają eteru octowego dla celów technicznych, zatem w szczególności nie wolno im zbywać go sprzedawcom.

Te osoby, które pobierają dla celów technicznych eter octowy, wyrabiany z wódki wolnej od podatku, podlegają kontroli dochodowo-skarbowej.

W celu umożliwienia wykonywania tej kontroli jest strona wyrabiająca eter octowy z wódki wolnej od podatku obowiązana, nie tylko prowadzić przepisany rejestr sprzedaży, lecz także donosić organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozoru przedsiębiorstwa, o każdym odbycie eteru octowego, podając zarazem wagę posyłki netto i adres odbiorcy.

Takie doniesienie po przeprowadzonym porównaniu jego dat z rejestrem sprzedaży, przesyła dotyczący organ skarbowy temu kierownikowi nadzoru straży skarbowej, w którego okręgu znajduje się odbiorca, podlegający kontroli dochodowo-skarbowej.

Użycie eteru octowego należy kontrolować pod tym względem, czy jest zgodne z celem przeznaczonym. Dla umożliwienia takiej kontroli, powinien odbiorca prowadzić osobny rejestr zużycia, mianowicie wtedy, gdy pobiera większe ilości eteru octowego, wyrobionego z wódki wolnej od podatku i powinien utrzymywać ten rejestr w pogotowiu dla wglądania organów skarbowych.

b) Wyrobu mydła glicerynowego.

Wódka przeznaczona do wyrobu mydła glicerynowego musi mieć zawartość alkoholu co najmniej 90 stopni podług alkoholometru studzielnego; mydło z oleju rącznikowego, przeznaczone do denaturowania musi być dla każdego aktu denaturacji z osobna w obecności organów skarbowych świeżo sporządzone i użyte, a to w następujący sposób:

Na każde 100 stopni hektolitrowych wódki, która ma być poddana denaturowaniu, bierze się 5 kilogramów oleju rącznikowego i ogrzewa w stosownem naczyniu (duplikator parowy) do temperatury 90 do 100 stopni Celsjusza. Potem, mieszając zagrzany olej, wlewa się doń powoli $2\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ kilograma ługu sodowego o 38 stopniach Beaume'go (zwyczajny ług mydlarski).

Po zaraz następującem zmydleniu, usuwa się kociołek z nad ognia, względnie zamyka się dopływ pary i ochładza masę do temperatury 50—60 stopni Celsjusza. Po ochłodzeniu zadaje się w ten sposób otrzymane mydło wódką co najmniej o 90 stopniach a mianowicie w ilości co najmniej po 5 litrów na tę ilość mydła, jakiej potrzeba do zdenaturowania każdego 100 stopni hektolitrowych alkoholu. Przy dodawaniu wódki należy masę dobrze zmięszać, przez co się łatwo i klarownie rozpuszcza.

Tak otrzymany roztwór wlewa się na ciepło do wódki, która ma być zdenaturowana, mieszając ją przytem.

Samego oleju rącznikowego nie wolno używać do denaturowania.

c) Wyrobu octu.

aaa) Opisanie zakładu fabrycznego i sposobu wyrobu.

Do wyrobu octu można bez opłaty podatku pobierać tylko wódkę wyrobioną po niższej stopie podatku konsumcyjnego.

Każdy producent octu, chcący otrzymać pozwolenie na uwolnione od podatku używanie wódki do wyrobu octu, musi mieć firmę sądownie zaprotokółowaną, a do odnośnego podania o pozwolenie powinien dołączyć w dwóch egzemplarzach opisanie swej fabryki wraz z zarysem rzutu poziomego tejże, jakoteż opisanie sposobu postępowania stosowanego przezeń przy wyrobie octu.

W opisie fabryki należy podać nie tylko wszystkie lokale, służące do wyrabiania i przechowywania octu, lecz także wszystkie przyrządy i naczynia do przechowania służące, jakoteż pojemność tychże.

Używanie lokalów, przyrządów i naczyń do przechowania służących innych jak oznajmione z wyjątkiem naczyń transportowych, jest dozwolone tylko po poprzednim oznajmieniu tychże.

W budynku, w którym się ocet wyrabia jakoteż w przestrzeni z nim graniczącej nie może się znajdować żaden aparat destylacyjny.

Pod sposobem postępowania należy rozumieć metodę, zastosowaną do wyrobu octu. Więc w opisanu sposobu postępowania powinien podać przedsiębiorca, w jaki sposób będzie przeprowadzać denaturację wódki, pobranej bez opłaty podatku, ile stojaków octowych będzie używał, czy one będą puszczane w ruch pojedynczo, czy też bateriami i w jakim porządku kolejnym, dalej jak często na dzień przeciętnie będą napełniane, jaką zawartość alkoholu w przybliżeniu będą posiadać zacierzy octowe początkowe i uzupełniające i wreszcie ile octu spodziewa się otrzymywać w przybliżeniu z jednego hektolitru alkoholu.

Oznajmiony sposób postępowania staje się dla przedsiębiorcy obowiązującym a o każdym odstąpieniu od tegoż, jakoteż o każdej przerwie w prawidłowym ruchu powinien przedsiębiorca niezwłocznie donieść właściwemu oddziałowi straży skarbowej i równocześnie wpisać treść uwiadomienia w rejestrze wyrobu, poniżej przepisany a mianowicie przez całą szerokość strony rejestru.

Chwilowe zmiany w oznajmionym sposobie postępowania, zawisłe od czysto technicznych warunków przy wyrobie octu, jak np. częściej po sobie następujące napełnianie stojaka, spowodowane chwilowym stanem tegoż, albo nagle okazująca się potrzeba oczyszczenia stojaka źle funkcjonującego, nie zaliczają się do zmian w sposobie postępowania, lub przeszkód w ruchu należymy up. już to, gdyby bądźto cała bateria, bądź też poszczególne stojaki teje musiano na dłuższy czas wyłączyć z ruchu z powodów uzasadnionych innymi warunkami, jak czysto-techniczne.

bb) Spisanie wyводу oględzin.

Na wniesione opisanie władza skarbowowa I. instancyi zarządza spisanie wyводу oględzin.

Jeden egzemplarz tego wyводу oględzin zaopatrzony w urzędowe potwierdzenie, należy wydać stronie; ta zaś obowiązana jest przedkładać go organom dozoru na każde żądanie.

Drugi egzemplarz zatrzymuje wspomniana władza skarbowa.

Wywód oględzin powinien spisać kierownik nadzoru i obejmuje:

- a) zbadanie, czy przedłożone opisanie jest prawdziwe;
- β) oznaczenie pojemności przyrządów i naczyń do przechowania służących.

Każd denaturacyjna, jakoteż każd służąca do przechowania rozcieńczonych zacierów mu-

szą być zawsze wymierzone nalewem wodą i zaopatrzone urzędownie zabezpieczonym urządzeniem do odczytywania stanu poziomu płynu (n. p. karbnik). Dla innych przyrządów i naczyń do przechowania służących wystarcza obliczenie kubiczne;

- γ) urzędowe poznaczenie lokalów odpowiednimi napisami, przyrządów bieżącymi numerami rzymskimi, zaś naczyń do przechowania służących bieżącymi numerami arabskimi.

Z czynności urzędowej należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach i przedłożyć władzy skarbowej I. instancyi.

cc) Denaturacja.

Specyjalną denaturację wódki, pobranej bez opłaty podatku dla wyrobu octu uskutecznia się przez zmieszanie wódki z octem i wodą ewentualnie z winem, piwem, lub wodą drożdżową, a mianowicie w następujących stosunkach dla poszczególnych wypadków: 100 litrów wody i 100 litrów octu o zawartości 6 procentów kwasu octowego (czystego), albo 100 litrów wody i 50 litrów octu o zawartości 12 procentów kwasu octowego, lub też 200 litrów octu o zawartości 3 procenta kwasu octowego, lub 30 litrów octu o zawartości 6 procentów kwasu octowego, dalej 70 litrów wody i 100 litrów piwa we wszystkich wypadkach na każde 100 litrów wódki. We wszystkich powyższych wypadkach można użyć w miejsce przepisanej ilości wody równą ilość wina naturalnego, piwa lub wody drożdżowej.

Do ilości wody, która ma być domieszana, względnie do ilości tego płynu, który ma być użyty w miejsce wody, można także na żądanie strony wliczyć tak tę ilość dodanego octu, która ewentualnie stosunek przepisany przekracza, jak też i ilość wody, zawartej w wódce, która ma być zdenaturowana.

Zawartość alkoholu we wódce, przedstawionej do denaturowania musi wynosić co najmniej 35 stopni, a zaś zawartość alkoholu we wódce już zdenaturowanej nie może przekraczać 36 stopni podziałki alkoholometru 100-dzielnego.

Urzędnik skarbowy, przeprowadzający denaturację, powinien ocet, doslawiony jako środek denaturacyjny, przed użyciem tegoż do denaturowania, zbadać tak co do zawartości kwasu octowego, jak i pod tym względem, czy on ewentualnie nie zawiera kwasu siarkowego. Pouczenie o tem badaniu zawiera załącznik C.

Octu, który przy badaniu okazuje ślady kwasu siarkowego, nie wolno użyć do denaturacji.

d) Zapiski.

Producent octu jest obowiązany, albo sam osobiście, lub też przez swego zastępcę, którego nazwisko ma być władzy skarbowej podane, prowadzić rejestr wyrobu i rejestr sprzedaży, według załączonych wzorów Nr. VII i VIII.

Wzór Nr. VII
i VIII.

Druki w parafowanych i paginowanych zeszytach, których nitka jest urzędownie przypieczętowana, należy pobierać od urzędu lub organu, który wyznaczy władza skarbowa pierwszej instancji, za zwrotom kosztów nakładu. Przed wydaniem rejestrów należy w nich wpisać nazwisko i siedzibę przedsiębiorcy.

W rejestrze wyrobu wpisuje się następujące szczegóły:

1. Natychmiast po każdej denaturacji ilość, zawartość alkoholu i zawartość octu w wódce urzędownie zdenaturowanej, zatem rzeczywistą ilość denaturatu i zawartą w nim ilość alkoholu w stopniach hektolitrowych alkoholu.

2. Ilość wódki denaturowanej odbieranej codziennie z kadzi denaturacyjnej dla wyrobu octu i to natychmiast po odebraniu.

Tę ilość można z kadzi denaturacyjnej odbierać, jakoteż wpisywać w rejestrze za jednym razem dziennie, nigdy zaś dla kilku dni naprzód.

Gdyby stosownie do oznajmionego postępowania przy wyrobie, miano z kadzi denaturacyjnej naraz odbierać większą ilość denaturowanej wódki, niż tę, jakiej potrzeba dziennie, a to w tym celu, aby tę ilość dalej rozcieńczyć, wtedy ten zacier octowy musi być pomieszczony w osobnem naczyniu, zaopatrzonem w urzędownie zabezpieczone urządzenie do oznaczenia wysokości powierzchni płynu, a ilość, zawartość alkoholu, jakoteż zawartość octu w tym rozcieńczonym zacierze należy wpisać w rejestrze wyrobu.

Również należy w rejestrze wpisywać ilość zacieru odbieraną dla wyrobu octu dziennie z tego naczynia.

3. Codziennie numera stojaków octowych, będących w użyciu.

4. Ilość octu, wyrobioną w przeciągu ostatnich 24 godzin, zawartość kwasu octowego w tymże i numera naczyń do przechowania służących, w których gotowy ocet pomieszczono.

Te szczegóły mają być zapisane najpóźniej do 8 godziny rano następnego dnia.

Jeżeli gotowego octu nie spuszcza się zaraz, to należy go uważać dopiero wtedy za wyprodukowany, gdy będzie faktycznie spuszczone. W takich wypadkach ma być zapisanie do rejestru wyrobu uskutecnione najpóźniej do 8 godziny rano dnia następującego po spuszczeniu gotowego produktu.

Gdyby do fabryki octu musiał być wprowadzany ocet winny lub inny jaki ocet, wtedy należy ilość tegoż jako wprowadzoną uwidocznnić w rejestrze wyrobu oddzielnie.

5. Dzień i godzinę każdego zapisku.

W rejestrze wyrobu wpisują także organa skarbowe wynik rewizyi przez nich przeprowadzanych.

Rejestr wyrobu należy zamykać co pół roku i przedkładać władzy skarbowej I. instancji dla sprawdzenia.

Wpisy do rejestru sprzedaży powinny obejmować całkowity odbyt octu z podaniem zawartości kwasu octowego dla każdego wypadku: przedsiębiorca jest obowiązany dokładnie wypełniać wszystkie przepisane przedziały tego rejestru sprzedaży.

Ten obowiązek rozciąga się tylko na ocet, znajdujący się w samej fabryce i nie dotyczy octu już ewentualnie wywiezionego z fabryki do oddzielnego lokalu sprzedaży; ten ocet należy raczej już przy wywozie do oddzielnego lokalu sprzedaży wpisać do rejestru sprzedaży na rozechód.

Ocet wprowadzony do fabryki octu należy przy wywozie wpisywać na rozechód tak samo, jak ocet na miejscu wyrobiony. Tak samo też należy zapisywać na rozechód w rejestrze sprzedaży kwas octowy, pobierany z własnych zapasów do denaturacji, podając zarazem ten cel użycia.

Gdyby drobną sprzedaż miano wykonywać w samym zakładzie wyrobu, co oczywiście może się zdarzać tylko przy wyrabianiu octu na małą skalę, wtedy dla uproszczenia w prowadzeniu rejestru pozwala się ocet, sprzedawany w ilościach poniżej 25 litrów, wpisywać sumarycznie za cały jeden dzień, a mianowicie do 8. godziny rano dnia następnego. W tym wypadku można również zaniechać wymieniań numeru konskrypcyjnego mieszkania odbiorcy także przy sprzedaży w ilościach ponad 25 litrów.

Producentom octu, którzy prowadzą swą księgę podręczną (strazę) na odbyt octu w ten sposób, że w niej można znaleźć wszystkie szczegóły potrzebne dla rejestru sprzedaży, a oświadczają gotowość trzymania tej księgi zawsze otwartej na wierzchu, można na prośbę zezwolić z warunkiem odwołalności w każdej chwili na sumaryczne przenoszenie sprzedanych przez dzień ilości octu z księgi podręcznej do rejestru sprzedaży.

Jeżeli producent octu stanie się winnym powtarzającego się przekroczenia pod względem powyżej zarządzanego prowadzenia ksiąg, to krajowa władza skarbowa może mu wzbronić pobierania wódki bez opłaty podatku dla jego wyrobu octu na przeciąg najwyżej jednego roku.

e) Badanie zapasów.

Z końcem każdego półrocza należy przeprowadzić urzędowe badanie zapasów denaturowanej wódki i gotowego octu.

Przy badaniu zapasów octu należy uwzględnić nie tylko ilość, lecz także i zawartość octu (analogicznie jak przy wódce ilość i stopnie alkoholu). Jeżeli wśród zapasów octu znajdują się także beczki z octem i wiórami, to można ich zawartość octu oznaczać także w przybliżeniu przez oszacowanie.

Rozumie się samo przez się, że badanie zapasów można także oprócz tego przeprowadzać, gdy to leży w interesie skarbu.

Przed badaniem zapasów należy zamknąć rejestra wyrobu i sprzedaży i obliczyć jaki powinien być zapas książkowy denaturowanej wódki, jakoteż gotowego octu.

W razie różnic między zapasem rzeczywistym a książkowym można wtedy zaniechać wdrożenia postępowania karnego, jeżeli ta różnica co do wódki denaturowanej nie przekracza 5 procentów, zaś co do zapasów octu 10 procentów od ilości znalezionych w zapasie przy poprzednim badaniu zapasów, z doliczeniem ilości od tego czasu dalej pobranych, względnie wyrobionych.

Różnice 10-procentowe co do zapasów octu odnoszą się tylko do strat przy leżeniu w składzie octu już gotowego, wcale jednak nie do strat przy wyrobie tegoż.

Książkowe zamknięcie, jakoteż znalezione zapasy, należy uwidocznnić w rejestrze wyrobu a znalezione zapasy przenieść do nowego rejestru wyrobu.

Niedokładności albo zaniedbania w prowadzeniu ksiąg podlegają karze według postanowień §. 387 do 395 włącznie ustawy dochodowo-karnej.

III. Uwolnione od podatku użycie wódki dla celów naukowych bez denaturowania.

O ile dla pewnego celu naukowego nie nadaje się wódka denaturowana, może krajowa władza skarbowa wyjątkowo zezwolić na uwolnione podatku użycie wódki niedenaturowanej pod następującymi szczegółowymi warunkami i za-trzeżeniami.

1. Pozwolenie.

Kto rości sobie prawo do takiego wyjątkowego pozwolenia, powinien o to prosić krajową władzę skarbową podaniem wolnem od stempla i w tej prośbie wymienić:

- a) roczne zapotrzebowanie wódki dla dotyczącego celu.
- b) sposób użycia; sposób ten należy możliwie szczegółowo przedstawić, więc n. p. czy wódki ma się używać do konserwowania preparatów, czy do odczynników itd.
- c) źródło poboru; źródło to można zmienić po poprzednim doniesieniu o tem we właściwym czasie władzy skarbowej pierwszej instancji.
- d) pokrycie podatku konsumcyjnego.

W instytucjach państwowych można nie żądać pokrycia.

Przed udzieleniem pozwolenia na uwolnione od podatku użycie wódki nie denaturowanej, powinna się krajowa władza skarbowa przekonać w stosowny sposób o prawdziwości dan wymienio-nych w podaniu i na podstawie przeprowadzonego badania ustanowić tę ilość alkoholu, jakiej można używać rocznie bez opłaty podatku.

Gdyby ta ilość alkoholu nie dała się wykazać zapiskami, wtedy należy zasięgnąć orzeczenia powo-łanych biegłych.

Tego pozwolenia udziela się tylko takim osobom i instytutom naukowym, które są znane jako uprawiające cele naukowe i to w zasadzie na przeciąg jednego roku dla celu określonego, wymienionego w podaniu i uznanego za dozwolony.

Gdyby zapotrzebowanie wódki w ciągu jednego roku nie dosięgało jednego hektolitra, wtedy udziela się pozwolenia na taki przeciąg czasu, w jakim strona zużyje dla celów naukowych jeden hektolitr wódki wolnej od podatku o pewnej oznaczonej zawartości alkoholu.

Każde inne, aniżeli wyraźnie w podaniu wymie-nione i zezwolone użycie wódki pobranej dla uwol-nionego od podatku użycia, w szczególności odstą-pienie tejże chociażby dla celów naukowych innym osobom, lub instytutom, jakoteż użycie jej do wyrobu wódki do picia, podlega karze według §. 94 l. 1 ustawy o opodatkowaniu wódki i pociąga za sobą bezwarunkowo utratę pozwolenia.

2. Pobór wódki.

Co do poboru wódki do uwolnionego od po-datku użycia dla celów naukowych, należy stosować

postanowienia. zawarte w części II, l. 4 tego regulaminu.

Kwestyę, czy przekroczono ilość wódki pobranej do użycia uwolnionej od podatku, rozstrzyga się jedynie według ilości rzeczywiście pobranej w przeciągu jednego okresu pozwolenia. Gdyby udzielonej ilości nie zużyto całkowicie w okresie pozwolenia, wtedy należy ilość nieużytą wliczyć do najbliższej ilości poboru, ewentualnie tę ostatnią zmniejszyć.

Pobraną wódkę należy przechowywać w naczyniach cechowanych w pewnym wyznaczonem miejscu.

Jeżeli wódka znajduje się w kilku napełnionych naczyniach, to zawsze tylko jedno może pozostawać otwarte dla odbierania wódki.

3. Kontrola.

Ten, komu udzielono pozwolenie do uwolnionego od podatku użycia dla celów naukowych niedenaturowanej wódki, podlega urzędowej kontroli dochodowo-skarbowej i jest obowiązany prowadzić osobne zapiski na pobór i użycie tej wódki; sposób prowadzenia tych zapisków ustanawia kra-

jowa władza skarbowa, uwzględniając dla każdego wypadku sposób użycia wódki. W każdym razie muszą zapiski obejmować każdą pobraną ilość alkoholu z powołaniem się na dotyczące oznajmienie, na podstawie którego ilości te wywieziono z gorzelnii lub z wolnego składu, lub też z rafinerii wódki, uznanej za wolny skład, jakoteż użytą dziennie ilość alkoholu, i sposób użycia. Te zapiski należy przedkładać dla zbadania organom skarbowym przy ich rewizjach, aby mogły sprawdzać, czy zapas książkowy wódki pobranej bez opłaty podatku zgadza się ze zapasem rzeczywistym. Gdyby zużycie wódki okazało się większem, niż to odpowiada przeciętnemu zapotrzebowaniu tejże, wtedy należy przyczyny tego wyjaśnić, ewentualnie należy stwierdzić zarzut przekroczenia dochodowo-skarbowego.

Niedokładne, lub błędne prowadzenie tych zapisków podlega karom według ustawy dochodowo-skarbowej.

Druki do prowadzenia tych zapisków wydaje się w zeszytach paginowanych i parafowanych za zwrotem kosztów nakładu. Zapiski należy zamykać rocznie i przysyłać władzy skarbowej pierwszej instancji.

Wzór Nr. 1

(do dodatku B, I, l. 1 rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg skarbowy:

Okręg kontrolny:

Rejestr certyfikatów

dla mieszalni w Nr. kons. . . .
 upoważnionej rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18 . . . 1 . . .
 do sporządzania i sprzedaży ogólnego środka denaturacyjnego.

Rok:

. arkuszy

Numer certyfikatu	Miesiąc	Dzień	Rodzaj naczynia przesyłko- wego	Ilość zawar- tego środka denaturacyjnego w litrach	Sygnatura	Waga brutto w kg.	Podpisy interweniują- cych organów skarbowych
	wystawienia certyfikatu				urzędownie zamknię- tego naczynia przesyłkowego		

Ogólny środek denaturacyjny.

Wystawione certyfikaty

Kraj: _____

Rok: _____

Okręg skarbowy: _____

Certyfikat Nr.

na (słowami) litrów ogólnego środka denaturacyjnego, które
w urzędownie upoważnionej mięszalni w Nr. kons. . .
zostały przelane w obecności podpisanego do (rodzaj i sygnatura
naczynia) i wzięte pod urzędowe zamknięcie.

Waga brutto naczynia przesyłkowe-
go urzędownie zamkniętego wynosi
. kg.

Nałożona plomba posiada wycisk
.

. dnia 18 .

L. S.

Podpisy:

Kraj: _____

Rok: _____

Okręg: _____

Certyfikat Nr.

na (słowami) litrów ogólnego środka denaturacyjnego, które
w urzędownie upoważnionej mięszalni w Nr. kons. . .
zostały przelane w obecności podpisanego do (rodzaj i sygnatura
naczynia) i wzięte pod urzędowe zamknięcie.

Waga brutto naczynia przesyłkowe-
go urzędownie zamkniętego wynosi
. kg.

Nałożona plomba posiada wycisk
.

. dnia 18 .

L. S.

Podpisy:

No.	Date	Particulars
1	1870	...
2	1871	...
3	1872	...
4	1873	...
5	1874	...
6	1875	...
7	1876	...
8	1877	...
9	1878	...
10	1879	...
11	1880	...
12	1881	...
13	1882	...
14	1883	...
15	1884	...
16	1885	...
17	1886	...
18	1887	...
19	1888	...
20	1889	...
21	1890	...
22	1891	...
23	1892	...
24	1893	...
25	1894	...
26	1895	...
27	1896	...
28	1897	...
29	1898	...
30	1899	...
31	1900	...

Wzór Nr. II

(do dodatku B. I, l. 2 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

Z a p i s e k Nr. . . .

mięszalni w Nr. konskr.
 upoważnionej do sporządzania ogólnego środka denaturacyjnego rozporządzeniem
 c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18 . . l.

Rok:

Zestawienie przy zamknięciu rejestru:

Ogólny przychód: litrów.

Ogólny rozchód: litrów.

Pozostaje zapas: litrów.

Ten zapas składa się:

Rodzaj	Liczba	Zawartość litrów poszczególne	Numera przynależnych certyfikatów
n a c z y ń			

Przeniesiono do rejestru Nr. pod pozycją Nr. przychodu
 dnia 18

Podpis.

(Druk płatny.)

Wzór Nr. III

(do dodatku B, I, l. 4 i II, l. 5 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

O z n a j m i e n i e.

Podpisany . . . (nazwisko i zatrudnienie) . . . w Nr. kons. . .
 oznajmia c. k. urzędowi w, że sprowadził
 słowami stopni hektolitrowych (litrów) czystego alkoholu
 do uwolnionego od podatku użycia z obowiązkiem zdenaturowania go z
 firmy w Nr. kons. i płaci przypadającą od
 tego alkoholu należność kontrolną w kwocie K . . h, słowami
 K . . h.

. dnia 18 . .

N. N.

Podpisany organ skarbowy potwierdza, że powyżej wymieniona ilość
 alkoholu została zapisaną do rejestru przychodu pod pozycją Nr.
 dnia 18 . .

. dnia 18 . .

Organ skarbowy.

Wzór Nr. IV

(do dodatku B I. l. 4 i II. l. 6 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

O z n a j m i e n i e

..... (nazwisko i zatrudnienie) w

Nr. konsk. . . . o zamierzonej denaturacji wódki przeznaczonej do uwolnionego od podatku użycia z zastrzeżeniem zdenaturowania.

Dzień	Go- dzina	Ilość wódki, która ma być denaturo- wana w sto- pniach hekto- litrowych czystego alkoholu	Środek, którego ma się użyć do denaturowania			Znak, numer i pojemność kadzi dena- turacyjnej	Data i numer bolety na zapłaconą należność kontrolną	Uwagi
			rodzaj	Ilość				
przedsię- wzięcia aktu denaturacji			kilo- gramów	litrów				

..... dnia 18

Wzór Nr. V

(do dodatku B, I, l. 6 rozp. wyk.).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

Rejestr Nr. . . .

. w Nr. konsk. na przychód
 odbył wódki poddanej ogólnej denaturacyi na podstawie pozwolenia
 z dnia l.
 za 18
 Od Nr. poz. do Nr. poz.

Przychód.

Według punktu 5 załatwienia oznajmienia		Podpis organu skarbowego
z dnia	denaturowana ilość wódki litrów	

Rekapitulacja rozchodu z tego rejestru.

Strona tego rejestru	Ilość sprzedanej denaturowanej wódki litrów
1	
2	
3	
i. t. d.	

Boleta odbytu denaturowanej wódki

Wystawione bolety odbytu.

Boleta odbytu Nr. . . .

..... przedsiębiorca zakładu denaturowania
wódki w Nr. konsk. sprzedał
dnia 18 (nazwisko, zatrudnienie)
w (miejsce zamieszkania, kraj)
..... litrów denaturowanej wódki
.....
..... dnia

Podpis.

Odbiorca tej bolety odbytu jest obowiązany donieść o na-
dejściu denaturowanej wódki pisemnie lub ustnie najpóźniej do trzech
dni właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

Kupon kontrolny

do bolety odbytu Nr. przedsiębiorcy
zakładu denaturacyi
w Nr. konsk. na
..... litrów denaturowanej wódki, która
sprzedano dnia
18 (nazwisko i zatrudnienie)
w

Oznaczenie organu dozorującego zakładu
denaturacyi w

Boleta odbytu Nr.

..... przedsiębiorca zakładu denaturowania
wódki w Nr. konsk. sprzedał
dnia 18 (nazwisko, zatrudnienie)
w (miejsce zamieszkania, kraj)
..... litrów denaturowanej wódki.
.....
..... dnia

Podpis.

Odbiorca tej bolety odbytu jest obowiązany donieść o na-
dejściu denaturowanej wódki pisemnie lub ustnie najpóźniej do trzech
dni właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

Kupon kontrolny

do bolety odbytu Nr. przedsiębiorcy
zakładu denaturacyi
w Nr. konsk. na
..... litrów denaturowanej wódki, która
sprzedano dnia
18 (nazwisko i zatrudnienie)
w

Oznaczenie organu dozorującego zakładu
denaturacyi w

Boleta odbytu Nr.

..... przedsiębiorca zakładu denaturowania
wódki w Nr. konsk. sprzedał
dnia 18 (nazwisko, zatrudnienie)
w (miejsce zamieszkania, kraj)
..... litrów denaturowanej wódki.
.....
..... dnia

Podpis.

Odbiorca tej bolety odbytu jest obowiązany donieść o na-
dejściu denaturowanej wódki pisemnie lub ustnie najpóźniej do trzech
dni właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

Kupon kontrolny

do bolety odbytu Nr. przedsiębiorcy
zakładu denaturacyi
w Nr. konsk. na
..... litrów denaturowanej wódki, która
sprzedano dnia
18 (nazwisko i zatrudnienie)
w

Oznaczenie organu dozorującego zakładu
denaturacyi w

Boleta odbytu Nr.

..... przedsiębiorca zakładu denaturowania
wódki w Nr. konsk. sprzedał
dnia 18 (nazwisko, zatrudnienie)
w (miejsce zamieszkania, kraj)
..... litrów denaturowanej wódki.
.....
..... dnia

Podpis.

Odbiorca tej bolety odbytu jest obowiązany donieść o na-
dejściu denaturowanej wódki pisemnie lub ustnie najpóźniej do trzech
dni właściwemu oddziałowi straży skarbowej.

Kupon kontrolny

do bolety odbytu Nr. przedsiębiorcy
zakładu denaturacyi
w Nr. konsk. na
..... litrów denaturowanej wódki, która
sprzedano dnia
18 (nazwisko i zatrudnienie)
w

Oznaczenie organu dozorującego zakładu
denaturacyi w

Wzór Nr. VI

(do dodatku B. I, l. 6 rozp. wyk.).

Kraj:

Okręg skarbowy:

Okręg kontrolny:

Rejestr sprzedaży Nr. . . .

. (nawisko i zatrudnienie) w
 Nr. konskr. na hurtową sprzedaż wódki denaturowanej ogólnym środkiem
 denaturacyjnym, wykonywaną na podstawie pozwolenia
 z dnia l.

Za 18

Od pozycji Nr do poz. Nr.

Przychód.

Data przychodu	Nazwa i miejscowość zakładu denaturacyjnego, z którego wódkę wprowadzono	Ilość w litrach	Numer i data bolety odbytu, którą posyłka była pokryta

Rekapitulacja hurtowej sprzedaży,
zapisanej do tego rejestru.

Strona tego rejestru	Ilość w litrach

Druk płatny.

Numer pozycyj	Data zaplasku	Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania	Ilość sprzedanej wódki w litrach	U w a g a

Wystawione bolety.

Boleta sprzedaży denaturowanej wódki

Boleta sprzedaży Nr.
na denaturowaną wódkę.

Nazwisko	Siedziba	Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania	Ilość w litrach
sprzedawcy hurtownego		odbiorecy			
. dnia 18					podpis hurtownego sprzedawcy.

Boleta sprzedaży Nr.
na denaturowaną wódkę.

Nazwisko	Siedziba	Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania	Ilość w litrach
sprzedawcy hurtownego		odbiorecy			
. dnia 18					podpis hurtownego sprzedawcy.

Boleta sprzedaży Nr.
na denaturowaną wódkę.

Nazwisko	Siedziba	Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania	Ilość w litrach
sprzedawcy hurtownego		odbiorecy			
. dnia 18					podpis hurtownego sprzedawcy.

STATE OF NEW YORK

IN SENATE

January 10, 1890

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1889

ALBANY:

WHELAN & COMPANY, PRINTERS

1890

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE FOR THE YEAR 1889

Wzór Nr. VIII

(do dodatku B, II, l. 8, lit. c rozp. wyk.).

Okręg: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg kontrolny: _____

Rejestr sprzedaży Nr. . . .

. w

Nr. konskr.

na odbyty wyprodukowanego octu za rok

Nr. pozycyi	Data zapisku		Nazwisko	Stan (zatrudnienie)	Miejsce zamieszkania i Nr. konskr.	Ilość sprzedanego octu według procentów zawartego w nim kwasu octowego w litrach										
	dzień i miesiąc	godzina				o d b i o r c y										
						po	po	po	po	po	po	po	po	po	po	

Druk płatny.

Załącznik A

(do dodatku B, I, 1. 2 rozp. wyk.).

Pouczenie o badaniu składników ogólnego środka denaturacyjnego.

1. Wyskok drzewny.

1. Zabarwienie. Wyskok drzewny powinien być bezbarwny, lub tylko słabo żółtawo zabarwiony.

Dla przeprowadzenia próby na zabarwienie, napełnia się flaszeczkę próbną wyskokiem drzewnym. I kładzie się ją obok zabarwienia typowego na kartce białego papieru tak, aby barwę warstwy wyskoku drzewnego grubości 5 centymetrów można porównać z zabarwieniem typowem.

Za flaszkę próbną służy flaszeczka ze szkła bezbarwnego o ścianach równoległych, których odległość mierzy wewnątrz (w świetle) 5 centymetrów.

Za typowe zabarwienie służy płytka szklanna o pewnem zabarwieniu żółtem. Taką płytkę można nabyć w c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej za zwrotem kosztów.

2. Ciężar gatunkowy. Ten nie powinien przekraczać 0·840, to znaczy, że stopniowość wyskoku drzewnego mierzona cebowanym 100-dzielnym alkoholometrem, po redukcji do temperatury normalnej 12° Réaumur'a nie może być mniejszą niż 88 procentów-

3. Destylacja. 100 centymetrów kubicznych wyskoku drzewnego wlewa się do kolby metalowej o objętości około 300 centymetrów kubicznych; na kolbę nasadza się rurkę deflegmacyjną, zaopatrzoną w kuliste wydęcie i boczne ramię teje łączy się z oziębialnikiem Liebig'a. Przez górny otwór powyższej rurki wprowadza się urzędownie potwierdzony termometr o podziałce 100-dzielnej w ten sposób, aby jego zbiornik rtęciowy sięgał poniżej nasady ramienia bocznego. Podziałka termometru musi być ponad połowę, otoczona parami destylującymi. Kolbę ogrzewa się tak ostrożnie, aby odchodzący destylat tylko kroplami wypływał z chłodnika. Destylat odbiera się do kalibrowanego cylindra szklanego zaś gdy termometr wskazuje 75 stopni Celsjusza, powinien destylat odebrany przy normalnym stanie barometrycznym (760 milimetrów) wynosić conajmniej 90 centymetrów kubicznych.

Jeżeli stan barometryczny nie jest normalny, wtedy destylację należy prowadzić nie do temperatury 75 stopni Celsjusza lecz do temperatury o tyle stopni wyżej, ile razy po 30 milimetrów jest stan barometryczny wyższy od normalnego, względnie o tyle stopni niżej, ile razy po 30 milimetrów jest ten stan niższy od normalnego; zatem destylat np. przy stanie barometrycznym 750 milimetrów powinien wynosić 90 centymetrów kubicznych już wtedy, gdy termometr wskazuje 74·7 stopni Celsjusza.

Przy destylacyjnej próbie należy używać termometru z podziałką od — 1 + 80 stopni Celsjusza, którego dokładność nie przekracza co najmniej $\pm 0\cdot25$ stopni Celsjusza.

4. Mieszanie z wodą. 20 centymetrów kubicznych wyskoku drzewnego powinny dawać z 40 centymetrami kubicznymi wody mieszanię klarowną, lub tylko słabo opalizującą.

5. Zachowanie się wobec ługu sodowego. Przy zakłócaniu 20 centymetrów kubicznych wyskoku drzewnego z 40 centymetrami kubicznymi ługu sodowego o gęstości 1·30 powinno się po półgodzinnem odstaniu wydzielić jako górna warstwa, co najmniej 5 centymetrów kubicznych ketonów

Do wyklócania powyższej mieszaniny należy używać szklanego cylindra kalibrowanego z podziałką co pół centymetra kubicznego a mieszczącego 60 centymetrów kubicznych i zamykanego szlifowanym korkiem. Wyklócenie uskutecznia się nie bardzo silnie przy poziomem położeniu cylindra przez pół minuty.

6. Pochłanianie bromu. Do dwóch flaszeczek ze szkła białego (bezbarwnego), o pojemności 200 centymetrów kubicznych ze szlifowanymi korkami daje się najpierw po 100 centymetrów kubicznych roztworu bromanu i bromku potasowego, sporządzonych w sposób poniżej podany, a potem dodaje się po 20 centymetrów kubicznych rozcieńczonego kwasu siarkowego, otrzymanego w sposób również poniżej podany, w ten sposób powstają dwa roztwory bromu o zawartości po 0·703 gramów bromu.

Następnie zamyka się obydwie flaszeczki i ochładza możliwie szybko do temperatury 17·5 stopni Celsjusza. Zaraz potem dopuszcza się bardzo szybko z dwóch odpowiednich pipet z szybkim odpływem do jednego roztworu bromu 20 centymetrów kubicznych wysokości drzewnego, zaś do drugiego roztworu bromu 30 centymetrów kubicznych wysokości drzewnego, zamyka się flaszeczki i zakłócając często i tylko lekko, obserwuje się zabarwienie mieszaniny.

Po 6 minutach od tej chwili kiedy rozpoczęto dopuszczać wyskok drzewny, powinien być roztwór bromu, zadany 20 centymetrami kubicznymi wysokości drzewnego, jeszcze wyraźnie na żółto zabarwiony, zaś roztwór bromu, zadany 30 centymetrami kubicznymi wysokości drzewnego, powinien się już zupełnie odbarwić.

Badanie zdolności pochłaniania bromu przez wyskok drzewny należy zawsze przeprowadzać przy pełnem świetle dziennem.

Składniki roztworu bromu sporządza się w następujący sposób:

- a) roztwór soli bromowych: przez rozpuszczenie w wodzie 2·447 gramów bromanu potasowego i dopełnienie tego roztworu do jednego litra. Sole te należy przedtem zbadać co do czystości i przed odważeniem suszyć co najmniej przez 2 godziny w suszarce przy 100 stopniach Celsjusza a następnie pozostawić do ochłodzenia w eksikatorze.
- b) rozcieńczony kwas siarkowy: jedną, dowolną objętość zgęszczonego kwasu siarkowego o gęstości 1·84 przy 15 stopniach Celsjusza wlewa się cienkim strumieniem do trzech takich samych objętości wody i pozostawia tę mieszaninę do ochłodzenia.

2. Zasady pirydynowe.

1. Zabarwienie. Badanie zabarwienia zasad pirydynowych przeprowadza się przy pomocy tego samego zabarwienia typowego i w ten sam sposób jak przy wyskoku drzewnym.

2. Zachowanie się wobec chlorku kadmowego. 10 centymetrów kubicznych roztworu z 1 centymetra kubicznego zasad pirydynowych w 100 centymetrach kubicznych wody zadaje się 5 centymetrami kubicznymi pięcioprocentowego wodnego roztworu czystego chlorku kadmowego bezwodnego i stopionego, poczem się silnie zakłóca; przytem powinno się wkrótce rozpocząć wydzielanie wyraźnego osadu kłaczkowato-krystalicznego.

10 centymetrów kubicznych tego samego 1-procentowego roztworu zasad pirydynowych powinny natychmiast po zadaniu 5 centymetrów kubicznych odczynnika Nessler'a wydzielać czysto biały osad.

3. Destylacja. Jeżeli się podda 100 centymetrów kubicznych zasad pirydynowych destylacji w sposób przepisany dla wyskoku drzewnego, to destylat odebrany przy 140 stopniach Celsjusza powinien wynosić co najmniej 90 centymetrów kubicznych.

Przy tej próbie destylacyjnej należy używać termometra z podziałką od — 4 do + 190 stopni Celsjusza, którego dokładność nie przekracza co najmniej $\pm 0\cdot5$ stopni Celsjusza.

4. Mieszanie z wodą. To badanie przeprowadza się w ten sam sposób jak przy wyskoku drzewnym.

5. Zachowanie się wobec ługu sodowego. Przy wyklócaniu 20 centymetrów kubicznych zasad pirydynowych z 20 centymetrami kubicznymi ługu sodowego o gęstości 1·40, powinno się po półgodzinnem odstaniu wydzielać jako górna warstwa przynajmniej 18·5 centymetrów kubicznych zasad.

Do wyklócania powyższej mieszaniny należy używać szklanego cylindra kalibrowanego, z podziałką co pół centymetra kubicznego, mieszczącego 50 centymetrów kubicznych i zamykanego szlifowanym korkiem. Wyklócanie skutecznia się nie bardzo silnie przy poziomem położeniu cylindra przez pół minuty.

6. Miareczkowanie. Roztwór 1 centymetra kubicznego zasad pirydynowych w 10 centymetrach kubicznych wody miareczkuje się tak długo normalnym kwasem siarkowym, aż jedna kropla miareczkowanego roztworu, puszczona na czerwony papierek kongowy wytwarza wyraźny pierścień niebieski, którego barwa wkrótce się zmienia na nowo.

Zanim ta reakcja się objawi, powinno być zużyte nie mniej jak 10 centymetrów kubicznych normalnego kwasu siarkowego.

3. Fenolftaleina.

1. Zawartość popiołu. 0·6 gramów fenolftaleiny spalone na popiół nie powinny tegoż pozostać więcej jak 3 miligramy (0·5 procentu).

2. Rozpuszczalność. W 10 centymetrach kubicznych wysokości drzewnego, odpowiadającego wszystkim punktom powyższego pouczenia dla badania wyskoku drzewnego, powinien się rozpuszczać 1 gram fenolftaleiny bez pozostałości, dając roztwór najczęściej brunatno-żółty i pozostający najmniej przez 5 minut zupełnie klarownym.

3. Zdolność barwna. Dla zbadania tejże rozpuszcza się 0.2 grama fenolfaleiny w czystym alkoholu o 90 procentach objętości do 100 centymetrów kubicznych i zakłóca. 1 centymeter kubiczny tego roztworu zadaje się 1 centymetrem kubicznym normalnego ługu a potem dopełnia się czystym alkoholem o 50 procentach objętości do 200 centymetrów kubicznych. Tym roztworem, zawierającym 1 część fenolfaleiny na 100.000 części rozpuszczalnika, napełnia się jakiegokolwiek równoległościennie naczynko ze szkła bezbarwnego, na przykład flaszkę próbną dla badania zabarwienia wysoku drzewnego. Przy porównaniu tej przygotowanej próbki z taką samą ilością normalnego roztworu fenolfaleiny, zadanego 1 centymetrem kubicznym normalnego ługu, a posiadającego tę samą koncentrację i tę samą zawartość alkoholu i pomieszczonego w takim samym naczyniu szklanym i wreszcie przy przeprowadzeniu porównania w ten sposób, że się obydwie naczynia kładzie obok siebie na białym papierze, nie powinna być intensywność zabarwienia fenolfaleiny badanej słabsza od intensywności zabarwienia fenolfaleiny normalnej.

Jednakże dla fenolfaleiny badanej jest dozwolona 10-procentowa granica w dół co do różnicy intensywności. Czy ta granica nie jest przekroczona, stwierdza się w następujący sposób. Do 90 części normalnego roztworu fenolfaleinowego, rozcieńczonego do stosunku 1 : 100.000 dodaje się 10 części alkoholu o zawartości 50 procentów na objętość. Przy porównaniu tego, właśnie do powyższej granicy rozcieńczonego normalnego roztworu fenolfaleinowego z roztworem fenolfaleiny badanej, rozcieńczonym do koncentracji 1 : 100.000 nie powinien ten ostatni roztwór w żadnym wypadku okazywać mniejszej intensywności barwnej, niż pierwszy roztwór.

Do sporządzenia normalnego roztworu fenolfaleinowego nadaje się tylko najzupełniej czysta i sucha fenolfaleina, znajdująca się w handlu, która odpowiada 1-mu i 2-mu punktowi niniejszych przepisów do badania, a oprócz tego posiada tylko słaby odcień niebieskawy. Dla rozstrzygnięcia, czy fenolfaleina, co do innych zresztą własności odpowiednia, nie posiada zanadto silnego odcienia niebieskiego, o tyle mianowicie, żeby z tej przyczyny nie mogła być użyta, jako fenolfaleina normalna, postępuje się w następujący sposób. Najpierw z fenolfaleiny, która ma być zbadana co do jej odcienia barwnego, przygotowuje się roztwór alkoholowy o koncentracji 1:20.000 zawierający około $\frac{1}{10}$ procentu wolnego ługu sodowego i okazujący zawartość alkoholu 94—96 procentów na objętość przy +12 stopni Réaumur. Oprócz tego sporządza się drugi roztwór wodny z czystego, krystalicznego nadmanganianu potasowego w koncentracji 1:25.000. Następnie zaraz napełnia się tymi świeżo sporządzonymi roztworami dwie flaszkę próbne, służące do badania zabarwienia wysoku drzewnego i porównuje się odcień barwny tych roztworów, kładąc flaszkę obok siebie na białej podkładce. Gdyby się przytem okazało, że roztwór fenolfaleiny posiada silniejszy odcień niebieski, niż roztwór nadmanganianu potasowego, to badana fenolfaleina nie może być użyta jako normalna; gdy zaś odcień barwny pierwszego roztworu będzie taki sam lub słabszy, jak odcień drugiego, wtedy badana fenolfaleina nadaje się do użycia, jako normalna. Fenolfaleinę normalną, odpowiadającą warunkom, najlepiej jest przechowywać w roztworze alkoholowym o koncentracji 1:500, gdyż 1 centymeter kubiczny takiego roztworu, rozcieńczony 50 stopniowym alkoholem do 200 centymetrów kubicznych daje roztwór, odpowiadający przepisanejmu rozcieńczeniu 1:100.000. Roztwór alkoholowy fenolfaleiny normalnej o koncentracji 1:500 nie zmienia się przez czas długi, jeżeli jest przechowywany w ciemności w naczyniach dobrze zamkniętych.

Załącznik B

(do dodatku B, II, l. 3 rozp. wyk.)

Pouczenie o badaniu specjalnych środków denaturacyjnych.**I. Olej zwierzęcy.**

1. Zabarwienie. Kolor oleju zwierzęcego powinien być czarno-brunatny.
2. Destylacja. Gdy się podda 100 kubicznych centymetrów oleju zwierzęcego destylacji w sposób przepisany dla wysokości drzewnego, to do 90 stopni Celsjusza nie powinno przejść więcej, jak 5 centymetrów kubicznych, ale do 180 stopni Celsjusza w całości co najmniej 50 centymetrów kubicznych.

Co się tyczy termometru używanego przy tem badaniu, stosują się tu dotyczące przepisy dla badania zasad pirydynowych.

3. Reakcyja pyrolowa. 2·5 centymetrów kubicznych jednocentowego alkoholowego roztworu oleju zwierzęcego rozcieńcza się alkoholem o 50 procentach na objętość do 100 centymetrów kubicznych. Gdy się do 10 centymetrów kubicznych tego roztworu, który zawiera 0·025 procentu oleju zwierzęcego, zanurzy wióro sosnowe zwilżone zgęszczonym kwasem solnym, to po kilku minutach powinno się ono zabarwić wyraźnie na czerwono.

4. Zachowanie wobec chlorku rtęciowego. 5 centymetrów kubicznych jednocentowego alkoholowego roztworu oleju zwierzęcego zadane 5 centymetrami kubicznymi 2procentowego alkoholowego roztworu chlorko-rtęciowego powinny dać natychmiast obfity, kłaczkowaty osad. 5 centymetrów kubicznych 0·025 procentowego alkoholowego roztworu oleju zwierzęcego zakłócone z 5 centymetrami kubicznymi roztworu chlorko-rtęciowego, powinny okazywać natychmiast wyraźne zamącenie.

II. Olej terpentynowy.

1. Ciężar gatunkowy. Ciężar gatunkowy oleju terpentynowego przy 15 stopniach Celsjusza powinien leżeć między 0·855 a 0·865.

2. Destylacja. Gdy 100 centymetrów kubicznych oleju terpentynowego podda się destylacji w sposób przepisany dla wysokości drzewnego, to do 150 stopni Celsjusza nie powinno przejść więcej, jak 5 centymetrów kubicznych ale do 160 stopni Celsjusza w całości co najmniej 90 centymetrów kubicznych. Co się tyczy termometru używanego przy tem badaniu, stosują się tu dotyczące przepisy przy badaniu zasad pirydynowych.

3. Mieszanie z wodą. 50 centymetrów kubicznych oleju terpentynowego zakłóca się silnie z 50 centymetrami kubicznymi wody w cylindrze kalibrowanym, mieszczącym 100 centymetrów kubicznych. Gdy po krótkim odstaniu oddzielią się obydwie warstwy tak, że będą klarowne, wtedy górna powinna wynosić co najmniej 47·5 centymetrów kubicznych.

III. Eter.

1. Ciężar gatunkowy. Tenże nie powinien przy 15 stopniach Celsjusza wynosić więcej, jak 0·730.

2. Mieszanie z wodą. 50 centymetrów kubicznych eteru zakłóca się silnie z 50 centymetrami kubicznymi wody w cylindrze szczelnie zamkniętym, kalibrowanym, mieszczącym 100 centymetrów kubicznych. Gdy po krótkim staniu obydwie warstwy oddzielią się tak, że są klarowane, wtedy górna powinna wynosić co najmniej 45 centymetrów kubicznych.

IV. Roztwór szelaku.

10 gramów tego roztworu po odparowaniu na kąpeli wodnej i po dwugodzinnem wysuszeniu pozostałości w suszarce przy temperaturze 105 stopni Celsjusza powinny pozostawiać co najmniej 3·3 grama szelaku.

Załącznik C

(do dodatku B, II, l. 8, lit. c rozp. wyk.).

Pouczenie o badaniu octu, który ma być użyty jako środek denaturacyjny.

a) Na zawartość kwasu octowego.

Dla badania octu na zawartość kwasu octowego sporządza się roztwór z 1 grama fenoltaleiny, dostarczonej przez władzę skarbową, w 500 gramach wódki o zawartości co najmniej 95 procentów objętości alkoholu, jakoteż nabywa się probierz octowy urzędownie potwierdzony przez chemiczno-rolniczą stację doświadczalną we Wiedniu.

Cenę takiego probierza ustanawia się na 1 zł. 80 ct.

Probierz octowy jest to cylindryczna rurka szklanna u dołu zatopiona i zaopatrzona w podstawkę, jakoteż w podziałkę. Najniższa kreska tej ostatniej, odgranicza od dołu wewnętrzną objętość 20 centymetrów kubicznych, po nad tą kreską znajduje się 12 do 14 kresek numerowanych do góry, z których każde dwie sąsiednie odgraniczają wewnętrzną objętość $1\frac{2}{3}$ centymetra kubicznego.

Do probierza octowego nalewa się octu, który ma być zbadany do najniższej kreski, oznaczonej 0, dodaje się kroplę roztworu fenoltaleiny, a potem dopuszcza się ostrożnie kroplami, dokładnie tyle roztworu ługu sodowego dwunormalnego, aby płyn przedtem bezbarwny zabarwił się na czerwono i pozostawał po zakłóceniu trwale czerwono zabarwiony.

Początkowo można dodawać dwunormalnego ługu sodowego w porcjach dość znacznych, tak długo, aż czerwone zabarwienie, pojawiające się zawsze przy dolewaniu ługu, zacznie znikać powoli. Od tej chwili należy dodawać ług ostrożnie w porcjach coraz mniejszych, n. p. po $\frac{1}{4}$ jednostki na podziałce, aż wystąpi trwale zabarwienie czerwone. Zakłócanie uskutecznia się, zamykając probierz octowy wielkim palcem i odwracając kilkakrotnie przy silnem wstrząsaniu. Przy usuwaniu palca należy go obetrzeć do probierza o brzeg tegoż, aby nie tracić płynu zwilżającego palec. Jeżeli między kreskami podziałki probierza octowego, podającemi całe odsetki, nie ma podziałki na mniejsze części, to wskazówkę powierzchni płynu ocenia się w ułamkach na oko.

Wskazówka powierzchni płynu podaje wprost odsetki kwasu octowego; jednak przy odczytaniu, należy zawsze uważać za miarodajny najniższy punkt krzywizny powierzchni płynu (dolny menisk).

Chcąc się przekonać, czy przy badaniu nie dodano za wiele dwunormalnego ługu sodowego, wystarczy następnie po odczytaniu stanu płynu zabarwionego, dodać niowielką ilość badanego płynu octowego, poczem po ponownem zakłóceniu powinno zniknąć czerwone zabarwienie.

Przy płynach, które zawierają mniej jak 6 procentów kwasu octowego, musi wystarczać dodatek ługu w ilości co najwyżej jednej całej jednostki objętości, odgraniczonej dwoma kreskami podziałki probierza, a przy płynach bogatszych w kwas octowy pół takiej jednostki, aby czerwone zabarwienie na nowo znikło. Gdy tak nie jest, to należy badanie powtórzyć z większą ostrożnością.

Jeżeli ma być badany płyn bogatszy w kwas octowy, więc taki który zawiera więcej, jak 12 do 14 procentów kwasu octowego, to najpierw nalewa się tego płynu do probierza taksamo dokładnie do kreski oznaczonej 0, potem dodaje się czystej wody dokładnie do kreski 12 i miesza się gruntownie przez silne zakłócanie płynu, przez co płyn pierwotny zostanie rozcieńczony do podwójnej objętości, gdyż probierz octowy zawiera do marki 0 właśnie 20 centymetrów kubicznych, a od tej kreski do kreski 12 również 20 centymetrów kubicznych.

Jeżeli następnie z probierza wyleje się napowrót tyle płynu, aby reszta rozcieńczonego płynu sięgała tylko do kreski 0 i oznaczy zawartość kwasu octowego w sposób wyżej opisany, to wystarczy potem oznaczoną zawartość pomnożyć przez 2, aby znaleźć rzeczywistą zawartość kwasu octowego.

Jeżeli poziom płynu, już trwale zabarwionego sięga ponad 3-cią, 6-tą, względnie 12-tą kreskę podziałki probierza, to ocet zawiera więcej, jak 3, 6, względnie 12 procentów kwasu.

Dla celów dochodowo-skarbowych wystarcza procenta kwasu octowego, znalezione za pomocą probierza, zaokrągać do całych procentów w ten sposób, że się ułamki poniżej $\frac{1}{2}$ procentu opuszcza, zaś wynoszące $\frac{1}{2}$ i powyżej $\frac{1}{2}$ procentu bierze jako całe.

b) Na obecność kwasu siarkowego.

To badanie przeprowadza się w ten sposób, że na środek białej miski porcelanowej (małego talerza lub miseczki) kładzie się kilka kawałeczków zwykłego białego cukru wielkości ziarnka prosa i polewa je około 20 do 30 kroplami badanego octu. Potem stawia się miseczkę na jakikolwiek garnek z wodą, która się gotuje tak długo, aż ocet wyparuje.

Jeżeli ocet nie zawierał kwasu siarkowego, wtedy pozostaną tak cukier, jak i miseczka białe, lub zabarwią się co najwyżej słabo żółtawo; gdy jednak kwas siarkowy był obecny, to cukier poczernieje, względnie to miejsce, gdzie cukier leżał będzie czarne. Sam kwas octowy, odparowany bez dodawania cukru, powinien pozostawiać osad tylko bardzo nieznaczny.

Dodatek C

(do §. 20, część A rozp. wyk.).

Pouczenie

o obliczaniu spodziewanej wydajności alkoholu ze zacierów gorzelnianych.

Na czas przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego w gorzelniach opłacających podatek konsumcyjny, może władza skarbowa pierwszej instancji zarządzić, jeżeli uzna za stosowne, obliczenie spodziewanej wydajności alkoholu ze zacierów gorzelnianych.

W takim razie, jeżeli ruch gorzelni ma być dalej prowadzonym, zaprowadza się w gorzelni stałą kontrolę dochodowo-skarbową natychmiast, jak tylko nastąpiła przerwa w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, zaś przedsiębiorca jest obowiązany zapisywać w rejestrze gorzelnianym oprócz szczegółów przepisanych §. 65 ustawy jeszcze w uwadze ilość i oznaczenie cukromierza zacierów drożdżowych dla użytych drożdży.

Na żądanie obowiązany jest przedsiębiorca dać organowi dozorujskemu do rozporządzenia odpowiednie mieszkanie.

Organ straży skarbowej, któremu poruczono stały dozór w gorzelni, jest obowiązany natychmiast po przybyciu do gorzelni zbadać i zapisać w rejestrze gorzelnianym stan znalezionych zacierów tak co do ilości i stopniowości, jakoteż w jakim stadium fermentacji się znajdują, następnie kontrolować cały ruch gorzelni. W szczególności powinien być obecnym przy każdym badaniu ilości i oznaczenia cukromierza dla zacierów w kadzi zaciernej, jakoteż dla dojrzałych zacierów, zanim te ostatnie zostaną przeniesione na aparat odpędowy, względnie wspólnie z kierownikiem ruchu lub jego zastępcą przedsiębrać te badania i podpisywać w rejestrze gorzelnianym.

Obliczenia spodziewanej wydajności alkoholu można dokonać albo

A. zapomocą ebulioskopu albo

B. posługując się podanemi w załączniku tablicami Lorenza, których w przyszłości należy używać wyłącznie zamiast tablic Habicha dotychczas używanych.

Ebulioskop można zastosować we wszystkich wypadkach, w których badanie dojrzałych zacierów w ogóle jest możliwe; zaś tablice Lorenza tylko wtenczas, jeżeli oprócz dat zapisanych w rejestrze wiadome jest albo oznaczenie cukromierza i ilość drożdży w stanie słodkim albo, gdy ilość drożdży nie przekracza 10 procentów zacieru słodkiego, jeżeli wiadomą jest i jakość i ilość materiałów użytych na zrobienie zacieru dla tych drożdży.

Do A. Obliczenie spodziewanej wydajności alkoholu zapomocą ebulioskopu uskutecznia się z ilości i zawartości alkoholu w dojrzałym zacierze tuż przed przeniesieniem tegoż na aparat odpędowy. Załącznik 1 zawiera opis, rysunek, jakoteż pouczenie o używaniu ebulioskopu.

Załącznik 1.

Do B. Tablice Lorenza dołączone do załącznika 2 umożliwiają obliczenie wydajności alkoholu z koncentracji i attenuacji zacierów gorzelnianych bez oznaczenia zawartości alkoholu wprost w dojrzałym zacierze.

Załącznik 2.

Te trzy tablice służą do obliczenia wydajności alkoholu według jakości zacierów.

Pierwszą tablicę stosowuje się dla zacierów zawierających lupiny, które tworzą nowe drożdże (zacierzy zbożowe, zacierzy ze ziemiaków);

drugą dla zacierów wolnych od lupin, które tworzą nowe drożdże (sok burakowy i brzezka zacierowa) i

trzecią dla zacierów, które nie tworzą nowych drożdży (zacierzy melasowe).

Celem użycia tych tablic musi być wiadomem:

1. oznaczenie cukromierza S , które się oblicza rachunkowo dla każdego wypadku z osobna, a któreby posiadała mieszanina zacieru (całkowita ilość zacieru) w kadzi fermentacyjnej mianowicie, gdyby był słodki, jeszcze wcale nie fermentował, to znaczy gdyby alkohol ewentualnie w nim zawarty był napowrót również jako cukier pomyślany.*) Pod mieszaniną zacieru (całkowita ilość zacieru) w kadzi fermentacyjnej należy rozumieć mieszaninę słodkiego zacieru z drożdżami, albo z resztą poprzedniego dojrzałego zacieru użytego do odstawienia, względnie z innymi płynami, jak woda, braha, cukier, rozczyzn melasy, soki owocowe i t. d., z której powstał dojrzały zacier.

Jeżeli przy obliczeniach S przeprowadzonych przy pomocy niżej podanych wzorów, otrzyma się ułamki stopnia cukromierza, to należy ułamki przy użyciu tablic opuszczać do 0.2 włącznie, zaś od 0.3 do 0.7 zaokrąglać na 0.5, a ponad 0.7 zaokrąglać do całego stopnia cukromierza.

2. Oznaczenie cukromierza s i objętość przeniesionego na aparat odpędowy dojrzałego zacieru. Z ilości S i s oblicza się attenuacya, t. j. różnica z obliczonego oznaczenia cukromierza S dla mieszaniny słodkiego zacieru i zbadanego wprost oznaczenia cukromierza s dojrzałego zacieru, a zatem ilość $S - s$ stopni cukromierza, które podczas fermentacji znikły.

Różnicę $S - s$ należy obliczać z jeszcze niezaokrąglonego S i s oznaczonego wprost a zaokrąglenie tej różnicy $S - s$, jakie należy zrobić przed użyciem tablic, przeprowadza się w ten sam sposób jak przy S , dopiero z wynikiem odejmowania.

Liczba odpowiadająca w tablicy tym dwóm danym S i $S - s$ podaje wydajność alkoholu w procentach litrowych (setne litra) od 100 litrów = 1 hektoliter dojrzałego zacieru.

Jeżeli ten współczynnik wydajności, odczytany z tablicy odpowiadającej rodzajowi zacieru, pomnoży się przez liczbę wyrażającą ilość hektolitrów dojrzałego zacieru użytego do destylacji a znaleziony iloczyn podzieli się przez 100, to otrzyma się wydajność czystego alkoholu w stopniach hektolitrowych (litrach).

Jak należy postępować przy wszystkich bezpośrednich badaniach cukromierzem, które tu się uwzględnia, przepisuje załącznik 3.

Załącznik 3.

*) Dla skrócenia będzie to S określać nadal oznaczenie cukromierza „całkowitej ilości słodkiego zacieru“.

Ilość alkoholu obliczoną w ten sposób dla każdej kadzi należy w rejestrze zapisać przy odnośnej kadzi fermentacyjnej po przeniesieniu zacieru z teje na aparat odpędowy.

Podczas gdy oznaczenie cukromierza dojrzałego zacieru s oznacza się zawsze cukromierzem wprost w odcedzonym dojrzałym zacierze, to oznaczenie cukromierza S całkowitej ilości słodkiego zacieru trzeba najpierw obliczyć przy pomocy poniżej podanych wzorów I aż do VI, zanim można użyć tablic Lorena.

Mieszanina zacieru w fermentacyjnej kadzi, mianowicie bez względu na ewentualny dodatek wody, którego się w żadnym wypadku przy obliczaniu nie uwzględnia, może się składać:

- α) albo tylko z dwóch zacierów, mianowicie słodkiego zacieru z kadzi użytej jako podmłoda i z drożdży względnie z reszty poprzedniego dojrzałego zacieru użytego do odstawienia, albo
- β) z więcej jak dwóch zacierów, przyczem możliwe dodatki, jak braha, melasa, rozczyzny cukrowe, soki owocowe i t. p. płyny, uważa się i wstawia w rachunek jako zacierzy.

W pierwszym wypadku (α) należy używać do obliczenia oznaczenia cukromierza S dla mieszaniny zacieru w kadzi fermentacyjnej pomyślanego jako słodki, jednego z dwóch następujących wzorów:

Wzór I:

$$S = \frac{V_1 D_1 S_1 + V_2 D_2 S_2}{(D_1 - 1) V_1 + (D_2 - 1) V_2 + v}$$

Wzór II:

$$S = \frac{(261 + S_1) V_1 S_1 + (261 + S_2) V_2 S_2}{V_1 S_1 + V_2 S_2 + 261 v}$$

W tych wzorach oznacza:

- v objętość w hektolitrach } dojrzałego zacieru
 s oznaczenie cukromierza } w kadzi fermentacyjnej przy + 14° R.
- V_1 objętość w hektolitrach }
 S_1 oznaczenie cukromierza } zacieru słodkiego
względnie } w kadzi zaciernej
 D_1 gęstość z tablicy Ballinga } przy + 14° R.
(zalącznik 4)
- V_2 objętość w hektolitrach }
 S_2 oznaczenie cukromierza } słodkich jeszcze nie
względnie } zarobionych drożdży
 D_2 gęstość z tablicy Ballinga } przy + 14° R.
(zalącznik 4)

Załącznik 4.

W tych i następnych wzorach należy wstawiać oznaczenia cukromierza dokładnie co najmniej na jedną dziesiątą stopnia, zaś gęstości do czterech miejsc dziesiętnych, wreszcie objętości w całych i dziesiętnych hektolitrach. Jeżeli przed, podczas albo po fermentacji dodaje się do kadzi fermentacyjnej wody, to przy używaniu tych wzorów zbytecznem jest wiedzieć ilość tejże, ponieważ ona już przez to jest uwzględniona, że we wzorach znajduje się końcowa objętość v całego żrącego zacieru.

Rachunkowo łatwiejszego wzoru II, przy którym nie potrzeba znać gęstości, używa się tylko wtenczas, jeżeli jak to zresztą zazwyczaj ma miejsce, żaden zacier dodany do kadzi fermentacyjnej nie przekracza 30 stopni cukromierza.

Wzór I albo II należy także odpowiednio w tym wypadku zastosować, jeżeli reszty żrącego zacieru poprzedniego napelnienia kadzi używa się jako drożdże dla najbliższego napelnienia kadzi a więc jeżeli żrały zacier rozdziela się i mięsza ze słodkim.

W tym wypadku należy objętość reszty żrącego zacieru, którą używa się jako drożdże, wstawić do wzoru jako V_2 podczas gdy dla S_2 ewentualnie D_2 wstawia się owe S względnie D (oznaczenia cukromierza i gęstość całkowitej ilości słodkiego zacieru poprzedniego napelnienia kadzi), które wypada z dat dla poprzedniego napelnienia kadzi.

Jeżeli objętość V_2 i oznaczenie cukromierza S_2 słodkich drożdży nie jest znaną, względnie nie da się już bezpośrednio oznaczyć, to można je przecież obliczyć, jeżeli przynajmniej zbadano ilość i jakość materiałów, użytych do wyrobu

drożdży. To obliczenie dla V_2 i S_2 jest jednak tylko w tym wypadku dozwolone, jeżeli dodatek drożdży nie przekracza 10 procentów słodkiego zacieru. Do tego celu służą mogą następujące wzory:

Wzór III:

$$V_2 = v - V_1$$

Wzór IV:

$$S_2 = \frac{106 K + 100 (M + E)}{0.4 K + 0.38 (M + E) 100 V_2 - T}$$

We wzorze IV oznacza

K skrobię + cukier } w kilogramach,
 T łupiny }

które były zawarte w słodzie, zbożu, ziemiakach i t. p. razem wziętych do wyrobu drożdży.

Następnie M = kilogramy suchej substancji w razie użycia także melasy, zaś E = kilogramy rozpuszczalnych we wodzie substancji przy użyciu innych płodów do zacieru (ekstrakt w braze, soki owocowe i t. d. albo cukier i t. p.).

Przy pomocy wartości dla S_2 i względnie tej S_2 odpowiadającej gęstości D_2 , którą z tablicy Ballinga odnaleźć można, oblicza się dalej podług wzoru I albo II oznaczenie cukromierza S całkowitej ilości słodkiego zacieru.

Zawartość skrobii + cukier, jakoteż zawartość łupin w materiałach surowych uwzględnionych dla wzoru IV podaje następująca tablica:

	Procent skrobii + cukier w			Średnia zawartość łupin w procentach
	minimum	maximum	średnia	
ziemiakach . . .	14	30	18	3
jęczmieniu . . .	55	65	60	15
słodzie zielonym	36	42	40	10
słodzie suchym .	64	70	68	20
kukurudzie . . .	52	62	58	10
życie	55	68	63	12
pszenicy	59	75	65	12
owsie	45	62	53	20
melasie o 42° Be	zawartość ekstraktu 78			—

W drugim wypadku (β) służy dla obliczenia | pomysłanego w kadzi fermentacyjnej jako słodki.
znaczenia cukromierza S całkowitej ilości zacieru | jeden z dwóch następujących wzorów:

Wzór V:

$$S = \frac{V_1 D_1 S_1 + V_2 D_2 S_2 + V_3 D_3 S_3 + \dots + V_n D_n S_n}{(D_1 - 1) V_1 + (D_2 - 1) V_2 + (D_3 - 1) V_3 + \dots + (D_n - 1) V_n + v}$$

Wzór VI:

$$S = \frac{(261 + S_1) V_1 S_1 + (261 + S_2) V_2 S_2 + (261 + S_3) V_3 S_3 + \dots + (261 + S_n) V_n S_n}{V_1 S_1 + V_2 S_2 + V_3 S_3 + \dots + V_n S_n + 261 v}$$

W tych obu wzorach oznaczają

$$\left. \begin{array}{l} V_1, V_2, V_3, V_4 \dots V_n \text{ objętość} \\ S_1, S_2, S_3, S_4 \dots S_n \text{ oznaczenie cukromierza} \\ D_1, D_2, D_3, D_4 \dots D_n \text{ gęstość} \end{array} \right\} \text{ przy } + 14^\circ \text{ R.}$$

różnych w kadzi fermentacyjnej zmieszanych zacierów (słodki zacier, drożdże, braha, melasa, rozczyń cukrowy, soki owocowe i t. d.) w stanie słodkim, t. j. przed fermentacją.

Rachunkowo łatwiejszego wzoru VI można tylko wtenczas używać jeżeli żaden z zacierów danych do kadzi fermentacyjnej nie przekracza 30 stopni cukromierza.

Z ilości S (oznaczenia cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru) i s (oznaczenia cukromierza dojrzałego zacieru), które przy pomocy wzorów I, II, V albo VI obliczono, oblicza się teraz attenuację $S - s$ i zaokrągla się w sposób poprzednio opisany. Przy pomocy zaokrąglonych ilości S i $S - s$ szuka się współczynnika wydajności w odpowiedniej tabeli Lorenza i oblicza się wydajność alkoholu w powyżej wskazany sposób.

W ten sposób obliczoną dla każdej kadzi fermentacyjnej ilość alkoholu, bądź za pomocą tabel Lorenza bądź też ebullioskopem, zapisuje się we wyżej wymienionym rejestrze przy dotyczącej kadzi fermentacyjnej po przeniesieniu zacieru z tejże na aparat odpędowy.

Po usunięciu przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego sumuje się ilości alkoholu, wpisane przy poszczególnych kadziach fermentacyjnych i sumę tę dodaje się do ilości alkoholu stwierdzonej według wskazówek aparatu mierniczego przed nastaniem i po usunięciu przerwy. Przytem jednak nie należy brać w rachubę kadzi fermentacyjnych, które odpędzono już przy zgodnem z przepisami użyciu aparatu mierniczego.

Dodatek.

Wzory V i VI dadzą się zastosować także do rachunkowej kontroli dłuższych okresów ruchu.

W tym celu muszą być wiadome wszystkie poszczególne objętości i przeciętna zawartość saccharometryczna wszystkich słodkich i dojrzałych zacierów (ewentualnie użytej także brahy, melasy i t. d.) Poszczególne objętości bierze się z rejestrów gorzelnianych; przeciętna zawartość saccharometryczna wszystkich słodkich i dojrzałych zacierów musi być obliczoną. Jeżeli v oznacza ogólną objętość wszystkich dojrzałych zacierów, następnie

$$\left. \begin{array}{l} V_1, V_2, V_3 \dots V_n \text{ objętość} \\ S_1, S_2, S_3 \dots S_n \text{ ozn. cukr. przy } + 14^\circ \text{ R.} \\ D_1, D_2, D_3 \dots D_n \text{ gęstość z tablicy Ballinga} \end{array} \right\} \text{ tych do kadzi fermentacyjnych dawanych kolejno zacierów w stanie słodkim (słodki zacier, drożdże, wywar, melasa i t. d.)}$$

to przeciętne oznaczenie cukromierza S tych zacierów n obliczy się, gdy się wstawi we wzór V. albo VI. objętości, oznaczenie cukromierza i ewentualnie gęstości zacierów n dawanych kolejno do kadzi fermentacyjnej.

Dla tego obliczenia S jest obojętnem, czy się robi drożdżami lub przez mieszanie z pozostałą ilością żrącego zacieru.

W pierwszym wypadku należy za $V_1 \dots V_n$ i za przynależne do nich stopnie cukromierza i ewentualnie gęstości wstawiać kolejno wartości odpowiadające słodkiemu zacierowi, jako też słodkim drożdżom, tak, że n. p. $V_1 D_1 S_1$ odpowiada pierwszemu słodkiemu zacierowi, $V_2 D_2 S_2$ pierwszym słodkim drożdżom, $V_3 D_3 S_3$ drugiemu słodkiemu zacierowi, $V_4 D_4 S_4$ drugim słodkim drożdżom i t. d.

W drugim wypadku wstawia się tylko wartości $V_1 \dots V_n$ odpowiadające kolejno po sobie następującym słodkim zacierom.

Wody dodanej ewentualnie w pierwszym lub drugim wypadku przed, podczas lub po fermentacji do kadzi fermentacyjnej nie uwzględnia się także przy użyciu wzoru V. lub VI.; ona jest już przez to uwzględniona, że te same v obejmują ogólną objętość wszystkich żrących zacierów.

W zupełnie podobny sposób oblicza się przeciętne oznaczenie cukromierza s wszystkich wyniesionych żrących zacierów, jeżeli do odpowiednich wzorów V. albo VI. wstawi się objętości, oznaczenie cukromierza i ewentualnie gęstości żrących zacierów kolejno po sobie wyniesionych.

Gdy znaleziono S i s , to z tych danych oblicza się attenuację $S-s$, zaś z pomocą teje i tabel

$$S = \frac{25 \times 1.41586 \times 80 + 6 \times 1.08329 \times 20}{(1.41586 - 1) \times 25 + (1.08329 - 1) \times 6 + 143}$$

$$= \frac{2831.72 + 129.99}{10.4 + 0.5 + 143} = \frac{2961.71}{153.90} = 19.24$$

jako oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru z uwzględnieniem całej ilości wody danej do kadzi fermentacyjnej.

Teraz oznacza się attenuację:

$$S - s = 19.24 - 5.1 = 14.14 \text{ albo zaokrąglone}$$

$$S - s = 14 \text{ a } S \text{ (zaokrąglone)} = 19.$$

Szukając dla $S=19$ i $S-s=14$ w tablicy III Lorena dla zacierów melasowych, to znajdzie się tym dwóm liczbom odpowiadający współczynnik wydajności: 820.

Ponieważ do destylowania dano 143 hektolitrów żrącego zacieru, to wydajność alkoholu z tej ilości zacieru wynosi

$$\frac{820 \times 143}{100} = 1172.6 \text{ stopni hektolitrowych}$$

(litrów) czystego alkoholu.

Lorena w znany sposób wydajność alkoholu.

Przykłady.

Liczbowy przykład dla wzoru I:

$$S = \frac{V_1 D_1 S_1 + V_2 D_2 S_2}{(D_1 - 1) V_1 + (D_2 - 1) V_2 + v}$$

Zbadano:

$$\left\{ \begin{array}{l} V_1 = 25 \text{ hektolitrów melasy.} \\ S_1 = 80^\circ \text{ przy } 14^\circ \text{ R.,} \\ D_1 = 1.41586 \text{ (z tablicy Ballinga).} \\ V_2 = 6 \text{ hektolitrów drożdży,} \\ S_2 = 20^\circ \text{ w stanie słodkim przy } 14^\circ \text{ R.,} \\ D_2 = 1.08329 \text{ (z tablicy Ballinga).} \\ v = 143 \text{ hektolitrów żrącego zacieru melasowego,} \\ s = 5.1 \text{ przy } 14^\circ \text{ R.} \end{array} \right.$$

Szuka się:

Naprzód oznaczenia cukromierza S całkowitej ilości słodkiego zacieru, a następnie wydajności alkoholu w stopniach hektolitrowych z powyższych 143 hektolitrów żrącego zacieru melasowego.

Wstawiając odpowiednie wartości tego przykładu we wzorze I, otrzyma się

Liczbowy przykład dla wzoru II.:

$$S = \frac{(621 + S_1) V_1 S_1 + (261 + S_2) V_2 S_2}{V_1 S_1 + V_2 S_2 + 261 v}$$

Zbadano:

$$\left\{ \begin{array}{l} V_1 = 100 \text{ hektolitrów zacieru ze ziemniaków wraz} \\ \text{z lupinami,} \\ S_1 = 15 \text{ przy } 14^\circ \text{ R.,} \\ V_2 = 5 \text{ hektolitrów drożdży,} \\ S_2 = 24^\circ \text{ w stanie słodkim przy } 14^\circ \text{ R.} \\ v = 115 \text{ hektolitrów żrącego zacieru,} \\ s = 1.2 \text{ przy } 14^\circ \text{ R.} \end{array} \right.$$

Szuka się:

Naprzód oznaczenia cukromierza S całkowitej ilości słodkiego zacieru a potem wydajność alkoholu w stopniach hektolitrowych z powyższych 115 hektolitrów żrącego zacieru ze ziemniaków.

Wstawiając we wzór II. zbadane daty, otrzymuje się:

$$S = \frac{(261 + 15) \times 100 \times 15 + (261 + 24) \times 5 \times 24}{100 \times 15 + 5 \times 24 + 261 \times 115}$$

$$= \frac{276 \times 1500 + 285 \times 120}{1500 + 120 + 30015} = \frac{448200}{31635} = 14.17$$

jako oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru z uwzględnieniem całej ilości wody dolanej do kadzi fermentacyjnej.

Następnie jest:

$$S - s = 14.17 - 1.2 = 12.97 \text{ albo zaokrąglone} \\ = 13 \text{ a } S \text{ zaokrąglone} = 14.$$

Tym liczbom odpowiadający współczynnik wydajności z tablicy I = 679.

Wydajność z 115 hektolitrow \bar{z} rawego zacieru:

$$\frac{679 \times 115}{100} = 780.85 \text{ stopni hektolitrowych}$$

czystego alkoholu.

Liczbowy przykład dla wzorów III i IV.

$$V_2 = v - V_1 \dots \dots \dots \text{III}$$

$$i S_2 = \frac{106 K + 100 (M + E)}{0.4 K + 0.38 (M + E) + 100 V_2 - T} \dots \dots \text{IV}$$

Zbadano:

Do wyrobu drożdży użyto następujących materiałów:

- $K = 130$ kilogramów skrobi + cukier w ziemiakach
- $T = 15$ „ lupin ze ziemiaków
- $M = 20$ „ ekstraktu z melasy
- $E = 3$ „ rozpuszczalnej we wodzie suchej substancji z brahy.

Dalej:

$v = 113.4$ hektolitrow całej objętości \bar{z} rawego zacieru.

$V_1 = 105.7$ objętości słodkiego zacieru w kadzi zaciernej.

Szuka się:

Objętość V_2 drożdży wraz z ewentualnie dolaną wodą przed, podczas albo po fermentacji do kadzi

fermentacyjnej (z wzoru III) i oznaczenie cukromierza S_2 słodkich drożdży otrzymanych z powyższych materiałów, również z ewentualnie dolaną wodą do kadzi fermentacyjnej przed, podczas lub po fermentacji (z wzoru IV.)

Wstawiając we wzór III zbadane ilości $v = 113.4$ i $V_1 = 105.7$ to otrzyma się:

$$V_2 = 113.4 - 105.7, = 7.7 \text{ hektolitrow.}$$

Wstawiając w wzór IV pozostałe zbadane wartości, to otrzyma się:

$$S_2 = \frac{106 \times 130 + 100 (20 + 3)}{0.4 \times 130 + 0.38 (20 + 3) + 770 - 15}$$

$$= \frac{16080}{816} = 19.7$$

jako szukane oznaczenie cukromierza S_2 .

Liczbowy przykład dla wzoru V:

$$S = \frac{V_1 D_1 S_1 + V_2 D_2 S_2 + \dots + V_n D_n S_n}{(D_1 - 1) V_1 + (D_2 - 1) V_2 + \dots + (D_n - 1) V_n + v}$$

Zbadano:

Objętości, oznaczenia cukromierza, gęstości słodkich zacierów, brahy i drożdży itd.

- $V_1 = 188 \text{ hl} \dots S_1 = 1 \dots D_1 = 1.00388$
- $V_2 = 12 \text{ „} \dots S_2 = 1 \dots D_2 = 1.00388$
- $V_3 = 177 \text{ „} \dots S_3 = 2 \dots D_3 = 1.00779$
- $V_4 = 23 \text{ „} \dots S_4 = 2 \dots D_4 = 1.00779$

- $V_5 = 183 \text{ hl} \dots S_5 = 5 \dots D_5 = 1.01970$
- $V_6 = 17 \text{ „} \dots S_6 = 5 \dots D_6 = 1.01970$
- $V_7 = 184 \text{ „} \dots S_7 = 7 \dots D_7 = 1.02279$
- $V_8 = 16 \text{ „} \dots S_8 = 7 \dots D_8 = 1.02279$
- $V_9 = 192 \text{ „} \dots S_9 = 10 \dots D_9 = 1.04014$
- $V_{10} = 8 \text{ „} \dots S_{10} = 10 \dots D_{10} = 1.04014$
- $V_{11} = 181 \text{ „} \dots S_{11} = 11 \dots D_{11} = 1.04852$
- $V_{12} = 19 \text{ „} \dots S_{12} = 12 \dots D_{12} = 1.04852$
- $V_{13} = 172 \text{ „} \dots S_{13} = 15 \dots D_{13} = 1.06133$

$V_{14} = 28$	hl	$S_{14} = 15$	$D_{14} = 1.06133$
$V_{15} = 194$	"	$S_{15} = 18$	$D_{15} = 1.07441$
$V_{16} = 6$	"	$S_{16} = 18$	$D_{16} = 1.07441$
$V_{17} = 174$	"	$S_{17} = 20$	$D_{17} = 1.08329$
$V_{18} = 26$	"	$S_{18} = 20$	$D_{18} = 1.08329$
$V_{19} = 186$	"	$S_{19} = 22$	$D_{19} = 1.09231$
$V_{20} = 14$	"	$S_{20} = 22$	$D_{20} = 1.09231$
$V_{21} = 180$	"	$S_{21} = 25$	$D_{21} = 1.10607$
$V_{22} = 20$	"	$S_{22} = 25$	$D_{22} = 1.10607$
$V_{23} = 100$	"	$S_{23} = 30$	$D_{23} = 1.12967$

Suma 2300 hl

Ogólna objętość v wszystkich żranych zacierów = 2500 hl (to znaczy, iż podczas fermentacji do tych 23 zacierów 2500 — 2300 = 200 hl dodano stopniowo wody).

Szuka się:

przeciętne oznaczenie cukromierza S powyższych 23 zacierów itd. włącznie z wodą dodaną podczas fermentacji (2500 — 2300 = 200 hl).

Wstawiając odpowiednie wartości tego przykładu do wzoru V, otrzymamy naprzód:

V_1	D_1	$S_1 = 188$	$\times 1.00388$	$\times 1 = 188.729$
V_2	D_2	$S_2 = 12$	$\times 1.00388$	$\times 1 = 12.046$
V_3	D_3	$S_3 = 177$	$\times 1.00779$	$\times 2 = 356.758$
V_4	D_4	$S_4 = 23$	$\times 1.00779$	$\times 2 = 46.358$
V_5	D_5	$S_5 = 183$	$\times 1.01970$	$\times 5 = 933.025$
V_6	D_6	$S_6 = 17$	$\times 1.01970$	$\times 5 = 86.674$
V_7	D_7	$S_7 = 184$	$\times 1.02279$	$\times 7 = 1317.353$
V_8	D_8	$S_8 = 16$	$\times 1.02279$	$\times 7 = 114.552$
V_9	D_9	$S_9 = 192$	$\times 1.04014$	$\times 10 = 1997.069$
V_{10}	D_{10}	$S_{10} = 8$	$\times 1.04014$	$\times 10 = 83.211$
V_{11}	D_{11}	$S_{11} = 181$	$\times 1.04852$	$\times 11 = 2087.603$
V_{12}	D_{12}	$S_{12} = 19$	$\times 1.04852$	$\times 12 = 239.062$
V_{13}	D_{13}	$S_{13} = 172$	$\times 1.06133$	$\times 15 = 2738.231$
V_{14}	D_{14}	$S_{14} = 28$	$\times 1.06133$	$\times 15 = 445.759$
V_{15}	D_{15}	$S_{15} = 194$	$\times 1.07441$	$\times 18 = 3751.840$
V_{16}	D_{16}	$S_{16} = 6$	$\times 1.07441$	$\times 18 = 116.036$
V_{17}	D_{17}	$S_{17} = 174$	$\times 1.08329$	$\times 20 = 3769.849$
V_{18}	D_{18}	$S_{18} = 26$	$\times 1.08329$	$\times 20 = 563.311$
V_{19}	D_{19}	$S_{19} = 186$	$\times 1.09231$	$\times 22 = 4469.732$
V_{20}	D_{20}	$S_{20} = 14$	$\times 1.09231$	$\times 22 = 336.431$
V_{21}	D_{21}	$S_{21} = 180$	$\times 1.10607$	$\times 25 = 4977.315$
V_{22}	D_{22}	$S_{22} = 20$	$\times 1.10607$	$\times 25 = 553.035$
V_{23}	D_{23}	$S_{23} = 100$	$\times 1.12967$	$\times 30 = 3389.010$

Suma ogólna 32572.989

Suma ogólna 32572.989 jest licznikiem ułamka wzoru V.

Celem otrzymania mianownika tworzy się:

$(D_1 - 1) V_1 = 0.00388 \times 188 = 0.729$
$(D_2 - 1) V_2 = 0.00388 \times 12 = 0.046$
$(D_3 - 1) V_3 = 0.00779 \times 177 = 1.379$
$(D_4 - 1) V_4 = 0.00779 \times 23 = 0.179$
$(D_5 - 1) V_5 = 0.01970 \times 183 = 3.605$
$(D_6 - 1) V_6 = 0.01970 \times 17 = 0.335$
$(D_7 - 1) V_7 = 0.02279 \times 184 = 4.193$
$(D_8 - 1) V_8 = 0.02279 \times 16 = 0.365$
$(D_9 - 1) V_9 = 0.04014 \times 192 = 7.707$
$(D_{10} - 1) V_{10} = 0.04014 \times 8 = 0.321$
$(D_{11} - 1) V_{11} = 0.04852 \times 181 = 8.782$
$(D_{12} - 1) V_{12} = 0.04852 \times 19 = 0.922$
$(D_{13} - 1) V_{13} = 0.06133 \times 172 = 10.549$

$(D_{14} - 1) V_{14} = 0.06133 \times 28 = 1.717$
$(D_{15} - 1) V_{15} = 0.07441 \times 194 = 14.435$
$(D_{16} - 1) V_{16} = 0.07441 \times 6 = 0.446$
$(D_{17} - 1) V_{17} = 0.08329 \times 174 = 14.492$
$(D_{18} - 1) V_{18} = 0.08329 \times 26 = 2.165$
$(D_{19} - 1) V_{19} = 0.09231 \times 186 = 17.170$
$(D_{20} - 1) V_{20} = 0.09231 \times 14 = 1.292$
$(D_{21} - 1) V_{21} = 0.10607 \times 180 = 19.093$
$(D_{22} - 1) V_{22} = 0.10607 \times 20 = 2.121$
$(D_{23} - 1) V_{23} = 0.12967 \times 100 = 12.967$
$v = 2500.000$

Suma ogólna = 2625.010

Ta ogólna suma 2625.010 jest mianownikiem we wzorze V i w ten sposób znajduje się S:

$$\frac{32572.989}{2625.010} = 12.41 (12.408).$$

Liczbowy przykład dla wzoru VI:

$$S = \frac{(261 + S_1) V_1 S_1 + (261 + S_2) V_2 S_2 + \dots + (261 + S_{n-1}) V_{n-1} S_{n-1} + (261 + S_n) V_n S_n}{V_1 S_1 + V_2 S_2 + \dots + V_{n-1} S_{n-1} + V_n S_n + 261 v}$$

Zbadano:

Te same dane, jak w poprzednim przykładzie, z wyjątkiem oznaczeń gęstości.

Szuka się:

Przeciętne oznaczenie cukromierza S powyższych 23 zacierów włącznie z wodą dodaną podczas fermentacji (200 hektolitrow).

Tworząc najprzód licznik ułamka przedstawionego wzorem VI otrzyma się:

$(261 + S_1) V_1 S_1$	$= (261 + 1) \times 188 \times 1$	$= 49256$
$(261 + S_2) V_2 S_2$	$= (261 + 1) \times 12 \times 1$	$= 3144$
$(261 + S_3) V_3 S_3$	$= (261 + 2) \times 177 \times 2$	$= 93102$
$(261 + S_4) V_4 S_4$	$= (261 + 2) \times 23 \times 2$	$= 12098$
$(261 + S_5) V_5 S_5$	$= (261 + 5) \times 183 \times 5$	$= 243390$
$(261 + S_6) V_6 S_6$	$= (261 + 5) \times 17 \times 5$	$= 22610$
$(261 + S_7) V_7 S_7$	$= (261 + 7) \times 184 \times 7$	$= 345184$
$(261 + S_8) V_8 S_8$	$= (261 + 7) \times 16 \times 7$	$= 30016$
$(261 + S_9) V_9 S_9$	$= (261 + 10) \times 192 \times 10$	$= 520320$
$(261 + S_{10}) V_{10} S_{10}$	$= (261 + 10) \times 8 \times 10$	$= 21680$
$(261 + S_{11}) V_{11} S_{11}$	$= (261 + 11) \times 181 \times 11$	$= 541552$
$(261 + S_{12}) V_{12} S_{12}$	$= (261 + 12) \times 19 \times 12$	$= 62244$
$(261 + S_{13}) V_{13} S_{13}$	$= (261 + 15) \times 172 \times 15$	$= 712080$
$(261 + S_{14}) V_{14} S_{14}$	$= (261 + 15) \times 28 \times 15$	$= 115920$
$(261 + S_{15}) V_{15} S_{15}$	$= (261 + 18) \times 198 \times 18$	$= 974268$
$(261 + S_{16}) V_{16} S_{16}$	$= (261 + 18) \times 6 \times 18$	$= 30132$
$(261 + S_{17}) V_{17} S_{17}$	$= (261 + 20) \times 174 \times 20$	$= 977880$
$(261 + S_{18}) V_{18} S_{18}$	$= (261 + 20) \times 26 \times 20$	$= 146120$
$(261 + S_{19}) V_{19} S_{19}$	$= (261 + 22) \times 186 \times 22$	$= 1158036$
$(261 + S_{20}) V_{20} S_{20}$	$= (261 + 22) \times 14 \times 22$	$= 87164$
$(261 + S_{21}) V_{21} S_{21}$	$= (261 + 25) \times 180 \times 25$	$= 1287000$
$(261 + S_{22}) V_{22} S_{22}$	$= (261 + 25) \times 20 \times 25$	$= 143000$
$(261 + S_{23}) V_{23} S_{23}$	$= (261 + 30) \times 100 \times 30$	$= 873000$

Suma ogólna = 8449196

Ta ogólna suma 8449196 jest licznikiem ułamka we wzorze VI.

Aby otrzymać mianownik tworzy się:

$V_1 S_1$	$= 188 \times 1$	$= 188$
$V_2 S_2$	$= 12 \times 1$	$= 12$
$V_3 S_3$	$= 177 \times 2$	$= 354$
$V_4 S_4$	$= 23 \times 2$	$= 46$
$V_5 S_5$	$= 183 \times 5$	$= 915$
$V_6 S_6$	$= 17 \times 5$	$= 85$
$V_7 S_7$	$= 184 \times 7$	$= 1288$
$V_8 S_8$	$= 16 \times 7$	$= 112$
$V_9 S_9$	$= 192 \times 10$	$= 1920$
$V_{10} S_{10}$	$= 8 \times 10$	$= 80$
$V_{11} S_{11}$	$= 181 \times 11$	$= 1991$
$V_{12} S_{12}$	$= 19 \times 12$	$= 228$
$V_{13} S_{13}$	$= 172 \times 15$	$= 2580$
$V_{14} S_{14}$	$= 28 \times 15$	$= 420$

$V_{15} S_{15}$	$= 194 \times 18$	$= 3492$
$V_{16} S_{16}$	$= 6 \times 18$	$= 108$
$V_{17} S_{17}$	$= 174 \times 20$	$= 3480$
$V_{18} S_{18}$	$= 26 \times 20$	$= 520$
$V_{19} S_{19}$	$= 186 \times 22$	$= 4092$
$V_{20} S_{20}$	$= 14 \times 22$	$= 308$
$V_{21} S_{21}$	$= 180 \times 25$	$= 4500$
$V_{22} S_{22}$	$= 20 \times 25$	$= 500$
$V_{23} S_{23}$	$= 100 \times 30$	$= 3000$
$261 v$	$= 261 \times 2500$	$= 652500$

Suma ogólna = 682719

Ta ogólna suma jest mianownikiem we wzorze VI i w ten sposób S znajduje się:

$$\frac{8449196}{682719} = 12.38$$

O p i s

ebullioskopu różniczkowego podług Amagata i przepis o użyciu tegoż.

(Z rysunkiem.)

1. Ebullioskop różniczkowy podług Amagata, zapomocą którego równocześnie oznacza się stopień wrzenia wody i płynów zawierających alkohol składa się jak z przyległego rysunku widać z dwóch oddzielnych obok siebie ustawionych naczyń do gotowania, z których każde z osobna opatrzone jest w termometr i rurę do chłodzenia, a które się równocześnie ogrzewa.

Rysunek.

Jedno z tych naczyń do gotowania K_1 (lewe) służy dla wody, drugie K (prawe) dla płynu alkoholowego, który ma być badany.

Naczynia do gotowania K i K_1 są otoczone płaszczem blaszanym, który u góry i dołu ma otwory i posiadają wspólną płytę ogrzewalną, którą ogrzewa płomień lampy spirytusowej L .

Do naczyń do gotowania wchodzi z góry rury do chłodzenia R i R_1 które równocześnie służą do wlewania płynu.

Oprócz tego osadzonym jest w każdym naczyniu do gotowania termometr T i T_1 . Pomiedzy obydwoima termometrami jest osadzona ruchoma metalowa płyta S , którą zapomocą śruby D posuwac można, a na której z jednej strony jest skala od 0—18 stopni z podziałką na dziesiątne stopnia, według procentów objętościowych alkoholu, zaś z drugiej strony mniejsza płyta metalowa S_1 dająca się ustalić śrubą naciskową D_1 na której to płycie jest tylko jedna kreska podziałkowa oznaczona zerem. Do wlewania płynów służą lejki nasadzone na każdej z obu rur do chłodzenia.

Naczynie służące do gotowania płynu alkoholowego jest zaopatrzone oprócz rury oziębiającej jeszcze drugą rurką R_2 , również otoczoną wodą do chłodzenia jedynie w tym celu, aby ułatwić wypłukiwanie naczyńa celem czyszczenia.

Do każdego ebullioskopu dodane są dwa szklanne naczynia miernicze, z których jedno służące do odmierzenia wody obejmuje aż do marki 15, zaś drugie służące do odmierzenia płynu alkoholowego obejmuje aż do marki 50 centymetrów kubicznych.

2. Ażeby oznaczenia ebullioskopem były pewne i dokładne, musi tenże być poprzednio sprawdzonym, to znaczy, że obydwa punkta zerowe muszą być sprowadzone do zgodności tak między sobą, jakoteż ze wskazówkami obu termometrów. W tym celu po poprzedniem przepłukaniu czystą wodą obu naczyń do gotowania, wlewa się w nie po 15 centymetrów kubicznych czystej wody, najlepiej destylowanej za pomocą dołączonego naczynia, potem wstawia się ebullioskop nad płonącą lampkę i ogrzewa się wodę w obu naczyniach do wrzenia.

Oznaczenia ebullioskopem należy przedsiębrać w miejscu, o ile to możliwe, wolnem od przeciągów.

Lampkę należy zawsze napełniać wysokostopniowym spirytusem, a kuol powinien sięgać o ile możności aż do dna tejże. Wielkość płomienia powinno się tak regulować, aby czas do zagotowania płynów nie był za długi a z drugiej strony, aby płomień nie sięgał do górnej części naczyń do gotowania.

Gdy słupek rtęci w obu termometrach osiągnął najwyższy punkt, a więc nie podnosi się wyżej, ustawia się przez kręcenie śrubą D punkt zerowy skali po prawej stronie z najwyższym punktem słupka rtęci i zwalnia się śrubę naciskową D_1 lewej skali, punkt zerowy na tej skali ustawia się przez posuwanie małej płyty metalowej S_1 z najwyższym punktem słupka rtęci na termometrze lewym a przez nakręcenie śruby naciskowej D_1 umocowuje się metalową płytę S_1 . Po ustawieniu nie można już mniejszej skali przesuwac, względnie śrubę D_1 zwalniać.

Nie jest potrzebnem ustawiać ebullioskop przed każdorazowem oznaczeniem alkoholu, wystarczy raczej, jeżeli po dłuższym czasie ustawienie się sprawdzi. Tylko przy zupełnie nowych przyrządach zaleca się z powodu zmienności wskazówek nowych termometrów, przedsiębrać sprawdzenia w krótszych odstępach czasu.

3. Przed każdorazowem użyciem do oznaczenia alkoholu należy ebullioskop wypłukać.

W tym celu napełnia się naczynie K_1 15 centymetrami kubicznymi czystej wody a naczynie K 50 centymetrami kubicznymi płynu alkoholowego, który ma się badać, i przez proste odwrócenie wypróżnia ebullioskop. Tę procedurę dla ostrożności należy co najmniej dwa razy przeprowadzić. Silnych poruszeń a zwłaszcza wstrząśnień ebullioskopem należy unikać.

Do wypłukanych naczyń do gotowania wlewa się następnie 15 centymetrów kubicznych czystej, jeżeli to możliwe, destylowanej wody, względnie 50 centymetrów kubicznych płynu alkoholowego, który ma się badać (zacier, który jednak poprzednio precedza się przez cienkie sito lub płótno a w celu uwolnienia od kwasu węglowego daje się go do szaszki, którą się do połowy napełnia, w razie jakby był bardzo kwaśny, dodaje się w celu zneutralizowania trochę palonej magnezji i zakłóca się należycie), przyrząd stawia się nad wprzód zapaloną lampą spirytusową a równocześnie napełnia się płaszcz do chłodzenia W możliwie zimną wodą.

Już po kilku minutach słupek rtęci w termometrach zacznie się podnosić i wkrótce potem osiągnąwszy najwyższy punkt stanie. Gdy to nastąpi, ustawia się punkt zerowy na mniejszej płycie znajdującej się po lewej ręce przez poruszenie śruby D na najwyższy punkt słupka rtęci, następnie bada się stan słupka rtęci na termometrze znajdującym się po prawej ręce.

Ten punkt skali większej po prawej stronie, do którego sięga słupek rtęci na termometrze po prawej stronie, odpowiada procentom objętościowemu alkoholu, które znajdują się w zbadanym płynie zawierającym alkohol (zacierze).

Po tem usuwa się aparat z ponad płomienia i wypróżnia się przez przewrócenie tegoż.

Po każdorazowem użyciu należy ebullioskop kilka razy wypłukać czystą wodą a szczególnie naczynie do gotowania K .

W razie kilku tuż po sobie następujących oznaczeń nie jest koniecznem zupełne ostudzenie ebullioskopu, wystarczy jeżeli płaszcz do chłodzenia przed każdym użyciem, względnie nim się wlewa płyn, który ma się badać, napełni się na nowo zimną wodą.

Gdy się ebullioskopem oznacza procenta objętościowe alkoholu a w żrącym zacierze, nie zawierającym wcale lub bardzo mało łupin (z melasy, soku buraczanego, pszenicy i t. d.), wtedy całą wydajność alkoholu A znajduje się w stopniach hektolitrowych z v hektolitrow dojrzałego zacieru podług wzoru:

$$A = a v$$

Gdy jednakże a oznacza się w zacierze zawierającym łupiny, ale przedtem odcedzonym (z ziemiaków, zboża i t. d.), wtedy należy to uwzględnić, że żrący zacier zajmuje w kadzi fermentacyjnej objętość większą niż odcedzony zacier o objętość łupin, z której to przyczyny przy użyciu powyższego wzoru musi wypaść w tym wypadku obliczona wydajność alkoholu nieco wyżej od rzeczywistej, pomijając zupełnie straty przy wyrobie.

W celu prawdziwego oznaczenia spodziewanej wydajności alkoholu musi zawartość alkoholu znaleziona ebullioskopem dla cedzonego zacieru być przeliczoną na zacier z łupinami, lub objętość żrącego zacieru z łupinami na zacier wolny od łupin. Również na rachunek strat fabrykacyi, które zależnie od więcej lub mniej intensywnego sposobu postępowania wynoszą, jak uczy doświadczenie, 2 do 5 procentów teoretycznej wydajności alkoholu, należy potrącić przeciętnie 3 procenta znalezionej wydajności alkoholu.

Dla celów kontrolnych wystarczy, jeżeli się przyjmie dla każdego stopnia cukromierza słodkiego zacieru średnio zawartość łupin 0.15 procentów ilości zacieru.

Według tego naprzykład 20 procentowy zacier słodki zawierałby $20 \times 0.15 = 3\%$ łupin.

Można jednak wydajność alkoholu obliczyć według niżej podanej formułki, przyjmując 0.15% jako średnią zawartość łupin dla każdego stopnia cukromierza żrącego zacieru wprost z objętości żrącego zacieru i zawartości alkoholu w cedzonym zacierze według następującego wzoru:

$$A = a v \frac{1000 - 3(a + 0.5s)}{1000}$$

przyczem oznacza A wydajność alkoholu w stopniach hektolitrowych,

a zawartość alkoholu w cedzonym zacierze według danych ebullioskopu w procentach objętościowych,

v objętość żrącego zacieru w hektolitrach i

s oznaczenie cukromierza żrącego zacieru przy $+ 14^{\circ}$ R.

Wydajność alkoholu w stopniach hektolitrowych z 20 hektolitrów żrącego zacieru ze ziemiaków wynosiłaby podług powyższego wzoru, gdyby ebullioskop wskazał 8 procentów zawartości alkoholu a cukromierz 2 stopnie:

$$A = 8 \times 20 \frac{1000 - 3 [8 + (0.5 \times 2)]}{1000} = 160 \times \frac{1000 - 3 \times (8 + 1)}{1000} = 160 \times \frac{1000 - 27}{1000} =$$

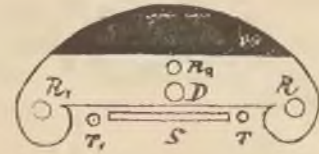
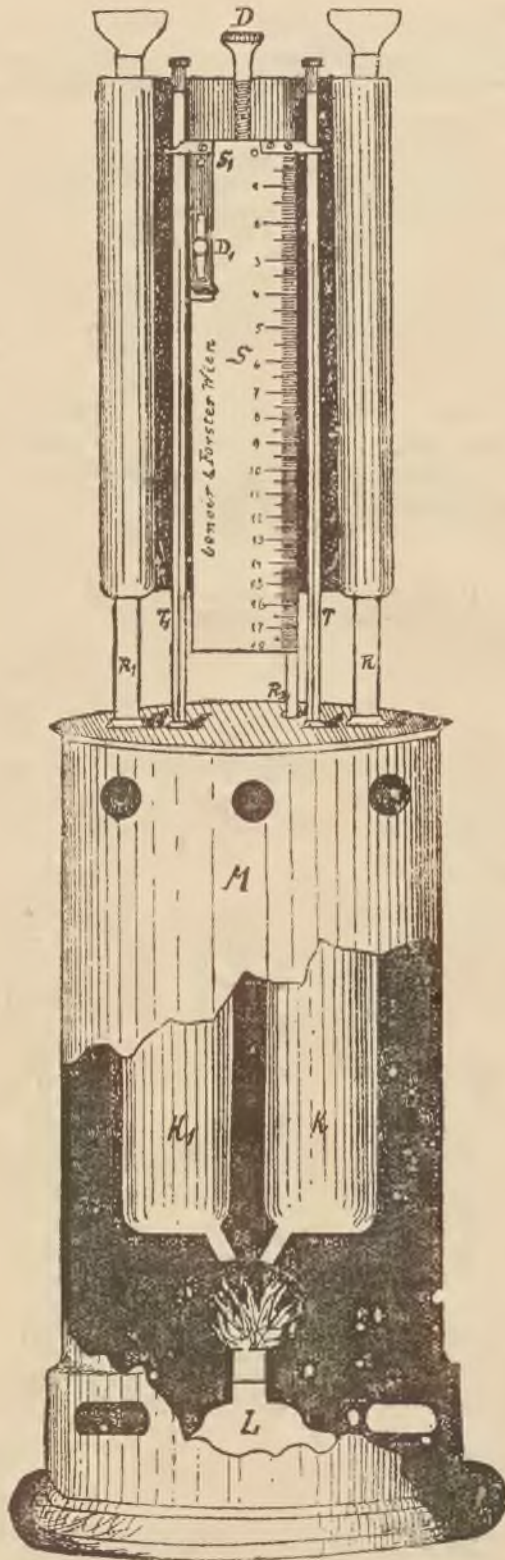
$$= \frac{160 \times 973}{1000} = 155.6 \text{ stopni hektolitrowych.}$$

Od tego 3 procenta z 155.6, to jest 4.6, na straty fabrykacji a zatem spożywana wydajność alkoholu $155.6 - 4.6 = 151$ stopni hektolitrowych.

Ebullioskop różniczkowy.

Według Amagata.

Widok z góry.

Załącznik 2 do dodatku C.

Tablice do obliczania wydajności alkoholu

według

Dra. N. v. Lorenz.

Tabli-

Dla zacierów zmieszanych z łupinami i t. p., które tworzą nowe drożdże

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	5·0	1·—	1·5	2·—	2·5	3·—	3·5	4·—	4·5	5·—	5·5	6·—	6·5	7·—
5·—	26	51	77	102	128	153	178	203	228	253				
5·5	26	51	77	103	128	153	179	204	229	254	279			
6·—	26	52	77	103	129	154	179	205	230	255	280	304		
6·5	26	52	78	103	129	155	180	205	230	256	281	305	330	
7·—	26	52	78	104	130	155	181	206	231	256	282	307	331	356
7·5	26	52	78	104	130	156	181	207	232	257	283	308	332	357
8·—	26	52	78	104	130	156	182	207	233	258	284	309	334	359
8·5	26	53	79	105	131	157	182	208	234	259	285	310	335	360
9·—	26	53	79	105	131	157	183	209	234	260	286	311	336	361
9·5	26	53	79	106	132	158	184	210	235	261	287	312	337	363
10·—	27	53	80	106	132	158	184	210	236	262	288	313	339	364
10·5	27	53	80	106	133	159	185	211	237	263	289	314	340	365
11·—	27	54	80	107	133	159	186	212	238	264	290	315	341	367
11·5	27	54	80	107	134	160	186	213	239	265	291	316	342	368
12·—	27	54	81	108	134	161	187	213	240	266	292	318	343	369
12·5	27	54	81	108	135	161	188	214	240	267	293	319	345	370
13·—	27	54	81	108	135	162	188	215	241	268	294	320	346	372
13·5	27	55	82	109	136	162	189	216	242	269	295	321	347	373
14·—	27	55	82	109	136	163	190	217	243	270	296	322	348	374
14·5	27	55	82	110	137	164	190	217	244	270	297	323	350	376
15·—	28	55	83	110	137	164	191	218	245	271	298	325	351	377
15·5	28	55	83	110	138	165	192	219	246	272	299	326	352	378
16·—	28	56	83	111	138	165	193	220	247	273	300	327	353	380
16·5	28	56	83	111	139	166	193	220	247	274	301	328	355	381
17·—	28	56	84	112	139	167	194	221	248	275	302	329	356	383
17·5	28	56	84	112	140	167	195	222	249	276	303	330	357	384
18·—	28	56	84	112	140	168	195	223	250	277	305	332	359	385
18·5	28	57	85	113	141	168	196	224	251	279	306	333	360	387
19·—	28	57	85	113	141	169	197	225	252	280	307	334	361	388
19·5	29	57	85	114	142	170	198	225	253	281	308	335	363	390
20·—	29	57	86	114	142	170	198	226	254	282	309	337	364	391
20·5	29	57	86	114	143	171	199	227	255	283	310	338	365	393
21·—	29	58	86	115	143	172	200	228	256	284	312	339	367	394
21·5	29	58	87	115	144	172	201	229	257	285	313	341	368	396
22·—	29	58	87	116	144	173	202	230	258	286	314	342	370	397
22·5	29	58	87	116	145	174	202	231	259	287	315	343	371	399
23·—	29	59	88	117	146	174	203	231	260	288	316	344	372	400
23·5	29	59	88	117	146	175	204	232	261	289	318	346	374	402
24·—	30	59	88	118	147	176	205	233	262	290	319	347	375	403
24·5	30	59	89	118	147	176	205	234	263	292	320	348	376	405
25·—	30	59	89	119	148	177	206	235	264	293	321	350	378	408
25·5	30	60	89	119	148	178	207	236	265	294	322	351	379	409
26·—	30	60	90	119	149	178	208	237	266	295	324	352	381	401
26·5	30	60	90	120	149	179	208	238	267	296	325	354	382	413
27·—	30	60	90	120	150	180	209	239	268	297	326	355	384	418
27·5	30	61	91	121	151	181	210	240	269	298	327	356	385	414
28·—	30	61	91	121	151	181	211	241	270	300	329	358	387	416
28·5	31	61	91	122	152	182	212	242	271	301	330	359	388	417
29·—	31	61	92	122	153	183	213	243	272	302	331	361	390	419
29·5	31	62	92	123	153	183	213	243	273	303	333	362	392	421
30·—	31	62	93	123	154	184	214	244	274	304	334	364	393	423

(zacieru zbożowe, ze ziemniaków) podług zauważonej attenuacji.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomu procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu

7·5	8·—	8·5	9·—	9·5	10·—	10·5	11·—	11·5	12·—	12·5	13·—	13·5	14·—	14·5	15·—
382															
384	408														
385	410	434													
386	411	436	461												
388	413	438	462	487											
389	414	439	464	489	514										
390	416	441	466	491	516	540									
392	417	442	468	493	517	542	567								
393	419	444	469	494	519	544	569	594							
395	420	446	471	496	521	546	571	596	621						
396	422	447	473	498	523	548	573	598	623	647					
398	423	449	474	500	525	550	575	600	625	650	675				
399	425	450	476	501	527	552	577	602	627	652	677	702			
400	426	452	478	503	529	554	579	604	629	654	679	704	729		
402	428	454	479	505	531	556	581	606	632	657	682	706	731	756	
403	429	455	481	507	532	558	583	609	634	659	684	709	734	759	783
405	431	457	483	508	534	560	585	611	636	661	687	711	736	761	786
406	432	459	485	510	536	562	588	613	638	664	689	714	739	764	789
408	434	460	486	512	538	564	590	615	641	666	691	716	742	767	792
409	435	462	488	514	540	566	592	617	643	669	694	719	744	769	794
410	437	463	490	516	542	568	594	620	645	671	696	722	747	772	797
412	439	465	492	518	544	570	596	622	648	673	699	724	750	775	800
414	440	467	493	520	546	572	598	624	650	676	701	727	753	778	803
415	442	469	495	522	548	574	601	627	653	678	704	730	755	781	806
417	444	470	497	524	550	576	603	629	655	681	707	732	758	784	809
418	445	472	499	526	552	579	605	631	657	684	709	735	761	787	812
420	447	474	501	528	554	581	607	634	660	686	712	738	764	789	815
422	449	476	503	530	556	583	610	636	662	689	715	741	767	792	818
423	450	478	505	532	558	585	612	638	665	691	717	743	769	795	821
425	452	479	507	534	561	587	614	641	667	694	720	746	772	798	824
426	454	481	508	536	563	590	616	643	670	696	723	749	775	801	827
428	456	483	510	538	565	592	619	646	672	699	726	752	778	804	830
429	457	485	512	540	567	594	621	648	675	701	728	755	781	807	834
431	459	487	514	542	569	597	623	650	677	704	731	757	784	810	837
433	461	488	516	544	571	599	626	653	680	707	734	760	787	813	840
434	462	490	518	546	573	601	628	655	682	709	736	763	790	816	843
436	464	492	520	548	575	603	630	658	685	712	739	766	793	819	846
438	465	494	522	550	578	605	633	660	688	715	742	769	796	822	849
439	468	496	524	552	580	608	635	663	690	717	745	772	799	825	852
441	470	498	526	554	582	610	638	665	693	720	748	775	802	829	856
443	471	500	528	556	584	612	640	668	696	723	751	778	805	832	859
445	473	502	530	559	587	615	643	671	698	726	754	781	808	835	862
446	475	504	532	561	589	617	645	673	701	729	756	784	811	839	866
448	477	506	534	563	591	620	648	676	704	732	759	787	814	842	869
450	479	508	537	565	594	622	650	679	707	734	762	790	818	845	872
452	481	510	539	567	596	625	653	681	709	737	765	793	821	848	876

Ciąg dalszy

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	15·5	16·—	16·5	17·—	17·5	18·—	18·5	19·—	19·5	20·—	20·5	21·—	21·5	22·—
15·5	811													
16·—	814	838												
16·5	816	841	866											
17·—	819	844	869	893										
17·5	822	847	872	896	921									
18·—	825	850	875	900	924	949								
18·5	828	853	878	903	928	953	977							
19·—	831	857	882	906	931	956	981	1005						
19·5	834	860	885	910	935	960	984	1009	1034					
20·—	838	863	888	913	938	963	988	1013	1038	1062				
20·5	841	866	891	917	942	967	992	1017	1041	1066	1090			
21·—	844	869	895	920	945	970	995	1020	1045	1070	1094	1119		
21·5	847	873	898	923	949	974	999	1024	1049	1074	1098	1123	1148	
22·—	850	876	901	927	952	977	1003	1028	1053	1078	1102	1127	1152	1176
22·5	853	879	905	930	956	981	1006	1032	1057	1082	1106	1131	1156	1181
23·—	856	882	908	934	959	985	1010	1035	1061	1086	1111	1135	1160	1185
23·5	860	886	911	937	963	988	1014	1039	1064	1090	1115	1140	1164	1189
24·—	863	889	915	941	966	992	1018	1043	1068	1094	1119	1144	1169	1194
24·5	866	892	918	944	970	996	1021	1047	1072	1098	1123	1148	1173	1198
25·—	869	895	922	948	974	999	1025	1051	1076	1102	1127	1152	1177	1202
25·5	872	898	925	951	977	1003	1029	1055	1080	1106	1131	1156	1182	1207
26·—	875	902	928	955	981	1007	1033	1058	1084	1110	1135	1161	1186	1211
26·5	879	905	932	958	984	1011	1037	1062	1088	1114	1140	1165	1190	1216
27·—	882	909	936	962	988	1015	1041	1067	1093	1118	1144	1170	1195	1221
27·5	886	913	939	966	992	1018	1045	1071	1097	1123	1148	1174	1200	1225
28·—	889	916	943	969	996	1022	1049	1075	1101	1127	1153	1179	1204	1230
28·5	893	920	946	973	1000	1026	1053	1079	1105	1131	1157	1183	1209	1235
29·—	896	923	950	977	1004	1030	1057	1083	1110	1136	1162	1188	1214	1239
29·5	900	927	954	981	1008	1034	1061	1087	1114	1140	1166	1192	1218	1244
30·—	903	931	958	985	1012	1038	1065	1092	1118	1145	1171	1197	1223	1249

tablicy I.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu															
22·5	23·—	23·5	24·—	24·5	25·—	25·5	26·—	26·5	27·—	27·5	28·—	28·5	29·—	29·5	30·—
1205															
1210	1234														
1214	1239	1263													
1218	1243	1268	1292												
1223	1248	1272	1297	1321											
1227	1252	1277	1302	1326	1350										
1232	1257	1281	1306	1331	1355	1380									
1236	1261	1286	1311	1336	1360	1385	1409								
1241	1266	1291	1316	1341	1366	1390	1415	1439							
1246	1271	1296	1321	1346	1371	1396	1420	1445	1469						
1251	1276	1301	1326	1351	1376	1401	1426	1450	1475	1499					
1255	1281	1306	1331	1356	1381	1406	1431	1456	1480	1505	1529				
1260	1286	1311	1336	1361	1387	1411	1436	1461	1486	1510	1535	1559			
1265	1291	1316	1342	1367	1392	1417	1442	1467	1492	1516	1541	1565	1590		
1270	1295	1321	1347	1372	1397	1422	1447	1472	1497	1522	1547	1571	1596	1620	
1275	1300	1326	1352	1377	1403	1428	1453	1478	1503	1528	1552	1577	1602	1626	1651

T a b l i-

Dla zacierów wolnych od lupin, które tworzą nowe drożdże

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	0·5	1—	1·5	2—	2·5	3—	3·5	4—	4·5	5—	5·5	6—	6·5	7—
5—	26	52	78	103	129	154	180	205	230	255				
5·5	26	52	78	104	129	155	180	206	231	256	281			
6—	26	52	78	104	130	155	181	206	232	257	282	307		
6·5	26	52	79	104	130	156	182	207	233	258	283	309	334	
7—	26	53	79	105	131	157	183	208	234	259	285	310	335	360
7·5	26	53	79	105	131	157	183	209	235	260	286	311	336	362
8—	27	53	79	106	132	158	184	210	236	261	287	312	338	363
8·5	27	53	80	106	133	159	185	211	237	262	288	314	339	365
9—	27	54	80	107	133	159	186	212	238	264	289	315	341	366
9·5	27	54	81	107	134	160	186	213	239	265	291	317	342	368
10—	27	54	81	108	134	161	187	214	240	266	292	318	344	369
10·5	27	54	81	108	135	162	188	214	241	267	293	319	345	371
11—	27	55	82	109	135	162	189	215	242	268	295	321	347	373
11·5	27	55	82	109	136	163	190	216	243	269	296	322	348	374
12—	28	55	82	110	137	164	191	217	244	271	297	323	349	376
12·5	28	55	83	110	137	164	191	218	245	272	298	325	351	378
13—	28	55	83	111	138	165	192	219	246	273	300	326	353	379
13·5	28	56	83	111	138	166	193	220	247	274	301	328	354	381
14—	28	56	84	111	139	167	194	221	248	275	302	329	356	383
14·5	28	56	84	112	140	167	195	222	249	277	304	331	357	384
15—	28	56	84	112	140	168	196	223	251	278	305	332	359	386
15·5	28	57	85	113	141	169	197	224	252	279	306	334	361	388
16—	29	57	85	113	142	170	197	225	253	280	308	335	362	389
16·5	29	57	86	114	142	170	198	226	254	281	309	336	364	391
17—	29	57	86	114	143	171	199	227	255	283	310	338	365	393
17·5	29	58	86	115	143	172	200	228	256	284	312	339	367	394
18—	29	58	87	115	144	173	201	229	257	285	313	341	369	396
18·5	29	58	87	116	145	173	202	230	258	287	315	342	370	398
19—	29	59	88	117	145	174	203	231	260	288	316	344	372	400
19·5	29	59	88	117	146	175	204	232	261	289	317	346	374	402
20—	30	59	88	118	147	176	205	233	262	290	319	347	375	403
20·5	30	59	89	118	147	177	206	234	263	292	320	349	377	405
21—	30	59	89	119	148	177	206	235	264	293	322	350	379	407
21·5	30	60	90	119	149	178	207	237	266	294	323	352	381	409
22—	30	60	90	120	149	179	208	238	267	296	325	354	382	411
22·5	30	60	90	120	150	180	209	239	268	297	326	355	384	413
23—	30	61	91	121	151	181	210	240	269	299	328	357	386	415
23·5	31	61	91	121	152	181	211	241	271	300	329	358	388	416
24—	31	61	92	122	152	182	212	242	272	301	331	360	389	418
24·5	31	62	92	123	153	183	213	243	273	303	332	362	391	420
25—	31	62	93	123	154	184	214	244	274	304	334	363	393	422
25·5	31	62	93	124	154	185	215	245	275	305	335	365	395	424
26—	31	62	93	124	155	186	216	246	277	307	337	367	396	426
26·5	31	63	94	125	156	187	217	248	278	308	338	368	398	428
27—	32	63	94	125	156	187	218	249	279	310	340	370	400	430
27·5	32	63	95	126	157	188	219	250	281	311	342	372	402	432
28—	32	64	95	127	158	189	220	251	282	313	343	374	404	434
28·5	32	64	96	127	159	190	221	252	283	314	345	375	406	436
29—	32	64	96	128	160	191	222	254	284	316	347	377	408	438
29·5	32	65	97	128	160	192	223	255	286	317	348	379	410	440
30—	32	65	97	129	161	193	224	256	287	319	350	381	412	442

C a II.

(sok buraczany i brzezka zacierowa) podług zauważonej attenuacyi.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świczego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu

7·5	8·—	8·5	9·—	9·5	10·—	10·5	11·—	11·5	12·—	12·5	13·—	13·5	14·—	14·5	15·—
387															
388	413														
390	415	440													
392	417	442	467												
393	419	444	469	494											
395	421	446	471	497	522										
397	422	448	473	499	524	549									
398	424	450	475	501	526	551	577								
400	426	452	477	503	528	554	579	604							
402	428	454	480	505	531	556	582	607	632						
404	430	456	482	507	533	559	584	609	635	660					
405	432	458	484	510	535	561	587	612	637	663	688				
407	434	460	486	512	538	563	589	615	640	666	691	716			
409	435	462	488	514	540	566	592	617	643	668	694	719	744		
411	437	464	490	516	542	568	594	620	646	671	697	722	748	773	
413	439	466	492	518	545	571	597	623	649	674	700	725	751	776	801
414	441	468	494	521	547	573	599	625	651	677	703	729	754	779	805
416	443	470	496	523	549	576	602	628	654	680	706	732	757	783	808
418	445	472	499	525	552	578	605	631	657	683	709	735	761	786	812
420	447	474	501	528	554	581	607	634	660	686	712	738	764	790	815
422	449	476	503	530	557	583	610	636	663	689	715	741	767	793	819
424	451	478	505	532	559	586	613	639	666	692	718	745	771	797	822
426	453	480	508	535	562	589	615	642	669	695	722	748	774	800	826
427	455	482	510	537	564	591	618	645	672	698	725	751	778	804	830
429	457	485	512	540	567	594	621	648	675	701	728	755	781	807	834
431	459	487	514	542	569	597	624	651	678	705	731	758	785	811	837
433	461	489	517	544	572	599	627	654	681	708	735	761	788	815	841
435	463	491	519	547	575	602	630	657	684	711	738	765	792	818	845
437	465	494	521	549	577	605	632	660	687	714	741	768	795	822	849
439	468	496	524	551	580	608	635	663	690	718	745	772	799	826	852
441	470	498	526	554	582	610	638	666	693	721	748	775	802	829	856
443	472	500	529	557	585	613	641	669	696	724	751	779	806	833	860
445	474	503	531	559	588	616	644	672	700	727	755	782	810	837	864
447	476	505	533	562	590	619	647	675	703	731	758	786	813	841	868
449	478	507	536	565	593	621	650	678	706	734	762	789	817	844	872
451	480	509	538	567	596	624	653	681	709	737	765	793	821	848	876
453	483	512	541	570	598	627	656	684	712	740	768	796	824	852	880
455	485	514	543	572	601	630	659	687	715	744	772	800	828	856	884
458	487	517	546	575	604	633	662	690	719	747	776	804	832	860	888
460	489	519	548	578	607	636	665	694	722	751	779	808	836	864	892
462	492	521	551	580	610	639	668	697	726	754	783	811	840	868	896
464	494	524	554	583	613	642	671	700	729	758	787	815	844	872	900
466	496	526	556	586	615	645	674	703	732	761	790	819	848	876	904
469	499	529	559	589	618	648	677	707	736	765	794	823	852	880	909
471	501	531	561	591	621	651	681	710	739	769	798	827	856	884	913
473	504	534	564	594	624	654	684	713	743	772	801	831	860	888	917

Ciąg dalszy

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	15·5	16·—	16·5	17·—	17·5	18·—	18·5	19·—	19·5	20·—	20·5	21·—	21·5	22·—
15·5	830													
16·—	834	859												
16·5	837	862	888											
17·—	841	866	892	917										
17·5	844	870	895	921	946									
18·—	848	874	899	925	950	975								
18·5	852	878	903	929	954	980	1005							
19·—	856	882	907	933	959	984	1010	1035						
19·5	860	886	912	937	963	989	1014	1040	1065					
20·—	861	890	916	942	967	993	1019	1044	1070	1095				
20·5	867	894	920	946	972	998	1023	1049	1074	1100	1125			
21·—	871	898	924	950	976	1002	1028	1053	1079	1105	1130	1155		
21·5	875	902	928	954	980	1006	1032	1058	1084	1110	1135	1161	1186	
22·—	879	906	932	959	985	1011	1037	1063	1089	1115	1140	1166	1191	1217
22·5	883	910	936	963	989	1015	1042	1068	1094	1120	1145	1171	1196	1222
23·—	887	914	940	967	994	1020	1046	1072	1099	1125	1150	1176	1202	1227
23·5	891	918	945	971	998	1025	1051	1077	1103	1130	1156	1181	1207	1233
24·—	895	922	949	976	1002	1029	1056	1082	1108	1135	1161	1187	1212	1238
24·5	899	926	953	980	1007	1034	1060	1087	1113	1140	1166	1192	1218	1244
25·—	903	930	957	985	1011	1038	1065	1091	1118	1145	1171	1197	1223	1249
25·5	907	934	962	989	1016	1043	1070	1096	1123	1150	1176	1203	1229	1255
26·—	911	938	966	993	1021	1048	1075	1101	1128	1155	1181	1208	1234	1260
26·5	915	943	971	998	1025	1053	1080	1107	1133	1160	1187	1213	1240	1266
27·—	919	947	975	1003	1030	1057	1085	1112	1139	1166	1192	1219	1246	1272
27·5	924	952	980	1007	1035	1062	1090	1117	1144	1171	1198	1225	1251	1278
28·—	928	956	984	1012	1040	1067	1095	1122	1149	1176	1203	1230	1257	1284
28·5	933	961	989	1017	1045	1072	1100	1127	1155	1182	1209	1236	1263	1290
29·—	937	965	993	1021	1049	1077	1105	1133	1160	1187	1215	1242	1269	1296
29·5	941	970	998	1026	1054	1082	1110	1138	1165	1193	1220	1248	1275	1302
30·—	946	974	1003	1031	1059	1087	1115	1143	1171	1198	1226	1253	1281	1308

tablicy II.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu

22·5	23·—	23·5	24·—	24·5	25·—	25·5	26·—	26·5	27·—	27·5	28·—	28·5	29·—	29·5	30·—
1247															
1253	1278														
1258	1284	1309													
1264	1290	1315	1340												
1270	1295	1321	1346	1372											
1275	1301	1327	1352	1378	1403										
1281	1307	1333	1358	1384	1409	1435									
1286	1313	1338	1364	1390	1416	1441	1466								
1293	1319	1345	1371	1396	1422	1448	1473	1499							
1298	1325	1351	1377	1403	1429	1454	1480	1506	1531						
1304	1331	1357	1383	1409	1435	1461	1487	1513	1538	1564					
1310	1337	1363	1390	1416	1442	1468	1494	1520	1545	1571	1596				
1317	1343	1370	1396	1422	1449	1475	1501	1527	1552	1578	1604	1629			
1323	1349	1376	1403	1429	1455	1481	1508	1534	1559	1585	1611	1637	1662		
1329	1356	1382	1409	1436	1462	1488	1515	1541	1567	1592	1618	1644	1670	1695	
1335	1362	1389	1415	1442	1469	1495	1521	1548	1574	1600	1626	1651	1677	1703	1728

T a b l i -

Dla zacierów, które nie tworzą drożdży

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	0·5	1·—	1·5	2·—	2·5	3·—	3·5	4·—	4·5	5·—	5·5	6·—	6·5	7·—
5·—	27	55	82	109	136	163	190	217	244	270				
5·5	28	55	83	110	137	164	191	218	245	271	298			
6·—	28	55	83	110	137	165	192	219	245	272	299	325		
6·5	28	55	83	111	138	165	192	219	246	273	300	327	353	
7·—	28	56	83	111	139	166	193	220	247	274	301	328	355	381
7·5	28	56	84	111	139	167	194	221	249	276	302	330	356	383
8·—	28	56	84	112	140	167	195	222	249	277	304	331	358	384
8·5	28	56	85	112	140	168	196	223	250	278	305	332	359	386
9·—	28	57	85	113	141	169	196	224	251	279	306	333	360	387
9·5	29	57	85	113	141	169	197	225	252	280	307	335	362	389
10·—	29	57	85	114	142	170	198	226	253	281	309	336	363	390
10·5	29	57	86	114	143	171	199	227	255	282	310	337	365	392
11·—	29	58	86	115	143	171	200	228	256	284	311	339	366	394
11·5	29	58	87	115	144	172	201	229	257	285	313	340	368	395
12·—	29	58	87	116	144	173	201	230	258	286	314	342	370	397
12·5	29	58	87	116	145	174	202	231	259	287	315	344	372	399
13·—	29	59	88	117	146	174	203	232	260	288	317	345	373	401
13·5	29	59	88	117	146	175	204	233	261	290	318	346	374	402
14·—	30	59	88	118	147	176	205	234	262	291	319	348	376	404
14·5	30	59	89	118	147	177	206	235	263	292	321	349	377	406
15·—	30	60	89	119	148	177	206	235	264	293	322	351	379	407
15·5	30	60	90	119	149	178	207	237	266	295	323	352	381	409
16·—	30	60	90	120	149	179	208	238	267	296	325	353	382	411
16·5	30	60	90	120	150	180	209	239	268	297	326	355	384	412
17·—	30	61	91	121	151	180	210	240	269	298	327	356	385	414
17·5	30	61	91	121	151	181	211	241	270	300	329	358	387	416
18·—	31	61	91	122	152	182	212	242	271	301	330	360	389	418
18·5	31	61	92	122	153	183	213	243	272	302	332	361	390	420
19·—	31	62	92	123	153	184	214	244	274	303	333	363	392	421
19·5	31	62	93	123	154	184	215	245	275	305	335	364	394	423
20·—	31	62	93	124	154	185	216	246	276	306	336	366	395	425
20·5	31	62	94	124	155	186	217	247	277	307	338	367	397	427
21·—	31	63	94	125	156	187	218	248	278	309	339	369	399	429
21·5	32	63	94	126	157	188	219	249	280	310	341	371	401	431
22·—	32	63	95	126	157	188	219	250	281	312	342	372	403	433
22·5	32	64	95	127	158	189	220	251	282	313	344	374	404	435
23·—	32	64	96	127	159	190	221	252	283	314	345	376	406	436
23·5	32	64	96	128	159	191	222	254	285	316	347	377	408	439
24·—	32	64	96	128	160	192	223	255	286	317	348	379	410	440
24·5	32	65	97	129	161	193	224	256	287	319	350	381	412	442
25·—	32	65	97	130	162	194	225	257	288	320	351	382	413	444
25·5	33	65	98	130	162	194	226	258	289	321	353	384	415	446
26·—	33	66	98	131	163	195	227	259	291	322	354	386	417	448
26·5	33	66	99	131	164	196	228	261	292	324	356	387	419	450
27·—	33	66	99	132	165	197	229	262	294	326	357	389	421	452
27·5	33	66	100	132	165	198	230	263	295	327	359	391	423	454
28·—	33	67	100	133	166	199	231	264	296	329	361	393	424	456
28·5	34	67	100	134	167	201	232	265	298	330	362	394	426	458
29·—	34	67	101	134	168	201	234	266	299	332	364	396	428	460
29·5	34	68	101	135	168	202	235	268	300	333	366	398	430	463
30·—	34	68	102	136	169	202	236	269	302	335	367	400	432	465

c a III.

(zacieru melasowe) według zauważonej attenuacji.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100] litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu

7·5	8·—	8·5	9·—	9·5	10·—	10·5	11·—	11·5	12·—	12·5	13·—	13·5	14·—	14·5	15·—
409															
411	437														
413	439	466													
414	441	468	494												
416	443	469	496	523											
418	444	471	498	525	551										
419	446	473	500	527	554	580									
421	448	475	502	529	556	583	609								
423	450	477	505	531	558	585	612	638							
425	452	479	507	534	561	588	614	641	668						
426	454	482	509	536	563	590	617	644	671	697					
428	456	484	511	538	565	592	620	647	673	700	727				
430	458	486	513	541	568	595	622	649	676	703	730	756			
432	460	488	515	543	570	598	625	652	679	706	733	759	786		
434	462	490	517	545	573	600	628	655	682	709	736	763	789	816	
436	464	492	520	547	575	603	630	657	685	712	739	766	793	819	846
437	466	494	522	550	578	605	633	660	688	715	742	769	796	823	850
439	468	496	524	552	580	608	635	663	690	718	745	772	799	826	853
441	470	498	526	554	582	610	638	666	693	721	748	775	803	830	857
443	472	500	528	557	585	613	641	669	696	724	751	779	806	833	860
445	474	502	531	559	587	615	643	671	699	727	755	782	809	837	864
447	476	504	533	561	590	618	646	674	702	730	758	785	813	840	867
449	478	506	535	564	592	621	649	677	705	733	761	788	816	844	871
450	480	509	537	566	595	623	652	680	708	736	764	792	820	847	875
452	482	511	540	569	597	626	654	683	711	739	767	795	823	851	879
454	484	513	542	571	600	629	657	686	714	742	771	799	826	854	882
456	486	515	544	574	603	631	660	689	717	746	774	802	830	858	886
459	488	517	547	576	605	634	663	692	720	749	777	806	834	862	890
461	490	520	549	579	608	637	666	695	724	752	781	809	838	866	894
463	492	522	552	581	611	640	669	698	727	756	784	813	841	870	898
465	495	524	554	584	613	643	672	701	730	759	788	816	845	873	902
467	497	527	557	586	616	646	675	704	733	762	791	820	849	877	906
469	499	529	559	589	619	648	678	707	737	766	795	824	852	881	910
471	501	531	562	592	621	651	681	710	740	769	798	827	856	885	914
473	503	534	564	594	624	654	684	714	743	772	802	831	860	889	918
475	506	536	566	597	627	657	687	717	746	776	805	834	864	893	921
477	508	539	569	599	630	660	690	720	750	780	809	839	867	897	926
479	510	541	572	602	632	663	693	723	753	783	812	842	871	900	930
481	512	543	574	605	635	666	696	726	756	786	816	845	875	904	933
483	515	546	577	607	638	669	699	729	759	789	819	849	879	908	937
486	517	548	579	610	641	671	702	732	763	793	823	853	883	912	942
488	519	550	582	613	644	674	705	736	766	796	826	857	886	916	946
490	522	553	584	615	647	677	708	739	769	800	830	860	890	920	950
492	524	556	587	618	649	681	712	742	773	804	834	864	894	924	955
495	526	558	590	621	653	684	715	746	777	807	838	868	899	929	959
497	529	561	592	624	655	687	718	749	780	811	842	872	903	933	963

Ciąg dalszy

Oznaczenie cukromierza całkowitej ilości słodkiego zacieru przed fermentacją	Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu													
	15·5	16·—	16·5	17·—	17·5	18·—	18·5	19·—	19·5	20·—	20·5	21·—	21·5	22·—
15·5	876													
16·—	880	906												
16·5	883	910	937											
17·—	887	914	941	967										
17·5	891	918	945	971	998									
18·—	895	922	949	975	1002	1029								
18·5	898	925	953	979	1006	1033	1060							
19·—	902	929	957	984	1011	1037	1064	1091						
19·5	906	933	961	988	1015	1042	1069	1096	1122					
20·—	910	937	965	992	1019	1046	1073	1100	1127	1154				
20·5	914	941	969	996	1024	1051	1077	1105	1132	1159	1185			
21·—	917	945	973	1001	1028	1055	1082	1110	1137	1164	1191	1217		
21·5	922	950	978	1005	1033	1060	1087	1115	1142	1169	1196	1223	1249	
22·—	926	954	982	1009	1037	1065	1092	1120	1147	1174	1201	1228	1255	1281
22·5	930	958	986	1014	1042	1069	1097	1124	1152	1179	1206	1233	1260	1287
23·—	934	962	990	1018	1046	1074	1102	1129	1157	1184	1211	1238	1265	1292
23·5	938	966	995	1023	1051	1079	1107	1134	1162	1189	1217	1244	1271	1298
24·—	942	971	999	1027	1055	1083	1111	1139	1167	1194	1222	1249	1276	1304
24·5	946	975	1003	1032	1060	1088	1116	1144	1172	1200	1227	1255	1282	1309
25·—	950	979	1008	1036	1064	1093	1121	1149	1177	1205	1232	1260	1287	1315
25·5	954	983	1012	1041	1069	1097	1126	1154	1182	1210	1238	1265	1293	1321
26·—	959	988	1016	1045	1074	1102	1131	1159	1187	1215	1243	1271	1299	1326
26·5	963	992	1021	1050	1078	1107	1135	1164	1192	1220	1248	1276	1304	1332
27·—	967	996	1025	1054	1083	1112	1140	1169	1197	1225	1254	1282	1310	1337
27·5	971	1000	1030	1059	1088	1117	1145	1174	1202	1231	1259	1287	1315	1343
28·—	975	1005	1034	1063	1093	1122	1150	1179	1208	1236	1265	1293	1321	1349
28·5	980	1009	1039	1068	1097	1127	1156	1184	1213	1242	1270	1299	1328	1355
29·—	984	1014	1044	1073	1102	1132	1161	1190	1219	1247	1276	1304	1333	1361
29·5	989	1019	1048	1078	1107	1137	1166	1195	1224	1253	1282	1310	1339	1367
30·—	993	1023	1053	1083	1112	1142	1171	1200	1230	1259	1288	1316	1345	1374

tablicy III.

Jeżeli przez odfermentowanie znikną podane w pierwszej przedziałce poziomej procenta cukromierza, to stosownie do oznaczenia cukromierza słodkiego (świeżego) zacieru otrzymuje się przez destylowanie 100 litrów dojrzałego zacieru poniżej podane procenta litrowe alkoholu

22·5	23·—	23·5	24·—	24·5	25·—	25·5	26·—	26·5	27·—	27·5	28·—	28·5	29·—	29·5	30·—
1313															
1319	1346														
1325	1352	1378													
1331	1358	1384	1411												
1336	1363	1390	1417	1444											
1342	1369	1396	1423	1450	1477										
1348	1375	1402	1429	1456	1483	1510									
1354	1381	1408	1435	1462	1489	1516	1543								
1359	1387	1414	1442	1469	1496	1523	1550	1576							
1365	1393	1420	1448	1475	1502	1529	1556	1583	1610						
1371	1399	1427	1454	1481	1509	1536	1563	1590	1617	1643					
1377	1405	1433	1460	1488	1515	1543	1570	1597	1624	1651	1677				
1383	1411	1439	1467	1494	1522	1549	1577	1604	1631	1658	1685	1711			
1389	1417	1445	1473	1501	1529	1556	1584	1611	1638	1665	1692	1719	1746		
1396	1424	1452	1480	1508	1536	1563	1591	1618	1646	1673	1700	1727	1754	1780	
1402	1430	1458	1486	1514	1542	1570	1598	1625	1653	1680	1707	1734	1761	1788	1815

Załącznik 3 do dodatku C.

A. Badanie stopniowości cukromierza słodkiego zacieru.

1. Dla dokładnego zbadania stopniowości cukromierza słodkiego zacieru należy:

- a) zacier, który ma się badać, równomiernie wymieszać;
- b) przez odcedzenie oddzielić rzadki czysty płyn zacierowy;
- c) oznaczyć jego temperaturę zapomocą termometru;
- d) a cukromierzem zbadać zawartość ekstraktu w stopniach;

2. Aby badany zacier całkiem równomiernie wymieszać, należy tenże kociubą z dołu do góry dobrze i silnie wymieszać a to w celu dokładnego zamieszania wszystkich warstw płynu, których to ostrożności i przygotowań nie należy nigdy zaniedbywać.

3. Z tego dobrze wymieszanego zacieru odbiera się próbkę w dostatecznej ilości 1—1½ litra do czystego naczynia (odpowiedni gliniany garnek lub naczynie z białej blachy) i w zwykły, w gorzelniach znany już sposób przecedzić, aby oddzielić czystą, rzadką brzeczkę zacierową.

Najodpowiedniej nadają się do cedzenia woreczki włóczkowe z bawełny, dwa takie woreczki dadzą się zrobić z jednego stożkowego bawełnianego worka przez przekrojenie w środku i obrębiecie brzegów każdego z dwóch worków powstałych w ten sposób.

Do wykonania tej czynności najlepiej sporządzić przyrząd z deski czworokątnej lub okrągłej mającej mniej więcej 20 centymetrów długości lub średnicy z okrągłym otworem w środku o 15 centymetrów średnicy, wsparty na trzech nogach o wysokości 40—50 centymetrów.

W otwór wkłada się cedzidło w ten sposób, że spód tegoż wisi wolno, brzeg zaś przytwierdza się zapomocą gwoździ lub kończastych sztyftów do deski.

Do cedzidła wlewa się odczerpnięty zacier i pozostawia, aby rzadka brzeczką odciekła sama.

Przecedzony płyn zbiera się do czystego glinianego naczynia o pojemności około 7 decylitrów.

Przytem należy mieć na uwadze:

- a) Cedzidło powinno być wymyte wodą i wysuszone przed każdorazowym użyciem. Gdyby je wysuszyć nie można było, to należy zanurzyć cedzidło w zacierze kadzi fermentacyjnej, a potem wykręcić, a to w tym celu, aby cedzidło nasiąknięte wodą, nie rozcieńczało zacieru, a temsamem nie wpływało na oznaczenie jego stopniowości.
- b) Podczas cedzenia nie wolno ścisnąć cedzidła napełnionego zacierem w celu szybszego cedzenia, bo drobne cząstki zacieru przeszłyby przez cedzidło, zanieczyściłyby płyn przecedzony, co by również wpływało na dokładność w odczytywaniu stopnia cukromierza.
- c) Mętną część płynu ściekającą z początku wlewa się napowrót do kadzi fermentacyjnej, a zbiera się tylko płyn rzadki i przejrzysty.
- d) Odsączu zbiera się tyle, ile potrzeba do napełnienia baryszówki w celu badania cukromierzem.

- e) Pozostałą w cedzidle część zacieru, jakoteż płyn precedzony po zbadaniu wlewa się napowrót do kadzi fermentacyjnej.
- f) Poczem wymywa się cedzidło, wykręca, suszy (najprędzej na gorącej pokrywie kotła) lub w ogóle przygotowuje do ponownego użycia.

4. Rzadką precedzoną brzeczkę zacierową wlewa się do baryszówki i bada cukromierzem na jej stopniowość.

Przy tem należy ściśle postępować według już istniejącego przepisu dla badań brzeczek piwnych cukromierzem.

5. Pozostaje jeszcze zbadanie temperatury precedzonego czystego płynu zacierowego w baryszówce, a jeżeli temperatura płynu nie jest normalną, t. j. nie wynosi $+ 14^{\circ}$ R., potrzeba przedsięwziąć korekcyę oznaczenia cukromierza.

Temperaturę można badać przed badaniem stopniowości zacieru zapomocą cukromierza, można to uskutecznić i potem, jednakże natychmiast po oznaczeniu stopniowości.

Do oznaczenia temperatury płynu zacierowego używa się zwyczajnie termometru wtopionego do cukromierza, jaki jest używany i przepisany dla badania temperatury brzeczek piwnych; jeżeli zaś korekcyja temperatury oznaczenia cukromierza okaże się potrzebną, to postąpić należy według tegoż pouczenia, a zawsze także przy pomocy poniżej podanej tabeli korekcyjnej.

W ten sposób zbadaną i aż do dziesiątej części stopnia poprawioną koncentrację odcedzonej brzeczek zacierowej należy zapisać w rejestrze, a jeżeli korekcyja stopni cukromierza na temperaturę normalną nie może być odrazu przedsięwziętą z powodu przypadkowego braku środków do tego potrzebnych — urzędowego termometru lub tabeli korekcyjnej — to w takim razie zapisuje się temperaturę i stopień cukromierza brzeczek zacierowej w kształcie zwykłego ulanka, w którym licznik przedstawia stopień temperatury brzeczek zacierowej w baryszówce, a mianownik stopniowość cukromierza teje a to w tym celu, ażeby korekcyę można wykonać kiedykolwiek w późniejszym czasie.

Stopniowość cukromierza słodkich zacierów gorzelnianych waha się zwykle między 10 a 25 stopniami; rzadko bywa wyższą.

B. Badanie stopniowości cukromierza dojrzałego zacieru.

1. Przy badaniu zapomocą cukromierza stopniowości dojrzałego lub już odfermentowanego zacieru postępować należy w ten sam sposób, jak przy zacierze słodkim, mianowicie należy:

- a) wymieszać jednostajnie żrąły zacier;
- b) dla oddzielenia czystej rzadkiej brzeczek zacierowej odcedzić odpowiednią ilość zacieru;
- c) oznaczyć temperaturę tego płynu w baryszówce i
- d) cukromierzem zbadać stopniowość, przyczem zastosować należy wszystkie przepisy odnoszące się do badania stopniowości słodkiego zacieru.

2. Zanim jednak wleje się rzadki żrąły płyn zacierowy do baryszówki, trzeba ją uwolnić od kwasu węglowego.

Do tego nadaje się dobrze wyczyszczona sucha szklanna lub gliniana faszka o objętości około 1 litra. Gdyby faszka nie była sucha, to przepłukuje się ją najpierw wodą, a po wypróżnieniu i ścięknieniu przepłukuje się małą ilością przygotowanej do badania brzeczek zacierowej. Następnie wlewa się tego płynu do faszki tyle, aby pewna część faszki pozostała niezapełniona, poczem zatyka się korkiem lub wprost tylko przyciśnięciem dłoni lub wielkiego palca.

Przez silne klócenie faszka uwalnia się pochłonięty przeważnie przez odfermentowany płyn kwas węglowy, który sycząc uchodzi w razie otwarcia faszki (usuwając korek, dłoń lub wielki palec).

To klócenie — uwalnianie płynu od kwasu węglowego — tyle razy się powtarza, jak długo uwolniony kwas węglowy uchodzi z faszki z syczeniem.

Potem dopiero wlewa się płyn uwolniony od kwasu węglowego do baryszówki, usuwając z powierzchni pianę i przystępuje się do badania termometrem i cukromierzem.

Oznaczoną i dla normalnej temperatury przy $+ 14^{\circ}$ R. poprawioną stopniowość odfermentowanej żrącej brzezki zacierowej zapisuje się w rejestrze, jeżeli zaś dla braku środków pomocniczych korekcji temperatury nie można zaraz przedsięwziąć, należy to znowu zapisać w kształcie ułamka tak, jak przy zacierze słodkim.

Odfermentowanie wówczas uważa się za zupełne, a więc jako najlepsze, jeżeli stopniowość saccharometryczna dojrzałego zacieru okaże 0 stopni, co w praktyce zdarza się bardzo rzadko, a mianowicie tylko przy zacierach kukurudzianych. Jeżeli żrały zacier posiada stopniowość od $\frac{1}{2}$ do 1 stopnia, to odfermentowanie jest dobre, jeżeli okazuje do 2 stopni średnie, jeżeli zaś żrały zacier okaże na cukromierzu ponad 2 stopnie i więcej, to odfermentowanie jest bardzo niedokładne. Wyjątek stanowią zacierzy z buraków cukrowych, które z powodu większej zawartości soli i innych ubocznych ciał lepiej odrobić nie mogą i dlatego dojrzałe zacierzy melasowe okazują jeszcze co najmniej $\frac{1}{4}$ stopniowości świeżego zacieru.

C. Tabela korekcyjna.

Zauważona temperatura według $^{\circ}$ R.:	Odpowiadająca korekcja stopnia cukromierza:
+ 4	— 0·4
+ 5	— 0·4
+ 6	— 0·4
+ 6·5	— 0·3
+ 7	— 0·3
+ 8	— 0·3
+ 9	— 0·2
+ 10	— 0·2
+ 11	— 0·2
+ 11·5	— 0·1
+ 12	— 0·1
+ 13	— 0·1
+ 14	— 0·0
+ 15	+ 0·0
+ 15·5	+ 0·1
+ 16	+ 0·1
+ 17	+ 0·1
+ 17·25	+ 0·2
+ 18	+ 0·2
+ 18·25	+ 0·3
+ 19	+ 0·3
+ 20	+ 0·3
+ 20·5	+ 0·4
+ 21	+ 0·4
+ 22	+ 0·4
+ 22·5	+ 0·5
+ 23	+ 0·5
+ 24	+ 0·6

Załącznik 4 do dodatku C.

a) Tabela redukcyjna ciężarów gatunkowych na procenta cukromierza według Ballinga.

Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach
1,0000	0,000	1,0046	1,150	1,0092	2,300	1,0138	3,450	1,0184	4,600
1	0,025	47	175	93	325	139	475	185	625
2	050	48	200	94	350	140	500	186	650
3	075	49	225	95	375	141	525	187	675
4	100	1,0050	250	96	400	142	550	188	700
5	125	51	275	97	425	143	575	189	725
6	150	52	300	98	450	147	600	1,0190	750
7	175	53	325	99	475	145	625	191	775
8	200	54	350	1,0100	500	146	650	192	800
9	225	55	375	101	525	144	675	193	825
1,0010	250	56	400	102	550	148	700	194	850
11	275	57	425	103	575	149	725	195	875
12	300	58	450	104	600	1,0150	750	196	900
13	325	59	475	105	625	151	775	197	925
14	350	1,0060	500	106	650	152	800	198	950
15	375	61	525	107	675	153	825	199	975
16	400	62	550	108	700	154	850	1,0200	5,000
17	425	63	575	109	725	155	875	201	025
18	450	64	600	1,0110	750	156	900	202	050
19	475	65	625	111	775	157	925	203	075
1,0020	500	66	650	112	800	158	950	204	100
21	525	67	675	113	825	159	975	205	125
22	550	68	700	114	850	1,0160	4,000	206	150
23	575	69	725	115	875	161	025	207	175
24	600	1,0070	750	116	900	162	050	208	200
25	625	71	775	117	925	163	075	209	225
26	650	72	800	118	950	164	100	1,0210	250
27	675	73	825	119	975	165	125	211	275
28	700	74	850	1,0120	3,000	166	150	212	300
29	725	75	875	121	025	167	175	213	325
1,0030	750	76	900	122	050	168	200	214	350
31	775	77	925	123	075	169	225	215	375
32	800	78	950	124	100	1,0170	250	216	400
33	825	79	975	125	125	171	275	217	425
34	850	1,0080	2,000	126	150	172	300	218	450
35	875	81	025	127	175	173	325	219	475
36	900	82	050	128	200	174	350	1,0220	500
37	925	83	075	129	225	175	375	221	525
38	950	84	100	1,0130	250	176	400	222	550
39	975	85	125	131	275	177	425	223	575
1,0040	1,000	86	150	132	300	178	450	224	600
41	025	87	175	133	325	179	475	225	625
42	050	88	200	134	350	1,0180	500	226	650
43	075	89	225	135	375	181	525	227	675
44	100	1,0090	250	136	400	182	550	228	700
45	1,125	91	2,275	137	3,425	183	4,575	229	5,725

Ciężar gajtunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gajtunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gajtunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gajtunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gajtunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach
1,0230	5,750	1,0280	6,975	1,0330	8,195	1,0380	9,413	1,0430	10,619
231	775	281	7,000	331	219	381	438	431	642
232	800	282	024	332	244	382	463	432	666
233	825	283	048	333	268	383	488	433	690
234	850	284	073	334	292	384	512	434	714
235	875	285	097	335	316	385	536	435	738
236	900	286	122	336	341	386	560	436	761
237	925	287	146	337	365	387	584	437	785
238	950	288	170	338	389	388	609	438	809
239	975	289	195	339	413	389	633	439	833
1,0240	6,000	1,0290	219	1,0340	438	1,0390	657	1,0440	857
241	024	291	244	341	463	391	681	441	881
242	048	292	268	342	488	392	706	442	904
243	073	293	292	343	512	393	731	443	928
244	097	294	316	344	536	394	756	444	952
245	122	295	341	345	560	395	780	445	976
246	146	296	365	346	584	396	804	446	11,000
247	170	297	389	347	609	397	828	447	023
248	195	298	413	348	633	398	853	448	047
249	219	299	438	349	657	399	877	449	071
1,0250	244	1,0300	463	1,0350	681	1,0400	901	1,0450	095
251	268	301	488	351	706	401	925	451	119
252	292	302	512	352	731	402	950	452	142
253	316	303	536	353	756	403	975	453	166
254	341	304	560	354	780	404	10,000	454	190
255	365	305	584	355	804	405	023	455	214
256	389	306	609	356	828	406	047	456	238
257	413	307	633	357	853	407	071	457	261
258	438	308	657	358	877	408	095	458	285
259	463	309	681	359	901	409	119	459	309
1,0260	488	1,0310	706	1,0360	925	1,0410	142	1,0460	333
261	512	311	731	361	950	411	166	461	357
262	536	312	756	362	975	412	190	462	381
263	560	313	780	363	9,000	413	214	463	404
264	584	314	804	364	024	414	238	464	428
265	609	315	828	365	048	415	261	465	452
266	633	316	853	366	073	416	285	466	476
267	657	317	877	367	097	417	309	467	500
268	681	318	901	368	122	418	333	468	523
269	706	319	925	369	146	419	357	469	547
1,0270	731	1,0320	950	1,0370	170	1,0420	381	1,0470	571
271	756	321	975	371	195	421	404	471	595
272	780	322	8,000	372	219	422	428	472	619
273	804	323	024	373	244	423	452	473	642
274	828	324	048	374	268	424	476	474	666
275	853	325	073	375	292	425	500	475	690
276	877	326	097	376	316	426	523	476	714
277	901	327	122	377	341	427	547	477	738
278	925	328	146	378	365	428	571	478	761
279	6,950	329	8,170	379	9,389	429	10,595	479	11,785

Ciężar ga- tunkowy	Temu od- powiada- jące ozna- czenie cu- kromierza w pro- centach	Ciężar ga- tunkowy	Temu od- powiada- jące ozna- czenie cu- kromierza w pro- centach	Ciężar ga- tunkowy	Temu od- powiada- jące ozna- czenie cu- kromierza w pro- centach	Ciężar ga- tunkowy	Temu od- powiada- jące ozna- czenie cu- kromierza w pro- centach	Ciężar ga- tunkowy	Temu od- powiada- jące ozna- czenie cu- kromierza w pro- centach
1,0480	11,809	1,0530	13,000	1,0580	14,190	1,0630	15,371	1,0680	16,534
481	833	531	023	581	214	631	395	681	557
482	857	532	047	582	238	632	418	682	581
483	881	533	071	583	261	633	441	683	604
484	904	534	095	584	285	634	464	684	627
485	928	535	119	585	309	635	488	685	650
486	952	536	142	586	333	636	511	686	674
487	976	537	166	587	357	637	534	687	697
488	12,000	538	190	588	381	638	557	688	721
489	023	539	214	589	404	639	581	689	744
1,0490	047	1,0540	238	1,0590	428	1,0640	604	1,0690	767
491	071	541	261	591	452	641	627	691	790
492	095	542	285	592	476	642	650	692	814
493	119	543	309	593	500	643	674	693	837
494	142	544	333	594	523	644	697	694	860
495	166	545	357	595	547	645	721	695	883
496	190	546	381	596	571	646	744	696	907
497	214	547	401	597	595	647	767	697	930
498	238	548	428	598	619	648	790	698	953
499	261	549	452	599	642	649	814	699	976
1,0500	285	1,0550	476	1,0600	666	1,0650	837	1,0700	17,000
501	309	551	500	601	690	651	860	701	022
502	333	552	523	602	714	652	883	702	045
503	357	553	547	603	738	653	907	703	067
504	381	554	571	604	761	654	930	704	090
505	404	555	595	605	785	655	953	705	113
506	428	556	619	606	809	656	976	706	136
507	452	557	642	607	833	657	16,000	707	158
508	476	558	666	608	857	658	023	708	181
509	500	559	690	609	881	659	046	709	204
1,0510	523	1,0560	714	1,0610	904	1,0660	070	1,0710	227
511	547	561	738	611	928	661	093	711	250
512	571	562	761	612	952	662	116	712	272
513	595	563	785	613	976	663	139	713	295
514	619	564	809	614	15,000	664	162	714	318
515	642	565	833	615	023	665	186	715	340
516	666	566	857	616	016	666	209	716	363
517	690	567	881	617	070	667	232	717	386
518	714	568	904	618	093	668	255	718	409
519	738	569	928	619	116	669	278	719	431
1,0520	761	1,0570	952	1,0620	139	1,0670	302	1,0720	454
521	785	571	976	621	162	671	325	721	477
522	809	572	14,000	622	186	672	348	722	500
523	833	573	023	623	209	673	371	723	522
524	857	574	047	624	232	674	395	724	545
525	881	575	071	625	255	675	418	725	568
526	904	576	095	626	278	676	441	726	590
527	928	577	119	627	302	677	464	727	613
528	952	578	142	628	325	678	488	728	636
529	12,976	579	14,166	629	15,348	679	16,511	729	17,659

Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach	Ciężar gatunkowy	Temu odpowiadające oznaczenie cukromierza w procentach
1,0730	17,681	1,0745	18,022	1,0760	18,363	1,0775	18,704	1,0790	19,045
731	704	746	045	761	386	776	727	791	067
732	727	747	067	762	409	777	750	792	090
733	750	748	090	763	431	778	772	793	113
734	772	749	113	764	454	779	795	794	136
735	795	1,0750	136	765	477	780	818	795	158
736	818	751	158	766	500	781	841	796	181
737	841	752	181	767	522	782	863	797	204
738	863	753	204	768	545	783	886	798	227
739	886	754	227	769	569	784	909	799	250
1,0740	909	755	250	1,0770	590	785	931	1,0800	19,272
741	931	756	272	771	613	786	954		
742	954	757	295	772	636	787	977		
743	977	758	318	773	659	788	19,000		
744	18,000	759	18,340	774	18,681	789	19,022		

b) Tabela zawartości wysokoprocenowych wytworów cukrowych i ich ciężar gatunkowy (podług Brix a).

Procenta cukru	Ciężar gatunkowy	Procenta cukru	Ciężar gatunkowy	Procenta cukru	Ciężar gatunkowy	Procenta cukru	Ciężar gatunkowy
19,0	1,07884	20,8	1,08688	22,6	1,09503	24,4	1,10329
19,1	928	20,9	733	22,7	549	24,5	375
19,2	973	21,0	778	22,8	595	24,6	421
19,3	1,08017	21,1	824	22,9	640	24,7	468
19,4	062	21,2	869	23,0	686	24,8	514
19,5	106	21,3	914	23,1	732	24,9	560
19,6	151	21,4	959	23,2	777	25,0	607
19,7	196	21,5	1,09004	23,3	823	25,1	653
19,8	240	21,6	049	23,4	869	25,2	700
19,9	285	21,7	095	23,5	915	25,3	746
20,0	329	21,8	140	23,6	961	25,4	793
20,1	374	21,9	185	23,7	1,10007	25,5	839
20,2	419	22,0	231	23,8	053	25,6	886
20,3	464	22,1	276	23,9	099	25,7	932
20,4	509	22,2	321	24,0	145	25,8	979
20,5	553	22,3	367	24,1	191	25,9	1,11026
20,6	599	22,4	412	24,2	237	26,0	072
20,7	643	22,5	458	24,3	283		

Dodatek D

(do §. 25 rozp. wyk.).

P o u c z e n i e

o obliczaniu zaniku składowego.

Wzór.

Dla łatwiejszego obliczania zaniku składowego o rocznym wymiarze dwóch procentów będzie prowadzić organ dozorujący każdą gorzelnię, względnie wolny skład zapisek pomocniczy (przeгляд składowy) według wzoru, który przy ukończeniu kampanii należy dołączyć do rachunku z podatku konsumcyjnego.

Do tego przeglądu składowego należy zapisywać, powołując się na numer pozycji rachunku z podatku konsumcyjnego, i daty zapisku w tenże, tylko ilości alkoholu, zapisane na przychód i rozchód, bez względu na sposób wywozu, jako też bez względu, czy te ilości zaliczono po wyższej, lub niższej stopie podatku konsumcyjnego, stosownie do przedziałek 3, 4, 5 i 6 względnie 10 i 11.

To zapisanie może nastąpić od wypadku do wypadku, albo dodatkowo przed badaniem zapasów. W gorzelniach może zapisanie mieć miejsce zawsze dopiero na podstawie stwierdzenia wyrobionych ilości alkoholu, względnie zawartości alkoholu produktu.

Z powodu trudności w razie obliczania zaniku dla każdej poszczególnej ilości alkoholu, odpowiadającego liczbie dni składowych, liczy się celem uproszczenia rachunku zanik tylko co trzecia część miesiąca, i w tym celu przyjmuje się, że wszelkie przychody i rozchody w czasie od 1. do 10., od 11. do 20. i od 21. do ostatniego dnia każdego miesiąca kalendarzowego miały miejsce tylko na jednym dniu, a mianowicie 1., 11., względnie 21. dnia miesiąca kalendarzowego. Liczy się przeto zamiast dniami, trzecią częścią miesiąca.

Mimo tego należy w przeгляд składowy zapisywać za porządkiem wszelkie przychody i rozchody rachunku z podatku konsumcyjnego z podaniem dat tego rachunku, jednak uwzględniając li tylko ilości alkoholu. Każdego 10., 20. i ostatniego dnia w miesiącu należy zliczyć wszystkie aż włącznie do tego dnia od rozpoczęcia prowadzenia przeglądu składowego, względnie od ostatniego badania zapasów zapisane dane i uwidocznic to w ten sposób, że przy końcu 10., 20. i ostatniego dnia w miesiącu ciągnie się kreskę i obliczoną ilość podpisuje (przedziałka 6 i 11).

Zliczenia te wyrażone każdym razem w całych hektolitrach, przyczem należy ilości poniżej 50 stopni hektolitrowych opuścić, zaś o i nad 50 stopni hektolitrowych zaliczyć jako cały hektoliter, przynosi się następnie do przedziałki 7, względnie 12,

W ten sposób prowadzi się przeгляд składowy aż do trzeciej części miesiąca, która bezpośrednio poprzedza badanie zapasów.

W gorzelniach zapisuje się jako przychód na podstawie rejestru gorzelnianego w przedziałce 4 te ilości wódki, które wyrobiono w poszczególnych trzecich częściach miesiąca. Ilości te pomnożone przez zbadaną przy miesięcznym stwierdzeniu, względnie przy badaniu zapasów zawartość alkoholu produktu i podzielone przez 100, dają w iloczynach dla poszczególnych trzecich części miesiąca te ilości alkoholu w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu, które ma się zaliczać na przychód.

W razie przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, należy wpierw obliczyć ilości alkoholu przypadające na każdy dzień przerwy i ilości alkoholu wypadające z tego na trzecią część miesiąca, względnie na każdą część trzeciej części miesiąca zaliczyć odpowiednio na przychód.

Jeżeli przy otwarciu rachunku znajduje się jaki zapas, to należy go zapisać jako pierwszą pozycję przeglądu składowego na przychód, następnie jednak uważać go jak każde inne zapisanie.

Jeżeli przy końcu rachunku trzecia część miesiąca jeszcze nie upłynęła, to należy przy obliczaniu zaników uwzględnić tylko te ilości alkoholu, które przyjęto względnie wydano do końca poprzedzającej trzeciej części miesiąca.

Przy badaniu zapasów odciąża się następnie sumę liczb znajdujących się od chwili rozpoczęcia prowadzenia przeglądu, względnie od ostatniego badania zapasów w przedziale 12 od sumy liczb

znajdujących się od tego samego czasu w przedziale 7, a od tej różnicy oblicza się dwuprocentowy zanik za jedną trzecią miesiąca w ten sposób, że różnicę pomnożoną przez stopę procentową dzieli się przez 3600, albo celem otrzymania zaniku wyrażonego wprost w stopniach hektolitrowych, dzieli się przez 36; przyczem nie uwzględnia się ułamków stopni hektolitrowych. Korzyść tego sposobu liczenia polega na tem, że rozchód już z góry zostaje odliczony od przychodu, a ponieważ ilości, które przez więcej trzecich części miesiąca leżały w składzie, wstawiono w rachunek jako odpowiednie wielokrotności, odpada potrzeba obliczania zaniku dla różnych okresów leżenia w składzie.

W dalszym ciągu prowadzenia tego przeglądu składowego stanowi zapas książkowy, wypadający według rachunku z podatku konsumcyjnego znowu pierwszą pozycję do zapisania na przychód jako zapas początkowy.

Wzór

(do dodatku D).

Kraj: _____

Okręg skarbowy: _____

Okręg podatkowy: _____

Prze gl ąd sk ł a d o w y

gorzelni w

za czas od 1. września 18 . . do 31. sierpnia 18 . .

o 3 arkuszach.

R o z c h ó d								
Trzeci część miesiąca	Data	Nr. po- zycy	Data zapisania do rachunku	Zaliczona na rozchód ilość	Podstawa do obliczenia zaniku składo- wego	Obliczenie	Stopnie hektolitro- we (litry) czystego alkoholu	U w a g a
				stopni hekto- litrowych	hektolitrow			
				czystego	alkoholu			
8	9	10	11	12	13	14	15	
I	do 10./9. 18..							
II	" 20./9. 18..					$\frac{93 \times 2}{36} = \frac{93}{18}$		Obliczenie: 93 : 18 = 5.1 30 12 (5)
				Zanik składowy			5	
				do tego $\frac{5}{6}$ % od wyrobu według pozycy Nr. 2 ze- szytu dla przychodu 2930			24	
				Ogólny zanik			29	
		1	26./9.	142				
		2	28./9.	720				
		3	28./9.	1.280				
		4	30./9.	140				
I	do 30./9. 18..			2.282	23			
		5	3./10.	1.600				
		6	7./10.	210				
II	" 10./10. 18..	7	10./10.	175				
				4.267	43			
		8	14./10.	1.030				
		9	18./10.	1.500				
III	" 20./10. 18..	10	19/10.	1.000				
				7.797	78			
			Razem		144			
						$\frac{308 \times 2}{36} = 308 : 18$		Obliczenie: 308 : 18 = 17 128 2
				Zanik składowy			17	
				do tego $\frac{5}{6}$ % od wyrobu według pozycy Nr. 4 ze- szytu dla przychodu 14109			118	
				Ogólny zanik			135	

R o z c h ó d								
Trzeci ćmiesiąca	Data	Nr. pozycyi	Data	Zaliczona na rozchód ilość	Podstawa do obliczenia zaniku składowego	Obliczenie	Stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu	U w a g a
				stopni hektolitrowych	hektolitrow			
				czystego alkoholu				
8	9	10	11	12	13	14	15	
I	do 31./12.18.	25	26./12.	52				
		26	30./12.	4.218				
				4.300	43			
II	„ 10./1. 18..	27	5./1.	5.270				
		28	7./1.	2.130				
				11.700	117			
III	„ 20./1 18..	29	14./1.	1.526				
		30	18./1.	3.474				
			Razem	16.700	167			
					327			
						75×2		
						36		
				Zanik składowy			4	
				do tego $\frac{5}{6}$ ‰ od wyrobu według pozycyi Nr. 11 zeszytu dla przychodu w ilości 16.162			135	
				Ogólny zanik			139	
I	do 31./1. 18..	32	26./1.	166	2			
		33	2./2.	3.660				
				4.210				
II	„ 10./2. 18..	34	7./2.	8.036	80			
				1.835				
			Razem	9.871	99			
						59×2		
						36		
				Zanik składowy			3	
				do tego $\frac{5}{6}$ ‰ od wyrobu według pozycyi Nr. 13 zeszytu dla przychodu w ilości 10.804			90	
				Ogólny zanik			93	

P r z y c h ó d							
Trzecia część miesiąca	Data	Nr. po- zycy	Data	Według rejestru gorzelnianego wyrobiono litrow wódki	Zawartość alkoholu według podziałki 100-dzielnego alkoholometru	Zaliczona na przychód ilość	Podstawa do obliczenia zaniku składowego
						stopni hektolitrowych	hektolitrow
	1	2	3	4	5	6	7
						czystego alkoholu	
	26./2. 18 .	14		zapas rachunkowy		3.864	
I	do 28./2. 18..		2.815	80	2.252	
						6.116	61
II	„ 10./3. 18..		4.700	80	3.760	
						9.876	99
III	„ 20./3. 18..		4.515	80	3.612	
						13.488	135
Zamknięto do badania zapasów dnia 26./3. 18..							295
Odliczyć rozchód							229
							66
	26./3. 18..	16		zapas rachunkowy		5.022	
I	do 31./3. 18..		2.220	82.2	1.825	
						6.847	68
II	„ 10./4. 18..		4.585	82.2	3.769	
						10.616	106
III	„ 20./4. 18..		4.610	82.2	3.789	
						14.405	144
Z amknięto do badania zapasów dnia 26./4. 18.							318
Odliczyć rozchód							208
							110

R o z c h ó d								
Trzecia część miesiąca	Data	Nr. po- zycy	Data	Zaliczona na rozchód ilość	Podstawa do obliczenia zaniku składo- wego	Obliczenie	Stopnie hektolitro- we (litry) czystego alkoholu	U w a g a
				stopni hektol- itrowych	hektolitrow			
				czystego alkoholu				
8	9		11	12	13	14	15	
I	do 28./2. 18..	36	28./2.	3514	35			
		37	3./3.	2520				
II	„ 10./3. 18..	38	7./3.	3630	97			
				9664				
III	„ 20./3. 18..				97			
			Razem		229	66×2		Obliczenie: 66 : 18 = 3·6 120 12 (3)
						36		
				Zanik składowy			3	
				do tego $\frac{5}{6}\%$ od wyrobu według pozycy Nr. 15 ze- sztytu dla przychodu w ilo- ści 11.322 =			94	
				Ogólny zanik			97	
I	do 31./3. 18..	40	26./3.	74	34			
		41	27./3.	2.100				
		42	30./3.	1.241				
				3.415				
II	„ 10./4. 18..	43	4./4.	820	74			
		44	7./4.	3.200				
				7.435				
III	„ 20./4. 18..	45	12./4.	1.265	100			
		46	16./4.	1.300				
			Razem		208	110×2		Obliczenie: 100 : 18 = 6 2
						36		
				Zanik składowy			6	
				do tego $\frac{5}{6}\%$ od wyrobu według pozycy Nr. 17 ze- sztytu dla przychodu w ilości 11.187 =			93	
				Ogólny zanik			99	

R o z c h ó d								
Trzecia część miesiąca	Data	Nr. po- zycy	Data	Zaliczona na rozchód ilość	Podstawa do obliczenia zaniku składo- wego	Obliczenie	Stopnie hektolitro- we (litry) czystego alkoholu	U w a g a
				stopni hekto- litrowych	hektolitrów			
				czystego alkoholu				
8	9	10	11	12	13	14	15	
I	do 30./4. 18..	48	27./4.	830	8			
		49	2./5.	540				
II	„ 10./5. 18..	50	4./5.	1.380				
				2.750	28			
III	„ 20./5. 18..	51	11./5.	150				
				2.900	29			
			Razem		65	$\frac{64 \times 2}{36}$		
				Zanik składowy			3	
				$\frac{5}{6}$ ‰ zanik				
				Ogólny zanik			3	
I	do 31./5. 18..	52	26./5.	217	2			
II	„ 10./6. 17..	53	8./6.	800				
				1.017	10			
III	„ 20./6. 18..		Razem		10			
					22	$\frac{20 \times 2}{36}$		
				Zanik składowy			1	
				$\frac{5}{6}$ ‰ zanik				
				Ogólny zanik			1	

Obliczenie:
 $64 : 18 = 3\frac{5}{9}$
 100
 10 (3)

Obliczenie:
 $20 : 18 = 1\frac{1}{9}$
 2

P r z y c h ó d							
Trzecia część miesiąca	Data	Nr, po- zycji	Data zapisania do rachunku	Według rejestru gorzelnianego wyrobiono litrow wódki	Zawartość alkoholu według podziałki 100-dzielnego alkoholometru	Zaliczono na przychód ilość	Podstawa do obliczenia zabiku składowego
						stopni hektolitrowych	hektolitrow
	czystego alkoholu						
1	2	3	4	5	6	7	
	26./6 18..	21—22		zapas rachunkowy wraz z nad- wyżką		467	
I	do 30./6. 18..						5
II	, 10./7. 18..						5
III	, 20./7. 18..						5
Zamknięto do badania zapasów dnia 26./7. 18							15
Odliczyć rozchód							2
							13
	26 /7. 18..	23		zapas rachunkowy		267	
I	do 31./7. 18..						3
II	, 10./8 18..						3
III	, 20./8. 18..						3
I	, 31./8. 18..						3
Zamknięto do badania zapasów dnia 31./8. 18							12
Odliczyć rozchód							3
							9

